ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοσιογράφου

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ 1936

Ἀξιότιμον Κύριον

Νικόλαον Ξανθοπουλίδην

ΕΝ ΣΤΑΜΠΟΥΛ 1936

2414.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΣΕΚΤΟΝ

ΣΤΑΥΡΟΥ Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

1936

ΣΤΑΜΠΟΥΛ

SISMANOGLIO

"ΤΑ ΜΕΝ ΚΑΛΩΣ ΓΡΑΦΕΝΤΑ ΦΘΟΝΟΥ ΜΗ ΜΕΤΕΧΕΤΩ, ΤΑ ΔΕ ΑΓΝΟΗΘΕΝΤΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΩΝ ΤΥΓΧΑΝΕΤΩ„ *(Διοδ. Σικελ. Βιβλ. Ἱστ. Α. 5)*

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΕΤΟΥΣ 1936

Ἰνδικτιῶνος δ΄.
Ἡλίου κύκλοι κδ΄.
Σελήνης κύκλοι ιε΄
Σελήνης θεμέλιον ιη΄.
Κρεωφαγίας ἡμέραι νδ΄.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρ. β΄.
Ἑωθινὸν ια΄. Ἦχος πλ. δ΄.
Ἡ Ἀπόκρεως Μαρτίου ιστ΄.
Ἀρχὴ τῆς Τεσσαρακοστῆς (Καθαρὰ Δευτέρα Φεβρουαρίου κδ΄.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν
Ἰσραηλιτῶν Πεσὰχ Ἀπριλίου ζ΄
Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου ζ΄.
Λατίνων Πάσχα Ἀπριλίου ιβ΄.
Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἀπριλίου ιβ΄.
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου κα΄.
Ἡ Πεντηκοστὴ Μαΐου λα΄.
Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ζ΄.
Ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι κε΄.
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.
Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Πέμπτῃ

ΗΜΕΡΑΙ ΚΑΘ' ΑΣ ΑΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1936

Ἰανουάριος	Τετάρτη	Ἰούλιος	Τετάρτη
Φεβρουάριος	Σάββατον	Αὔγουστος	Σάββατον
Μάρτιος	Κυριακὴ	Σεπτέμβριος	Τρίτη
Ἀπρίλιος	Τετάρτη	Ὀκτώβριος	Πέμπτη
Μάϊος	Παρασκευὴ	Νοέμβριος	Κυριακὴ
Ἰούνιος	Δευτέρα	Δεκέμβριος	Τρίτη

ΜΗΝΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ ΕΚ 31 ΗΜΕΡΩΝ

Ἰανουάριος	*Αὔγουστος*
Μάρτιος	*Ὀκτώβριος*
Μάϊος	*Δεκέμβριος*
Ἰούλιος	

ΜΗΝΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΜΕΝΟΙ ΕΚ 30 ΗΜΕΡΩΝ

Ἀπρίλιος	*Σεπτέμβριος*
Ἰούνιος	*Νοέμβριος*

Ὁ Φεβρουάριος ἔχει 28 ἡμέρας καὶ κατὰ τὰ δίσεκτα ἔτη 29

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΗΤΟΙ
ΧΡΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 1936

Ἔτη	
7444	ἀπὸ κτίσεως Κόσμου κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα
5940	» κτίσεως Κόσμου κατὰ Λατίνους
5696	» κτίσεως Κόσμου κατὰ Ἑβραίους
5202	» ἀπὸ Κατακλυσμοῦ
4663	» Πυργοποιΐας
2805	» τῆς κατασκευῆς ἀργυρῶν νομισμάτων
2712	» πρώτης Ὀλυμπιάδος
2690	» κτίσεως Ρώμης
2290	» τῆς γεννήσεως τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου
2260	» κτίσεως τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου
2259	» τοῦ θανάτου τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου
2142	» τῆς κατασκευῆς χρυσῶν νομισμάτων
1980	» τῆς διορθώσεως τοῦ Ἡμερολογίου ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος
1980	» τῆς Μοναρχίας τῶν Ρωμαίων ἐπὶ Αὐγούστου
1935	» τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
1903	» τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (33 μ. Χ.)
1613	» κτίσεως τῆς Κων)λεως
1606	» τῆς μεταθέσεως τοῦ θρόνου ἐκ Ρώμης εἰς τὴν Κων)πολιν ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου

Ἔτη	
1599	ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου
1513	» τῆς Μοναρχ. τῶν Γάλλων
1497	» τοῦ Σχίσματος τῶν Ἀρμενίων
1402	» τοῦ Ἰουστινιανείου Κώδικος
1352	» τῆς κτίσεως τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ
1358	» τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ
1307	» τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείου
1074	» τῆς θεμελιώσεως τῆς Ρωσ. Μοναρχίας
884	» τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτ. Ἐκκλησίας ἐπὶ Λέοντος Θ' καὶ Μιχαὴλ Κηρουλαρίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
878	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χάρτου
732	» τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων (1205)
756	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς ναυτικῆς πυξίδος
675	» τῆς ἀνακτήσεως τῆς Κωνσταντ)πόλεως ἀπὸ τῶν Λατίνων (1261)

Ἔτη	
607	ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς πυρίτιδος
498	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς Τυπογραφίας
483	» τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων (29 Μαΐου 1453)
464	» τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ Ἰου Ἡμερολογίου
444	» τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς (1492)
400	» τῆς ἐκδόσεως τῆς πρώτης ἐφημερίδος ἐν Βενετίᾳ
354	» τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ἐν τῇ Δύσει
347	» τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ρωσσικοῦ Πατρ)χείου (1589)
336	» τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἐν Φαναρίῳ (1600)
336	» τῆς ἐφευρέσεως τῶν ὡρολογίων ἐν Νυρεμβέργῃ, ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὠὰ τῆς Νυρεβέργης»
298	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ θερμομέτρου
293	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ βαρομέτρου
215	» τῆς καταργήσεως τοῦ Ρωσσ. Π)χείου (1721)
140	» τῆς ἐφευρέσεως τῆς δαμαλίδος
121	» τῆς ἐφευρέσεως τῶν ἀτμοπλοίων
107	» τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος (1829)

Ἔτη	
106	ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ σιδηροδρόμου
104	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τηλεγράφου
103	» τῆς ἀνακηρύξεως Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος (1833)
96	» τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν γραμματοσήμων
83	» τῆς ἀναγνωρίσεως Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος (1853)
64	» τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος (872)
61	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ τηλεφώνου
57	» τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου Σερβικῆς Ἐκκλησίας (1879)
57	» τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ρουμαν. Ἐκκλησίας (1879)
55	» τῆς καταργήσεως τοῦ Κοσμικοῦ Κράτους τῶν Παπτῶν ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως
45	» τοῦ κλεισίματος τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ Διονυσίου τοῦ Ε' 3-10-1890, 25-12-1890
43	» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀεροπλάνου
42	» τοῦ μεγάλου σεισμοῦ ἐν Κων)πόλει (29 Ἰουνίου 1894)
28	» τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος (10 Ἰουλίου 1908)
24	» τῆς κηρύξεως τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου (4 Ὀκτωβρίου 1912)

Ἔτη	
22	ἀπὸ τοῦ κλεισίματος τῶν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ Γερμανοῦ τοῦ Ε′ (25 Μαΐου 1914-28 Ἰουλίου 1914)
22	» τῆς κηρύξεως τοῦ Παγκοσμίου πολέμου
19	» τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Ρωσσικοῦ Πατριαρχείου (Τύχων)
19	» τῆς καταργήσεως τῆς Ρωσ. Αὐτοκρατορίας
18	» τῆς συνάψεως τῆς ἀνακωχῆς (Ὀκτωβρ. 1918)
17	» τῆς ἀποβιβάσεως τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμάλ πασᾶ εἰς Σαμψοῦντα (19 Μαΐου 1919)
16	» τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἀγκύρας ὡς πρωτευούσης τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας
14	» τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου
13	» τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης (24 Ἰουλίου 1923)
13	» τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας (29 Ὀκτωβρ. 1923)
13	» τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Α. Ε. τοῦ Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμὰλ τὸ πρῶτον ὡς Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας
12	» τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ (Μάρτιος 1924)

Ἔτη	
12	ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας (25 Μαρτίου 1924)
11	» τῆς καταργήσεως τῆς φεσοφορίας ἐν Τουρκίᾳ (25-11-925)
11	» τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Πατρ)χείου. (Μύρων 1ος Πατριάρχης)
10	» τῆς παραδοχῆς τοῦ διεθνοῦς Ἡμερολ. καὶ ὥρας ὑπὸ τῆς Τουρκίας (1η Ἰανουαρ. 1926-1341)
10	» τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου Ἀστικοῦ Κώδικος (6-10-926)
8	» τῆς παραδοχῆς τῶν διεθνῶς χρησιμοποιουμένων ἀριθμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας (24 Μαρτίου 1928)
8	» τῆς παραδοχῆς τοῦ νέου Τουρκικοῦ Ἀλφαβήτου (1 Νοεμβρίου 1928)
7	» τῆς καταπλεύσεως εἰς τὸν Βόσπορον τῶν πάγων τοῦ Δουνάβεως (1 Μαρτίου 1929)
7	» τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς φασιστ. κυβερνήσεως
7	» τῆς ἐκλογῆς τῆς Α Θ Π. Π. τοῦ Οἰκουμεν. Πατριάρχου Κου Κου Φωτίου τοῦ Β′. (7 Ὀκτωβρίου 1929)

Ἔτη	
6	ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Συμφώνου τῆς Τουρκοελληνικῆς φιλίας (Ἰούνιος 1930)
6	» τῆς ἐλεύσεως εἰς Τουρκίαν (Ἄγκυραν καὶ Σταμπούλ) διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ (Ἐλευθέριος Βενιζέλος Ὀκτώβριος 1930)
4	» τῆς μεταβάσεως εἰς Ἀθήνας διὰ πρώτην φορὰν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Τουρκ Δημοκρατίας Ἐξ Ἰσμὲτ πασᾶ

Ἔτη	
3	ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως εἰς Τουρκίαν τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ κ. Π Τσαλδάρη (Σεπτ. 1933).
1	» τῆς καθιερώσεως τῆς Κυριακῆς, ὡς ἡμέρας ἀργίας ἐν Τουρκίᾳ (1 Ἰουνίου 1935)
1	» τῆς ἀλλαγῆς τῆς περιβολῆς τῶν κληρικῶν ἐν Τουρκίᾳ (13 Ἰουνίου 1935)
1	» τῆς καταργήσεως τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι (10 Ὀκτωβρ 1935)
1	» τῆς παλινορθώσεως τῆς Βασιλείας ἐν Ἑλλάδι (3 Νοεμβρ. 1935)

ΕΤΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΝ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ 1936

ΕΤΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΗΛΙΑΚΟΝ 1352

(Σενὲϊ σεμσιγὲ ἢ σενὲϊ ρουμιγὲ) ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 14ης Μαρτίου 1936 καὶ λῆγον τὴν 13ην Μαρτίου 1937

ΕΤΟΣ ΑΡΑΒΙΚΟΝ ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ἢ ΕΓΕΙΡΑΣ 1355

(Σενὲϊ καμεριγὲ) ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 24ης Μαρτίου 1936-1 Μουχαρὲμ καὶ λῆγον τὴν 13ην Μαρτίου 1937—30 Ζιλχιτζέ

ΕΤΟΣ ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ

5696

(Λῆγον τὴν 16ην Σεπτεμβρίου 1936—29 Ἐλοὺλ)

5697

[ἀρχόμενον τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1936 –1 Τισθρί]

ΣΕΛΗΝΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΤΟΣ ΕΓΕΙΡΑΣ 1354--1355

1354

Σεβὰλ	ἔχει	ἡμέρας	30	ἄρχεται	τῇ 27	Δεκεμβρίου 1935
Ζιλκαδὲ	»	»	29	»	» 26	Ἰανουαρίου 1936
Ζιλχιτζὲ	»	»	29	»	» 24	Φεβρουαρίου »

1355

Μουχαρὲμ	»	»	30	»	» 24	Μαρτίου »
Σεφφὲρ	»	»	29	»	» **23**	Ἀπριλίου »
Ρεμπιουλεββὲλ	»	»	29	»	» 22	Μαΐου »
Ρεμπιουλαχὶρ	»	»	30	»	» 21	Ἰουνίου »
Τζεμαζιουλεββὲλ	»	»	30	»	» 20	Ἰουλίου »
Τζεμαζιουλαχὶρ	»	»	29	»	» 19	Αὐγούστου »
Ρετζὲπ	»	»	30	»	» 18	Σεπτεμβρίου »
Σαμπὰν	»	»	29	»	» 18	Ὀκτωβρίου »
Ραμαζὰν	»	»	29	»	» 16	Νοεμβρίου »
Σεβὰλ	»	»	30	»	» 15	Δεκεμβρίου »

ΗΛΙΑΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ 1351—1352

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

Κιανούνου Σανῆ (1351)	Ἰανουάριος	Τεμμοὺζ	Ἰούλιος
Σουμπὰτ	Φεβρουάριος	Ἀγουστὸς	Αὔγουστος
Μὰρτ (1352)	Μάρτιος	Ἐϊλοὺλ	Σεπτέμβριος
Νισὰν	Ἀπρίλιος	Τεσρινῆ Ἐββὲλ	Ὀβριος
Μαΐς	Μάϊος	Τεσρινῆ Σανῆ	Νοέμβριος
Χαζιρὰν	Ἰούνιος	Κιανούνου Ἐββὲλ	Δεκέμβριος

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΑΙ

23 Ἀπριλίου	**B. M. Meclisinin ilk toplanışi** (Ἐπέτειος τῆς Μ. Ἐθν.)
2 Ἰουνίου	**Hakimiyeti Milliye** (Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας)
23 Ἰουλίου	**Meşrutiyetin ilânı 1324-1908** (Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος
30 Αὐγούστου	**Zafer ve Tayyare Bayramı** (Ἡ νίκη τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας)
6 Ὀκτωβρ.	**Istanbulun Kurtuluşu** (Ἡ Ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως)
29 Ὀκτωβρ.	**Cumhuriyetin ilânı** (Ἡ Ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

14 Μαρτίου	Νέον ἔτος **1352**
21 „	ΝΕΒΡΟΥΖ (ἐαρινὴ τροπὴ)
4,5,6,7 Μαρτ.	(**10** Ζιλχιτζὲ) ΚΟΥΡΜΠΑΝ ΜΠΑΪΡΑΜΗ (ἑορτὴ 4ήμερος)
24 Μαρτίου	(**1** Μουχαρὲμ) ΧΙΤΖΡΗ ΚΑΜΕΡΙ ΣΕΝΕ ΙΠΤΙΔΑΣΗ (Νέον ἔτος Ἐγείρας **1355**)
2 Ἀπριλίου	(**10** Μουχαρὲμ) ΓΕΒΜΙ ΑΣΙΟΥΡΕ ΒΑΚΑ Γ' ΚΕΡΜΠΕΛΑ (Ἡμέρα πένθους διὰ τὰ ἐν Κερβέλοις γεγονότα)
6 Μαΐου	(**23** Ἀπριλίου) ΡΟΥΖΙ-Ι-ΧΙΖΙΡ ΧΙΔΙΡΕΛΕΖ (Συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου π. ἡμερομ.)
2 Ἰουνίου	(12 Ρεμπιουλεββὲλ) ΛΕΪΛΕΪ-ΜΕΒΛΟΥΔ-ΝΕΜΠΙ (Ἡ γέννησις τοῦ Μωάμεθ)
18 Σεπτεμβρ.	(1 Ρετζὲπ ΛΕΪΛΕΪ ΡΕΓΚΑΪΠ (Ἡ σύλληψις τοῦ Προφήτου)
13 Ὀκτωβρ.	(**27** Ρετζὲπ) ΛΕΪΛΕΪ ΜΙΡΑΤΣ ΝΕΜΠΙ (Νὺξ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Προφήτου)
8 Νοεμβρίου	(**26** Ὀκτωβρ.) ΚΑΣΗΜ (Ἡμέρα χωρίζουσα τὸν χειμῶνα ἀπὸ τοῦ θέρους καὶ συμπίπτουσα μετὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου π. ἡμερομ.)
1 Νοεμβρίου	(15 Σαμπὰν) ΛΕΪΛΕΪ-ΜΠΕΡΑΤ (Νὺξ ἐμφανίσεως τοῦ ἀγγέλου εἰς τὸν Προφήτην)
16 Νοεμβρίου	(1 Ραμαζὰν) ΡΑΜΑΖΑΝ ΙΠΤΙΔΑΣΗ (ἔναρξις νηστείας)
12 Δεκεμβρίου	(27 Ραμαζὰν) ΛΕΪΛΕΪ-ουλ-ΚΑΔΡ (Καδὴρ Γκετζεσὴ-Νὺξ τῆς δυνάμεως)
15,16,17, Δεκ.	[1 Σεββὰλ] Σεκὲρ Μπαϊραμῆ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

COMPUTATO ECCLESIAE

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Aureus Numerus	*XVIII*	*Cyclus solaris*	*XIII*
Epactae	*VI*	*Intictiones Rom.*	*IV*

Littera Dominicalis ED.

Januarius

1 Circumcisio Domini (Περιτομὴ)
6 Epiphania Domini (Θεοφάν.)

Februarius

2 Purificatio B. M. V. (Ὑπαπαντὴ)
9 Septuagesima (Ἑβδόμη Κυριακὴ πρὸ τοῦ Πάθους
16 Sexagesima (Ἕκτη Κυριακὴ πρὸ τοῦ Πάθους)
23 Feria Tertia Quinquagesima (Τελευταία Κυριακὴ πρὸ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς)
26 Feria Quarta Ginerum (Ἀρχὴ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς)

Martius

1 Quatregesima (Πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν)
4, 5, 6 Quatuor Tempora (1) (Νηστεία)
25 Annuntiatio B. M. V. (τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)
29 Dominica Passionis (Κυριακὴ τοῦ Πάθους)

Aprilis

5 Dominica Palmarum (τῶν Βαΐων)
19 S. Joseph Sponsi B. M. V. (Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος)
12 Pascha (Πασχα)
19 Quasimodo (τοῦ Θωμᾶ)

Maius

21 Ascensio (τῆς Ἀναλήψεως)
31 Pendecostes (τῆς Πεντηκοστῆς)

Junius

3, 4, 5 Quatuor Tempora (Νηστεία)
7 Dominicae post Pentecostes (Πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν)
11 Corpus Domini (Τῆς Ἁγίας Δωρεᾶς)
29 S S. Petri et Pauli app. (Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου)

Julius

2 Visitatio B. M. V. (Ἐπίσκεψις τῆς Θεοτόκου)

Augustos

6 Transfigurasio (τῆς Μεταμορφώσεως)

(1) Ἡ Νηστεία αὕτη ἀποχὴ κρέατος εἶναι τριήμερος καὶ ἀρχομένη πάντοτε ἀπὸ ἡμέρας Τετάρτης γίνεται τετράκις τοῦ ἔτους, ἤτοι τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα.

15 Assumptio B. M. V. (Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου)

September

8 Nativitas B. M. V. (Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου)
14 Exaltatio Sanctae Crucis (Ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ)
16, 17, 18 Quatuor Tempora (Νηστεία)

October

7 Solemnitas S. S. Rosarii B. M. V. (ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου πρὸς ἀναμνησιν τῶν θαυμασίων τοῦ Χριστιανισμοῦ)

November

1 Omnium Sanctorum (τῶν Ἁγίων Πάντων)
2 Commemorasio omnium fidelium defunctorum (τῶν Κεκοιμημένων)
29 Domenica 1a Adventus (Τετάρτη Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως)

December

8 Conseptio Immaculata B. M. V. (ἡ συλληψις τῆς Παρθένου)
16, 17, 18 Quatuor Tempora (Νηστεία)
25 Nativitas De N. J. C. (Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ)

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΑΡΜΕΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

1 Ἰανουαρίου **Γκαγὰντ** Νέος ἔτος
6 » **Τζουννουὺτ καὶ Μικιρτουτιοὺν** Γέννησις καὶ Βάπτισις τοῦ Ἰ. Χριστοῦ
7 Ἰανουαρίου **Μερελὸτς** τῶν Κεκοιμένων.
13 Ἰανουαρίου **Ἀνβαναγκοσιουτιοὺν** ἡ Περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ
2 Φεβρουαρίου **Μπὰκ Ἀρατσαβουρὰτς** Νηστεία 5 ἡμερῶν. Τὴν πρώτην Δευτέραν μετὰ τὸ ἡμέτερον Τριῴδιον.
8 Φεβρουαρίου **Σοὺρπ Σερκὶς** τοῦ Ἁγίου Σεργίου
14 Φεβρουαρίου **Διὰρκ Ἰνταρὰτς** τῆς Ὑπαπαντῆς
7 Ἀπριλίου **Ἀβεδοὺμ** τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
5 Ἀπριλίου **Τζὰγγ - Καζὰρτ** τῶν Βαΐων
12 Ἀπριλίου **Ζαδὶκ** Πάσχα
19 Ἀπριλίου **Νὸρ-Γκυραγγὴ** τοῦ Θωμᾶ (νέα Κυριακὴ)
21 Μαΐου **Χαμπαρτσοὺν** τῆς Ἀναλήψεως
31 Μαΐου **Χοκκεκαλοὺστ Πεντεκοστὲ** τῆς Πεντηκοστῆς
27 Ἰουνίου **Κιρκὲρ Λουσαβοριτς** Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ
12 Ἰουλίου **Βαρ:αβὰρ** τῆς Μεταμορφώσεως
13 Ἰουλίου **Μερελὸτς** τῶν Κεκοιμημένων
16 Αὐγούστου **Βεραποχούμουν Σοὺρπ Ἀσσφατζατζνὶν** Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

17 Αὐγούστου **Μερελὲτς** τῶν Κεκοιμένων

8 Σεπτεμβρίου **Τζουννοὺτ Σοὺρπ 'Ασφατζατζνὶν** Τὸ Γεννέθλιον τῆς Θεοτόκου

13 Σεπτεμβρίου **Χὰτς Βερὰτς** 'Η Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ

14 Σεπτεμβρίου **Μερελὸτς** τῶν Κεκοιμημένων

20 Σεπτεμβρίου **Βαρακᾶ Χὰτς** 'Η ἐν Βαρὰκ ἐμφάνισις τοῦ Σταυροῦ

15 Νοεμβρίου **'Ισναγγὰτς Παρεγκεντὰν** Κυριακὴ μετὰ τὴν 15 Νοεμβρ.

6 Νοεμβρίου **Μπὰκ-'Ισναγγὰτς** Νηστεία ἑξαήμερος

21 Νοεμβρίου **'Ιντζαϊουμοὺν Σοὺρπ 'Ασσφατζαζνὶν** τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

6 Δεκεμβρίου **Μπὰκ-'Αγκωπὰ** Νηστεία ἑξαήμερος

9 Δεκεμβρίου **Χιγουτιοὺν Σοὺρπ 'Ασσφατζατζνὶν** ἡ σύλληψις τῆς 'Αγίας 'Αννης

12 Δεκεμβρίου **Σούρπ-'Αγκὼπ** τοῦ 'Αγίου 'Ιακώβου

ΙΟΥΔΑΪΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 5696—5697

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ

5696

Τεβὲτ	ἔχει ἡμέρας	29	ἄρχεται τῇ	1	'Ιανουαρίου	1936
'Αδὰρ	,, ,,	29	,, ,,	24	Φεβρουαρίου	,,
Νισὰν	,, ,,	30	,, ,,	24	Μαρτίου	,,
'Ιγιὰρ	,, ,,	29	,, ,,	23	'Απριλίου	,,
Σιβὰν	,, ,,	30	,, ,,	22	Μαΐου	,,
Ταμοὺζ	,, ,,	29	,, ,,	21	'Ιουνίου	,,
'Αβ	,, ,,	30	,, ,,	20	'Ιουλίου	,,
'Ελούλ	,, ,,	29	,, ,,	19	Αὐγούστου	,,

5697

Τισθρὶ	,, ,,	30	,, ,,	17	Σεπτεμβρίου	,,
'Εσβὰν	,, ,,	30	,, ,,	17	'Οκτωβρίου	,,
Κισλὲβ	,, ,,	30	,, ,,	15	Νοεμβρίου	,,
Τεβὲτ	,, ,,	29	,, ,,	15	Δεκεμβρίου	,,

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑΙ

5 'Ιανουαρίου 10 Τεβὲτ Τουβισβὰτ 'Ημέρα ἱκεσίας ὑπὲρ τῶν ὀπωροφόρων δένδρων.

5 Μαρτίου 13 'Αδὰρ ΤΑΑΝΙΓ ΕΣΤΕΡ - Νηστεία ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς 'Εσθὴρ

8 Μαρτίου 14-15 'Αδὰρ ΠΟΥΡΙΜ—'Εορτὴ διήμερος τῆς 'Απολυτρώσεως ἐκ πανωλεθρίας, ἣν πιρεσεύασε τοῖς 'Ιουδαίοις ὁ 'Αμὰν,

6 'Απριλίου 14 Νισὰν ΤΑΛΝΙΤ ΜΠΟΧΟΡ—Νηστεία τελουμένη ὑπὸ παντὸς πρωτοτόκου 'Ισραηλίτου [Μποχὸρ] εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ σφαγῆς τῶν πρωτοτόκων

7-8 'Απριλίου 15-16 Νισὰν ΠΕΣΑΧ—Πάσχα τῶν 'Αζύμων

13-14 'Απριλίου 21-22 Νισὰν ΣΕΒΙΣΕΛ ΠΕΣΑΧ - ΣΕΜΙΝΣΕΛ ΠΕΣΑΧ—7η καὶ 8η ἡμέραι τοῦ Πάσχα

6 Μαΐου 18 'Ιγιὰρ ΠΕΣΑΧ-ΣΕΝΙΧ—Τελευταία ἡμέρα τοῦ Πάσχα

10 Μαΐου 18 'Ιγιὰρ ΛΑΓ ΛΑΟΜΕΡ—33η ἡμέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα

26, 27, 28, Μαΐου 5, 6, 7 Σιβὰν ΣΑΒΟΥΩΘ— Πεντηκοστὴ-Γκιοὺλ Μπαϊράμ

28 Ἰουλίου 10 'Αβ ΤΙΣΑΜΠΕΑΦ ΜΕΝΑΧΕΜ 1868—Νηστεία ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τοῦ Ναοῦ

2 Αὐγούστου 15 'Αβ ΤΟΥΜΠΑΒ — 'Ημέρα προσευχῆς

17 Σεπτεμβρίου Τισθρὶ ΡΟΣΕΣΑΝΑΡΑΜΠΑ - Νέον ἔτος 5697

20 Σεπτεμβρίου 4 Τισθρὶ ΓΚΕΔΑΛΙΑ - Νηστεία Γκεδάλια

26 Σεπτεμβριου 10 Τισθρὶ ΓΙΩΜ ΚΙΠΟΥΡ—'Εξιλασμὸς-νηστεία

1-2 'Οκτωβρίου 15-16 Τισθρὶ ΣΟΥΚΩΘ—Σκηνοπηγία. Καμὶς Βαϊρὰμ

7 'Οκτ. 21 Τισθρὶ ΟΣΑΝΑΡΑΜΠΑ—'Η τελευταία ἡμέρα τοῦ Σουκὼθ

8 'Οκτ. 22 Τισθρὶ ΣΕΝΙΝΙΑΤΖΕΡΕΘ—'Η ἑορτὴ τοῦ Μοναχικοῦ βίου

9 'Οκτ 23 Τισθρὶ ΣΙΜΧΑΤΟΡΑ—'Εορτὴ τοῦ Νόμου

9 Δεκεμ. 25 Κισλὲβ ΧΑΝΟΥΚΑ--Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ. Κανδὴλ Βαϊρὰμ

ΣΗΜ. *- Αἱ μὲν ἑορταὶ τῶν 'Ιουδαίων ἄρχονται ἀφ' ἑσπέρας τῆς παραμονῆς καὶ λήγουσι τὴν ἑσπέραν τῆς ἑορτῆς, αἱ δὲ νηστεῖαι διαρκοῦσιν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ἐξαιρέσει τῶν Νηστειῶν Τισαμπεὰφ καὶ Γιὼμ Κιποὺρ, αἵτινες διαρκοῦσιν 24 ὥρας.*

—Τὸ ἔτος τῶν 'Ισραηλιτῶν δὲν ἀρχίζει ποτὲ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, Τετάρτῃ ἢ Παρασκευῇ.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

4, 5, 6, 7 Μαρτίου [10 Ζελχιτζὲ] Κουρμπὰν Μπαϊράμ 4 ἡμέραι

22, 23 'Απριλίου 'Επέτειος τῆς συγκλήσεως τῆς Μ. 'Εθνοσυνελεύσεως

2 Ἰουνίου 'Επέτειος τῆς 'Εθνικῆς Κυριαρχίας

23 Ἰουλίου Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος (10 Ἰουλίου 1908)
30 Αὐγούτου Ἐπέτειος τῆς Νίκης τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας
29 Ὀκτωβρίου Ἡ ἀνακήρυξις τῆς Δημοκρατίας (1923)
15, 16, 17 Δεκεμβρίου (1 Σεβὰλ) Σεκὲρ Μπαϊράμ
Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῶν Σαββάτων.

ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΞΕΝΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1 Ἰανοουαρίου	**Νέον ἔτος**
4 Μαρτίου	**Κουρμπὰν Μπαϊράμ 4 ἡμέραι**
7 Ἀπριλίου	**Πεσὰχ Ἑβραίων**
12 »	**Πάσχα Ὀρθοδόξων καὶ Καθολικῶν**
23 »	**Ἵδρυσις τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως**
2 Ἰουνίου	**Μεβλοὺτ. (Γέννησις τοῦ Προφήτου καὶ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας**
23 Ἰουλίου	**Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος**
30 Αὐγούστου	**Ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας**
17 Σεπτεμβρίου	**Νέον ἔτον (Ἑβραίων)**
26 Ὀκτωβρίου	**Γιὼμ Κιποὺρ (Ἑβραίων)**
28, 29, 30 Ὀκτωβ.	**Ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας**
15, 16 17 Δεκεμ.	**Σεκὲρ Μπαϊράμ 3 ἡμέραι**
25 Δεκεμβρίου	**Χριστούγεννα. (Ὀρθοδόξων καὶ Καθολικῶν)**

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῶν Σαββάτων ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ.

ΣΗΜ.—Τὸ Χρηματιστήριον Σταμπούλ ὡς καὶ αἱ Τουρκικαὶ Τράπεζαι ἀργοῦσι μόνον τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς ἀργοῦσι τὰ Κυβερνητικὰ γραφεῖα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

1 Ἰανουαρίου 1η τοῦ νέου ἔτους
26 Φεβρουαρίου Καθαρὰ Τετάρτη
19 Μαρτίου *Mi-Carême*
13 Ἀπριλίου Δευτέρα τοῦ Πάσχα
21 Μαΐου τῆς Ἀναλήψεως
1 Ἰουνίου Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς
14 Ἰουλίου Ἐθνικὴ ἑορτὴ
15 » » »
15-16 Αὐγ. Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
1 Νοεμβρ. Τῶν Ἁγίων Πάντων
11 » Ἐπέτειος τῆς Νίκης (Ἐθνικὴ ἑορτὴ)
25 Δεκεμβρ. Τῶν Χριστουγέννων
Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΠΙΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

22, 23 Ἀπριλίου	ἡ Ἐπέτειος τῆς συγκλήσεως τῆς Μεγάλης Ἐθνοσυνελεύσεως
2 Ἰουνίου	ἡ Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας
23 Ἰουλίου	ἡ Ἐπέτειος τοῦ Συντάγματος
30 Αὐγούστου	ἡ Ἐπέτειος τῆς Νίκης τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀεροπλοΐας
6 Ὀκτωβρίου	ἡ Ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως
28, 29 30 »	ἡ Ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

14 Μαρτίου	Ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Κουρμπὰν Μπαϊράμ
15 Δεκεμβρίου	Ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Σεκὲρ Μπαϊράμ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

1 Ἰανουαρίου	ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου
6 »	Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια
7 »	ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Προδρόμου
30 »	ἡ μνήμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
2 Φεβρουαρίου	ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς
6 »	ἡ μνήμη τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου
24 »	ἡ Καθαρὰ Δευτέρα
25 Μαρτίου	ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
23 Ἀπριλίου	ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου
13 »	ἡ Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου
14 »	ἡ Τρίτη » »
21 Μαΐου	ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Κων)τίνου καὶ Ἑλένης
21 »	ἡ » τῆς Ἀναλήψεως
1 Ἰουνίου	ἡ » τῆς Ἁγίας Τριάδος
29 »	ἡ » τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
6 Αὐγούστου	ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος
15 »	ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου
8 Σεπτεμβρίου	Τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου
14 »	ἡ Ὕψωσις τοῦ Σταυροῦ
26 Ὀκτωβρίου	ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου
8 Νοεμβρίου	ἡ » τῶν Ταξιαρχῶν
21 »	Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου
30 »	ἡ ἑορτὴ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου
6 Δεκεμβρίου	ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου
25 »	Τὰ Χριστούγεννα
26 »	Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῶν Σαββάτων τοῦ ἐνιαυτοῦ

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ Ἑβδομαδιαία ἀργία (Κυριακή)

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως (ὅπου ὑπάρχει)

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας καὶ Μεβλούτ.

Ἡ ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας 28, 29 καὶ 30 Ὀκτωβρίου

Αἱ χειμεριναὶ διακοπαὶ (1—7 Ἰανουαρίου)

Σεκὲρ Μπαϊράμ ἀπὸ τῆς 26 Ραμαζὰν μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 3ης ἡμέρας τοῦ Μπαϊραμίου

Κουρμπὰν Μπαϊράμ 5 ἡμέραι ἀπὸ τῆς παραμονῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 4ης ἡμέρας

Ἡ ἐπέτειος τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἡ ἑορτὴ τοῦ παιδίου, 22, 23 καὶ 24 Ἀπριλίου.

Σχολικαὶ ἑορταὶ 5 καὶ 6 Μαΐου

Ἡ ἐπέτειος τῆς μάχης τοῦ Ἀρχιστατήγου 30 Αὐγούστου

ΣΗΜ.—Ἡ 23 Ἰουλίου καὶ 30 Αὐγούστου συμπίπτουν κατὰ τὸς θερινὰς διακοπάς, καθ' ἃς αἱ Σχολαὶ εἶναι κλεισταί.

ΗΜΕΡΑΙ ΑΡΓΙΑΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

6 Ὀκτωβρίου ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κων)πόλεως

28, 29—30 Ὀκτωβρίου ἐπέτειος τῆς Δημοκρατίας

22, 23—24 Ἀπριλίου ἐπέτειος τῆς Μ. Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ ἑορτὴ τοῦ παιδίου.

2 Ἰουνίου Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Κυριαρχίας

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

26 Ὀκτωβρίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου

8 Νοεμβρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Ταξιαρχῶν.

21 Νοεμβρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

6 Δεκεμβρίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου

23 Δεκεμβρίου—7 Ἰανουαρίου διακοπαὶ τοῦ Δωδεκαημέρου καὶ χειμεριναὶ 1ου ἑξαμήνου.

30 Ἰανουαρίου ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

2 Φεβρουαρίου ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

25 Μαρτίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

4—19 Ἀπριλίου. Αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχα (ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ).

23 Ἀπριλίου ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

21 Μαΐου ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίωνΚων/τίνου καὶ Ἑλένης

1 Ἰουνίου ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος

Ἅπασαι αἱ Κυριακαὶ καὶ τὸ ἀπόγευμα τῶν Σαββάτων τοῦ ἐνιαυτοῦ

Ἡμέραι ἀργίας τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοσίων Γραφείων, Τραπεζῶν, ἐμπορικῶν καταστημάτων, τῶν Σχολείων, ὡς καὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ: Ἡ 21 Μαρτίου, ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας: (1821)

Ἡ 26 Ὀκτωβρίου, ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (1912).

Ἡ 21 Φεβρουαρίου, ἐπέτειος τῆς ἁλώσεως τῶν Ἰωαννίνων (1913)

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ	ΕΟΡΤΑΙ	ΔΗΜ. ΓΡΑΦΕΙΑ	ΤΡΑΠΕΖΑΙ	ΕΜ.ΚΑ)ΣΤΗΜΑΤΑ
1 Ἰανουαρίου	Ἁγ. Βασιλείου	ἀργία	ἀργία	ἀργία
5 »	Παρ. Θεοφανείων	ἡμιαργία	—	
6 »	Θεοφανείων	ἀργία	ἀργία	ἀργία
7 »	Ἁγ. Ἰωάννου	ἡμιαργία	ἡμιαργία	—
24 Φεβρουαρίου	Καθ. Δευτέρα	ἀργία	ἀργία	ἀργία
25 Μαρτίου	Ἐθν. ἑορτὴ	ἀργία	ἀργία	ἀργία
9 Ἀπριλίου	Μεγ. Πέμπτη	—	ἡμιαργία	—
10 »	Μεγ. Παρασκευὴ	ἀργία	ἀργία	Ἡμιαργία
11 »	Μέγα Σάββατον	ἡμιαργία	—	—
12 »	Ἅγιον Πάσχα	ἀργία	ἀργία	ἀργία
13 »	Δευτέρα Πάσχα	ἀργία	ἀργία	ἀργία
14 »	Τρίτη Πάσχα	ἡμιαργία	ἡμιαργία	ἡμιαργία
23 »	Ἁγ. Γεωργίου	ἀργία	ἀργία	—
1 Μαΐου	Ἑορτὴ Ἀνθέων	ἀργία	ἀργία	—
21 »	Ἀναλ. Ἁγ. Κωνσ.	ἀργία	ἀργία	—
1 Ἰουνίου	Δευτέρα Πεντηκ.	ἀργία	ἀργία	—
29 »	Πέτρου-Παύλου	ἀργία	ἀργία	ἡμιαργία
15 Αὐγούστου	Κοίμησ. Θεοτόκου	ἀργία	ἀργία	ἀργία
14 Σεπτεμβρίου	Ὑψ. Σταυροῦ	ἀργία	ἀργία	ἡμιαργία
26 Ὀκτωβρίου	Ἁγ. Δημητρίου	ἀργία	ἀργία	-
8 Νοεμβρίου	Ταξιαρχῶν	—	ἡμιαργία	—
6 Δεκεμβρίου	Ἁγ. Νικολάου	ἡμιαργία	ἡμιαργία	—
24 »	Παρ. Χριστουγ.	ἡμιαργία	ἡμιαργία	—
25 »	Χριστούγεννα	ἀργία	ἀργία	ἀργία
26 »	Δευτ. Χριστουγ.	ἀργία	ἀργία	ἀργία
27 »	Τρίτη Χριστουγ.	-	ἡμιαργία	ἀνοικτὰ
31 »	Παρ. Ν. Ἔτους	ἡμιαργία	ἡμιαργία	—

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Τὰ δημόσια σχολεῖα, δὲν ἐργάζονται κατὰ τὰς κάτωθι ἡμέρας: Τριῶν Ἱεραρχῶν, Σάββατον τῆς Τυρινῆς, Καθαρὰν Δευτέραν, Εὐαγγελισμοῦ, ἀπὸ τῆς Μ. Τετάρτης μέχρι τῆς Τρίτης τῆς Διακαινησίμου, Ἁγ. Γεωργ., 1 Μαΐου, Ἀναλήψεως, Ἁγ. Κων]τίνου, Τιμ. Σταυροῦ, Διον. Ἀρειοπαγείτου (μόνον ἐν Ἀθήναις), Ἁγ. Δημητρίου, Ἁγ. Νικολάου, ἀπὸ παμονῆς Χριστουγέννων μέχρι 7 Ἰανουαρίου, καὶ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς.

ΣΗΜ. Τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Προξενεῖο/ ἀργεῖ καὶ κατὰ τὴνἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς 17 Ἀπριλίου.

— Ἐργάζεται δὲ καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων ἑορτῶν ἀπὸ τῆς 9—12 ὥρας.

ΠΕΡΙ ΜΗΝΟΣ

Ὁ μὴν ὁρίζει τὸν διαρρεύσαντα χρόνον ἀπὸ μιᾶς νέας σελήνης μέχρι τῆς προσεχοῦς. Οἱ Ρωμαῖοι πρῶτοι ἐθέσπισαν τοὺς μῆνας, ἐκτὸς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν περιελάμβανον 20 ἡμέρας καὶ ἄλλοι 30 ἢ 35 καὶ πλείονας τούτων. Ἀργότερον ὁ Νουμᾶς μετερρύθμισε τὸ ἐκ 10 μηνῶν ἔτος τοῦ Ρωμύλου, προσθέσας εἰς αὐτὸ τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον μεταθέσας μάλιστα καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ Μαρτίου εἰς τὸν Ἰανουάριον, τὸν δὲ Φεβρουάριον ἔταξε δωδέκατον μῆνα τοῦ ἔτους.

Κατὰ τὸ 304 ἔτος ἀπὸ Ρώμης ἤτοι (450 π. Χ.) οἱ Δέκα Νομοθέται ἔταξαν τὸν Φεβρουάριον δεύτερον μῆνα τοῦ ἔτους καὶ καθώρισαν τὴν σειρὰν τῶν μηνῶν οἵα μέχρι σήμερον διατηρεῖται, ὠνόμασαν δὲ τούτους ὡς ἑξῆς:

Ἰανουάριος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ **Ἰανοῦ** (Janus).

Φεβρουάριος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς θεᾶς Februa τῶν ἁγνιστηρίων θυσιῶν (purification).

Μάρτιος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ **Ἄρεως** (Martius), ἦτο δὲ ὁ πρῶτος μὴν τοῦ ἔτους.

Ἀπρίλιος. Μὴν τῆς ἀνοίξεως, ὀνομασθεὶς οὕτω ἐκ τοῦ aperio=ἀνοίγω, δηλῶν τὴν ἀναγεννωμένην φύσιν.

Μάϊος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ **Μαίας** (Maia).

Ἰούνιος. Ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς **Ἥρας** (Juno)

Ἰούλιος. Ὀνομαζόμενος καὶ' ἀρχὴν Κιντίλιος (Quintius), ἦτοι πέμπτος μὴν, μετωνομάσθη βραδύτερον Ἰούλιος πρὸς τιμὴν τοῦ **Ἰουλίου Καίσαρος** τοῦ διαρρυθμίσαντος τὸ Ἡμερολόγιον τὸ 45 π. Χ. τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ἀλεξανδρέως ἀστρονόμου Σωσιγένους.

Αὔγουστος. Ὀνομαζόμενος πρότερον Σεξτίλιος (Sextilius), ἦτοι ἕκτος μὴν, μετωνομάσθη βραδύτερον Αὔγουστος πρὸς τιμὴν τοῦ **Αὐτοκράτορος Αὐγούστου.**

Σεπτέμβριος. Ἕβδομος μήν.

Ὀκτώβριος. Ὄγδοος μήν.

Νοέμβριος Ἔννατος μήν.

Δεκέμβριος. Δέκατος μήν.

Ὁ Ἰανουάριος καὶ Φεβρουάριος ἦσαν οἱ τελευταῖοι μῆνες τοῦ ἔτους.

ΚΙΝΗΤΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Τῆς Ὀρθοδοξίας 1 Μαρτίου
Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως 15 Μαρτίου
Τῶν Βαΐων 5 Ἀπριλίου
Τὸ Ἅγιον Πάσχα 12 Ἀπριλίου
Τῆς Ἀναλήψεως 21 Μαΐου
Τῆς Πεντηκοστῆς 31 Μαΐου

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΩΡΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1936

ΕΑΡ Μαρτίου 20 ὥρα 18. 58 **ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ** Σεπτεμβρίου 23 ὥρα 5.26

ΘΕΡΟΣ Ἰουν. 21 ὥρ. 14.22 **ΧΕΙΜΩΝ**Δ)βρίου 22 ὥρ.0.27

Τὸ ἔαρ διαρκεῖ 92 ἡμέρας 19 ὥρας καὶ 24 λεπτά.
Τὸ θέρος διαρκεῖ 93 ἡμέρας 15 ὥρας καὶ 4 λεπτά.
Τὸ φθινόπωρον 89 ἡμέρας 19 ὥρας καὶ 11 λεπτά.
Ὁ χειμὼν 89 ἡμέρας 5 ὥρας καὶ 9 λεπτά.

ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ	ΜΙΚΡΟΤΕΡΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
Ἰουνίου 21 καὶ 22	Δεκεμβρίου 22
Ἡμέραιὡρ.16.08Νύκτεςὡρ. 7.52	Ἡμέραὡραι 8.11 Νὺξ ὡρ. 15.40

ΙΣΗΜΕΡΙΑ

ΕΑΡΙΝΗ Μαρτίου 20.-**ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ** Σ)βρίου 23

Τὸ ἔτος 1936 ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Τετάρτην. καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην.

Τὸ 1936 ὡς δίσεκτον ἔτος ἔχει 366 ἡμέρας, 52 ἑβδομάδας καὶ 2 ἡμέρας· Δίσεκτα ὡσαύτως θὰ εἶναι τὰ ἔτη 1940, 1944, 1948, 1952, 1956, 1960

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1936

1) Ὁλικὴ ἔκλειψις **τοῦ** *Ἡλίου* τὴν 8ην Ἰανουαρίου ὥρα 18.28
Αἱ ὧραι τῶν κυριωτέρων φάσεων τῆς ἐκλείψεως ταύτης εἶναι : Εἴσοδος τῆς σελήνης εἰς τὴν σκιὰν ὥρ. 19 καὶ 28 λεπτά. Ἀρχὴ τῆς ἐκλείψεως 19 ὥρ. 58 λεπτά. Μέσον τῆς ἐκλείψεως 20 ὥρ. 21 λεπτά. Τέλος τῆς ἐκλείψεως 20 ὥρ. 41'. Ἔξοδος τῆς σελήνης ἐκ τῆς σκιᾶς 21 ὥρ. 51 λεπτά. Ἡ ἔκλειψις αὕτη εἶναι ὁρατὴ ἐν τῇ πόλει μας.

2) Ὁλικὴ ἔκλειψις **τῆς Σελήνης** τὴν 19ην Ἰουνίου ὥρα 5
Ἔναρξις ἐκλείψεως 5 ὥρ. τέλος 6 ὥρ. 50 λεπτά. Ἡ ἔκλειψις αὕτη θὰ εἶνε ὁρατὴ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ὁποία ἐπὶ 55 λεπτὰ θὰ βυθισθῇ εἰς τὸ σκότος

3) Μερικὴ ἔκλειψις **τῆς Σελήνης** τὴν 4ην Ἰουλίου ὥρα 18.26
Ἀόρατος ἐν τῇ πόλει μας.

4) Δακτυλοειδὴς ἔκλειψις **τοῦ** *Ἡλίου* τὴν 13-14 Δεκεμβρίου
Ἀόρατος ἐν τῇ πόλει μας.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Πρωτοχρονιὰ κι' ἀρχιμηνιὰ
μὲ ξηλε'μένα δῶρα
«καινούργια» πρόβαλε «χρονιὰ»
'ς ὅλο τὸν κόσμο τώρα!

Ἄμποτ' ὁ Πλάστης ὁ Σοφὸς
ἀπ' τὸν λαμπρό Του Θρόνο
νὰ στέλνῃ χάρι κι' Ἅγιο Φῶς
μεσ' 'ς τὸν «καινούργιο χρόνο»!.

Ἄμποτε μ' ἄνθη λαμπερὰ
τὸν χρόνο νὰ στολίζῃ
καὶ μ' εὐτυχία καὶ χαρὰ
τὸν κόσμο νὰ ραντίζῃ!..

Ἄμποτε χρόνια καὶ ζωὴ
ὁ Πλάστης νὰ μᾶς δίνῃ
καὶ μὲ τὴν ἅγια Του πνοή
«ἀγάπη» κοὶ «εἰρήνη!»..

1936

Δ. Κ. ΜΕΛΠΙΔΗΣ

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ 14
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ὑδροχόον

«Καινούργιος χρόνος» ἔλαμψε κι' ὅλοι τὸν χαιρετοῦνε,
κι' ὅλο μ' ἐλπίδες κι' ὄνειρα τὰ χρόνια μας περνοῦνε...

Φεύγουν τὰ χρόνια σβύνονται 'σὰν ἄστρα 'στὸν αἰθέρα,
'σὰν τοῦ 'γιαλοῦ τὰ κύματα 'στὸ μούγκρισμα τ' ἀγέρα.

Μὰ γράφεται 'στὸν οὐρανὸ ἡ κάθε καλωσύνη,
καὶ πλύνονται τὰ κρίματα μέ τὴν ἐ εημοσύνη!..

1	Τ	✠**ΠΕΡΙΤΟΜΗ Ι. ΧΡΙΣΤΟΥ**, *ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ*
2	Π	*Κοσμᾶ ἀρχ. Κ)πόλεως*, Συλβέστρου Πάπα Ρώμης
3	Π	Μαλαχίου προφ., Γορδίου μάρτυρος
4	Σ	Ἡ Σύναξις τῶν Ο' Ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσ.
5	Κ	+ **Παραμονὴ τῶν Φώτων** Θεοπέμπτου μάρτυρος *(Νησταία)*
6	Δ	✠ **ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ**, Ρωμανοῦ ἱερ., Δόμνας μάρτ.
7	Τ	+ *Ἡ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ*
8	Τ	*Κύρου καὶ Ἀττικοῦ Ἀρχ Κ)λεως*, Δομνίκης τῆς ὁσ.
9	Π	Πολυεύκτου καὶ Εὐστρατίου μαρτύρων, Βασιλείου ὁσ.
10	Π	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτ
11	Σ	Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου, Θεοδώρου, Ἀγαπίου Βιταλίου ὁσ.
12	Κ	+ **Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα**, Τατιανῆς μ.
13	Δ	Ἑρμύλου, Σρατονίκου μιρτύρων
14	Τ	Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραΐθῳ ἀναιρ. Πατ. *(Ἀπόδοσις Θεοφανείων)*
15	Τ	Παύλου τοῦ Θηβαίου, Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου
16	Π	Προσκύνησις ἁλύσεως ἀπ. Πέτρου, Πευσίππου μάρτυρος
17	Π	+ **Ἀντωνίου τοῦ Μεγ. Γεωργίου** νεομ. Ἀχιλλέως μάρτυρος
18	Σ	+ **Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου**, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας
19	Κ	Μακαρίου Αἰγυπτίου, Μάρκου τοῦ Εὐ ενικοῦ, Ἀρσενίου μάρτυρος
20	Δ	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Εὐσεβίου Μαρτυρος, Βάσσου ὁσ.
21	Τ	Μαξίμου ὁμολ. Νεοφύτου, Ἀγνῆς μάρτ.
22	Τ	Τιμοθέου ἀποστ. Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου
23	Π	Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Κλήμεντος ἱερομ.
24	Π	Ξένης ὁσίας, Φίλωνος καὶ Ἑρμογένους μαρτύρων
25	Σ	*Γρηγορίου Θεολ. Ἀρχ)που Κ)πόλεως, Πουπλίου ὁσ.*
26	Κ	Ξενοφῶντος ὁσίου, Θεοδώρου Στουδίτου, Ἀρκαδίου ὁσ.
27	Δ	Ἀνακομιδὴ λειψ. Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἀρχ. Κων)λεως
28	Τ	Εὐφραὶμ τοῦ Σύρου, Παλλαδίου ὁσ., Χάριτος μαρτ.
29	Τ	Φιλοθέου μάρτ. Ἀνακομ. λειψ. Ἰγνατίου Θεοφόρου
30	Π	+ *ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ* Χρυσῆς μάρτυρος
31	Π	Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων, Ἀθανασίας καὶ Εὐδοξίας μ.

Ἔχει ἡμέρας 29. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ 13
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τοὺς ἰχθῦς

Τὰ «Καρνάβαλια» ἀρχίζουνε τὸν μῆνα τὸν Φλεβάρη,
μάσκαις, τραγούδια καί χορεί μεσ' 'ς τῆς ζωῆς τὴ χάρι !

Ἄλλοι μὲ μάσκα χάρτινη σκεπάζουν τὴ μορφή τους,
κι' ἄλλοι μὲ διπλοπροσωπιὰ νοθεύουν τὴν ψυχή τους.

Μάσκαις ἐδῶ, μάσκαις ἐκεῖ, μασκάρει χουβαρδᾶδες,
μὰ δίχως μάσκαις πειὸ πολὺ γυρνοῦνε «μασκαράδες»!...

1	Σ	Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος καὶ Ἀναστασίου Ναυπλ. μ.
2	Κ	***ΤΕΛ. ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ ΥΠΑΠΑΝΤΗ Ι. Χ*** *('Αρχὴ Τριωδίου)*
3	Δ	Συμεών τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος
4	Τ	Ἰσιδώρου καὶ Ἰωαννου ὁσίων
5	Τ	***Πολυεύκτου Π)χου Κ)λεως.*** Ἀγάθης μ *(Κατάλυσις εἰς πάντα)*
6	Π	***Φωτίου Π)χου Κ)λεως,*** Βουκόλου ἐπ. Σμύρνης
7	Π	Παρθενίου ἐπ. Λαμψάκου, Λουκᾶ ὁσίου *(Κατάλυσις εἰς πάντα)*
8	Σ	Θεοδώρου Στρατηλάτου Ζαχαρίου πρ. Μάρθας μαρτ.
9	Κ	+ ***ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ*** Νικηφόρου, μ. *('Απόδοσις Ὑπαπαντῆς)*
10	Δ	Χαραλάμπους ἱερομ. Πορφυρίου μάρτ.
11	Τ	Βλασίου ἱερ Θεοδώρας Αὐγούστης
12	Τ	***Ἀντωνίου Ἀρχ. Κ)λεως,*** Μελετίου Ἀντιοχείας *(Νηστεία)*
13	Π	Μαρτιανοῦ, Ἀκύλλα μ. Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας
14	Π	Αὐξεντίου. Μάρωνος, Αἰμιλίου τῶν ὁσίων *(Νηστεία)*
15	Σ	+ ***ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ*** Ὀνησίμου ἀπ. Εὐσεβίου ὁσίου
16	Κ	+ ***ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩ, Φλαβιανοῦ Π)χου Κ)λεως,*** Παμφίλου μ.
17	Δ	Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος, Φιλίππου ὁσίου
18	Τ	Λέοντος Πάπα Ρώμης. Ἀγαπητοῦ μάρτ.
19	Τ	Χαριλόου ἰαμ. Ἀρχίππου ἀπ.
20	Π	Λέοντος ἐπ. Κατάνης, Βησσαρίωνος καὶ Ἀγάθωνος
21	Π	***Ἰωάννου Π)χου Κ)λεως,*** Τιμοθέου, Εὐσταθίου ἐπ. Ἀντιοχείας
22	Σ	***Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,*** *Ἀνθούσης μ.*
23	Κ	+ ***ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ,*** Πολυκάρπου ἐπισκ Σμύρνης
24	Δ	+ ***ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ*** Α' καὶ Β' εὑρεσις Τιμ. Κεφ Προδρόμου *(ἀρχ. Μ. Τεσσαρακοστῆς)*
25	Τ	***Ταρασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως***
26	Τ	Πορφυρίου ἐπ. Θεοκλήτου μ. Φωτεινῆς μεγαλ., τῆς Σαμαρείτιδος
27	Π	Προκοπίου Δεκαπολίτου ὁμολογητοῦ
28	Π	Βασιλείου ὁμολ. ***(Α' Χαιρετισμοί Θεοτόκου)***
29	Σ	+ ***ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ Μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Κασσιανοῦ ὁμολογητοῦ***

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ 12
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Κριὸν

Ἄστατος μῆνας, π' ἀγαπᾶ «ἥλιο βροχὴ καὶ χιόνι»
καὶ συχναλλάζει τὸν καιρὸ καὶ κρυφοκαμαρώνει.

Μὰ 'σὰν τοῦ Μάρτη τὸν καιρό, ποὺ τὸν κατηγοροῦνε,
καὶ τῶν ἀνθρώπων τὰ μυαλὰ πολὺ συχνὰ γυρνοῦνε.

Ἄλλα σοῦ λένε σήμερα κι' ἄλλα τὴν ἄλλη 'μέρα.
καὶ «γνώμη» παντα ἀλλάζουνε 'ς τῆς γῆς αὐτῆς τὴ σφαῖρα!..

1	Κ	✠ **ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ** Εὐδοκίας ὁσιομ. (Α' Νηστειῶν)
2	Δ	Ἡσυχίου, Θεοδότου, Εὐθαλιας τῆς Παρθενομάρτ., Χαρισίου μ.,
3	Τ	Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μ. Θεοδωρίτου ἱερομάρ.
4	Τ	Γερασίμου ὁσίου. Ἀκατίου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτύρων
5	Π	Κόνωνος, Εὐλαμπίου, Ἀρχελάου. Βλαδίνας καὶ Διοκλῆ μ.
6	Π	Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μ.. Εὕρεσις Σταυροῦ (Β' Χαιρετισμοὶ Θεοτόκου)
7	Σ	Ἐφραίμ, Βασιλέως Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου ἐπισκόπου
8	Κ	***Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ*** Γρηγορίου Παλαμᾶ, Θεοφυλάκτου, Ἑρμοῦ ἀπ.
9	Δ	***Τῶν Ἁγ. Τεσσαράκοντα*** μαρ. τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων
10	Τ	Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Κυπριανοῦ καὶ Κρήσκεντος μαρτ.
11	Τ	Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Πιονίου ἱερομάρτυρος
12	Π	Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Θεολόγου ὁσ.
13	Π	***Ἀνακαλ. Λειψάν Νικηφόρου Κ)λεως*** (Γ' Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου)
14	Σ	Βενεδίκτου οσιομ. Ἐλαιονώρας καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν μαρτύρων
15	Κ	✠ **ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ**, Ἀγαπίου (Γ' Νηστειῶν)
16	Δ	Σαββίνου μ. τοῦ Αἰγυπτίου, Χριστοδούλου ὁσ. καὶ Ρωμανοῦ μ.
17	Τ	Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Μαρίνου μ καὶ Παύλου ὁσιομ.
18	Τ	Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἱεροσ., Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, Πατρόκλου μ.
19	Π	Χρυσάνθου, Δαρείας Ἰάσωνος, Κλαυδίου, Ἱλαρίου μαρ.
20	Π	Ἀββάδων Πατέρων (Δ' Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου)
21	Σ	***Θωμᾶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,*** Ἰακώβου τοῦ ὁμολογ.
22	Κ	***Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ,*** Ἰωάννου συγγραφέως τῆς Κλίμακος, Βασιλείου
23	Δ	Νίκωνος ἱερομ. Δομετίου μ. καὶ Λουκᾶ ὁσιομ. τοῦ νέου.
24	Τ	***Προεόρτια Εὐαγγελισμοῦ,*** Ἀρτέμονος ἐπισκ. Λαοδικείας
25	Τ	✠ **Ο ΕΥΑΓ. ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ** (Ἑσπερ. Ἀποδ. Εὐαγ.) Μ. Καν.
26	Π	Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριηλ
27	Π	✠ **ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ,** Ματρώνης ὁσίας τῆς ἐν Θ)νίκῃ
28	Σ	Ἱλαρίωνος ὁσ. τοῦ νέου καὶ Ἡρωδίωνος τοῦ ἀποστόλου
29	Κ	***Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Μαρίας Αἰγυπτίας*** Μάρκου ἐπ. Κυρίλλου διακ
30	Δ	Ἰωάννου συγγραφέως Κλίμακος, Εὐβούλης, Ἰωὴλ προφ.
31	Τ	Ὑπατίου ἐπ.. Βενιαμὶν διακόνου καὶ Μενάνδρου μαρ.

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ 11
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ταῦρον

«Πρωταπριλιὰ» μὲ τὴν ψευτιὰ κυκλοφορεῖ καὶ πάλι,
καὶ πονηριὰ κι' ἀδιαντροπιὰ 'ς τὸν κόσμο αὐτὸν προβάλλει!..

Πλὴν μάθετε, πὼς ἡ ψευτιὰ, ποὺ κάνει τόσο νάζει,
μόνο 'ςὲ δούλων πονηρῶν τὰ στόματα, 'ταιριάζει!..

Ὦ ἄνθρωποι! Ἂν θέλετε 'ςὲ τὸν κόσμο νὰ εὐτυχῆτε,
πάψ'τε, νὰ λέτε ψέμματα, κι ἀλήθεια νὰ λαλῆτε!..

1	Τ	Μαρίας ὁσίας Αἰγυπτίας, Ἰωὰχ δικαίου, Μακαρίου ἡγουμένου
2	Π	Τίτου ὁσ. τοῦ θαυματουργοῦ, Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρ.
3	Π	Νικήτα Ἡγουμένου, Ἰωσὴφ ὑμνογράφου, Ἀγάβου ἐκ τῶν 70
4	Σ	✠ **ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ**, Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῷ, Πλάτωνος ὁσίου
5	Κ	✠ **ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ**, Κλαυδίου, Διοδώρου Ζήνωνος μαρ.
6	Δ	***ΜΕΓΑΛΗ*** Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου, ***Εὐτυχίου Π)χου Κ)πόλεως***
7	Τ	***ΜΕΓΑΛΗ*** Καλλιοπίου, Ἀκυλλίνης, Ρουφίνου μαρτύρων
8	Τ	***ΜΕΓΑΛΗ*** Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου. Ρούφου μ. (Τὸ Ἅγ. Εὐχέλαιον)
9	Π	***ΜΕΓΑΛΗ*** Εὐτυχίου καὶ Βαδίμου ὁσ. **(Τὰ Δώδεκα Εὐαγγέλια)**
10	Π	***ΜΕΓΑΛΗ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ***, Τερεντίου, (**Ὁ Ἐπιτάφιος Θρῆνος**)
11	Σ	***ΜΕΓΑ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ***, Ἀντίπα ἐπισκόπου, Φαρμουθίου μάρτ.
12	Κ	✠ **ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ**. Ἀνακομιδὴ Τιμίας Ζώνης Θεοτόκου
13	Δ	+ ***ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΗΜΟΥ***, Μαρτίνου Πάπα Ρώμης ὁμολογ.
14	Τ	+ ***ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΗΜΟΥ***. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου
15	Τ	Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν
16	Π	Ἀγάπης, Χιονίας, Εἰρήνης μάρτυρος καὶ Μιχαὴλ νεομάρτυρος
17	Π	✠ **ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ** Ἀγαπίου Πάπα Ρώμης
18	Σ	Ἰωάννου ὁσίου, Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐξ Ἰωαννίνων
19	Κ	✠ **ΤΟΥ ΘΩΜΑ**. ***Τρύφωνος ἀρχιεπ. Κ)λεως***, Σωκράτους μ.
20	Δ	Θεοδώρου Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἀποστόλου
21	Τ	***Μαξιμιλιανοῦ Π)χου Κ)λεως***, Ἰσαακίου καὶ Ἀλεξάνδρας μαρτ.
22	Τ	Θεοδώρου ὁσ. τοῦ Συκεώτου ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως
23	Π	**Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου**, Ἀνατολίου μάρτυρος
24	Π	Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας, Λεοντίου καὶ Λογγίνου μαρτύρων
25	Σ	***Μακεδονίου Π)χου Κ)λεως***, Ἀρχαγγ. Εὐαγγ. (Ἀπόδοσις Θωμᾶ)
26	Κ	† **ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ *ΙΩΣΗΦ ΑΡΙΜ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ***
27	Δ	Συμεὼν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων συγγενοῦς τοῦ Κυρίου
28	Τ	Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου μαρτ.
29	Τ	Σωσιπάτρου καὶ Ἰάσωνος Ο' ἀποστόλων
30	Π	Ἰακώβου ἀπ., Ἀργυρῆς τῆς ἐν Πικριδίῳ Κων)πόλεως

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ 10
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τοὺς Διδύμους

«Πρωτομαγιὰ» γιορτὴ φαιδρὴ κι' ἀνθοστεφανωμένη...
Τὸν Μάη γλυκοχαιρετᾷ ἡ Φύσι ἡ ἀνθισμένη!..

Τὰ γλυκοκελαΐδα πουλιὰ τὸν Μάη κελαϊδοῦνε,
κοπέλλαις μεσ' 'ς τὴν ἐξοχὴ τὸν Μάη τραγουδοῦνε

Καὶ κάθ' εὐγενικὴ ψυχὴ, π' ἀρέσει τὰ τραγούδια,
πάντ' ἀγαπάει τὰ πουλιὰ λατρεύει τὰ λουλούδια!..

1	Π	Ἱερεμίου προφ. Ἀκακίου ὁσίου
2	Σ	Ἀνακάλυψις Λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου
3	Κ	✠ **ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ**, Τιμοθέου, Μαύρας μ. Ροδοπιανοῦ δ.
4	Δ	Πελαγίας μάρτ. ἀνακ. λειψ. Μαρίας Μαγδαληνῆς
5	Τ	Εἰρήνης μεγαλομ. Γαΐου, Γαϊανοῦ μαρτύρων
6	Τ	+ ***ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ***, Ἰὼβ τοῦ Πολυάθλου
7	Π	Ἀνάμνησις φανέντος ἐν οὐρανῷ Σταυροῦ, Ἰακκίου μάρτυρος
8	Π	Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου
9	Σ	Ἡσαΐου προφ. Χριστοφόρου μεγαλομαρτυρος
10	Κ	✠ **ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ**, Σίμωνος ἀποστόλου Ζηλωτοῦ
11	Δ	Μωκίου ἱερομάρτυρος Ἐγκαινια Κωνσταντινουπόλεως
12	Τ	***Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως***. Ἐπιφανίου ἐπ. Κύπρου
13	Τ	Γλυκερίας μαρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ
14	Π	Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ
15	Π	Παχωμίου τοῦ Μεγαλομ, Ἀχιλλίου ἐπ. Λαρίσσης
16	Σ	***Νικολάου Ἀρχ. Κων)πόλεως***, Θεοδώρου Ἡγ. Ἰσαακίου μάρτ.
17	Κ	✠ **ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ**, Ἀνδρονίκου, Ἰουνίας μαρτύρων
18	Δ	Ἡρακλείου, Διονυσίου Χρηστίνης, Ἰουλίας, Βενεδίκτου μ.
19	Τ	Πατρικίου ἐπ. Προύσης, Μενάνδρου μ.
20	Τ	***ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ*** Ἀνακ. λειψ. Ἁγ. Νικολάου
21	Π	✠ **ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ**, ***ἁγ. Κ)τίνου καὶ Ἑλένης Ἰσαπ. Βασιλέων***
22	Π	Βασιλίσσου, Βλαδιμήρου Μαρκέλλου, Θεόδρου μαρτ.
23	Σ	Μιχαὴλ ἐπ. Συνάδων ὁμολ., Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ Μυροφ.
24	Κ	+ ***ΤΩΝ 318 ΘΕΟΦ. ΠΑΤΕΡΩΝ Α' ΕΝΝΙΚΑΙΑ ΣΥΝΟΔΟΥ***
25	Δ	Γ' εὕρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου
26	Τ	Κυρίλλου ἐπ. Ἱεροσολύμων Ο' Ἀλφαίου μ.
27	Τ	Ἐλλαδίου ἱερομάρτυρος, Ἰωαννου Ρώσσου
28	Π	Εὐτυχοῦς ἱερομ. Ἑλικωνίδος, Δάφνης μάρτ.
29	Π	Θεοδοσίας μ., Ὀλβιανοῦ μ., ***(Ἀπόδοσις Ἀναλήψεως)***
30	Σ	***ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ***, Ἰσαακίου ὁσ. Βαραχου καὶ Νατολίου μαρτ.
31	Κ	+ **ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ**, Ἑρμείου, Εὐσεβίου, Ρωμανοῦ μ.

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νὺξ 9
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Καρκῖνον

Ἄντροι, γυναῖκες καὶ παιδιὰ μὲ φούρια καὶ μὲ ζάλη
πηδοῦν φωτιαὶς τοῦ «Κλήδωνα» κι' ἔχουν χαρὰ μεγάλη.

Μὲ τὴν αὐγοῦλα ἡ ὥμορφες κοπέλλαις τραγουδοῦνε
καὶ μεσ' 'ς τὰ «Λιανοτράγουδα» τὴν τύχη τους ζητοῦνε.

Μὰ τὶ ὁ Πλάστης ἔγραψε μεσ' 'ς τ' ἅγιο Του τεφτέρι,
καμμιὰ δὲν τὸ φαντάζεται, κανένας δὲν τὸ 'ξέρει!...»

1	Δ	† **ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ,** Ἰουστίνου φιλοσόφου
2	Τ	*Νικηφόρου Ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως,* Μαρίνου ὁσ
3	Τ	Λουκιανοῦ μάρτυρος *(Κατάλυσις εἰς πάντα)*
4	Π	*Μητροφάνους Ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως,* Μαρίας, Μίρθας
5	Π	Δωροθέου ἐπισκ. Τύρου, Λεωνίδου μάρτ. *(Κατάλυσις εἰς πάντα.)*
6	Σ	Ἰλαρίωνος ὁσ., Βιλερίας μάρτυρος, *(Ἀπόδοσις Πεντηκοστῆς)*
7	Κ	✠ **ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ,** Θεοδότου ἐπ. Ἀγκύρας
8	Δ	Καλλιόπης μ. (*Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν 12 Ἀποστόλων*)
9	Τ	Θέκλας, Μαριάμνης καὶ Ἀνανίου μαρτύρων
10	Τ	Ἀλεξάνδρου, Ἀντωνίνης, Πινσεμνῆς μαρτύρων
11	Π	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα Ἀποστόλων
12	Π	Ὀνουφρίου Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθω
13	Σ	Ἀκυλίνης μάρτ., Ἀντιπάτρου, Θεοδώρου μ.
14	Κ	*Μεθοδίου Ἀρχ. Κ)λεως* Ἐλισσαίου προφ.
15	Δ	Ἀμὼς τοῦ πρ. Αὐγουστίνου ἐπισκ. Δουλᾶ μάρτ.
16	Τ	Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου, Μάρκου ἱερομ
17	Τ	Ἰσαύρου Ἰνοκεντίου, Μανουὴλ μαρτ.
18	Π	Λεοντίου, Θεοδούλου, Ὑπάτου καὶ Αἰθερίου μαρτ
19	Π	Ἰούδα ἀπ. Παϊσίου τοῦ μεγ. Ζήνωνος μ.
20	Σ	Μεθοδίου ἱερομ Καλλίστου ὁσ.
21	Κ	Ἰουλιανοῦ μ. Ἀφροδίτης, Νικήτα Νισιρίου μ.
22	Δ	Εὐσεβίου ἐπισκόπου Σαμοσάτων
23	Τ	Ἀγριππίνης, Ἀριστοκλέους μ
24	Τ	✠ *ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ,* Παναγιώτου νεομ.
25	Π	Φεβρωνίας ὁσιομ. Ἔρωτος, Φέρμου μ.
26	Π	Δαυῒδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀνθίωνος, ὁσ.
27	Σ	Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου, Ἰωάννας μυροφόρου.
28	Κ	Ἀνακομιδὴ λειψ. Κύρου καὶ Ἰωάννου Ἀναργύρων
29	Δ	✠ **ΠΕΤΡΟΥ** καὶ **ΠΑΥΛΟΥ** τῶν Πρωτοκ. Ἀποστόλων
30	Τ	✠ **Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ,** Μελίτωνος μ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νὺξ 10
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Λέοντα

Μέσ' 'ς τὴ γαλάζια θάλασσα, ποὺ τόσο τὴν ποθοῦνε,
ἄντροι, γυναῖκες πέφτουνε κι' ἀνάρπα κολυμποῦνε.

Ἡ θάλασσα πλύνει κορμιὰ κι' ὁ ἥλιος καμαρώνει,
κι' ἡ ἀφρισμένη ἀκρογιαλιὰ γελᾷ καὶ ξεφαντώνει.

Κι' ἐνῷ χαϊδεύ' ἡ θάλασσα κάθε γυμνὸ κουφάρι,
κολυμπητάδες χαίρονται κι' ἔχουν κρυφὸ καμάρι!..

1	Τ	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Πέτρου ὁσ. τοῦ Ἐρημίτου
2	Π	Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμ. Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις
3	Π	*Ἀνατολίου ἀρχιεπ. Κ)λεως,* Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου μ.
4	Σ	Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, Λουκίας μάρτ. Θεοφίλου ἱερομ.
5	Κ	Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Κυπριανοῦ ὁσιομ. καὶ Λαμπαδοῦ ὁσ.
6	Δ	Φιλήμονος, Ἀρχίππου ἀπ Σισώης καὶ Ὀνησίμου τῶν μαρτύρων
7	Τ	Κυριακῆς μεγαλομ. Θωμᾶ ὁσ. τοῦ ἐν Μαλεῷ, Εὐαγγέλου μάρ.
8	Τ	Προκοπίου μεγαλομ., Ἀντιόχου, Παρτεμουθίου μαρτ.
9	Π	Παγκρατίου ἐπισκόπου, Ὀρέστου ἱερομ. Ἀνδρέου, Πρόβου μαρ
10	Π	Τῶν ἐν Νικοπόλει της Ἀρμενίας 45 μαρτύρων
11	Σ	**Εὐφημίας μεγαλομ.** Νεκταρίου μ. Ὅλγας ἰσαποστόλου
12	Κ	† *ΤΩΝ ΑΓ. ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΞ ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΩΝ,* Βερονίκης μ.
13	Δ	Σύναξις Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, Στεφάνου Σαββαΐτου
14	Τ	Ἀκύλα ἀποστόλου, Ἰωσὴφ ὁμολογητοῦ
15	Τ	Κυρίκου Ἰουλίτης, καὶ Ἀβουδίμου μαρτ.
16	Π	Ἀθηνογένους ἱερομ. Φιλύστου καὶ Ὡραιοζήλης μαρτ.
17	Π	Μαρίνης μεγαλομ. Εὐφρασίου Ἱεραπόλεως
18	Σ	Αἰμιλιανοῦ μάρτ. Οὐαλεντίνης, Μαρκέλλου μαρτ.
19	Κ	Μακρίνης ὁσ. Δίου ὁσ. Βαλεντίνης μ.
20	Δ	†*ΗΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ* τοῦ Θεσβίτου
21	Τ	Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστον Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου ὁσ.
22	Τ	Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου, Μαρκέλλης μ.
23	Π	Φωκᾶ ἱερομάρτ., Ἰεζεκιὴλ προφήτου, Ἀπολιναρίου μάρ.
24	Π	Χριστίνης μεγαλομαρ Ἀθηναγορα ὁμολογητοῦ
25	Σ	Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγ Ἄννης, Εὐπραξίας ὁσ. Ὀλμπιάδος ὁσ.
26	Κ	**Παρασκευῆς** ὁσιομάρ.. Ἑρμολάου ἱερομάρτυρος
27	Δ	+ *ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ* μεγαλομάρτυρος τοῦ ἰαματικοῦ
28	Τ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, Παρμενᾶ ἀποστόλων
29	Τ	*Κωνσταντίνου Πατρ)χου Κ)πόλεως,* Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μ.
30	Π	Σύλλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ ἐκ τῶν Ο'.
31	Π	Εὐδοκιμου δικαίου, Ἰωσὴφ Ἀριμαθείας, Προεόρτια Σταυροῦ

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νὺξ 11
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὴν Παρθένον

Αὔγουστος μῆνας 'πρέβαλε μὲ γοῦστ' ἀγαπημένα
καὶ μὲ γου τόζα ἐποχὴ καὶ φροῦτα ὡριμασμένα.

Ἄνθρωποι, ποὺ γουστάρετε τ' Αὐγούστου τὸ σταφύλι,
μὴν ἔχετ' ἄλλα 'ς τὴν καρδιὰ κι' ἄλλα λεν' τὰ χείλη!

Ποιὸς ἔχει ἄδολη ψυχὴ μὲ πίστη στερωμένη,
ἐκεῖνος εἰμπορεῖ, νὰ ζῇ ζωὴ εὐτυχισμένη!..

1	Σ	Ἡ πρόοδος τοῦ Τιμ. Σταυροῦ Τῶν 7 παίδων Μακκαβαίων
		Σολομονῆς μ. (*ἄρχεται ἡ νηστεία τῆς Θεοτόκου Ἑσπ. Α΄ παρ.*)
2	Κ	Ἀνακομ. λειψ. Στεφάνου πρωτομ. Ἰουστινιανοῦ Βασιλέως
3	Δ	Ἰσαακίου, Σαλώμης Μυροφόρ. Δαλματου, Θεοκλητοῦς
4	Τ	Τῶν ἐν Ἐφεσῳ 7 παιδων, Εὐδοκίας μάρτυρος
5	Τ	Προεόρτια μεταφορφώσεως, Νόνας μητρὸς Γρηγορίου Θεο.
6	Π	† **ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ** (*Ἰχθύος κατάλ.*)
7	Π	Δομετίου. Ναρκίσσου ἱερομάρτυρ., Ἀστερίου μάρτ.
8	Σ	Αἰμιλιανοῦ καὶ Μύρωνος ἐπισκ., Τριανταφύλλου νεομάρτ.
9	Κ	Ματθία ἀπ. καὶ τῶν 10 μαρτύρων, Πατρικίας μάρτυρ.
10	Δ	Λαυρεντίου ἀρχιδιάκ. Ἱππολύτου, Ξύστου Πάπα Ρώμης
11	Τ	Εὔπλου διακόνου, Ζήνωνος μαρτύρων
12	Τ	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων, Σεργίου καὶ Στεφάνου ὁσ.
13	Π	Μαξίμου ὁσ., Εἰρήνης τῆς Βασιλίσσης (*Ἀπόδοσις Μεταμορφ.*)
14	Π	Προεόρτια Κοιμήσεως Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου
15	Σ	† **Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**
16	Κ	Τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου, Διομήδους, Σταματίου, Ἀλκιβιάδου μαρ.
17	Δ	Μύρωνος, Κυπριανοῦ, Ἰουλιανοῦ μαρτύρων
18	Τ	(*Ἰωάννου καὶ Γεωργίου Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως*), Φλώρου, Λαύρου μ.
19	Τ	Ἀνδρέου Στρατηλάτου, Ἀγαπίου μάρτυρος
20	Π	Σαμουὴλ προφ., Φωτεινῆς, Ἡλιοδώρου μαρτύρων
21	Π	Θαδδαίου ἀπ. Βάσσης μάρτυρος
22	Σ	Ἀγαθονίκου, Ζήνωνος καὶ Ἀνθούσης μαρτ.
23	Κ	(*Καλλινίκου Πατριαρχου Κωνσταντινουπόλεως, Εἰρηναίου, Ἀπόδ. ἑορτῆς Θεοτόκου*)
24	Δ	Εὐτυχοῦς ἱερομ., Τατίωνος μ. Κοσμᾶ νεομάρτ.
25	Τ	(*Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου καὶ Ἰωάννου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως*)
26	Τ	Ἀδριανοῦ, Ναταλίας, Ἰωάσαφ μαρτύρων
27	Π	Ποιμένος ὁσ. Λιβερίου, Φανουρίου νεοφανοῦς
28	Π	Μωϋσεως Αἰθίοπος Ἑζεκιου Βασιλέως
29	Σ	† **Η ΑΠΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥΠΡΟΔΡΟΜΟΥ** (*νηστεία*) Χαριλάου μάρτυρος
30	Κ	(*Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως*)
31	Δ	Κατάθεσις Τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νὺξ 12
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Ζυγὸν

Τὸν «Τρυγητὴ» οἱ ἀμπελουργοὶ, σταφύλια ποὺ τρυγοῦνε,
'ς τὸ μάγγανο τὰ βάζουνε, τὰ σφίγγουν, τὰ πατοῦνε.

Καὶ τὴν ἀνθρώπινη καρδιὰ, 'ς τοῦ κόσμου αὐτοῦ τὴν σφαῖρα,
ἡ πίκραις καὶ τὰ βάσανα τη θλίβουν νύχτα 'μέρα.

Χαρὰ 'ς τὸν, πῶχ' «ὑπομονὴ» μέσα 'ς τὰ βάσανά του,
καὶ δὲν τὸν παίρν ἀπελπισιὰ 'ζέ καθε συμφορά του!..

1	Τ	† Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, Συμεών Στυλίτου, Σύναξις Θεοτόκου
2	Τ	(*Ἰωάννου Νηστ. Πατριαρχου Κωνσταντινουπόλεως*), Μάμαντος, Εὐτυχίου
3	Π	Ἀνθίμου ἐπισκ. Θεοκτίστου καὶ Πολυδώρου μάρτ.
4	Π	Βαβύλα ἐπισκ, Ἑρμιώνης, Μωϋσέως προφ.
5	Σ	Ζαχαρίου προφ Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθύρᾳ
6	Κ	Ἀνάμνησις, ἐν Χώναις θαύματος Ἀρχ. Μιχαὴλ, Εὐδοξίου, Ρωμύλου
7	Δ	Σώζοντος μ. Προεόρτια Γεν Θεοτοκου
8	Τ	† **ΤΟ ΓΕΝΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ**
9	Τ	Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης Θεοπατόρων
10	Π	Μηνοδωρας Μητροδ. Νυμφοδ. μ. Πουλχερίας Βασιλίσσης
11	Π	Θεοδώρας καὶ Διοδώρου μ. Εὐανθίας ὁσ.
12	Σ	Αὐτονόμου, Θεοδούλου μάρτ. (*Ἀπόδ. Γεν. Θεοτόκου*)
13	Κ	Προεόρ. Σταυ οῦ, Κορνηλίου Ἐκ. Ἐγκ. Ναοῦ Ἀναστάσεως
14	Δ	† **Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ** (*Νηστεία*)
15	Τ	Νικήτα μεγαλομ., Φιλοθέου πρεσβυτ. Ακακίου μ.
16	Τ	Εὐφημίας μεγαλομ. Μελετινῆς μ.
17	Π	Σοφιας καὶ τῶν θυγ. Πίστεως Ἀγάπης, Ἐλπίδος, Παντολέοντος μ.
18	Π	Εὐμενίου Ἐπισκόπου, Ἀριαδνης μ.
19	Σ	Τροφίμου, Σαββατίου, Δορυμέδοντος μ.
20	Κ	Εὐσταθίου μεγ. Θεοπίστης, Μαρτίνου
21	Δ	Κοδράτου ἐπ. Ἰωνᾶ προφ. (*Ἀπόδ. Σταυροῦ*)
22	Τ	Φωκᾶ ἱερομ. Φωκᾶ μ. κητουροῦ, Ἡρακλέους ὁσ.
23	Τ	Σύλληψις Τιμ. Προδρόμου, Ξανθίππης, Πολυξενης μ.
24	Π	† **Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης.** Θέκλης μ.
25	Π	Εὐφροσύνης ὁσ., Παφνουτίου, Καλλιμάχου μ.
26	Σ	Μετάστασις Ἰωάννου Θεολόγου, Ἡδεῶν δικαίου
27	Κ	Καλλιστράτου μ. Ἰγνατίου ἡγουμ. Ἀκιλίνης μ.
28	Δ	Χαριτωνος ὁμολ. Βαρούχ προφ.
29	Τ	Κυριακοῦ ἀναχωρητοῦ, Πατρωνιας μ.
30	Τ	Γρηγορίου Φωτιστοῦ ἐπ. Ἀρμενίας, Στρατονίκης μ.

Ἔχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νὺξ 13
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Σκορπιὸν

Ἦρθε χλωμὸ Φθινόπωρο!.. Βρεχὴ κι' ἀνεμοζάλη
κι' ἀπ' ἄκρη 'ς ἄκρη «μαρασμὸς» ἀρχίνησε καὶ πάλι.

Πὼς ἀπ' τὰ δένδρα πέφτουνε τὰ φύλλα μαραμμένα,
φεύγουν καὶ τὰ χαρίσματα τῆς νειότης ἕνα ἕνα,

καὶ μόν' ὁ νοῦς, ὅπου κρατεῖ τῆς σκέψης τὸ τιμόνι,
ὅσο παληώνει καὶ γερνᾷ τόσο καὶ ξανανειώνει!..

1	Π	Ἀνανίου ἀπ. Ρωμανοῦ μελωδοῦ Ἰωάννου Κουκουζέλου
2	Π	Κυπριανοῦ ἱερ. Ἰουστίνης μ. Θεοφίλου ὁμολ.
3	Σ	Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Θεαγένους μ.
4	Κ	Ἱεροθέου ἐπ. Ἀθηνῶν, Καλλισθένους μ.
5	Δ	Χαριτίνης μ. Εὐδοκίμου ὁσ.
6	Τ	Θωμᾶ ἀπ. Ἑρωτηΐδος μ.
7	Τ	Σεργίου, Βάκχου, Πολυχρονίου μ.
8	Π	Πελαγίας ὁσ. Ἀγησιλάου καὶ Ἀρχελάου μ.
9	Π	Ἰακώβου ἀπ. Ἀνδρονίκου ὁσ. Ἀθανασίας μ.
10	Σ	Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μ. Χιριλάου μ.
11	Κ	***Τῶν Ἁγ. Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ζ' Οἰκ. Συν., Νεκταρίου, Ἀρσακίου, Σισινίου Π)χῶν Κων)πόλεως*** Θεοφάνους μ.
12	Δ	Πρόβου, Τυράλλου, Ἀνδρονίκου μ. Ἀνδρομάχης μ.
13	Τ	Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ. Ἀντιγόνου, Χρυσῆς μ.
14	Τ	Ναζαρίου, Γερβασίου. Κοσμᾶ μελωδοῦ
15	Π	Λουκιανοῦ ὁσ. Σαββίνου ὁσ.
16	Π	Λογγίνου ἑκατοντάρχου Δομνίκου μ.
17	Σ	Ἀνδρέου τοῦ ἐν Κρίσει, Ὡσηὲ προφ.
18	Κ	Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ Μαρίνου μ.
19	Δ	Ἰωὴλ προφ., Φίλωνος, Εὐσεβίου μ.
20	Τ	Γερασίμου Ἀρχ. Κεφαλ. Ματρώνης Χιοπολ. Ἀρτεμίου μ.
21	Τ	Ἱλαρίωνος τοῦ Μεγ. Σωκράτους μ.
22	Π	Ἀβερκίου ἰσαπ.. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων
23	Π	***Ἰγνατίου Π)χου Κων)πόλεως,*** Ἰακώβου Ἀδελφοθέου
24	Σ	Ἀρέθα μεγαλομ. Σεβαστιανῆς μ. Οὐαλεντίνου μ.
25	Κ	Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μ.
26	Δ	+ **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ,** Ἀνάμν. Μεγ. Σεισμοῦ.
27	Τ	***Κυριακοῦ Π)χου Κων)πόλεως,*** Νέστορος μ.
28	Τ	Τερεντίου, Νεονίλλης καὶ τῶν Τέκνων αὐτῶν, Θεοδούλου
29	Π	Ἀναστασίας Ρωμαίας. Ἀβραμίου ὁσ.
30	Π	***Ἰωσὴφ Π)χου Κων)πόλεως.*** Ζηνοβίου, Ζηνοβίας μ. Κλεόπα ἀπ.
31	Σ	***Στάχυος ἐπ. Βυζαντίου,*** Ἀριστοβούλου, Στρατονίκης

Ἔχει ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νὺξ 14
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Τοξότην

Ἡ Φύσι ἡ ἀνθοστόλιστη μαραίνεται, χλωμιάζει,
χλωμιάζουνε κι' οἱ φθοιεροι, σὰν νἄχουνε μ ράζι..

Μὰ τί κερδίζουν οι κακοὶ, ποὺ θρέφουν τὴν κακία;
Τοῦ κόσμου τὴν καταφρονιὰ, ντροπὴ καὶ ἀτιμία!..

Ὦ ἄνθρωποι! Στὸν κόσμο αὐτὸν νὰ ζητ' ἀγαπημένοι,
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ πάντα μ' ἐσᾶς νὰ μένῃ!..

1	Κ	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων
2	Δ	Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου μ.
3	Τ	Ἀκεψιμᾶ Ἀειθαλᾶ, Ἰωσὴφ μ.
4	Τ	Ἰωαννικίου. Νικάνδρου ὁσ, Ἰωάννου Βασιλ. ἐλεήμονος
5	Π	Γαλακτίωνος, Ἐπισιτήμης μ. Γρηγορίου Ἀλεξανδρείας
6	Π	***Παύλου Ἀρχ. Κων)πόλεως,*** ὁμολ. Παύλου διὰ Χριστὸν Σαλοῦ
7	Σ	Λαζάρου ὁσ. Ἀθηνοδώρου, Ἀλίκης μ. Τῶν Μελετινῆ 33 μ.
8	Κ	+ **ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ, ΓΑΒΡΙΗΛ**
9	Δ	Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου μ. Ματρώνης ὁσ.
10	Τ	Ὀλυμπᾶ, Σωσιπάτρου, Ἐράστου ἀπ. Ὀρέστου μ.
11	Τ	Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου, Στεφανίδος μ. Θεοδωρ. Στουδίτου
12	Π	Ἰωάννου ἐλεήμονος, Νείλου ὁσ.
13	Π	***Ἰωάννου Ἀρχ. Κων)πόλεως Χρυσοστόμου,*** Δαμασκηνοῦ νέου
14	Σ	Φιλίππου ἀπ. Κτενου Ὑδραίου ν. ***(Ἀπόκρεω Χριστουγ.)***
15	Κ	***Θωμᾶ Π)χου Κ)λεως*** Γουρία, Σιμωνᾶ ***(Ἀρχ. νηστ. Χριστ.)***
16	Δ	Ματθαίου ἀπ. Εὐαγγελιστοῦ, Ἰφιγενείας μ.
17	Τ	***Μαξίμου, Γενναδίου Π)χῶν Κ)λεως*** Γρηγορίου Νεοκαισαρείας
18	Τ	Πλατωνος, Ρωμανοῦ μ.
19	Π	Ἀβδιοῦ προφ. Βαρλαὰμ μ.
20	Π	***Πρόκλου Ἀρχ. Κ)λεως.*** Γρηγορίου ὁσ. Θεσπεσίου, ανατολ.
21	Σ	+ **ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ** ***(Κατάλυσις Ἰχθύος)***
22	Κ	Φιλήμονος ἀπ. Κικιλίας μ.
23	Δ	Ἀμφιλοχίου ἐπ. Γρηγορίου ἐπ. Ἀκραγαντίνων
24	Τ	Κλήμεντος Ρώμης, Μάλχου. Χρυσογόνου μ.
25	Τ	+ **Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος** ***(Ἀπόδ. Εἰσοδίων)***
26	Π	Συλλιανοῦ, Ἀλυπίου ὁσ. Γεωργίου νεομ. Χίου
27	Π	Ἰακώβου τοῦ Πέρσου, Ναθαναὴλ ὁσ.
28	Σ	Στεφάνου ὁμολογητοῦ, Εἰρηναρχου μ.
29	Κ	Παραμόνου καὶ Φιλουμένου μ.
30	Δ	***Ἀνδρέου Πρωτοκλήτου Θεμελιωτοῦ Ἐκκλησίας Κ)λεως***

Εχει ὥρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νὺξ 15
Ὁ Ἥλιος εὑρίσκεται εἰς τὸν Αἰγόκερω

Βαρὺς χειμῶνας, πλάκωσε κι' ἐράνταξε τὴ χτίσι,
κι' ἐσκέπασε μὲ σάβανο τὴ νεκρωμένη ὑσι,

Κι' ἐνῷ κοιμᾶται τώρα ἡ γῆ μὲ χιόνια σκεπασμένη.
νὰ 'ξανανθίσουν τὰ κλαδιὰ καὶ λούλουδα προσμένει. .

Καὶ 'σὰν διαβάτης, ποὺ περνᾷ κι' ἀχνάρια δὲν ἀφίνει
κι' ὁ χρόνος ὁ γοργόφτερος γοργοπετᾷ καὶ σβύνει!..

1	Τ	Νικοῦμ προφ. Φιλαρέτου ἐλεήμονος
2	Τ	Ἀββακουμ προφ. Μυροπτης μάρτ.
3	Π	Σοφονίου προφ. Θεοδούλου ὁσ. Ἀγγελικῆς, Ἀγγελὴ μ.
4	Π	† **Βαρβάρας Μεγαλ.**, Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Σεραφεὶμ ἐπ.
5	Σ	† **Σάββα Ἡγιασμένου**, Διογενους μ.
6	Κ	+ ***ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΥΡΩΝ ΛΥΚΙΑΣ*** θαυματουργοῦ
7	Δ	Ἀμβροσίου ἐπ. Μεδιολάνων, Ἀθηνοδώρου μ.
8	Τ	Παταπίου ὁσ. Σωσθένους καὶ σὺν αὐτῷ Σωφρονίου ἐπ. Κύπρου
9	Τ	Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, Ἄννης τῆς Προφήτιδος
10	Π	Μηνᾶ, Ἑρμογένους, Εὐγραφου μάρτ.
11	Π	Δανιὴλ Στυλίτου, Τερεντίου, Μείρικος
12	Σ	+ ***ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ*** θαυματουργοῦ
13	Κ	**ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ**, Εὐστρατίου, Λουκίας, Εὐγενίας μ.
14	Δ	Θύρσου, Φιλήμονος Λευκίου, Καλλινίκου, Ἀπολλωνίου μ.
15	Τ	Ἐλευθερίου ἱερομ. Σωσάννης ὁσ.
16	Τ	Ἀγγαίου προφ. Θεοφανοῦς Βασιλίσσης
17	Π	Δανιὴλ πρ. Τῶν Παίδων, Διονυσίου ἐπ. Αἰγίνης
18	Π	Σεβαστιανοῦ μ. Ζακχαίου διακόνου, Ζωῆς μ.
19	Σ	Βονιφατίου μ. Ἀγλαΐας Ρωμαίας.
20	Κ	**Πρὸ τῶν Χριστουγέννων**, *Τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρις' Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος Ἁγ. Προπατόρων*, Ἰγνατίου θεοφ.
21	Δ	Ἰουλιανῆς, Θεμιστοκλέους μαρτ.
22	Τ	Ἀναστασιας Φαρμακολυτριας, Χρυσογόνου μ.
23	Τ	Τῶν ἐν Κρήτη 10 μαρτύρων, Ναοὺμ φωτιστοῦ Βουλγαρίας
24	Π	**Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων**, Εὐγενίας Παρθενομ.
25	Π	+ **Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ**
26	Σ	Ἡ Συναξις τῆς Ὑπερ. Θεοτόκου, Εὐαρέστου ὁσ.
27	Κ	**Μετὰ Χριστούγεννα**, *Θεοδώρου Ἀρχ. Κων)πόλεως*
28	Δ	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμ.μ. Δημοσθένους μ.
29	Τ	Τῶν Ἁγ. 14χιλ. Νηπίων τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων.
30	Τ	Ἀνυσίας. Ἀσημένιας, Μάλαμας μ
31	Π	Μελανης ὁσ. Γαλατείας μ. Ὀλυμπιοδώρας μ.

ΠΩΣ ΦΕΥΓΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ

Γέροντας κακοτράχηλος
φεύγει ὁ πέρσι χρόνος
καὶ ὁ καινούργιος ἔρχεται
μὲ νειάτα, μὲ χαρά.
Φεύγει ὁ παληὸς ἀγνώριστος,
τρεμούλης, ζαρωμένος,
καὶ ὁ καινούργιος ἔρχεται
μ' ὁλόχρυσα φτερά.
Φεύγει ὁ χρόνος ὁ παληὸς,
καὶ φεύγουνε οἱ πόνοι,
κι' ὅτι καθ' ἕνα πότισε
φαρμάκι καὶ χολή.
Φεύγει κατσούφης κι' ἄσχημος
ὁ περσινὸς ὁ χρόνος
καὶ ὁ καινούργιος ἔρχεται
στὰ χείλη μὲ φιλί.
Φεύγει ὁ χρόνος ὁ παληὸς
μ' ὅλαις ταὶς μαύραις μέραις,
ταῖς μέραις ποὺ βασίλευαν
πρὶν νὰ ἰδοῦν αὐγή,
καὶ ὁ καινούργιος ἔρχεται
φωτοστεφανωμένος
καὶ θὰ σκορπίσῃ βάλσαμον,
σὲ κάθε μιὰ πληγή.
Φεύγει ὁ χρόνος ὁ παληὸς,
Μὲ τρομερὸ βρισίδι
καὶ μὲ τὰ ξεκουμπίσματα
καθὼς ξεπροβοδεῖ
τὸν ἀναθεματίζουνε,
τὸν καταριοῦνται ὅλοι,
καὶ νὰ μὴ σώσῃ τοὔφχονται
πίσω νὰ ξαναλθῇ.
Φεύγει ὁ χρόνος ὁ παληός!
ἀδειᾶστε τὰ ποτήρια,
γιὰ νὰ γεμίσῃ μόνειρα
καινούργια ἡ καρδιὰ,
καὶ ὁ κόσμος εἶναι πλάτανος
ποὺ πότε πρασινίζει,
καὶ πότε μένουν σκέλεθρο
καὶ πάλιν τὰ κλαδιά.

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΩΝ

Α

Ἀβέρκιος	Ὀκτωβρ. 22
Ἀβραὰμ	Κυρ Προπατ.
Ἀβράμιος	Ὀκτωβρ. **29**
Ἀγάπιος	Ἀπριλίου 3
Ἀγαθάγγελος	Ἰανουαρ. **23**
Ἀγάθη	Φεβρουαρ. 5
Ἀγαθόδωρος	Μαρτίου 7
Ἀγαθονίκη	Ὀκτωβρ. 13
Ἀγαθόνιος	Αὐγούστ.. **22**
Ἀγάπη	Σεπ. 17, Ἀπρ. 16
Ἀγαπητὸς	Φεβρ. 18
Ἀγάπιος	Ἰανουαρ. 11
Ἀγγελὴς	Δεκεμβρ. 3
Ἀγγελικὴ	Δεκεμβρ. 3
Ἀγησίλαος	Ὀκτωβρ. 8
Ἀγλαΐα	Δεκεμβρ 19
Ἀγνὴ	Ἰανουαρ. 2
Ἀγριππίνα	Ἰουνίου 26
Ἀδὰμ	Κυρ. πρὸΧρ. Γεν
Ἀδριανὸς	Αὐγούστου 26
Ἀθανασία	Ἰαν 31, Ὀκτ 9
Ἀθανάσιος	Ἰαν. 18, Μαΐου 2
Ἀθηναγόρας	Ἰουλ. 24
Ἀθηνογένης	Ἰουλ. 16
Ἀθηνόδωρος	Νοεμ 7, Δεκ. 7
Αἰκατερίνα	Νοεμβρ. 25
Αἰμιλιανὸς	Ἰουλ. 18, Αὐγ. 8
Αἰμίλιος	Φεβρ. 14
Ἀλεξάνδρα	Ἀπρ. 21
Ἀλεξανδρος	Ἰουν. 10, Αὐγ. 30
Ἀλέξιος	Μαρτ. 17
Ἀλίκη	Νοεμβρ. 7
Ἀλκιβιάδης	Αὐγ. 16
Ἀμβρόσιος	Δεκεμ. 7
Ἀμφιλόχιος	Νοεμβρ. **23**
Ἀνανίας	Ὀκτ. 1, Ἰουν. 9
Ἀναστασία	Ὀκτ. 29, Δεκεμ. **22**
Ἀναστάσιος	Ἰανουαρ. **22**
Ἀνατόλιος	Ἰουλ. 3, Ἀπρ 23
Ἀνδρέας Ν. 30, Ἰουλ. 4, Αὐγ. 19	
Ἀνδρομάχη	Ὀκτ. 12
Ἀνδρόνικος	Ὀκτ. 12, Μαΐου 17
Ἄνθιμος	Σεπτ. 3
Ἀνθοῦσα	Φεβρ. 22. Αὐγ. **22**
Ἄννα	Σεπ. 9, Δεκ. 9, Ἰουλ. 25
Ἀντίγονος	Ὀκτωβρ. 13
Ἀντίοχος	Ἰουλ. 8
Ἀντύπας	Ἀπρ. 11
Ἀντωνίνα	Ἰουν. 10, Μαρτ 1
Ἀντώνιος	Ἰανουαρ. 17
Ἀπολλώνιος	Δεκεμβρ. 14
Ἀργυρὴ	Ἀπρ. 30
Ἀριάδνη	Σεπτ. 18
Ἀρίσταρχος	Ἀπρ. 14
Ἀριστόβουλος	Ὀκτ. 31
Ἀριστοκλῆς	Ἰουν. 23
Ἀρκάδιος	Ἰαν. 26
Ἀρσένιος	Μαΐου 8, Ἰαν. 19
Ἀρτέμιος	Ὀκτωβρ. 20
Ἀρχέλαος	Μαρτ. 5, Ὀκτ. 8
Ἀσημένια	Δεκ. 30
Ἀστέριος	Αὐγ. 17
Αὐγουστῖνος	Ἰουν, 15
Αὐξέντιος	Δεκ. 13, Φεβρ. 14
Ἀφροδίτη	Ἰουν. 21
Ἀχιλλεὺς	Ἰαν. 17
Ἀχίλλιος	Μαΐου 15

Β

Βαλλεντίνη	Ἰουλ. 19
Βαρβάρα	Δεκ. 4
Βαρθολομαῖος	Ἰουν. 11
Βαρλαὰμ	Νοεμ. 19
Βαρνάβας	Ἰουν. 11
Βασίλειος	Ἰαν. 1
Βασιλίσκος	Αὐγ. 21, Μαρτ. 3
Βάσσα	Αὐγ. 21
Βάσσος	Ἰαν. 20
Βενέδικτος	Μαΐου 18
Βενιαμὶν	Μαρτ. 3
Βερονίκη	Ἰουλ. 12
Βικέντιος	Νοεμ. 11
Βίκτωρ	Νοεμ. 11
Βλαδίμηρος	Μαΐου 22
Βλάσιος	Σεπτ. 11

Γ

Γαλάτεια	Δεκ. 31
Γαβριὴλ Νοεμ. 8, Μαρ. 26, Ἰουλ. 13	
Γεδεὼν	Σεπτ. 26
Γεννάδιος	Νοεμβ. 18
Γεράσιμος	Ὀκτ. 20
Γερμανὸς	Μαΐου 12
Γεώργιος	Ἀπρ. 23
Γλυκερία	Μαΐου 13
Γρηγόριος	Ἰαν. 25

Δ

Δαμασκηνὸς	Νοεμ. 13
Δαμιανὸς	Ἰουλ. 1, Νοεμ. 1
Δανιὴλ	Δεκ. 11, 17
Δαυῒδ	Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Χριστούγεννα
Δάφνη	Μαΐου 28
Δέσποινα	Αὐγ. 15
Δημήτριος	Ὀκτ. 26
Δῆμος	Ἀπριλ. 10
Δημοσθένης	Δεκ. 28
Διογένης	Δεκ. 5
Διόδωρος	Σεπτ. 11, Ἰουν. 13
Διομήδης	Αὐγ. **16**
Διονύσιος	Μαΐου 18, Ὀκτ. 3, Δεκ. 17
Δόμνα	Ἰαν. 6
Δομνίκη	Ἰαν. 8
Δωρόθεος	Ἰουν. 5

Ε

Εἰρήναρχος	Νομ. 28
Εἰρήνη	Μαΐου 5, Ἀπρ. 16
Εἰρηναῖος	Αὐγ. 23
Ἐλαιονώρα	Μαρτ. 14
Ἑλένη	Μαΐου 21
Ἐλευθέριος	Δεκ. 15
Ἐλισάβετ	Ἀπρ. 24
Ἐλισσαῖος	Ἰουν. 14
Ἐλπὶς	Σεπτ. 17
Ἐμμανουὴλ	Δεκεμ. 25
Ἐπιφάνιος	Μαΐου 12
Ἑρμῆς	Μαρτ. 8
Ἑρμιώνη	Σεπ. 4
Ἑρμογένης	Δεκ. 10
Εὐαγγελία	Μαρτ. 25
Εὐάγγελος	Μαρτ. 25, Ἰουλ. 7
Εὐανθία	Σεπτ. 3, 11
Εὐγενία	Δεκεμ. **24**
Εὐγένιος	Δεκ. 13, Μαρτ. 7
Εὐδοκία	Μαρτ, 1
Εὐδόκιμος	Ἰουλ. 31, Ὀκτ. 5
Εὐδοξία	Ἰανουαρ. 31
Εὐδόκιμος	Σεπτ. 6
Εὐθαλία	Μαρτ. 2
Εὐθύμιος	Ἰανουαρ. **20**
Εὐλαμπία	Ὀκτ. 10
Εὐλάμπιος	Ὀκτ. 10
Εὐλόγιος	Φεβρ. 13
Εὐπραξία	Ἰουλ. **25**
Εὐσέβιος	Ἰαν. 20, Φεβρ. 25
Εὐστάθιος	Φεβρ. 21, Σεπτ. 20
Εὐστράτιος	Δεκ. 13, Ἰαν. 9
Εὐτρόπιος	Μαρτ. 3

Εὐτύχιος Ἀπρ. 6, Σεπτ. 2
Εὐθυμία Ἰουλ. 11, Σεπτ. 16
Εὐφροσύνη Σεπτ. 25
Εὐφρασία Ἰανουαρ. 19

Ζ

Ζαχαρίας Σεπτ. 5, Φεβρ. 8
Ζηνοβία Ὀκτ. 30
Ζηνόβιος Ὀκτ. 30
Ζωὴ Δεκ 18

Η

Ἠλίας Ἰουλ. 20
Ἡράκλειος Μαΐου 18
Ἡρακλῆς Σεπτ. 22
Ἡρωδίων Μαρτ. 28, Ἀπρ. 8
Ἡσαΐας Μαΐου 9

Θ

Θαδδαῖος Αὐγ. 21
Θεαγένης Ὀκτ. 3
Θέκλα Σεπτ. 24
Θεμιστοκλῆς Δεκ. 21
Θεοδοσία Μαΐου 29
Θεοδόσιος Ἰαν. 11
Θεόδουλος Ἰουν. 18, Ὀκτ. 28, Δεκ. 3
Θεοδώρα Φεβρ. 11, Σεπτ. 11,
Θεόδωρος Φεβρ. 8. 17
Θεόκλητος Φεβρ. 26
Θεοπίστη Σεπτ. 20
Θεοφάνης Μαρτ. 12, Ὀκτ. 19
Θεοφανὼ Δεκ. 16
Θεόφιλος Ἰουλ. 4, Ὀκτ. 2
Θεοφύλακτος Μαρτ. 8
Θωμαΐς Ἀπρ. 14
Θωμᾶς Τοῦ Θωμᾶ, Ὀκτ. 6

Ι

Ἰάκωβος Μαρτ. 21, Ἀπρ. 30,
Ὀκτωβρ. 9, 23
Ἰάσων Ἀπρ. 29, Μαρτ. 19
Ἰγνάτιος Δεκ. 20, Ἰαν. 29,
Σεπτ. 27
Ἱερόθεος Ὀκτ. 4
Ἰλαρίων Μαρτ. 28
Ἰορδάνης Ἰαν. 6
Ἰουλία Μαΐου 18
Ἰουλιανὴ Δεκ. 21
Ἰουστίνη Ὀκτ. 2
Ἰουστῖνος Ἰουν. 1
Ἱππόλυτος Αὐγ. 10
Ἰσαὰκ Κυρ. Προπατόρων Ἀπρ. 21
Ἰσαάκιος Μαΐου 30, Αὐγ. 3
Ἰσίδωρος Ὀκτ. 4, Μαΐου 14
Ἰφιγένεια Νοεμβρίου 16
Ἰωακεὶμ Σεπτ. 9
Ἰωάννα Ἰουν. 27
Ἰωάννης Ἰαν. 7
Ἰωνᾶς Σεπτ. 21
Ἰωσὴφ Κυρ. μετὰ Χριστούγεννα

Κ

Καλλίμαχος Σεπτ. 25
Καλλίνικος Ἰουλ. 29, Δεκ. 14
Καλλιόπη Ἰουνίου 7
Κάλλιστος Ἐκ τῶν 42, Μαρτ. 6
Ἰουνίου 20
Καλλίστρατος Σεπτ. 27
Κήρυκος Ἰουλίου 15
Κλεόνικος Μαρτίου 3
Κλήμης Ἰαν. 23, Νοεμ. 24
Κορνήλιος Σεπτ. 13
Κοσμᾶς Νοεμ. 1, Ἰουλ. 1
Κυπριανὸς Ὀκ. 2, Μαρ. 10 Ἰουλ. 5
Κυριακὴ Ἰουλίου 7
Κυριακὸς Σεπτ. 29
Κύριλλος Ἰαν. 18, Ἰουν. 9, Μαρ. 18
Κῦρος Ἰανουαρ. 30
Κων)τῖνος Μαΐου 21, Νοεμ. 14

Λ

Λάζαρος Σαβ. Λαζάρου, Νοεμ. 7
Λαυρέντιος Αὐγ. 10, Μαΐου 10
Λεόντιος Ἰουν. 18, Ἀπρ 2
Λέων Φεβρ. 18, 20
Λεωνίδας Ἀπρ. 15, Ἰουν. 5
Λουκᾶς Φεβρ. 7, Ὀκτ. 18
Λουκία Δεκ. 13, Ἰουλ. 4
Λυσίμαχος ἐκ τῶν 40 Μαρ. 9

Μ

Μαγδαληνὴ Ἰουλίου 22
Μακάριος Ἰανουρίου 19
Μακρίνα Ἰουλίου 19
Μάλαμα Δεκεμ. 30
Μανουὴλ Ἰουνίου 17
Μάξιμος Ἰανουαρίου 21
Μαρθα Ἰουν. 4, Σεπτ. 1
Μαρία Αὐγ· 15
Μαρίνα Ἰουλίου 17
Μαρίνος Μαρ. 17, Ἰουν. 2
Μάρκος Ἰουν. 19, Ἀπρ. 25, Μαρ. 29
Ματθαῖος Νοεμβρίου 16
Ματρώνα Μαρ. 27, Ὀκ. 20, Ν. 9
Μαυρίκιος Δεκ. 30
Μεθόδιος Ἰουνίου 14, 20
Μελέτιος Φεβρουαρίου 12
Μελίτων Ἐκτῶν 40, Μαρ. 9,
Ἰουν. 30
Μελχισεδέκ Κυρ. πρὸ Χρ. Γεν.
Μένανδρος Μαΐου 19
Μηνᾶς Νοεμ. 11, Δεκ. 10
Μηνοδώρα Σεπτ. 10
Μητροδώρα Σεπτ. 10
Μητροφάνης Ἰουν. 4
Μιχαὴλ Νοεμ. 8, Δεκ. 17
Μισαὴλ Νοεμ. 8
Μυρόπη Δεκ. 2
Μωϋσῆς Αὐγ. 28, Σεπτ. 4

Ν

Ναοὺμ Δεκεμ. 1
Ναθαναὴλ Νοεμ. 27
Ναταλία Αὐγ. 26
Νεόφυτος Ἰαν. 21
Νέστωρ Ὀκτ. 27
Νίκανδρος Νοεμ 4
Νίκη Ἀπρ. 25
Νικήτας Σεπτ. 15, Ἀπρ. 3
Νικηφόρος Ὀκτ. 9, Μαρ. 13
Ἰουν. 2
Νικόδημος Τῶν Μυροφόρων
Νικόλαος Δεκ. 6
Νυμφοδώρα Σεπτ. 10

Ξ

Ξανθίππη Σεπτ. 23
Ξένη Ἰαν. 24
Ξενοφῶν Ἰαν. 26

Ο

Ὄλγα Ἰουλ. 11
Οὐαλλεντῖνος Ὀκτωβρ. 24
Ὀνούφριος Ἰουν. 12
Ὀλυμπιὰς Ἰουλ. 25
Ὀλυμπιοδώρα Δεκεμ. 31
Ὀρέστης Ἰουλ. 9, Νοεμ. 10

Π

Παγκράτιος Ἰουλ. 9
Παῖσιος Ἰουν. 19
Πάμφιλος Φεβρ. 16
Πανσγιώτης Ἰουν. 24
Πανσέμνη Ἰουν. 10
Παντελεήμων Ἰουλ. 27
Παντολέων Σεπ. 17
Παρασκευὴ Ἰουλ. 26
Παρθένιος Φεβρ. 7
Πατρίκιος Μαΐου 19
Πάτροκλος Μαρτ. 18
Παῦλος Ἰουν. 29
Πελαγία Ὀκτ. 8, Μαΐου 4
Πέτρος Ἰουν· 29
Πίστις Σεπ. 17
Πλάτων Ἀπρ. 4, Νοεμ. 18
Πολύδωρος Σεπ. 3
Πολύευκτος Ἰαν. 9, Φεβ. 5

Πολύκαρπος	Φεβρ. 23
Πολυξένη	Σεπ. 23
Πολυχρόνιος	Ὀκτ. 7
Πουλχερία	Σεπ. 10
Πορφύριος	Φεβρ. 25, Νοεμ. 9
Πρόδρομος	Ἰανουαρ. 7
Προκόπιος	Φεβρ. 27, Ἰουλ. 8

Ρ

Ρωμανὸς	Ὀκτ. 1. Νοεμ. 18

Σ

Σάββας	Δεκεμ. 5
Σαββῖνος	Μαρτ. 16, Ὀκτ. 15.
Σαμουὴλ	Αὐγ. 20
Σάρρα	Κυρ. τῶν Προπατ.
Σεραφεὶμ	Δεκ. 4
Σέργιος	Ὀκτ. 7, Μαΐου 13
Σίλβεστρος	Ἰαν. 2
Σίμων	Μαΐου 10
Σμάραγδος	ἐκ 40 Μαρτ. 9
Σοφία	Σεπ. 17
Σπυρίδων	Δεκ 12
Στᾶμάτιος	Αὐγ. 17
Σταῦρος	Σεπτ. 14
Στεφανὶς	Νοεμ. 11
Στέφανος	Δεκ. 27
Στυλιανὸς	Νοεμ. 26
Στρατόνικος	Ἰαν. 13
Στρατονίκη	Σεπτ. 30, Ὀκτ. 31
Συμεὼν	Φεβ. 3
Σωκράτης	Ἀπρ. 19, Ὀκτ. 21
Σωσάννα	Μαΐου 24, Ὀκτ. 7 Δεκ. 15
Σωτήριος	Αὐγ. 6
Σωφρόνιος	Μαρ. 11, Δεκ. 8

Τ

Ταράσιος	Φεβρ 16, Ἰουν. 7
Τιμόθεος	Ἰαν. 22, Φεβρ. 21, Μαΐου 3
Τῖτος	Αὐγ. 25
Τριαντάφυλλος	Αὐγ. 8
Τρύφων	Φεβρ. 1
Τύχων	Ἰουν. 16

Υ

Ὑπάτιος	Μαρτ. 31

Φ

Φεβρωνία	Αὐγ. 3
Φέρμος	Ἰουν 25
Φιλάρετος	Δεκ 2
Φιλήμων	Νοεμ. 22
Φίλιππος	Νοεμ. 14
Φιλόθεος	Ἰαν. 29, Σεπ. 22
Φίλων	Ἰαν. 24
Φλωρεντία	Ὀκτ 13
Φωκᾶς	Ἰουλ. 23, Σεπτ. 22
Φωτεινὴ τῆς Σαμαρείτ.	Φεβ. 26, Αὐγ. 20
Φώτιος	Φεβ. 6, Αὐγ. 12

Χ

Χαράλαμπος	Φεβ.10
Χαρίλαος	Φεβρ. 19, Αὐγ, 29 Ὀκτ. 10
Χαριτίνη	„ 5
Χαριτὴ	Ἰουν 1
Χαρίτων	Σεπτ. 28, Μαΐου 24
Χιονία	Ἀπρ. 16
Χρηστίνα	Μαΐου 18, Ἰουλ 24
Χρῆστος	Δεκ. 25
Χριστόδουλος	Μαρ. 16
Χρστοφόρος	Μαΐου 9
Χρύσανθος	Μαρτ. 19
Χρυσῆ	Ἰάν, 30, Ὀκτ. 13
Χρυσόστομος	Νοεμ. 13

Ο ΕΘΝΟΦΙΛΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

ΣΤΟΝ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Χαῖρε, Μεγάλε Στρατηγὲ, ἀτρόμητε Σρατάρχη,
Ἰαζῆμας ὑπεράνθρωπε, παντ' ἄξιε Πολεμάρχη,
Δημοκρατίας Πρόεδρε, ἀθάνατε Ἐθνάρχη,
Φιλανθρωπίας Ἀρχηγὲ, τοῦ Κράτους Κυριάρχη!

Εἶσαι ἡρώων Ἥρωας μὲ δόξα φημισμένη
κι' ὅλο τὸν κόσμο τρόμαξες, τὴν γῆ την οἰκουμένη!
Ἀντάρτ μέσα 'ς τὰ βουνὰ μὲ τ' ἅρματα στὸ χέρι,
'οκαι φάλωσες καὶ 'γκρέμισες κάθ' ἐχθρικὸ λιμέρι.

Μὲ τὴν ἀγάπη, πῶδειξες, καὶ μὲ τὴ δύναμί Σου
'προσπάθησες, ἀνέδειξες, 'δόξασες τὴ φυλή Σου,
γι 'αὐτὸ καὶ καμαρώνουμε ποὺ ἔχουμε Πατέρα,
Σένα, ποὺ μὲ τὴν τόλμη Σου τρομάζεις τὸν αἰθέρα!..

Ἀλέξανδρος 'στὴν Ἀτζεμιὰ μὲ τὰ στρατεύματά του
κι' ὁ Βοναπάρτης 'στὴ Φραγκιὰ μὲ τὴν παλληκαριά του
νὰ κάνουν δὲν κατώρθωσαν τὰ ἔργα τὰ 'δικὰ Σου,
ὅσα ἔφκιασες μεσ' 'ς τὴν Τουρκιὰ μεγάλα θαύματά Σου!

Σ ὅλο τὸν κόσμο ἀπέδειξες, τὶ εἶνε ἡ «ἀνδρεία»
ἐδόξασες τὸ ἔθνος Σου καὶ ὅλη τὴν Τουρκία.
Μὲ διαμαντένια γράμματα χαράχθη τ' ὄνομά Σου.
μὲ χρυσαφένια 'γράφτηκαν τὰ κατορθώματά Σου.

Πολλοὺς ἀνέδειξε ἡ Τουρκιὰ μεγάλους 'σὲ σοφία,
ὅμως ἡ μυριοσέλιδη τοῦ κόσμου Ἱστορία
καθόλου δὲν 'σημείωσεν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια,
μήτε ἐδόξασ ἄλλονα, 'σάμπως Ἐσένα αἰώνια!..

«Δόξα« Σὲ πρέπει «αἰώνια» πολυεύσπλαχνε Πατέρα,
Πολεμιστὴ καὶ Νικητὴ 'ς της γῆς αὐτῆς τὴ σφαῖρα!
Τὸ μαρμαρένιο στῆθός Σου, ποὺ μέσα του κατέχει
καρδιὰ σὰν ἕνα ἡφαίστειο, ποὺ ἡ λάβα πάντα τρέχει,
βροντοφωνεῖ καὶ τρέμ' ἡ γῆ καὶ ὁ λαός Σου κράζει,
«Πάντα νὰ ζῇς πολύχρονος» κάθε ψυχὴ φωνάζει!..

Ὦ!.. Γειά Σου, λεοντόκαρδε, πῶχεις οὐράνια χάρι,
καὶ 'σὰν θεριὸ 'πολέμησες, 'σὰν τρομερὸ λεοντάρι!
Νὰ ζῇς τῶν Τούρκων Ἀρχηγὲ, Μεγάλε Κουμαντάρη!
Σὺ εἶσαι ἡ μόνη ἀγάπη 'μας, τὸ μόνο 'μας καμάρι!..
Καθένας τὴν εἰκόνα Σου πρέπει, νὰ τὴ στολίζῃ
μ' ἄνθη καὶ δάφναις πάντοτε καὶ νὰ πανηγυρίζῃ!..

Ὦ δοξασμένε Νικητή! Ὁ Πλάστης εἰς Ἐσένα
δίνωντας χρόνια πάμπολλα ὁμοῦ κι' εὐτυχισμένα,
νὰ Σὲ δοξάζῃ πάντοτε καὶ νὰ Σὲ δυναμώνῃ
καὶ ἀπὸ κάθε κίνδυνο πάντα νὰ Σὲ γλυτώνῃ,
νὰ κυβερνᾷς τὸ Κράτος Σου, νὰ Σὲ θαυμάζ' ἡ χτίσι,
καὶ πάντα νὰ φημίζεσαι 'ς Ἀνατολὴ καὶ Δύσι!..

1935

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΟΡΙΣΜΟΙ

ΕΛΠΙΣ: εἶναι τράπεζα προκαταβολῆς τῆς εὐτυχίας.

ΦΙΛΙΑ: συναυλία καρδιῶν, ὅπου ἡ ἀγάπη δίδει τὸν τόνον καὶ ἡ ἀφοσίωσις τὸ μέτρον.

ΤΕΧΝΗ: ἡ ζωγραφικὴ τοῦ ἰδανικοῦ εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πραγματικότητος.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ: τὸ πένθος τῆς ψυχῆς, χωρὶς ἰδανικὸν οὐδέν.

ΓΑΜΟΣ: πυροτέχνημα, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀνθοδέσμην, ὅπου τελειώνουν συνήθως τὰ πυροτεχνήματα.

ΧΡΟΝΟΣ ἕνας φυλάργυρος ποῦ: τὰ παίρνει ὅλα χωρὶς τίποτε νὰ δίδῃ.

ΚΟΡΤΕ: καλλιέργεια τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος.

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ: θεὰ ὁλόγυμνος, τὴν ὁποίαν συνειθίζουν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν σκεπασμένην.

ΚΑΡΔΙΑ: μεταλλεῖον χρυσοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γνωρίζῃ τις νὰ ἐκμεταλλευθῇ.

ΛΑΟΣ: Ὁ τύραννος τῶν κυβερνώντων.

ΠΛΟΥΤΟΣ: κάτι τί μεταξὺ ὀνείρου καὶ πραγματικότητος.

ΝΥΜΦΙΚΟΣ πέπλος: τὸ πρῶτον νέφος του συζυγικοῦ βίου.

ΜΕΙΔΙΑΜΑ: ὁ θρίαμβος τῶν λευκῶν ὀδόντων.

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΦΕΥΡΕΤΙΣ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΥ

Κ^Α ΚΙΟΥΡΙ

Ὑπὸ Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ Ἰατροῦ

Πρώτιστος χρονογραφικὸς σκοπὸς τοῦ «ΕΓΚΥΚΛΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ τούτου ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ εἶναι νὰ γνωρίσῃ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ὁμογενῆ κοινωνίαν τῆς πόλεώς μας τοὺς πολλαχοῦ φιλοτίμους ὁμογενεῖς ἐργάτας καὶ σημαιοφόρους τῆς πνευματικῆς καὶ φιλολογικῆς ζωῆς. Εἷς τούτων εἶναι καὶ ὁ ἔγκριτος φίλος ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης. Ἐγεννήθη ἐν τῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν ὑπαχθεῖσαν νῦν Πρεμετῇ τῆς Ἠπείρου. Ἀπόφοιτος τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἔτυχε τῆς ἀδείας τοῦ Πανεπιστημίου Σταμπούλ καὶ εἶτα ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν παθολογίαν ἐν Παρισίοις. Ἀπὸ ἐτῶν ἐξασκεῖ λίαν εὐεργετικῶς τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ κοινότητι Γαλατᾶ, εἰς τὰς Σχολὰς τῆς ὁποίας ὡς ἔφορος προσέφερε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας. Τυγχάνει ἰατρὸς τῶν Νοσοκομείων Σὰν Ζὼρζ καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὰ ὁποῖα παρέχει τὰ ἐπιστημονικά του φῶτα καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην δωρεὰν πλῆθος πτωχῶν ἀσθενῶν πάσης ἐθνικότητος. Ὁ κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης ἐδημοσίευσε πλεῖστας ἐμβριθεῖς μελέτας εἰς διάφορα περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας καὶ διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας του ἐτίμησε τὰς στήλας τοῦ Ἡμερολογίου τούτου ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐκδόσεώς του.

Η Madame Curie πιστὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ταπεινοφροσύνης, αἱ ὁποῖαι τὴν καθιστῶσι πλέον μεγάλην, ἠθέλησε νὰ τῇ γίνῃ ἁπλουστάτη κηδεία. Αὕτη ἦπλέον ἔνδοξος Κυρία, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισεν ἡ Οἰκουμένη καὶ τῆς ὁποίας τὰς ὑπηρεσίας τὰς παρασχεθείσας τῇ ἀνθρωπότητι ἴσως ἡ παροῦσα γενεὰ ἐπαρκῶς ἀκόμη δέν ἐξετίμησε, (αἱ ὑπηρεσίαι αὗται θὰ γίνουν πλέον ἔκδηλοι ἕως ὅτου ἀναπτυχθῶσιν εἰς τὸ ζενὶθ αἱ θεραπευτικαὶ ἰδιότητες τοῦ ραδίου) ἄσπονδος ἐχθρὰ τῆς ρεκλάμας καὶ τῆς δημοσιότητος διέτρεξε τὸ ἐπὶ τῆς Γῆς στάδιον μὲ τὴν ἐνδελεχῆ μέριμναν καὶ φροντίδα μόνον ἵνα ἀναπτύσσηται ἡ Ἐπιστήμη διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Τὸ ἔργον της καὶ τὸ ὄνομά της σπινθηροβολοῦσιν ὑψηλὰ καὶ λαμπρά· ἀμφότερα οὐδέποτε θὰ ἀπολεσθῶσιν.

Ἡ ζωὴ τῆς Μαρίας Σκλοδόβσκας τὴν ὁποίαν ἡ θεία Πρόνοια προώρισε νὰ γίνῃ Madame Curie δὲν θὰ παύσῃ ν' ἀπασχολῇ τοὺς βιογράφους· ἀντικείμενον πράγματι μεγαλειώδες ἡ ὕπαρξις αὕτη. Ἀπόφοιτος τοῦ Λυκείου τῆς Βαρσοβίας ἔνθα οἱ γονεῖς της ἦσαν διδάσκαλοι, ἡ νεαρὰ κόρη ἔρχεται εἰς Παρισίους κατὰ τὸ ἔτος 1892 ἵνα ἀκολουθήσῃ τὰ Φυσικομαθηματικά. Διπλωματοῦχος τὸ 1896. Ποιεῖται τὴν γνωριμίαν τοῦ Pierre Curie μεθ' οὗ ἀντήλλαξε οὐ μόνον τοῦ ἔρωτος αἴσθημα ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ συνεργάτις του ἐν τῇ ἐπιστήμῃ πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐν ταύτῃ περικλειομένων μυστηρίων.

Ἡ Μαρία εἶναι ἤδη χημικός, ὁ δὲ Πέτρος Φυσικός, εἰς ἡλικίαν 35 ἐτῶν. Καταλαμβάνει τὴν δύσκολον ὑπηρεσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ περιφήμῳ ἐργαστηρίῳ τῆς Φυσικῆς τῆς πόλεως Παρίσιοι.

Τὰ πειράματά του ἐπὶ τῆς συμμετρίας τῆς κρυσταλλικῆς ὕλης, τῆς ἠλεκτρικῆς πιέσεως, τοῦ μαγνητισμοῦ τὸν κατέστησαν γνωστὸν μεταξὺ τῶν Φυσικῶν τοῦ κόσμου. Κατεῖχεν ἐπὶ δώδεκα ἔτη τὴν θέσιν βοηθοῦ ἀδιαφορῶν διὰ τὰς θέσεις καὶ τοὺς τίτλους μὴ καταδεχόμενος νὰ ἐκλιπαρῇ ὑψηλοτέραν θέσιν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Curie ὁ Πουανκαρὲ ἐξεφράζετο περὶ αὐτοῦ ὡς ἑξῆς: «Οἱ γνωρίσαντες τὸν ἄνδρα ἐννοοῦσι πόσον εὐχάριστος καὶ θελκτικὴ ἦτο ἡ συναναστροφή του, τὶ λεπτότης παρουσιάζετο ἀπὸ τὴν μετριοφροσύνην του, τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του, ἀπὸ τὴν εὐγένειαν τῆς συμπεριφορᾶς του. Μεταξὺ τῶν φίλων του καὶ τῶν συναγωνιστῶν του δὲν ἔκσμε ποτὲ ἐπίδειξιν πνεύματος· ἦτο μ' ἄλλας λέξεις μισητὸς ὑποψήφιος. Τὰ μεγάλα του πειράματα ἐξετέλεσεν εἰς

Ὁ κ. Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ἰατρὸς

ἐργαστήριον ὅλως ἀκατάλληλον, ὅπως καὶ ἡ ἄλλη μεγαλοφυΐα ὁ Παστὲρ εἰργάσθη ἀρκεσθεὶς ἐπὶ πολὺ εἰς μέρος ὄχι πρόσφορον.» Ἡ Madame Curie περιγράφουσα τὸν ἰδιωτικόν των βίον λέγει ὅτι οὐδεμία φροντὶς διὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ νεωτέρου βίου ἐλαμβάνετο εἰς τὴν οἰκίαν μας.

Ἀπηχθάνετο τὰς τοιαύτας συνηθείας ὅπως καὶ τὰς συναναστροφὰς καὶ τὰς σχέσεις. Σοβαρὸς καὶ σιωπηλὸς προετίμα νὰ παραδίδηται εἰς τοὺς συλλογισμούς του παρὰ ν' ἀνταλλάξῃ κοινὰς ὁμιλίας. Ἀπέδιδε σημασίαν εἰς τοὺς παιδικούς του φίλους καὶ εἰς οὓς συνεδέετο διὰ

κοινοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος. Κατὰ τὸ 1895 τὸ ζεῦγος Curie ἀπεκατεστάθη εἰς μικρὸν οἴκημα ἐκ τριῶν δωματίων ἐν τῇ ὁδῷ Glacière. Ὁ Curie διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς. Ὁ ἐτήσιος μισθός του 6000 φράγκα δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ προσλάβῃ ὑπηρέτριαν εἰς τὴν σύζυγόν του, ἡ ὁποία μετ' εὐχαριστήσεως καὶ προθυμίας ἐκτελεῖ τὰ οἰκιακὰ καθήκοντα. Εἶναι εὐτυχεῖς καίτοι ἐστερημένοι χρημάτων. Ἡ γέννησις θυγατρὸς κατὰ τὸ ἔτος 1897 ηὔξησε τὴν ἀθῴαν χαρὰν τῶν ἀφελῶν των καρδιῶν.

Ἡ Madame Curie ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τῆς Φυσικῆς ἐπιδιδομένη εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ἐνισίμου διατριβῆς της. Ἡ ἀνακάλυψις τότε τῶν στοιχείων οὐρανίου ὑπὸ τοῦ Beekerel τὴν ἐνδιέφερε μετὰ πάθους. Ἀνακαλύπτει ὅτι τὰ στοιχεῖα τοῦ θορίου καὶ τὰ τούτων σύνθετα ἐκπέμπουσιν ἀκτῖνας ἀναλόγους τοῦ οὐρανίου. Ἐπιδοθεῖσα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἁπλῶν σωμάτων, ἁλάτων καὶ ὀξειδίων καὶ μετάλλων ἡ Madame Curie μετ' ἐκπλήξεως παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὰ ραδιενεργὰ σώματα τὰ περιέχοντα οὐράνιον καὶ θόριον ἡ ἐνέργεια φανεροῦται ἐντονωτέρα. Ἔκαμε τὸν συλλογισμὸν ὅτι τὰ μέταλλα θόριον καὶ οὐράνιον περιέχουν εἰς μικρὰν ποσότητα οὐσίαν ραδιενεργωτέραν. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πρόκηται περὶ νέου χημικοῦ στοιχείου.

Ὁ σύζυγός της ἀφίνει τὰς μελέτας ἐπὶ τῶν κρυστάλλων καὶ ἐπιδίδεται μαζί της εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ νέου στοιχείου.

Οἱ κόποι των καὶ αἱ ἐργασίαι δὲν ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ραδίου ἔπρεπε ν' ἀναστατώσῃ τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην Ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἐσαεὶ εὐγνώμων πρὸς τοὺς μεγάλους εὐεργέτας της.

Σταμπούλ Ι.Α. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ἰατρὸς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Τρεῖς ἦσαν αἱ Εὐμενίδες ἢ Ἐριννύες, κέραι τῆς Γῆς: καὶ τοῦ Οὐρανοῦ: ἡ Τισιφόνη, ἡ Ἀληκτὼ αἱ ἡ Μεγαιρα.

Τρεῖς ἦσαν αἱ Σειρῆνες αἱ θυγατέρες τῆς Μελπομένης καὶ τοῦ Αχελώου: ἡ Παρθενόπη, ἡ Λευκωσία καὶ ἡ Λίγεια, αἵτινες μετεμορφώθησαν εἰς τέρατα ὑπὸ τῆς Δήμητρος διὰ τὴν ἁρπαγὴν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Περσεφόνης.

Τρεῖς ἦσαν αἱ χάριτες: ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Θάλεια καὶ ἡ Εὐφροσύνη.

Τρεῖς ἦσαν αἱ Ὧραι, πυλωροὶ τοῦ Οὐρανοῦ: ἡ Εὐνομία, ἡ Δίκη καὶ ἡ Εἰρήνη.

Τρεῖς ἦσαν αἱ Μοῖραι· κατὰ μὲν τὸ γεγονὸς, Ἄτροπος, κατὰ δὲ τὸ μέλλον, Λαχεσις, κατὰ δὲ τὸ ἐνεστὼς, Κλωθώ.

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὑπὸ ΤΙΜΟΥ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗ

Η ΕΥΑ μὲ ὀφθαλμοὺς λάμποντας ἀπὸ τὸν πόθον ἐκύτταξε τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν, τὸν ὁποῖον ἐφύλασσεν εἰς ὄφις κουλουριασμένος μέσα εἰς τὸ χρυσοπράσινον φύλλωμα τῆς Μηλέας.

Κανεὶς δὲν ἦτο εἰς τὸν Παράδεισον ἐκείνην τὴν ὥραν. Ο Θεὸς πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀπέλθει διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὸ φύλλον πορείας τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὁ Ἀδὰμ ἐκοιμᾶτο εἰς τὴν ρίζαν μιᾶς καστανέας καὶ μόνον τὰ δύο διαβολικὰ ματάκια τοῦ ὄφεως ἐλαμπύριζαν μέσα εἰς τὸ πυκνὸ μεταξένιο φύλλωμα τοῦ δένδρου, ἀπὸ τοὺς κλάδους τοῦ ὁποίου ἐκρέμαντο τὰ χρυσᾶ μῆλα.

Ἡ Εὔα ἀκροποδητεὶ ἔφθασε κάτω ἀπὸ τὸ δένδρον καὶ προσήλωσε τὸ λαιμαργο βλέμμά της ἐπὶ τῶν καρπῶν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην αἱ πύλαι τῶν Ἀνατολῶν ἤνοιξαν καὶ ὥρμησεν ἔξω ὁ χρυσοῦς δίφρος τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ἡ αὐγὴ ἐμάδησε τὰ ρόδα της καὶ ἔρρανε μὲ τὰ μελίχρυσα φύλλα των τὴν γῆν.

Ἡ Εὔα ἐστάθη, καὶ ἀφοῦ ἀνέπνευσε δυνατὰ ἅπλωσε τὸ χέρι της καὶ ἀνακάτωσε τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ὅπου τώρα ἔπιπτον τὰ πύρινα βέλη τοῦ ἡλίου καὶ ἐλόγχιζον τὰ παχουλὰ μῆλα.

Ἡ Εὔα ἔτρεμεν ὅλη ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ἐπάγωνε ὅλη εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς αὐστηρᾶς διαταγῆς τοῦ Ὑψίστου, ἰδιοκτήτου τοῦ κήπου.

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀναλαμβάνει, σύρει μὲ δύναμιν τὸν κλάδον καὶ κόβει ἀπὸ τοὺς καρπούς του.

Δὲν προφθάνει ὅμως νὰ μειδιάσῃ διότι ἀμέσως ἀκούεται μία βροντὴ τρομερά.

Ὁ ὄφις ἀφίνει εἰς τὰ αὐτιά της ἕνα φοβερὸ σφύριγμα καὶ περιτυλίσσεται εἰς τὸν λαιμόν της.

Ἡ Εὔα τὰ χάνει.

Θέλει νὰ φύγῃ, ἀλλὰ μόλις κάμνει δύο βήματα ζαλίζεται ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν δόνησιν σεισμοῦ καὶ πίπτει.

Ἀκούεται ἀκόμη ἄλλη μία βροντὴ καὶ ὁ Παράδεισος κατακρημνίζεται.

***

Εἰς τὸν κρότον τὸν τρομερὸν τοῦ καταρρεύσαντος κήπου σπεύδει ὁ Θεός. Ἡ εἰκὼν τῆς καταστροφῆς τὸν ἔκαμε νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ κυττάξῃ ἔντρομος γύρω του.

Ὁ δυστυχὴς τὰ ἠννόησεν ὅλα καὶ ἐκίνησεν ἀπελπιστικῶς τὴν κεφαλήν.

Ὁ Παράδεισος ἐξηκολούθει νὰ πίπτῃ μετὰ τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ἀδὰμ,

δστις... ἐκοιμᾶτο ἀκόμα· κἄπου κἄπου μόνον ἐξαφνιάζετο ἀπὸ κανένα πελώριο κλάδο ποὺ τὸν κτυποῦσε στὸ κούτελο.

Ὁ Θεὸς ἔσκυψε καὶ ἐκύτταξε μέσα ἀπὸ τὸ χάσμα ποὺ ἀφῆκεν ὁ κρημνισθεὶς κῆπος.

Ἔσκυψε καὶ ἐκύτταξεν εἰς τὸ χάος διὰ νὰ ἴδῃ τὸν πτωχὸν κῆπόν του διὰ τελευταίαν φοράν.

Ὁ Παράδεισος ἔπιπτεν, ἔπιπτεν ὁλονέν. Μυριάδες ρόδων καὶ ἴων καὶ χρυσανθέμων καὶ λειρίων καὶ κρίνων καὶ ἰάσμων καὶ κυνορόδων καὶ μυριάδες φιλλυρῶν καὶ γιγαντωδῶν πλατάνων καὶ πελωρίων φοινίκων κατακυλοῦσαν κάτω ἐν συμφυρμῷ καὶ δίνῃ.

Καὶ ἦτο ἓν ὄνειρον τὸ θέαμα, καὶ ἦτο μία ὀπτασία ἀτύλληπτος ἡ εἰκὼν τῆς καταστροφῆς ἐκείνης.

Τὸ ἔναστρον ἄπειρον ὠμοίαζε μὲ ἀνθοδέσμην φυλλορροοῦσαν.

Μυριάδες χρυσανθέμων καὶ ἰάσμων καὶ ρόδων, πίπτουσαι ἐπὶ τῶν ἄστρων ἀνεφλέγοντο καὶ εὐῶδες νέφος χρυσοκόνεως κατήρχετο πρὸς τὴν γῆν καὶ ἄχνη χρυσῆ ἐχύνετο ἐπάνω εις τὸν Γαλαξίαν.

Καὶ σήμερον ἀκόμη διηγοῦνται εἰς τὸν οὐρανὸν ὅτι ἀπὸ τὴν πυρκαϊὰν ἐκείνην ἐγεννήθη ὁ ἔρως.

***

Ὁ Θεὸς ἔβλεπεν, ἔβλεπεν ἀκόμα τὴν εἰκόνα τῆς καταστροφῆς.

Τέλος οἱ πρῶτοι κλάδοι ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, μετ' ὀλίγον δὲ καὶ ἡ Εὔα καὶ ὁ Ἀδάμ.

Μετὰ παρέλευσιν δευτερολέπτου οὐδὲν ἄνθος ἐκ τοῦ οὐρανίου κήπου ἐφέρετο εἰς τὸ διάστημα.

Ὅλος ὁ Παράδεισος εἶχε πέσει ἐπὶ τῆς γῆς.

Τότε ὁ Θεὸς σὰν εἶδε συντελεσθεῖσαν τὴν καταστροφήν, δὲν ἐκρατήθη καὶ ἐβροντοφώνησε πρὸς τὴν Εὔαν, ἥτις ἔτρεχεν νὰ κρυφθῇ:

—Γύναι ἄπιστος καὶ σκληρά, ἔχε τὴν κατάραν μου. Τὸν κῆπον αὐτὸν, ὅνπερ κατέστρεψες νὰ φέρῃς αἰωνίως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου!..

Κατόπιν δὲ στρεφόμενος πρὸς τὸν Ἀδάμ:

—Σὺ δὲ κτῆνος κοιμώμενον, νὰ καλλιεργῇς τὸν κῆπον αὐτὸν δι' ἐξόδων σου... καὶ νὰ βλέπῃς ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου... τὰς παραστάσεις τῶν θεάτρων!...

Ἔκτοτε αἱ μὲν γυναῖκες φέρουν τὸν Παράδεισον ὡς καπέλλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των, οἱ δὲ ἄνδρες καλλιεργοῦν αὐτὸν καὶ ἐν τῷ ἱδρῶτι τοῦ προσώπου των... βλέπουν ὅ, τι.. δὲν βλέπουν.

Ἀθῆναι ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

ΓΝΩΜΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

—Ὁ ἔρως καλλύνει τὸ ἀγαπώμενον καὶ καθιστᾷ αὐτὸ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀξιεράστον

Χριστίνης

—Ὁ ἔρως εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν νέων καὶ ὁ τύραννος τῶν γερόντων.

—Ὁ ἔρως εἶναι αἱ πτέρυγες τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς δίδει εἰς τὴν ψυχὴν διὰ νὰ ἀνέλθῃ μέχρις Αὐτοῦ,

Μιχ. Ἄγγελος

—Τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος εἶναι ὅπως ὁ ἀτμὸς ὅσον πιέζεται τόσον περισσότερον ἀποκτᾷ δύναμιν.

—Τί ἀποδεικνύει τὴν ζωὴν;—Ὁ θάνατος· Τί ἀποδεικνύει τὸν θάνατον;—Ἡ ζωὴ. Τί ἀποδεικνύει καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον;—Ὁ ἔρως.

—Μακρὰ ἀπουσία καὶ συχνοτάτη ἀπόλαυσις εἶναι ὁ τάφος τοῦ ἔρωτος. Αἱ ὑπερβολαὶ συναντῶνται.

—Ὅσον λεπτὸς καὶ ἂν εἶνε τις εἰς τὸν ἔρωτα συγχωρεῖ περισσότερα σφάλματα παρὰ εἰς τὴν φιλίαν.

—Εἰς τὸν ἔρωτα ὑπάρχουν τρέλλαι αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς καθίστων εὐτυχεστέρους ἐὰν διήρκουν διὰ βίου.

—Ὁ ἔρως ἔχει περιόδους ὡς ὁ πυρετός. Ὑπάρχουν ἡμέραι καθ' ἃς νομίζει τις ὅτι ἰάθη, καὶ ἄλλαι καθ' ἃς νομίζει ὅτι ἀποθνήσκει.

—Εἰς τὸν ἔρωτα ἡ πεῖρα εἶναι ἰατρὸς ὅστις φθάνει μετὰ τὴν ἀσθένειαν

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

—Αἱ γυναῖκες διέφθειραν πλειοτέρας γυναῖκας παρ' ὅσας οἱ ἄνδρες ἠγάπησαν. Βαλζάκ

—Εὐκολώτερα βρίσκεις γυναῖκα χωρὶς φίλο, παρὰ γυναῖκα ποὺ νὰ ἔχῃ ἕνα φίλο μονάχα. Θερβαντὲς

—Τὸ μέλλον εἰς τὸν βίον τοῦ ἔρωτος φέρει τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος.

—Ἡ γυναίκα, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς υἱὸς, προφανῶς εἶνε ὂν κατώτερον. Αὐτὸ τὸ βεβαιώνῃ ἡ Ἁγία Γραφή, λέγουσα ὅτι εἶνε τὸ πλάσμα, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔκαμε κατόπιν ὅλων τῶν ἄλλων. Ἔτσι ἡ γυναῖκα εἶνε ἔργον κουρασμένου...

—Ἡ γυναίκα, ὅταν θέλει ν' ἀρνηθῇ τὸν ἔρωτα, λέγει ἁπλούστατα: « Ὄχι». Ὅταν ὅμως ἀρχίζει τὰς ἐξηγήσεις παζαρεύει.

Ἀλφρέντ ντὲ Μυσσέ

—Ἡ ζήλεια δὲν εἶνε τὸ συναίσθημα τοῦ ἐρωτευμένου ποὺ ἀγαπᾷ ἀλλὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ποὺ τοῦ καταπατοῦν τὴν ἰδιοκτησία του·

Ι. Π. Στὰλ

—Ἡ ἀμφιβολία εἶνε χειρότερη κι' ἀπὸ τὴν σκληρότερη πιθανότητα. Ὅποιος γνώρισε τὸ μαρτύριο τῆς ζήλειας τὸ ξέρει καλὰ· ἡ βεβαιότης ἀπελπίζει, μὰ κατευνάζει.

Πὼλ Μπουρὲζ

ΤΑ ΜΥΡΑ ΑΝΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ὑπὸ Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΥ

Ὁ Νικόλαος Α. Σαράδος ἔλκων τὸ γένος ἐκ τῆς Εὐάνδρου Χίου, ἐγεννήθη τὸ 1873 ἐν Φερίκιοϊ, ὅπου καὶ διήκουσε τὰ πρῶτα μαθήματα, ἅτινα ἐσυνέχισεν ἐν Ἑνοριακῇ Σχολῇ τῆς Παναγίας, τὸ νῦν Ζωγράφειον, ἐξ ἧς ἐξελθὼν τὸ 1892 μετὰ γενικῆς παναριστείας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του, ἀποφοιτήσας αὐτῆς τὸ 1897.

Ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἐδίδαξεν εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιον τῆς Ξάνθης φυσικομαθηματικὰ καὶ λογιστικὰ μεθ' ὃ εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐνταῦθα Τραπέζης Ἀθηνῶν, Κατὰ τὸν πανευρωπαϊκὸν πόλεμον ἐξελθὼν τῆς Τραπέζης εἰργάσθη εἰς διάφορα Ἐμπορικὰ Καταστήματα καὶ τὸ 1919 ἀνέλαβε τὰ λογιστικὰ τῆς ἐν ἐκκαθαρίσει Τραπέζης τῆς Μυτιλήνης.

Κατὰ τὴν ἀνακωχὴν ὁ κ. Α. Α. Πάλλης ἐχρησιμοποίησεν αὐτὸν ὡς βοηθὸν αὐτοῦ ἐλεγκτὴν, καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐξέλεγξιν διαφόρων Κοινοτήτων, ἐν αἷς ἐκόχλαζον μεγάλα κοινοτικὰ πάθη. Οὕτως ἐξήλεγξε τὰ Ὀρφανοτροφεῖα τῆς Ἐθνικῆς Στέγης, τὸ Κεντρικὸν Ἵδρυμα Περιθάλψεως, τὴν Πατριαρχικὴν Διαχείρισιν Γερμανοῦ τοῦ Ε΄. τὰ Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, τὰς μεγαλωνύμους Κοινότητας Γαλατᾶ καὶ Ταταούλων καὶ πληθὺν ἄλλων δευτερευουσῶν Κοινοτήτων καὶ Σωματείων.

Αἱ ἐξελέγξεις αὗται τοῦ κ. Ν. Σαράδου, ὧντινες ἀποτελοῦσι τεύχη ὁλόκληρα 180-200 σελίδων, ἐσημείωσαν ἐποχὴν καὶ ἐπανειλημμένως τὸ Δ. Ε. Μ Συμβούλιον, δι' ἰδιαιτέρων Πιττακίων διεβίβασε αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κωνσταντινουπολίτιδα φιλολογίαν ὁ κ. Σαράδος ἔχει εἰς τὸ ἐνεργητικὸν αὐτοῦ, τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἐπὶ δεκαετίαν ἀκμάσαντος λαοφιλεστάτου Περιοδικοῦ « Ἀπ' Ὅλα » ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη πλῆθος διαφόρων λογογραφημάτων καὶ ποιημάτων του. Τὴν ἔκδοσιν τῆς « Ἐφημερομσμένης Ἐμπορικῆς λογιστικῆς » τοῦ « Ἀγγλικοῦ συστήματος τῆς καταστιχογραφίας » τοῦ « Ἐγκολπίου Ὀρθογραφικοῦ λεξικοῦ » τὰς « Σκηνὰς τοῦ Στρατιωτικοῦ Βίου » κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς τοῦ Edmondo de Amicis *κτλ.*

Ὁ φίλος κ. Ν. Σαράδος ἐτίμησε διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας του τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν τοῦτο Ἡμερολόγιον καὶ τὸ περιέβαλε δι' ἰδιαιτέρας στοργῆς. Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του δὲ, ὑπῆρξε εἷς τῶν ἐνθερμοτέρων ὑποστηρικτῶν του. Τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς μελετηρότητος καὶ τῶν Ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τοῦ κ. Ν. Σαράδου τυγχάνει ἡ κατωτέρω ἐμβριθὴς μελέτη του, ἐν ᾗ διὰ γλαφυρότητος οὐ τῆς τυχούσης καὶ δι ἱστορικῶν ἀποδείξεων πραγματεύεται τὸ τόσον ἐνδιαφέρον θέμα του.

Ὡς φυσιολάτρης καὶ φίλαθλος, εἶναι φυσιογνωμία γνωστοτάτη εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων καὶ τὰ δάση αὐτῆς, τὰ ὁποῖα διέσχιζεν ἐν πλήρει μεσονυκτίῳ, καθ ἣν στιγμὴν πολλοὶ θὰ ἐφοβοῦντο νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν μεγαλουπόλεων. Εἰς τὰ χωρία ταῦτα, πρὸ τριακονταετίας ἤδη ἤκουε τὴν πρώτην Ἀνάστασιν, καὶ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1926 ἀκούει αὐτὴν ταχυτικότατα εἰς τὰ Θεραπεῖα, ὅπου μεταβαίνει διὰ τοῦ προσφιλοῦς του ποδηλάτου, μολονότι ἄγει ἤδη τὸ 63 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

ΤΑ ΜΥΡΑ, εἶπον πολλοί, εἶναι ἀρχαῖα ὅσον καὶ ἡ γυνή. Ἴσως τοῦτο νὰ ἀληθεύῃ διὰ τὸ ψιμύθιον, τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ κομμωτηρίου, τῆς πρώτης φιλαρέσκου γυναικός, δηλαδὴ τῆς πρώτης γυναικός. Τὸ κομμωτήριον ὄντως συνετέλεσεν πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τῶν μύρων, ἀλλ, οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς καὶ τὸ λίκνον αὐτῶν.

Τὰ μύρα ὀφείλουσι τὴν γέννεσίν των εἰς τὸν Βωμόν, τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὴν θεοδερκῆ τράπεζαν τοῦ Ἰεχοβᾶ

Ὁ ἄνθρωπος, ὅτε ἐν τῇ νηπιώδει αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν πέριξ φύσιν καὶ εἶδε τὰ ἄνθη, μὲ τὰ ζωηρότατα καὶ πολύχρωμα πέταλά των καὶ ἡσθάνθη τὰ ἡδύτατα καὶ μεθυστικὰ ἀρώματά των, ὑπὸ τοσαύτης κατελήφθη πρὸς αὐτὰ εὐλαβείας, ὥστε ἐπὶ μακρὸν δὲν ἐτόλμησε νὰ τείνῃ πρὸς αὐτὰ χεῖρα, εἰμὴ ὅπως τὰ προσφέρῃ, ὡς ἀναίμακτον θυσίαν

Ὁ κ. Ν. ΣΑΡΑΔΟΣ

εἰς τὸν Ὕψιστον Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, κοσμήσῃ δι' αὐτῶν τοὺς ναούς του, καὶ ἀναπέμψῃ τὰ θυμιάματα αὐτῶν μετὰ τῶν δεήσεών του πρὸς τοὺς Οὐρανούς.

Βραδύτερον μετεχειρίσθησαν εἰς τὰς θυσίας διάφορα εἴδη εὐωδῶν ξύλων κέδρου, συκῆς, ἀμπέλου, μυρσί-

νης καὶ θύμου. Καὶ αἱ μὲν θυσίαι αὗται ἐλέγοντο νηφάλιαι θυσίαι τὰ δὲ ξύλα νηφάλια καὶ ὀξυθύμια· τέλος ἐλέγοντο τὰ παρὰ τὰ ἀγάλματα τῆς Ἑκάτης καιόμενα λείψανα τῶν ἐξιλαστικῶν θυσιῶν ἐπὶ πυρᾶς ἐκ κλαδίσκων θύμου.

Σὺν τῷ χρόνῳ ἀντὶ τῶν ξύλων τούτων μετεχειρίζοντο τὰς ἔκ τινων φυτῶν ἐκκρινομένας βαλσαμώδεις καὶ ρητινώδεις οὐσίας, ὡς τῆς μύρρας, ἥτις ἔχει ἓν αἰθέριον ἔλαιον περιέχον κυμινικὴν ἀλδεΰδην, εὐγενόληνην, καὶ κρεζόληνην, καθαριζόμεναι δὲ αἱ ρητινώδεις αὗται οὐσίαι, ἤρχισαν ἤδη νὰ προσμίγνυνται πρὸς ἀλλήλας ἢ καὶ πρὸς ξένας τοῦτο μὲν πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἀρώμματος, τοῦτο δὲ πρὸς ἐπὶ τὸ ἡδύτερον τροποποίησιν τῆς ὀσμῆς αὐτῶν. Ἴδοὺ ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἡ πρώτη τῆς μυρεψίας χύτρα καὶ ὁ πρῶτος μυρεψός, ὅστις κατὰ τὸν Ἡρόδοτον κάκιστα κατεστράφη, (3, 22) «κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας τὸ μύρον».

Οἱ Ἰνδοὶ μετεχειρίζοντο τὸ ξύλον τῆς Ἀλόης, τὸ ἀγάλλοχον, ὡς τὸ ὀνομάζει ὁ Διοσκορίδης, εἰς τὰ θυμιάματα καὶ τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν τελετὰς καὶ οἱ Αἰγύπτιοι τὸ μετεχειρίζοντο εἰς ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων θρησκευμάτων, τὰ μύρα μετεδόθησαν καὶ εἰς τὸν Χριστιανισμόν, χρησιμοποιούμενα οὐ μόνον πρὸς θυμίασιν τῶν τιμίων δώρων, τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ Ἐκκλησιάσματος, ἀλλὰ καὶ πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἁγίου Μύρου, ὅπερ εἶνε τὸ ὁρατὸν σημεῖον τοῦ μυστηρίου τοῦ χρίσματος, δι' οὗ ἐπέρχονται ἐπὶ τοῦ βαπτισθέντος τὰ πολυποίκιλα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δι' ὃ καὶ τὸ μύρον, συμβολικῶς, παρασκευάζεται ἐκ πολλῶν καὶ ποικίλως οὐσιῶν, ὡς ἐλαίου, κηροῦ μελίσσηνμαστίχης, ἀλόης, σμύρνης καὶ 40 ἄλλων εὐωδῶν οὐσιῶν

Καὶ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία μεγί, στην χρῆσιν ποιεῖται τῶνμύρων καὶ τῶν θυμιαμάτων κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας, καὶ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἱερουργίᾳ τελουμένῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πάπα ἐν τῷ Σεξτινείῳ ναῷ, τελεῖται ὁ λεγόμενος ἁγιασμὸς τοῦ χρυσοῦ ῥόδου.

Τὸ ῥόδον τοῦτο κατασκευασμένον ἐκ χρυσοῦ ἀπεύθου καὶ λίθων πολιτίμων καὶ ἐκ βαρυτίμων μύρων ἀρωματισμένον καθαγιάζεται ὑπ αὐτοῦ τοῦ Πάπα, καὶ δι' αὐτοῦ ἁγιάζει τοὺς παρεστῶτας, διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς. Τὰ ῥόδα ταῦτα συνήθως δωροῦνται εἰς μονάρχας, πρίγκηπας, πόλεις ἢ καὶ εἰς διάφορα σωματεῖα.

Πότε καὶ πῶς τὰ μύρα ἐκ τοῦ δωμοῦ μετεπήδησαν εἰς τὸ κομμωτήριον καὶ ποία ἡ φιλάρεσκος ἐκείνη, ἡ συλλαβοῦσα τὴν ἰδέαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πτερωτῶν τῶν μύρων φίλτρων, πρὸς ἐπαύξησιν τῆς ἰσχύος τῶν ἀριστάθλων αὐτῆς φυσικῶν ὅπλων πρὸς κατάκτησιν τοῦ ἀντιπάλου φίλου, ἀγνοεῖται. Μάτην ἐμοχθήσαμεν νὰ ἐκθάψωμεν ἐκ τοῦ σκότους τῶν αἰώνων καὶ νὰ ἀναγράψωμεν εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀθανασίας τὸ ὄνομα τοῦτο, ὅπερ ἀναμφιβόλως θὰ ἦτο χρησιμὸς λατρείας τοῦ ὡραίου φύλου.

Ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ὅτι αἱ γυναῖκες τῶν Σκυθῶν λειοτριβοῦσι μεταξὺ δύο λίθων φύλλα κυπαρίσσου, κέδρου, λιβάνου, καὶ χύνουσαι ἐπ' αὐτῶν ὕδωρ τὰ μετέτρεπον εἰς κοῦσιν οἱ Σῖναι, οὕτω καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τῶν μύρων διεκδικοῦσιν αἱ κυρίαι τοῦ Οὐρανίου κράτους.

Ὁ Claye, ἐν τῷ συγγράμματί του «τὸ περίαπτον τῆς καλονῆς» ἀναφέρει ὅτι ἐξ ἀρχαιοτά-

Ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγ. Μύρου ἐν τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ, 22 Μαρτίου 1912. Ὁ ἀείμνηστος Οἰκ. Πατριάρχης ΙΩΑΚΕΙΜ ὁ Γ' ἔχων δεξιὰ τὸν ἀοίδιμον Γέροντα Δέρκων Καλλίνικον καὶ ἀριστερὰ τὸν ἀείμνηστον Μυτιλήνης Κύριλλον καὶ τοὺς λοιποὺς Συνοδικοὺς Μητροπολίτας.

πολτώδη μάζαν, δι' ἧς ἠλείφοντο τό σῶμα καὶ τὸ πρόσωπον «καὶ ἅμα μὲν εὐωδίη σφέας ἀπὸ τούτου ἴσχει, ἅμα δὲ ἀπαιρέουσαι τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν καταπλαστόν, γίνονται καθαραὶ καὶ λαμπραί.»

Ἀλλ' ὅπως τὴν τιμὴν τῶν μεγαλειτέρων ἀνακαλύψεων μᾶς διεκδικοῦσιν αἱ κυρίαι τοῦ Οὐρανίου κράτους, οὕτω καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἀνακαλύψεως τῶν μύρων διεκδικοῦσιν αἱ κυρίαι τοῦ Οὐρανίου κράτους.

Ὁ Claye, ἐν τῷ συγγράμματί του «τὸ περίαπτον τῆς καλονῆς» ἀναφέρει ὅτι ἐξ ἀρχαιοτά-

ἐκστάσεις τὰς μικρόποδας καλλονὰς τοῦ Οὐρανίου κράτους.

Κατὰ τὸν Πλίνιον ἡ μυρεψία ἐγεννήθη εἰς τὰς ἀνθεμανεῖς καὶ πολυαλδεῖς τῆς Ἀνατολῆς χώρας, αἵτινες ὡς δεχόμεναι ἴσως πρῶται τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἀπογυμνοῦσιν οἱονεὶ αὐτὰς πάσης ζωτικῆς καὶ φυταλμίας δυνάμεως.

Τὴν γνώμην τοῦ μεγάλου τῆς ἀρχαιότητος φυσιοδίφου ἐπικυροῦσιν οὐ μόνον πλεῖστα χωρία τῆς Γραφῆς, καὶ τὰ ὡραιότατα καὶ ποικιλώτατα τῆς Ἀνατολῆς φυτά, ὡς τὸ κιννάμωμον, ἡ καμφουρὰ, τὰ μοσχοκάρφια, οἱ μυροβάλανοι, ἡ βαλσαμίνη, τὸ βαλσαμόδενδρον, ἡ Μιραβιλίς, ἡ ἀρωματίζουσα τὰς ἑσπέρας καὶ ἡ μιλίκη, εἰς τὰ ἄνθη τῆς ὁποίας, ὡς λέγουσιν, ἀποκοιμᾶται ἡ μέλισσα βαυκαλιζομένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῆς βομβισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξιδιασμένη τῶν ἀνατολικῶν Ἐθνῶν πρὸς τὰ ἄνθη καὶ τὰ ἀρώματα ὑπέρμετρος ἀγάπη.

Ὁ Rudyard Kipling, ἐν τῷ συγγράμματι του «Ἰαπωνικαὶ ἐπιστολαὶ» ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χρυσανθέμων πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων τελεῖται ἀνὰ πᾶν ἔτος πάνδημος πρὸς τιμὴν τῶν ἀνθέων ἑορτή.

ΤΑ ΜΥΡΑ ΠΑΡ' ΙΟΥΔΑΙΟΙΣ

Μεταξὺ ὅλων τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς οἱ Ἰουδαῖοι διεκδικοῦσι τὰ πρωτεῖα τῶν μύρων. Ἴσως δὲ καὶ ἡ ἡμετέρα λέξις μύρον ὀφείλει τὴν καταγωγήν της εἰς τὴν ἑβραϊκὴν λέξιν mör=μύρον.

Παρ' αὐτοῖς τὰ μύρα ἐθεωροῦντο οὐ μόνον σύμβολον προσωπικοῦ σεβασμοῦ, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικῆς λατρείας. Οἱ μάγοι, ἐρχόμενοι ὅπως προσκυνήσωσι τὸ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς Βηθλεέμ νήπιον. φέρουσιν αὐτῷ χρυσὸν, σμύρναν καὶ λίβανον.

Πολλοὶ ὅμως λόγοι συνετέλεσαν εἰς τὴν μὴ ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν τῶν μύρων παρ' Ἰουδαίοις. Ὁ μωσαϊκὸς νόμος ἀπηγόρευε τὴν χρῆσιν τῶν διὰ τὰς ἱερουργίας προωρισμένων μύρων, πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν, ὁ δὲ νομαδικὸς τῶν Ἰουδαίων βίος ἥκιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν βιομηχανίας ἰδιαζούσης εἰς ἔθνη προηγμένα ἐν τῷ πολιτισμῷ.

Τούτων ἕνεκεν οἱ Ἰουδαῖοι ἐχρῶντο ἀκατεργάστων τινῶν ἀρωματωδῶν οὐσιῶν, ἃς ἔκαιον ἐπὶ τοῦ θυμοῦ τοῦ Ἰεχοβὰ ἢ ἀνεμίγνυον μετὰ τοῦ ἐλαίου τῶν κανδηλῶν καὶ τοῦ κηροῦ τῶν λαμπάδων.

Ὡς μόνη παρ' αὐτοῖς μυρεψικὴ συσκευασία ἀναφέρεται ἡ Νάρδος, ἥτις ἦτο λίαν πολύτιμος, οὐχὶ βεβαίως ὡς ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἀξίας τοῦ μύρου, ὅσον ἐκ τῆς νηπιώδους καταστάσεως τῆς μυρεψικῆς τέχνης.

Ἡ Νάρδος, τανῦν Βαλεριανὴ καὶ κοινῶς βῶρ τῆς λιβάντας, εἶναι ἔτι καὶ νῦν τὸ προσφιλὲς τῶν Ἰουδαίων ἄρωμα, τὸ μετεχειρίζοντο δὲ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους, ὅπως χρίωσι τοὺς νεκροὺς καὶ ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ δείπνου. Διὰ τῆς Νάρδου ταύτης ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴφ, ἤλειψαν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ὅπερ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Πιλάτου, ὁ ἀπὸ Ἀριμαθίας εὐσχήμων βουλευτής. «Ἡ οὖν Μαρία λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς «ρευστῆς ἢ γνησίας» πολυτίμου ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ».

ΤΑ ΜΥΡΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ

Τὴν λέξιν μύρον ἀναφέρει πρῶτος μύρρα ἢ αἰολικῶς σμύρνα, τοῦ εὐώδους χυμοῦ τῆς κομμιφέρου μύρτου. Οἱ νεώτεροι παραδέχονται ὅτι τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως εἶναι Ἀνατολικόν.

Οἱ Ἕλληνες ἠγάπων μανιωδῶς τὰ μύρα, καὶ μολονότι οἱ δύο κορυφαῖοι τῆς ἀρχαιότητος νομοθέται, Σόλων καὶ Λυκοῦργος, πρὸς περιστο-

Ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγίου Μύρου, 12 Ἀπριλίου 1928. Ὁ ἀείμνηστος Οἰκ. Πατριάρχης ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ὁ Γ' ἔχων δεξιὰ τὸν Σ. Γέροντα Νικαίας (νῦν Ἡρακλείας) Βενιαμὶν καὶ δεξιὰ τὸν Σ. Γέροντα Δερκων (νῦν Οἰκουμ. Πατριάρχην) κ. Φώτιον καὶ τοὺς λοιποὺς Σεβ. Μητροπολίτας

δ' Ἀρχίλοχος «οὐ καὶ μύροισι γραῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο». Παράγεται δὲ ἡ λέξις, κατ' ἀρχαιοτέραν ἐκδοχὴν ἐκ τοῦ μύρω=στάζω, ῥέω, «δάκρυσι μύρον» ἐξ οὗ καὶ τὸ νεοελληνικὸν μυρολογῶ, ἄρα μύρον, ὁ ἐκ τῶν φυτῶν καταῤῥέων εὐώδης χυμὸς, ἢ κατὰ τὸν Ἀθήναιον ἐκ τοῦ λὴν τῆς τῶν μύρων καταγρήσεως, νόμῳ ἀπηγόρευσαν τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἡ μυρεψία ἔφθασεν, ἰδίως ἐν Ἀθήναις, Κορίνθῳ, καὶ Ῥόδῳ, εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε ἡ νεωτέρα τέχνη, μεθ' ὅλας τὰς ἀνακαλύψεις τῆς χημείας καὶ τὰς τελειοποιήσεις τῶν συσκευῶν δὲν ἠ-

νήθη νὰ φθάσῃ, πολὺ δὲ μᾶλλον νὰ ὑπερβῇ, λέγει ὁ Piesse ἐν τῷ συγγράμματί του «Ἡ χημεία τῶν μύρων.»

Μεταξὺ τῶν ἀπείρων παραδειγμάτων τῆς ὑπερβολικῆς πρὸς τὰ μύρα ἀγάπης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἔστω καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως περὶ τινος Βιτιλίου ἀναφερόμενον. «Βιτίλιος γὰρ μύρῳ μὲν λοῦται πλεῖον ἢ ἐγὼ ὕδατος, δοκεῖ δέ μοι καὶ ξίφει πληγεὶς μύρον ἐκδώσειν μᾶλλον ἢ αἷμα.»

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν ἡ ἀνακάλυψις τῶν μύρων ὀφείλεται καὶ εἰς τοὺς θεούς, οἵτινες ὁσάκις ἐτίμων τὸν οἶκον θνητοῦ τινος, ἐγκατέλιπον ἀναχωροῦντες ἀμβροσίαν ὀσμὴν, ἀλάθητον τεκμήριον τῆς θεότητός των. Εἰς τὰς θυσίας ἰδίως καὶ τοὺς ἁγνισμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ἱερουργίας ἐγίνετο μυθώδης σπατάλη μύρων ἦσαν δὲ διάφορα εἰς τὰς διαφόρους τελετάς.

Διὰ τὴν καῦσιν τῶν νεκρῶν εἶχον εἶδός τι ἀλοιφῆς, δι' ἧς ἤλειφον αὐτοὺς πρὶν τοὺς θέσωσιν ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἣν ἀπεκάλουν "τὸ ἄλειφα" ἢ «ἄλειφαρ».

"αὐτάρ ἐπεὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο, κατθέμεν ἐκ λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν ὕδα τίτε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι·» καὶ ἀλλαχοῦ. "Καίετο δ' ἐν ἐσθῆτι θεῶν καὶ ἀείφατι πολλῷ„

Καὶ ἡ Ἀφροδίτη ἀγρυπνοῦσα ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος ἔλειβεν αὐτὰ διὰ πολυτίμων μύρων, ... «Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη . . . ροδόεντι χρίεν ἐλαίῳ ἀμβροσίῳ».

Κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἰς τὰ συμπόσια, καὶ τὰ δεῖπνα κατεφαίνετο ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ πολυτέλεια τῶν μύρων. Κατὰ τὰ συμπόσια, λίβανος καὶ ἄλλαι ρητινώδεις οὐσίαι καιόμεναι ἐν τῷ θυμιατηρίῳ ἐπλήρουν τὴν αἴθουσαν διὰ τῶν ἀρωμάτων αὐτῶν, τὰ δὲ ἔπιπλα καὶ λοιπὰ τῆς αἰθούσης ἀντικείμενα ἐψεκάζοντο διὰ ἀρωματωδῶν ὑγρῶν.

«Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν (καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἄμφι (τιθεῖ στεφάνους
ἄλλος, ὁ δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ (παρατείνει,
κρητὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς ευ- (φροσύνηςὁ
ἄλλος δ' οἶνος ἕτοιμος, ὃς οὔ- (ποτε φησὶ προδώσειν,
μείλιχος ἐν κεράμοισ' ἄνθεος ὀ- (ζόμενος
ἐν δὲ μέσοισ' ἁγνὴν ὀδμὴν λιβα- (νωτὸς ἵησιν,»

Δεῖπνον τέλειον ἄνευ μύρων ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ.

Δι' ὃ εἰς τοὺς λόγους τοῦ Σωκράτους:

....Νὴ Δία, ὦ Καλλία, τελέως ἡμᾶς ἑστιᾷς Οὐ γὰρ μόνον δεῖπνον ἄμεμπτον παρέθηκες, ἀλλὰ καὶ θεάματα καὶ ἀκροάματα ἥδιστα παρέχεις....

Ὁ Καλλίας ἀπαντᾷ;

— Τί οὖν εἰ καὶ μύρον τις ἡμῖν ἐνέγκαι, ἵνα καὶ εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα;

Οἱ προσκεκλημένοι εἰς τι δεῖπνον ὤφειλον προσερχόμενοι νὰ ἔχωσι τὴν κεφαλὴν ἠλειμμένην μὲ μύρα

καὶ ἐστεμμένην μὲ ρόδα καὶ ἴα τοῦ ἰοστεφάνου πτολιέθρου.

«Τὸ ῥόδον τὸ τῶν ἐρώτων μίξωμεν Διονύσῳ· τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλον κροτάφοισιν ἁρμόσαντες, πίνωμεν ἁβρὰ γελῶντες »

Τὸ ἔθος τοῦ ἀρωματίζειν τὴν κεφαλὴν, προῆλθεν ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ ὑγρὰ κεφαλὴ ἀντέχει περισσότερον εἰς τὴν μεθυστικὴν τοῦ οἴνου δύναμιν, ἀρχὴ ἔτι καὶ νῦν ἐν ἰσχύει ὑπὸ πολλῶν τοῦ βάκχου ἱεροφαντῶν.

. . . . Βρέξε, τὴν κεφαλήν σου μὲ νερὸ καὶ στὸ κρεββάτι τρέξε, λέγει καὶ ὁ Θ. Ὀρφανίδης.

Ὁ σταγειρίτης ὅμως φιλόσοφος, ὁ βαθὺς τῶν πάντων, ἐξεταστὴς ἀπέβιδε εἰς τὴν πτητικότητα τῶν μύρων τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν προώρως λευκοθρίχων, ὅπερ καὶ νῦν ἡ ἰατρικὴ παραδέχεται.

Ἡ χρῆσις τῶν μύρων ἐπεξετείνετο καὶ ἐπὶ τῶν ποτῶν.

Ὁ ἀνθοσμίας, ὁ ἐκλεκτὸς τῶν Ἀθηνῶν οἶνος ἦτο ἀρωματισμένος

Ὁ Οἰκ. Π)χης μετὰ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν πρὸ τοῦ Μυρεφυλακείου

διὰ ἴων, ῥόδων, καὶ ἄλλων ἀρωμάτων.

. . . «πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου».

Ἡ διάσημος δὲ διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Ἀδώνιδος πόλις τῆς Φοινίκης Βύβλος, ἐφημίζετο ὅτι παρῆγε τὸν ἐκλεκτότερον ἀνθοσμίαν.

. . . Ἀνῆξα δὲ βύβλινον αὐτοῖς, εὐώδη τετάρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῷ βολβούς τις κοχλίας ἐξαιρέθη, ἧς πότιος ἀδύς.» Πολυτε-

λῆ ἰδίως ἦσαν, τὰ ἀρώματα ἅτινα μετεχειρίζοντο διὰ τὸ σῶμα αὐτῶν, ἕκαστον μέλος τοῦ ὁπλίου, ἀναφέρει ὁ Ἀθήναιος εἶχε καὶ ἰδικὸν ἄρωμα. Οὕτω τὸ αἰγύπτιον ἦτο διὰ τοὺς πόδας, τὸ φοινίκειον διὰ τὸ πρόσωπον, τὰς γνάθους διὰ τὸ στῆθος, τὸ σισύμβριον διὰ τοὺς βραχίονας, τὸ ἀμαράκινον διὰ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην, τὸ ἐρπύλλινον διὰ τὰ γόνατα καὶ τὸν λαιμὸν καὶ τὸ Βάκχαριν διὰ τὰς κνήμας.

Εἰς πολλὰ δὲ ἀρώματα ἀπεδίδοντο καὶ ποικίλαι ἐνέργειαι ἐπὶ τῆς ζωϊκῆς οἰκονομίας. Οὕτω τὸ ροδέλαιον ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀφροδισιακόν, τὸ κυδώνιον ἐπέδρα ἐπὶ της ληθαργίας, καὶ τῆς δυσπεψίας, τὸ ἄρωμα τῶν φύλλων τῆς ἀμπέλου, διετήρει καὶ ἐπηύξανε τὴν διαύγειαν τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ ἐκ λευκῶν ἴων διηυκόλυνε τὴν πέψιν

Ὁμοίως κατόπιν τῶν λουτρῶν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἠλείφοντο ἐλαίῳ, ἵνα ἀπαλύνωσιν τὸ διατραγυνόμενον ἐκ τούτων δέρμα αὐτῶν.

«... Αἱ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λιπ' ἐλαίῳ δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο» καὶ ἀλλαχοῦ:

«... Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη. αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λιπ' ἐλαίῳ». Παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἡ μυρεψία ἔφθασε εἰς τὸ ζενίθ τῆς τελειότητος αὐτῆς ὅτε ἤρχισεν ἡ ἐξ Ἀνατολῆς ἀποστολὴ πρώτων ὑλῶν. Ποιότητες, καὶ ποικιλίαι τοσαῦται ἐδημιουργήθησαν, ὥστε Ἀθήναιος ὁ δειπνοσοφιστὴς ἀναφέρει μακροσκελέστατον κατάλογον μύρων, τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν.

Τότε παρήχθησαν καὶ ἐν Κορίνθῳ τὰ διάσημα αὐτῆς ἀρώματα, ὑπὲρ ὧν ὁ Πίνδαρος λέγει:

« Πυλύξεναι νεάνιδες ἀμφίπολοι πειθοῖς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ
αἵτε τὰς χλωρὰς λιβάνου ξανθὰ [δάκρη
θυμιᾶται, πολλάκις μάτερ ἐρώτων
οὐρανίαν πτάμεναι
νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν.»

Τὰ σκῆπτρα ὅμως τῆς μυρεψίας κατεῖχον πάντοτε αἱ Ἀθῆναι.

Μάγειρον ἐξ Ἠλίδος, λέβητα ἐξ Ἄργους, παραπετάσματα ἐκ Κορίνθου, ἰχθῦς ἐκ Σικυῶνος, τυρὸν ἐκ Σικελίας, βελόνας ἐκ Βοιωτίας καὶ μύρα ἐξ Ἀθηνῶν, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες.

Ἐν Ἀθήναις τὰ μυρεψία ἐπεῖχον τὴν θέσιν τῶν σημερινῶν καφενείων. Ἐκεῖ συνεζητοῦντο τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου, ἐκεῖ ἐψηφίζοντο τὰ τοῦ νεωτερισμοῦ, ἐκεῖ ἐσχολιάζοντο τὰ σκανδαλώδη τῶν συνοικιῶν χρονικά, καὶ ὅπως σήμερον οἱ θιασῶται τοῦ ἄγνοῦ οἴνου ἀπερχόμενοι τοῦ οἰνοπωλείου ἐν ᾧ εὗρον ἄριστον οἶνον, ζητοῦσι καὶ μίαν φιάλην διὰ τὴν κατ' οἶκον χρῆσιν, οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐζήτουν μίαν φιάλην ἐκ τοῦ τὰ μᾶλλον τὴν ὀσφρησιν αὐτῶν ἡδύναντος μύρου.

Ἀξιομνημόνευτα ἐπίσης καὶ τὰ δοχεῖα ἐν οἷς ἐφυλάσσοντο τὰ μύρα, ὡς σήμερον συμβαίνει διὰ τὰ φιαλίδια, ὧντινων ἡ ἀξία ἀμιλλᾶται

πρὸς τὴν τῶν ἐμπεριεχομένων ἀρωμάτων.

Οὕτω τὸ θυμιατήριον ἐθεωρεῖτο ὡς ἓν τῶν ἀπαραιτήτων οἰκιακῶν σκευῶν, ἐκτὸς τούτου ὑπῆρχε ἡ λήκυθος διὰ τὸ ἔλαιον, ἡ λιβανωτρὶς καὶ τὸ ἀλάβαστρον Πάντα ταῦτα κατεσκευάζοντο ἐξ ἀλαβάστρου καὶ ὄνυχος καὶ ἀπετέλουν ἴδιον κλάδον τῆς κομψουργικῆς βιομηχανίας.

Ψεκαστῆρας ὅμως δὲν εἶχον καὶ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀνεπλήρουν διὰ περιστερῶν, ὡς ἀναφέρει ἀπόσπασμά τι τοῦ Ἀλεξίου, καθ' ὃ, ἄνωθεν τῶν συμποσιαζόντων περιίπταντο περιστεραί, ὧν τὰ πτερὰ ἦσαν ἐμπεποτισμένα διὰ διαφόρων μύρων.

Ἀλλὰ σώζεται καὶ ἀπόσπασμά τι τοῦ Ἀνακρέοντος, λέγον:

Ἀρασμίη πέλεια, πόθεν, πόθεν πέτασσαι; πόθεν μύρων τοσούτων ἐπ' ἠέρος θέουσα πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;

Ὁ Σωκράτης κατέκρινεν τὴν χρῆσιν τῶν μύρων:

«Ὥσπερ γάρ τοι ἐσθὴς ἄλλη μὲν ἀνδρί, ἄλλη δὲ γυναικί, πρέπει, καί γὰρ ἀνδρὸς μὲν δήπου ἕνεκα ἀνὴρ οὐδεὶς μύρῳ χρίεται. Αἱ μέν τοι γυναῖκες ἄλλως τε καὶ ἢν νύμφαι τύχωσις οὖσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου καὶ ἡ Κριτοβούλου, μύρῳ μέν τι καὶ προσδέονται· αὐταὶ γὰρ τούτου δέουσιν, Ἐλαίου δὲ τοῦ ἐν γυμνασίοις ὀσμὴ καὶ παροῦσα ἡδίων ἢ μύρου γυναιξὶ καὶ ἀποῦσα ποποθεινοτέρα καὶ γὰρ δὴ μύρῳ μὲν ὁ ἀλειψάμενος καὶ δοῦλος καὶ ἐλεύθερος εὐθὺς ἅπας ὅμοιον ὄψει· αἱ δὲ ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων μόχθων ὀσμαὶ ἐπιτηδευμάτων τε πρῶτον καὶ χρόνον δέονται ἢ μέλλουσιν ἡδεῖαί τε καὶ ἐλεύθεροι ἔσεσθαι.»

Ἄγνωστον πόσον οἱ λόγοι οὗτοι ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν μαθητῶν του, βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ Αἰσχίνης, ἐγένετο μυροπώλης.

Φαίνεται ὅτι καὶ ὁ γέρων Πλούταρχος ἤκιστα συνεπάθη τὰ μύρα, δι' ὃ παραλληλίζων τὸν Δημήτριον πρὸς τὸν Ἀντώνιον, λέγει:

Αὐτοῦ τὸ δόρυ κιττὸν οὐδὲ μύρων ὠδώδει τὸ κράνος, οὐδὲ γεγανωμένος καὶ ἀνθηρὸς ἐπὶ τὰς μάχας ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος προήει, κομίζων δὲ τοὺς θιάσους καὶ τὰ βακχεῖα καταπαύων, ἀμφίπολος Ἄρεος ἀνιέρου, κατὰ Εὐριπίδην ἐγίνετο.

„Πάντων τούτων ὅμως ἀνώτεροι καὶ παραδειγματικοί, διὰ τὴν πρὸς τὰ μύρα ἀποστροφήν, εἶναι οἱ λόγοι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἐν τῇ πρὸς τοὺς νέους παραινέσει: «ἀτμοῖς γε μὴν παντοδαποῖς ἡδονὴν ὀσφρήσει φέροντας τῷ ἀέρι καταμιγνῦναι, ἢ μύροις ἑαυτοῖς ἀναχρώνυσθαι καὶ ἀπαγορεύειν αἰσχύνομαι.“

Ὁ σταγειρίτης φιλόσοφος, κατέκρινεν πλειστάκις τὸν μαθητήν του, διὰ τὴν μεγάλην σπατάλην μύρων κατὰ τὰς ἱερουργίας «Νὰ εἶσαι ἀφειδής, τῷ ἔλεγε, πρὸς τὰ μύρα, μόνον ὅταν κατακτήσῃς τὴν παράγουσαν ταῦτα χώραν.» Ὅταν ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος κατέκτησε τὴν Ἀραβίαν ἐνεθυμήθη τοὺς λόγους τοῦ διδασκάλου του

καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν, γέροντα ἤδη ὄντα, ἄφθονον ποσότητα μύρων καὶ λιβάνου.

ΤΑ ΜΥΡΑ ΠΑΡΑ ΡΩΜΑΙΟΙΣ

Ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὰ μύρα εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ρώμην. Ἡ ἀγάπη, δι' οἷς οἱ Ρωμαῖοι περιέβαλον ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὸ δῶρον τοῦτο τῆς γείτονος, ἦτο τοσαύτη καὶ τηλικαύτη ἡ ἐκ ταύτης ὁσημέραι κατάχρησις, ὥστε ἡ Πολιτεία ἵνα κολάσῃ ταύτην, ἠναγκάσθη νόμοις, νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν πώλησιν αὐτῶν. Ἀλλ' ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς ἀπαγορεύσεις, οὕτω καὶ ἐν Ρώμῃ ἡ χρῆσις τῶν μύρων γενικευομένη ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἔφθασε τέλος εἰς βαθμὸν παροιμιώδους σπατάλης, ὅτε ἡ Ρώμη κατέκτησε τὴν Ἀραβίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἰνδίας.

Ἐκ τῶν διασωθέντων ἡμῖν ἀνεκδότων τῆς τρομερᾶς ταύτης σπατάλης, ἀναφέρομεν τὰ ἑπόμενα δύο :

Κατὰ τὸν θάνατον τῆς Ποππαίας, συζύγου τοῦ Νέρωνος, ἐκάησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς τόσα μύρα, ὅσα ἅπασα ἡ Ἀραβία δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Καὶ δεύτερον. Πλάνκιος ὁ Πλάνκος, προγραφεὶς ὑπὸ τῶν τριάρχων, ἐπροδόθη εἰς τοὺς καταδιώκοντας αὐτῶν στρατιώτας, ὑπὸ τῶν ἀρωμάτων τὰ ὁποῖα ἔφερε.

Τὸ δημοφιλὲς καὶ ἰδικὸν τῶν αὐλικῶν ἄρωμα ἦτο «σχοῖνος ὁ εὔοσμος». Μεταξὺ δὲ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων, τὰ μᾶλλον ἐν ὑπολήψει ἦσαν :

Τὰ ῥόδα τῆς Ποσειδωνίας, ἡ Νάρδος, τὸ Μεγάλιον, τὸ Τέλινον, τὸ Μαλάβαθρον, τὸ Ὀποβάλσαμον καὶ τὸ Κιννάμωμον.

Ἐχρῶντο δὲ τούτων, μετὰ μυθικῆς σπατάλης πρὸς ἀρωματισμὸν τῶν λουτρῶν, τῶν αἰθουσῶν, τῶν κοιτώνων, τῶν κλινῶν καὶ τῶν θεάτρων, ἐν οἷς τὸ ὑπεράνω καταπέτασμα, τὸ βελάριον, ἦτο πεποτισμένον διὰ μύρων καταπιπτόντων στάγδην, ὡς μυρίπνους βροχὴ, ἐπὶ τῶν ἠθοποιῶν καὶ τοῦ θεάτρου.

Ἡ χρῆσις τῶν μύρων κατὰ τὰ δεῖπνα καὶ ὁ ἀρωματισμὸς τῶν ποτῶν, εἰσήχθη καὶ ἐν Ρώμῃ, ὡς καὶ τὸ ἔθος τοῦ ἀρωματίζειν τὰ διάφορα μέλη τοῦ σώματος ὑπὸ διαφόρων μύρων.

Ἐν πολέμῳ, αἱ ἀετοφόροι σημαῖαι τῶν ρωμαϊκῶν λεγεώνων, ἀρωματίζοντο, πρὸ τῆς μάχης, δι' ἀφθόνων καὶ ἐκλεκτῶν μύρων, ἀνανεουμένων ὁσάκις ἡ νίκη ἠὐνόει τὰ ὅπλα αὐτῶν.

Ὡς ὁ Ἀθήναιος, οὕτω καὶ ὁ Πλίνιος ἀναφέρει μέγαν κατάλογον ἀρωμάτων μετὰ τῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν. Κατὰ τοῦτον, ἡ κόμη ἐβάφετο μαύρη διὰ τοῦ ὑπερίκου (σπαθόχορτον) τῆς μύρτου τῆς κυπαρίσσου, τοῦ φλοιοῦ τῶν πράσων καὶ τῶν κελυφῶν τῶν καρύων. Συσκευασία τις : ἐξ ἐλαίου τέφρας, καὶ σκωλήκων, προσλάμβανε τὴν λεύκανσιν τῶν τριχῶν, τὰ σπέρματα τῆς μύρτου προσλάμβανον τὴν φαλακρότητα, ὁ χυμὸς τοῦ μανδραγόρα, ἐξήλειφε τὰς οὐλὰς τοῦ προσώπου καὶ τὸ πάχος τῆς ἄρκτου,

ὡς καὶ νῦν, ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς αὔξησιν τῶν τριχῶν. Τὸ κινάβαρι ἐχρησίμευε ὅπως βάφωσιν ἐρυθρὰς τὰς παρειὰς, καὶ οἱ αὐλικοὶ ἐφ' οὓς ἀπηγορεύετο ἡ μαύρη κόμη, ἔβαφον αὐτὴν ξανθὴν διὰ τῶν καθιζημάτων τοῦ ὄξους, ἢ διὰ τοῦ ζωμοῦ τῶν κυδωνίων, ἐν ἀναμίξει μετὰ τῶν ἀνθέων τῆς κύπρου, βαφὴ παραπλησία τῆς σημερινῆς ἐκ κινᾶ καὶ χαμαιμήλων.

Αἱ γυναῖκες, ἐκτὸς τῆς κόμης ἔβαφον καὶ τὰς ὀφρῦς, ὡς ἀναφέρει ὁ Ὁράτιος... Neque illi Jam manet humida creta.

ΤΑ ΜΥΡΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Κατὰ τὸν Stow, τὰ μύρα εἰσήχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἐλισάβετ, εἰς ἣν ὁ ἐντιμότστος Edouard de Vire κόμης Ὀξφόρδης, ἐπανακάμψας ἐξ Ἰταλίας, ἐδωρήσατο ποικίλα ἀρώματα, ἀρωματισμένα χειρόκτια, δέρματα καὶ σακκία. Ἡ Μεγαλειοτάτη, ἥτις κατὰ τὸν Stow εἶχε ἀνεπτυγμένην τὴν ὄσφρησιν εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν, καὶ οὐδὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἐκνευρίσῃ περισσότερον, ὅσον μία κακὴ ὀσμὴ, ηὐχαριστήθη, τοσοῦτον ἐκ τῶν πρωτοφανῶν τούτων δώρων, ὥστε λέγει τις ὅτι ἐζωγραφήθη μὲ χειρόκτια εἰς τὰς χεῖρας.

Ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῆ αἰγίδα τῆς φιλομύρου βασιλίσσης, τάχιστα τὰ ἀρώματα λαμβάνουσι καταπληκτικὴν διάδοσιν.

Χειρόκτια, ἐπενδύτας ὑποδήματα καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι κατεσκευάζετο ἐκ τῶν ἀρωματισμένων Ἱσπανικῶ δερμάτων, μεταδίδονται ἐν ἀκαρε ἀπὸ τῆς αὐλῆς εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον, καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἔφθασε ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ σπατάλη τῶν μύρων, ὥστε τὸ 1770 ἀναγκάζεται ἡ Ἀγγλικὴ βουλὴ νὰ ψηφίσῃ τὸ ἑπόμενον νομοδιάταγμα.

«Πᾶσα γυνὴ, πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως, παντὸς ἐπαγγέλματος καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως, παρθένος, ἔγγαμος ἢ χήρα, ἥτις ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἤθελε ἐξαπατήσει, ἀποπλανήσει ἢ καὶ παρασύρει εἰς γάμου κοινωνίαν, ἕνα τῶν ὑπηκόων τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος, τῇ βοηθείᾳ μύρων, φενακῶν, ἱσπανικῶν πέπλων, χαλυβδίνων στηθοδέσμων, φουσκομένων μεσοφούστων, ὑψιπέλμων ὑποδημάτων καὶ ψευδολαγόνων, θὰ θεωρεῖται ἔνοχος τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ θὰ ὑφίσταται τὰς ὑπὸ τοῦ ἐν ἰσχύει νόμου ὁριζομένας ποινὰς κατὰ τῆς γοητείας καὶ τῆς ἀπάτης, καὶ ὁ γάμος θὰ θεωρεῖται ἄκυρος καὶ τὸ γαμικὸν συμβόλαιον ὡς μὴ ἰσχῦον.»

ΤΑ ΜΥΡΑ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Τὰ μύρα εἶναι γνωστὰ ἐν Γαλλίᾳ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Γαλλατῶν.

Ὁ de Tours μᾶς διέσωσε τὸν τρόπον, δι' οὗ ἡ Γλοτίλδη κατεσκεύαζε τὰ μύρα αὐτῆς· Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἀναφέρει ὅτι οἱ Γαλλᾶται κατεσκεύαζον τεχνιτὸν ἀνθοσμίαν, καὶ ὁ De Coucy λέγει ὅτι ἔν τινι συμποσίῳ δοθέντι ὑπὸ Φι.

λίππου τοῦ Καλοῦ ἄγαλμά τι παιδὸς εὑρισκόμενον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συμποσίου οὗρει ροδόσταγμα.

Ὁ κατάλογος τῶν μύρων ἤρξατο πλουτιζόμενος ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ Ἀρὼν-ἀλ-Ρασὴδ, ἀπέστειλε πρὸς τὸν Κάρολον τὸν Μέγαν, πλουσιωτάτην συλλογὴν μύρων, ὡς δῶρον, ἔφθασε δὲ τέλος εἰς ἐπίζηλον βαθμὸν ποικιλίας διὰ τῶν μύρων ἅτινα ἐκόμισαν εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ἐπανακάμψαντες σταυροφόροι.

Ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς ἀναγεννήσεως, τὸ μονοπώλιον τῆς μυρεψίας ἐν Γαλλίᾳ εἶχον οἱ Ἰταλλοὶ, οὓς Φραγκῖσκος ὁ Α' καὶ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων μετεκάλεσαν ἐκ τῆς Ἰταλίας. Τοσοῦτον δὲ τελεσφόρα ἦσαν τὰ ὑπ' αὐτῶν προετοιμαζόμενα μύρα, παχύμυρα καὶ αἱ πομάδες (ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν μήλων, γαλλιστὶ pommes) ὥστε ἡ Diane de poitiers κατώρθωσε νὰ διασώσῃ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν θελγήτρων της, ἐν ᾧ πρὸ πολλοῦ ἀπέλιπε τὰς ἀντιζήλους αὐτῆς ἡ φιλαρέσκεια.

Ἐπὶ τῶν Valois ἡ χρῆσις τῶν μύρων μεταπίπτει εἰς παροιμιώδη κατάχρησιν, καὶ τὰ ποικίλα παχύμυρα καὶ αἱ πομάδες, αἱ ἐπινοηθεῖσαι ὑπὲρ τοῦ Ἑρρίκου τοῦ Β', καὶ τὰς φιλαρέσκους κυρίας τῆς αὐλῆς του, ἐπέφεραν τὴν τρομερὰν κατὰ τῶν μύρων ἀντίδρασιν τῆς διαδόχου βασιλείας, Βασιλεύοντος τοῦ φιλοπολέμου Ἑρρίκου τοῦ Δ', τά μύρα, ὡς ἐκ τῶν μακρῶν καὶ συνεχῶν πολέμων, παρημελήθησαν ἐπὶ πολὺ, ἀνέκτησαν δὲ αὖθις τὴν προτέραν αὐτῶν αἴγλην, ἐν τῇ αὐλῇ Λουδοβίκου τοῦ ΙΓ' καὶ τῆς εὐειδοῦς βασιλίσσης Ἄννης τῆς Αὐστριακῆς. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, ἡ μυρεψία πλουτισθεῖσα ὑπερμέτρως ὑπὸ τῶν νέων ἀρωμάτων τοῦ νέου κόσμου, ἀνυψώθη εἰς ἐπίζηλον βαθμὸν τέχνης καὶ ποικιλίας. Νέα παχύμυρα ἐκ τοῦ χυμοῦ τῶν ἀμυγδάλων, τοῦ κακάου καὶ τῆς βανίλλης παρασκευάζονται χάριν τῶν τορνευτῶν χειρῶν καὶ ὤμων τοῦ φιλοκάλου τῆς αὐλῆς κόσμου.

Ἀλλ' ὅμως μικρὸν καὶ πάλιν νεφύδριον σκιάζει καὶ πάλιν τὸν ὁρίζοντα τῆς μυρεψίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Λουδοβίκου ΙΔ ὅστις ἀπετροπιάζετο τὰ μύρα. Κατὰ παράδοξον ὅμως τῆς μοίρας εἰρωνείαν, τὰ μύρα ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ποιοῦνται μίαν τῶν μεγαλειτέρων αὐτῶν ἐφευρέσεων, τὴν μέχρι σήμερον μεσουρανοῦσαν προσφιλῆ καὶ ἀχώριστον τοῦ ὡραίου φίλου φίλην, τὴν Πούδραν. Περίπυστον δὲ τεκμήριον τῆς τελειότητος τῶν μύρων τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἡ αἰωνοθαλὴς τῆς Ninon de Lenclos καλλονή.

Ἐπὶ τῆς ἀντιβασιλείας τὰ μύρα εἰσέρχονται καὶ αὖθις εἰς τὴν αὐλήν. Ἤδη ἐπινοεῖται ἡ περίφημος, ἄχρις στιγμῆς, poudre àla marechal, καὶ δημοσιεύονται τὰ πρῶτα ἐπιστημονικὰ τῆς μυρεψίας συγγράμματα. Ἡ Ninon de Lenclos ζῇ εἰσέτι, καὶ ὁ Cagliostro, πωλεῖ εἰς τὴν κυρίαν Dubarry τὴν θαυμασίαν ἐκείνην συνταγὴν, τὴν ὁδηγήσασαν αὐτὴν σφριγηλὴν καὶ ὡραίαν μέχρι τῶν προθύρων τοῦ γήρατος.

Ἐπὶ τῆς βασιλίσσης Μαρίας Ἀντωανέττας ἡ μυρεψία θέτει νέον ὁρόσημον προόδου. Τὰ ἀρώματα τὰ ὁποῖα τέως ἐλάμβανον τὰ συστατικὰ αὐτῶν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν αἰθερίων ἐλαίων, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ συστατικὰ ἐκεῖνα εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ ὀσμὴ τῶν φυτῶν, καὶ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐντὸς ἰδικῶν κυττάρων τῶν χειλανθῶν καὶ ἑσπεριδοειδῶν φυτῶν,τὰ φύλλα,τὰ ἄνθη,ἀπὸ τοὺς καρποὺς καὶ τὰς ῥίζας. ἀποκλειστικῶς δηλονότι ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ἤδη ἀνακαλύπτονται καὶ ἕτερα ἀρωματώδη συστατικὰ ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, ὡς ὁ μόσχος ἐκκρινόμενος ἀπὸ μαρσιπιοειδῆ θύλακον παρὰ τὰ αἰδοῖα τοῦ ἄρρενος, τὸ καστόριον ἐκκρινόμενον ἐξ ἰδικῶν ἀδένων παρὰ τὰ γεννητικὰ ὄργανα τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος, ἡ ἄμβρα ζωϊκόν τι ἤλεκτρον, σχηματιζόμενον ἐν τοῖς ἐντέροις φυσητῆρος τοῦ μακροκεφάλου καὶ ἄλλων κητῶν ἕνεκα ἀσθενείας τινός.

Ταὐτοχρόνως μέλος τι τῆς ἀριστοκρατικῆς ἐν Ρώμῃ οἰκογενείας τῶν Φραντζιπάνι, ἀνακαλύπτει, τὴν ἄχρι στιγμῆς διάσημον πούδραν Φραντζιπάνη, ἐκ τῆς ἀναμίξεως ὅλων τῶν γνωστῶν ἀρωμάτων κατ' ἴσας ποσότητας καὶ ἐκ κόνεως ἰριδος, ἴσης πρὸς τὸ βάρος ὅλων ὁμοῦ τῶν ἀρωμάτων.

Τὴν μεγίστην ὅμως ἀνάπτυξιν ἔλαβεν ἡ μυρεψία ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν Τὰ ἀρωματώδη λουτρὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδας καὶ Ρώμης ἀνακοινοῦνται καὶ τελειοποιοῦνται ὑπὸ τῶν φιλαρέσκων τῆς ἐποχῆτ ταύτης, καὶ ἡ κυρία Τάλλιν ἐξερχομένη τοῦ λουτροῦ χαμαικεράσων καὶ σμεούρας, τρίβεται ἐλαφρῶς διὰ σπόγγου ἐμπεποτισμένου ἐντὸς γάλακτος καὶ ἀρωμάτων.

ΤΑ ΜΥΡΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Παρὰ τὴν ἰδιάζουσαν ἐν Τουρκίᾳ ἀγάπην τῶν ἀνθέων καὶ τῶν μύρων, καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν πρώτων τῆς μυρεψίας οὐσιῶν, χάριν τῶν ὁποίων καὶ ἰδιαιτέρα ἀνέκαθεν ὑπάρχει ἀγορά, ἡ Αἰγυπτιακὴ λεγομένη ἀγορὰ, Μισὶρ Τσαρσῆ, ἡ μυρεψία οὐδέποτε ἐκαλλιεργήθη παρ' ἡμῖν μετ' ἰδιαιτέρας ἐπιδόσεως.

Ὅτε τὸν 12 αἰῶνα μετεδόθη ἐκ τῆς Περσίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ καλλιέργεια τῶν ῥόδων, τότε ἱδρύθη καὶ παρ' ἡμῖν μικρά τις τῆς μυρεψίας βιομηχανία, παρὰ τὴν ἀρτισύστατον πολίχνην τοῦ Καζανλῆκ, ἥτις σὺν τῷ χρόνῳ ἀναπτυχθεῖσα ἀπέβη τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας τοῦ ροδελαίου. Μετὰ τὴν προσάρτησιν ὅμως τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἡ βιομηχανία τοῦ ροδελαίου περιῆλθεν εἰς αὐτὴν καὶ ἤδη παράγονται ἐτησίως 6000 χιλιόλιτρα ροδελαίου ἐν Καζανλῆκ.

Ἕτερον μικρὸν κέντρον μυρεψίας ἦσαν καὶ αἱ παρὰ τὴν παραλίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας νῆσοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ ἰδίως ἡ Χίος.

Αὐτόθι παρήνετο τὸ ὀνομαστὸν ἀνθόσταγμα ἢ ἀνθόνερον, ἀρωματικὸν ὑγρὸν λαμβανόμενον ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῶν εὐόσμων ἀνθέων τῆς χρυσομηλέας μετ' ἀτμῶν ὕδατος. τὸ ἀνθέλαιον, εὐῶδες αἰθέριον ἔλαιον λαμβανόμενον ἐκ τῶν ἀν-

θέων τῆς κιτρέας, τῆς χρυσομηλέας καὶ νεραντζέας, ἐξήγετο δὲ δι' ἀπορροφήσεως τῶν αἰθερίων ἐλαίων διὰ λίπους, ἢ διὰ ἀποστάξεως τῶν πιπτόντων νεκρῶν καρπῶν, τὸ μυρόνερον διὰ τῆς ἀποστάξεως τῶν νεκρῶν βλαστῶν τῶν δένδρων. Γνωστὰ ἐπίσης ἦσαν παρ' ἡμῖν καὶ διάφορα παχύμυρα καὶ ψιμύθιον, καὶ βαφαὶ τῆς κόμης καὶ τοῦ πώγωνος, ἀλλὰ ταῦτα προετοιμάζοντο μᾶλλον πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν παρὰ χάριν ἐμπορίας.

Οἱ δὲ ἀφθονώτατοι παρ' ἡμῖν Μυροβάλανοι, τουρ. Ἰνδισιὲρ ἢ καραχαλιλὲ, ἐχρησιμοποιοῦντο παρ' ἡμῖν μᾶλλον ὡς φάρμακα ἢ ἀρώματα, καὶ τὰς ἰαματικὰς αὐτῶν ἰδιότητας ἐγνώριζον οἱ πωληταὶ τοῦ Μισὶρ τσαρσῆ πατροπαραδότως, πρῶτος δὲ ὁ καθηγητὴς τῆς φαρμακολογίας ἐν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ Ἀχμὲτ πασᾶς ἀνέγραψεν αὐτοὺς ὡς ἀντιδιαρροϊκὸν φάρμακον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

ΤΑ ΜΥΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὁ ἔρως τῶν μύρων μεσουρανεῖ. Χάριν τοῦ ἔρωτος τούτου ἡ μυρεψία ἔκαμε τεραστίας προόδους, διὰ τῆς τελειοποιήσεως τῶν μεθόδων τῆς ἐκθλίψεως, τῆς ἀποστάξεως, τῆς ἀπορροφήσεως καὶ ἰδίως διὰ τῆς τελειοποιήσεως τῶν μηχανικῶν τῆς προετοιμασίας συσκευῶν.

Ἡ σημαντικωτέρα ὅμως πρόοδος ἐγένετο διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς χημείας. Αὕτη ἐδίδαξε τὸν τρόπον τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῶν αἰθερίων ἐλαίων τὰ κυρίως εὐώδη συστατικά, καὶ ἡ μελέτη τῶν συστατικῶν τούτων εἰσηγήθη τὴν μετατροπὴν τῶν εὐωδῶν οὐσιῶν εἰς ἄλλας πολὺ πολυτιμοτέρας καὶ τὴν συνθετικὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἐξ εὐώνων βιομηχανικῶν προϊόντων, ὡς τῆς πίσσης τῶν λιθανθράκων, καὶ εἰς τὴν παρασκευὴν πλήθους νέων εὐωδῶν σωμάτων μὴ ἀπαντώντων ἐν τῇ φύσει, ἅτινα ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν φυσικῶν ἔδωσαν γένεσιν εἰς τὰς μυριάδας τῶν ποικιλωνύμων ἀρωμάτων.

Καὶ ὅμως ἡ μυρεψία, λέγει ὁ προμνημονευθεὶς Piesse δὲν ἔφθασεν εἰσέτι, οὐδὲ θὰ φθάσῃ ποτὲ εἰς τὴν πρέπουσαν περιωπὴν, ἐν ὅσῳ ἡ βιομηχανία αὕτη κρύπτει μετὰ ζηλοτύπου μυστικότητος τὴν κατασκευὴν διαφόρων μύρων. Προθύμως ἐγὼ, λέγει, θὰ ἠσπαζόμην τὴν ἰδέαν τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν, τῶν ἀναγραφόντων ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον, (τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ) ὅλας αὐτῶν τὰς θεραπείας καὶ ὅλα τὰ μέσα, ἅτινα πρὸς τοῦτο μετεχειρίσθησαν.

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

ΟΤΑΝ ΑΝΟΙΓΑΝ ΤΑ ΡΟΔΑ

(ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ)

Ὅταν ἄνοιγαν τὰ ρόδα καὶ τ' ἀηδόνι τραγουδοῦσε,
ἐνθυμοῦμαι ἡ λαλιά σου εἰς τὰ αὐτιά μου ποὺ ἠχοῦσε.

Ἦλθε κρύο, πᾶν' τὰ ρόδα, πάει τ' ἀηδόνι κρυωμένο
πᾶς καὶ σύ· ποῦ πᾶς δὲν ξέρω, μὰ μονάχος ἐγὼ μένω.

Τί μακρυαὶς ποὺ εἶν' ἡ νύχτες; πές μου πότε θἄρθῃς πίσω;
Ἢ θαρρεῖς τὰ περασμένα πῶς μὲ φθάνουν γιὰ νὰ ζήσω!

ΝΕΙΑΤΑ, ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ... ΧΡΗΜΑ!

Μιὰ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ
ἤτανε νὰ σᾶς χαρῶ
ἡ ρωμάντζα στὴν ἀκμή της,
ὅπου κ' ἕνας ἀγιογδύτης
μὲ κιθάρες καὶ τραγούδια,
ραβασάκια καὶ λουλούδια
ἑκατάφερνε μιὰ νειὰ
πλούσια καὶ ἀπὸ γενιά.
Μὰ σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή,
ποὺ κουφάθηκ' ἡ ψυχὴ
καὶ τὸ ρῆμα "Ἀγαπῶ„
εἶνε—πῶς νὰ σᾶς τὸ 'πῶ—
εἶνε ξεχασμένο ρῆμα
λέγετ' «Ἀγαπῶ» τὸ .... «Χρῆμα».

* * *

Ἔρωτας θὰ πῇ παρᾶς
καὶ μ' αὐτὸν παντοῦ χωρᾶς.
Στὴν ρωμάντζα τὴν παληὰ
δὲν ἀπόμεικε δουλειά.
Καὶ τὰ σημερνὰ τὰ νειάτα
ὅσο νᾶναι τρυφερὰ
δὲν τὰ τρώει καμμιὰ γάτα
σὰν δὲν ἔχουν τὸν παρᾶ.
Τὸ τζαμπατζιλίκι τώρα
εἶν' ἀρρώστεια σὰν τὴν ψώρα
καὶ τὸ διώχνουνε παντοῦ
κι' ἡ τσιμπλιάρα κι' ἡ δοντοῦ.
Τώρα πρέπει νὰ βροντᾷς
καὶ νὰ εἶσαι χουβαρντᾶς.
Νειάτα δὲν ἀρκοῦν μονάχα
καὶ τὸν νειὸ τὸν λένε χάχα.

* * *

Ὅλα πᾶν κατὰ διαόλου

καὶ μὴν ἀπορῆτε διόλου
σὰν ἀκοῦτε παντρηὲς
κι' ἀπὸ γέρους καὶ ...γρηὲς
Κι' ἂν ρωτήσης σ ἀπαντοῦν
οἱ δυὸ τσέπες ποὺ βροντοῦν:
«Χρῆμα εἶναι τ' ἀγαπᾶν»
κ' εἶν' αὐτὸ παντοῦ τὸ πᾶν.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΚ. ΠΕΛΕΚΙΔΗΣ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

—Τὰ ἄσπρα μαλλιὰ εἶναι τὰ λείψανα τοῦ ἀφροῦ, τὰ ὁποῖα σκεπάζουν τὴν θάλασσαν ὅταν παύσῃ ἡ τρικυμία.

Τὸ σκῶμμα σημαίνει συχνάκις ἔνδειαν πνεύματος. (Σόλων)

Τί εἶναι εἰκοσάετις ἡλικία; Παρελθὸν ἄνευ λύπης, μέλλον ἄνευ φόβου.

Παρηγορούμεθα, ὄχι, ἀλλὰ λησμονοῦμεν

Τίς ὁ τάφος τῆς φαιδρότητος; Ἡ σκέψις.

Ἐκοιμώμην καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ὡραιότης ! Ἐξύπνησα καὶ εἶδα ὅτι εἶνε καθῆκον.

Τί ἄλλο εἶνε ἡ εὐτυχία. εἰμὴ ἡ εὐχαρίστησις τοῦ νὰ καθιστᾷ τις τὸν ἄλλον εὐτυχῆ ;

Ἡ δυστυχία τῆς εὐτυχίας εἶναι ὁ κόρος καὶ ἡ εὐτυχία τῆς δυστυχίας εἶναι ἡ ἐλπίς. (Πιὲρ Σερούχ)

Τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπινον καὶ τὸ συγχωρεῖν, θεῖον.

Ἡ ἀπόκτησις τῆς γνώσεως εἶναι ἡ ἐντιμωτέρα ἐνασχόλησις τῆς νεότητος.

Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ χρήματος ἐπὶ τῆς ἐξυπνάδας εἶνε πολὺ μεγάλη Χωρὶς ἐξυπνάδα δύνασαι νὰ ζήσῃς ὅλη σου τὴ ζωή, χωρὶς χρῆμα οὔτε μία ἡμέρα.

Βαλζὰκ

Γερνᾶ κανεὶς πολὺ γρήγορα στὸ σχολεῖο τῶν ἀτυχιῶν. Ριόμπουργ

Ἀγαπᾶτε, ἀγαπᾶτε ! Τίποτε δὲν ἀξίζουν ὅλα τὰ ἄλλα. Λαφονταίν

Ὁ χρυσὸς καταστρέφει πλειοτέρας ψυχὰς ἢ ὁ μόλυβδος σώματα.

Ἐκεῖνον ποὺ γελᾶ συχνὰ
τὸν λὲν μωρὸν καὶ χάχα !
Ὅποιος ποτὲ του δὲν γελᾷ
πῶς νὰ τὸν λένε τάχα ;

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

ΤΑ ΑΡΑΜΑΪΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

ΚΑΝΕΙΣ δὲν ἔχει τόσον τὸ δικαίωμανὰ φέρῃ τὸν τίτλον τοῦ «πατρὸς τοῦ πολιτισμοῦ»,ὅσον ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀλφαβήτου, καθὼς καὶ ἐκεῖνος ποὺ ἀνεκάλυψε τὸν τροχόν. Ἀλλὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἔχουν χαθῆ εἰς τὸ σκότος τῆς προϊστορικῆς ἐποχῆς. Ἀγνοεῖται κάθε τι σχετικὸν μὲ τὴν προέλευσιν τῶν δύο αὐτῶν ἀνακαλύψεων, θεμελίων τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ ἐπιστήμονες ἐθνολόγοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐλπίζουν πλέον νὰ διαλευκάνουν τὸ ζήτημα της γεννήσεως τοῦ τροχοῦ, ἐξακολουθοῦν ἐν τούτοις τὰς ἐρεύνας των σχετικῶς μὲ τὸ ἀλφάβητον. Οἱ ἀρχαιολόγοι ἐπιδιώκουν πάντοτε νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα αὐτό.

Ἕως τώρα δὲν ἔχει ἐπικρατήσει καμμία ἀσφαλὴς θεωρεία εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον πάντως ὅμως ἔχουν ἐπιτευχθῆ ὡρισμένα ἀποτελέσματα.

Ὁ δόκτωρ Λάμσα εἶχεν ἀρχίσει τὰς ἐρεύνας του μὲ τὴν μελέτην τῶν ἀρχαιοτέρων ἑλληνικῶν χειρογράφων, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρῃ εἰς αὐτὰ κάποιο ἴχνος σχετικὸν μὲ τὴν προέλευσιν τοῦ ἀλφαβήτου. Ἀλλὰ δὲν ἀνεκάλυψε τίποτε καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα—ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι πρὶν ἀπὸ αὐτὸν—ὅτι οὔτε οἱ Ἕλληνες δὲν ἤξευραν ἀπὸ ποῦ προήρχοντο τὰ γραπτὰ σύμβολα, τὰ ὁποῖα ἐξέφραζαν τοὺς διαφόρους ἤχους.

Ἐπιστεύετο ἕως τώρα ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχαν δανεισθῆ τὸ ἀλφάβητον ἀπὸ τοὺς ἐφευρέτας του, τοὺς Φοίνικας. Αἱ ἀρχαῖαι φοινικικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐφαίνοντο νὰ ἐπιβεβαιώνουν τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἐφ' ὅσον καὶ οἱ Φοίνικες μεταχειρίζοντο ἐπίσης χαρακτῆρας ἀναλόγους κάπως πρὸς τὰ αἰγυπτιακὰ ἱερογλυφικὰ καὶ παριστάνοντας πολυπλόκους ἤχους.

Ὁ δόκτωρ Λάμσα ὅμως ἐγκατέλειψε τὴν ἰδέαν αὐτὴν τῆς φοινικιακῆς προελεύσεως τοῦ ἀλφαβήτου καὶ ἀνεζήτησε τὴν γέννησίν του εἰς ἕνα ἄλλον σημιτικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος ἔζησε εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Εὐφράτου δέκα αἰῶνας πρὸ Χριστοῦ. Ὁ λαὸς αὐτὸς ὡμίλει τὴν ἀραμαϊκὴν γλῶσσαν, τὸν πρόδρομον τῆς ἑβραϊκῆς.

Ἡ Ἀραμαϊκὴ ὡμιλεῖτο ἀκόμη εἰς τὴν Γαλιλαίαν κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ Χριστὸν αἰῶνας, ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἦτο ἡ γλῶσσα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν μαθητῶν του. Φαίνεται μάλιστα ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ

Ματθαῖον, τοῦ ὁποίου ἐχάθη τό πρωτότυπον, εἶχε γραφῆ εἰς τὴν ἀραμαϊκήν».

Ὁ δόκτωρ Λάμσα διεπίστωσεν ὅτι ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου δεν εἶναι παρὰ σύμβολα ποὺ παριστάνουν στοιχειωδῶς καὶ χονδροειδῶς ἀντικείμενα τῆς κοινῆς ζωῆς, τῶν ὁποίων, αἱ ἀραμαϊκαὶ ὀνομασίαι ἐχρησίμευαν διὰ νὰ ὑποδεικνύουν τὰ γράμματα ἐκεῖνα.

Κατὰ τὸν δόκτορα Λάμσα, ὅλα τὰ σημερινὰ ψηφία τοῦ ἀλφαβήτου ἦσαν, πρὸ 3.000 ἐτῶν, εἰκόνες ποὺ εἶχαν τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν της ἡ κάθε μία. Ὁ Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων ἠμπόρεσε ν' ἀναγνωρίσῃ 16 ἀραμαϊκὰ σύμβολα, μεταμορφωμένα εἰς γράμματα. Ἰδοὺ ὁ κατάλογός των:

Α.—Ἀλέπ ἢ ἄλπα: ἕνα μεγάλον καὶ ἰσχυρὸν ζῶον τῆς Ἀσσυρίας, ποὺ ἐλατρεύετο ὡς Θεός

Β.—Βέτ: σπῆτι. Τὸ σχῆμα τοῦ γράμματος αὐτοῦ ὑπενθυμίζει κάπως τὸ σχέδιον τῶν ἀρχαίων σημιτικῶν κατοικιῶν.

Δ.—Ντάλετ: Δέλτα ποταμοῦ. Τὸ τρίγωνον σχῆμα του ἀπεικονίζει πράγματι τὰς ἐκβολὰς ἑνὸς ποταμοῦ.

Η.—Χάουτα: ἀρχαία παγὶς ἀλεπούδων, ἡ ὁποία εἶχε ἀκριβῶς τὸ σχῆμα τοῦ ψηφίου αὐτοῦ.

Θ.—Τέρα: πουλί.

Ι. Ἴνα: ἀνθρώπινον μάτι.

Κ.—Κάπ: γροθιά. Τὸ γράμμα ὑπενθυμίζει κάπως μίαν σφιγμένην γροθιά, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν πλαγίων.

Λ.—Λάμα: σιαγών.

Μ.—Μάγια: νερό. Ἀποτελεῖ μίαν ἀμυδρὰν ἀναπαράστασιν τῶν κυμάτων.

Ν.—Νάργκο: πέλεκυς, ἢ μᾶλλον δύο πελέκεις ἑνωμένοι.

Ο.—Οὐάνζνα: δοχεῖον διὰ τὸ λάδι καὶ τα ἀρώματα.

Π. - Πέϋ ἢ πόμα: ἀνθρώπινον στόμα.

Ρ. Ρέσα: τὸ κεφάλι τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν λαιμόν του.

Σ.—Σάρα: σελήνη.

Τ.—Τάρα: εἴσοδος τῆς σκηνῆς.

Υ.—Τὸ ἀνθρώπινον χέρι μὲ τὰ δάκτυλα ἀνοικτά.

ΒΑΘΟΣ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Τὸ μεγαλείτερον βάθος τῆς θαλάσσης εὑρίσκεται εἰς τὸν Εἰρηνικὸν ὠκεανόν. Τὸ βαθύτερον τούτου μέρος εἶναι 8,606 μέτρα. Τοιοῦτον ἔχει περίπου ὕψος καὶ τὸ ὑψηλότερον ὄρος τῆς γῆς, εἰς τὴν Ἀσίαν

Μετὰ τὸν Εἰρηνικὸν ἔρχεται ὁ Ἀτλαντικός, ἔχων βάθος 8431 μέτρων.

Ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανὸς ἔχει βάθος 5,360 μέτρων.

Ἡ μεσόγειος θάλασσα 4.400 μέτρων.

Τὸ μεγαλείτερον βάθος τοῦ ἡμετέρου Βοσπόρου εἶνε εἰς τὸ στενώτερον αὐτοῦ μέρος, πρὸ τοῦ Κανδυλλί. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἔχει βάθος 106 μέτρων καὶ 60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Τὸ μεταξὺ τῶν δύο γεφυρῶν βάθος τοῦ Κερατείου ποικίλει μεταξὺ 23 καὶ 41 μ.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ἀρετή. Ἐπανωφόριον τὸ ὁποῖον, μᾶς ἀπομένει πάντοτε εἰς τὴν κακοκαιρίαν.

Βλέμμα. Ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ τῆς καρδίας.

Γέλως. Πρόφασις νὰ ἐπιδεικνύουσιν μερικοὶ τοὺς ὡραίους ὀδόντας των.

Διαβολή. Βόμβα, διατρέχουσα εὐρὺν κύκλον πρὶν καταπέσῃ καὶ καταστρέψῃ.

Εὐτυχὴς εἶναι ὁ νομίζων ὅ,τι εἶναι τοιοῦτος.

Ζωή. Διηνεκὴς ἀπειλὴ τοῦ θανάτου. Τσέτουλα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ χρόνος χαράσσει κατ'ἔτος μίαν ἐκτομὴν ἕως ὅτου κατὰ λάθος κόψῃ ὁλόκληρον τὸ ξύλον.

Ἡλικία. Ποταμὸς, τοῦ ὁποίου αἱ γυναῖκες προσπαθοῦν πάντοτε νὰ ἀναστρέψουν τὰς πηγάς.

Θηρίον. Πᾶσα ὡραία, διότι αἰωνίως ἔχει θύματα καὶ σπαράσσει καρδίας.

Ἰσότης. Αἰώνιος σαρκασμὸς τῆς φιλοσοφίας.

Κηδεία πομπώδης. Ἀποβλέπει μᾶλλον τὴν ματαιότητα τῶν ζώντων ἢ τὴν μνήμην τῶν νεκρῶν.

Λογοπαίγνιον. Πνεῦμα τῶν μὴ ἐχόντων πνεῦμα.

Μυστικόν. Ἂν θέλῃς νὰ διακοινωθῇ τὸ μυστικόν σου, ἐκμυστερεύσου αὐτὸ ὑπὸ πᾶσαν ἐχεμύθειαν.

Νύμφη. Αἰώνιον καρφίον τῆς πενθερᾶς.

Ξυλοκόπημα. Ἔνδειξις βαρβαρότητος.

Ὀφθαλμοί. Παράθυρα τῆς ψυχῆς, χρησιμεύοντα πολλάκις ὡς πολεμίστραι. Συνήθως ἔχουν προορισμὸν νὰ βλέπωνται μᾶλλον ἢ νὰ βλέπουν.

Παρειαί. Μῆλα τῆς αἰδοῦς ἢ γουδιὰ κοκκίνης βαφῆς.

Ῥόδα τῶν παρειῶν. Ἔχουν ἀκάνθας καθὼς καὶ τὰ ῥόδα τοῦ αἰῶνος.

Συρμός. Καθιερωμένη μωρία. Τέχνη νὰ ἀναγκάζωνται ὅλοι νὰ φοροῦν ὅ,τι εἰς ὀλίγους μόνον ἁρμόζει.

Τριχαπτα. Δίκτυα τοῦ χρήματος.

Ὑμέναιος. Κανδυλάπτης, ἀνάπτων τὰς λαμπάδας τοῦ γάμου καὶ σβύνων τὰς φλόγας τοῦ ἔρωτος.

Φίλημα. Κελάδημα τοῦ ἔρωτος ἢ σπινθὴρ τῆς στοργῆς. Μεταξὺ γυναικῶν ὑπενθυμίζει τὸ φίλημα τοῦ Ἰούδα.

Χείλη. Κεράσια διὰ τοὺς λαιμάργους καὶ κοράλλια διὰ τοὺς ὀρυκτολόγους. Ἐὰν δὲν ἤνοιγον ποτέ, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο εὐτυχέστερος.

Ψωμί. Ἀγὼν τοῦ βίου. Ζυμώνεται μὲ ἱδρῶτα.

Ὡραιότης, Συνάλλαγμα βραχυπρόθεσμον.

Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ

Κατὰ τῆς συνειδήσεως ἐμπόδιον δὲν φθάνει,
Αὐτὴ εἰς τὴν καρδίαν μας χαρὰν καὶ λύπην κάμνει.
Εἶναι τῶν ἔργων μας κριτὴς, τῆς λύπης μας ὁ ὅρμος
Ὁ μάρτυς καὶ ὁ ἔλεγχος καὶ πράξεών μας νόμος.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Στὸν ποταμὸ τὸν Ἰορδάνη
ξάφνω προβάλλει κι' ὁ Χριστὸς,
μὲ τ' ἅγια χέρια τ' Ἅγι-Γιάννη,
νὰ πάρῃ βάφτισμα κι' Αὐτός.

Ὁ ποταμὸς εὐθὺς τρομάζει,
πίσω τὸ ρέμμα του γυρνᾷ,
τὸν φυσικό του δρόμο ἀλλάζει
καὶ τὸ ταξεῖδι του χαλνᾷ...

Μὰ ὁ Προφήτης μὲ καμάρι,
μὲ φόβο καὶ κρυφὴ χαρὰ
βαφτίζει τὸν Χριστὸ μὲ χάρι
μεσ' 'ς τοῦ Ἰορδάνη τὰ νερά.

Καὶ τ' Ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ δοξάζει
τὴ θεϊκή Του τὴ μορφὴ,
σὰν περιστέρι φτερουγίζει
'ς τὴν ἁγιασμένη Του κορφή.

Κι' ἀπ' τὰ οὐράνια φτερωμένη,
π' ἀκούγεται Θεοῦ φωνὴ,
τὸν βαφτισμένο, ποὺ προβαίνει,
τὸν μαρτυρᾷ "Μονογενῆ!..

Γι αὐτὸ καὶ ἡ Χριστιανωσύνη
ψάλλει μὲ τέχνη ζηλευτὴ
καὶ στεφανώνει καὶ λαμπρύνει
τὴ δοξασμένη Του Γιορτή!..

Δ. Κ ΜΕΛΠΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΙ ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΑΙΩΝΑ

Ὑπὸ ΣΤ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ἰατροῦ

ΤΟ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ θεωρεῖ ἰδιαιτέραν τιμὴν του καταχωρίζον τὴν ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον μελέτην τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος καὶ σεβαστοῦ φίλου κ. Στ. Παρασκευᾶ, ὅστις διὰ τῆς πολυτίμου του συνεργασίας τὸ ἐτίμησε καὶ τὸ ὑπεστήριξεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως του. Ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Βιέννης, ὁ κ. Στ. Παρασκευᾶς παρέμεινεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Βιέννῃ, ἔνθα τῷ 1906 κατόπιν τριετοῦς πάλης ἔλαβε προνόμιον ἐφευρέσεως διὰ συσκευὴν ἰατροχημικὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα «Οὐριόμετρον». Φίλος καὶ ἐπιδέξιος χειριστὴς τοῦ καλάμου, ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν πνευματικὸς τροφοδότης πλείστων ὅσων περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων ἐπιχωρίων τε καὶ ξένων. Ὑπῆρξε συνεργάτης τῆς «Νέας Ἡμέρας» τῆς Τεργέστης, τῆς «Ψυχιατρικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων ἰατρικῶν περιοδικῶν δημοσιεύσας καὶ πολλὰς πρωτοτύπους μελέτας, ἐξ ὧν ἡ ὑπὸ τῶν τίτλον «Συμβολὴ εἰς τὴν Λέπραν» δημοσιευθεῖσα ἐν Ἀθήναις πρὸ τινων ἐτῶν, προὐκάλεσε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον καὶ πολλὰς ἰατρικὰς συζητήσεις. Καρπὸς τῆς πολυετοῦς πείρας καὶ μελέτης τοῦ διαπρεποῦς συνεργάτου ἰατροῦ εἶναι καὶ ἡ κατωτέρω μελέτη, ἡ ὁποία πρόκειται τεκμήριον τῆς μεγάλης ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνιολογικῆς του ἀξίας.

ΕΙΝΑΙ ἀνέκαθεν γνωστὸν, ὅτι οἱ ὅροι τοῦ περιβάλλοντος ἐντὸς τοῦ ὁποίου διαβιοῖ ὁ ἄνθρωπος δύνανται πολλάκις νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἡ μόνη αἰτία, ὅπως τὰ νοσήματα καὶ αἱ παθήσεις τούτου ἐμφανίσωσιν διάφορον ἑκάστοτε συχνότητα, διάφορον ἔντασιν καὶ διάφορον εἰκόνα.

Τούτου ἕνεκα ἄλλαι συνήθως εἶναι αἱ μᾶλλον συχνότεραι παθήσεις εἰς τὰς τροπικὰς καὶ ἄλλαι αἱ εἰς τὰς πολικὰς χώρας· Ἄλλην ἐπίσης ἔντασιν ἔχουσιν αἱ ρευματικαὶ λόγου χάριν παθήσεις εἰς τὰς βορείους καὶ ὑγρὰς ἐπικρατείας καὶ

ἄλλην εἰς τὰς νοτίους καὶ ξηρὰς τοιαύτας. Ὡσαύτως ἄλλην ἐξέλιξιν, πορείαν καὶ περιπλοκὰς ἐνδεικνύουσιν αἱ λοιμώδεις, αἱ ἐντερικαί, αἱ πνευμονικαὶ ἢ καὶ αἱ ὀφθαλμικαὶ παθήσεις εἰς τὰς θερμὰς καὶ ἄλλην εἰς τὰς ψυχράς τοῦ πλανήτου μας ζώνας. Κατὰ τὸ θέρος ὁμοίως ὑπερπλεονάζουσιν αἱ γαστρεντερικαὶ ἐπὶ παραδείγματι καὶ αἱ δερματικαὶ παθήσεις, ἐνῷ κατὰ τὸν χειμῶνα προσβαλλόμεθα συχνότερον ἀπὸ βρογχικὰς καὶ πνευμονικὰς νόσους.

Γνωστὸν ἀφ' ἑτέρου εἶναι, ὅτι ὁ τρόπος τῆς ζωῆς καὶ διαβιώσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τῶν κοινωνιῶν ἐν γένει προδιαθέτει καὶ προπαρασκευάζει διαφοροτρόπως καὶ κατ' ἀναλογίαν πάντοτε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰ διάφορα ἑκάστοτε νοσήματα.

Οὕτως, ὁ χωρικὸς π χ. δὲν προσβάλλεται τόσον συχνὰ ἀπὸ τας παθήσεις ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπαπειλεῖται διαρκῶς ὁ ἀστὸς, ὁ διανοούμενος δὲ ἐξ ἄλλου κινδυνεύει νὰ προσβληθῇ ἀπὸ νοσήματα, τὰ ὁποῖα σπανιώτερον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμφανίζονται εἰς τὸν χειρόνακτα ἢ τὸν ἐργάτην. Ὁμοίως ἕκαστον ἐπάγγελμα ἐμφανίζει πάντοτε τὰ ἴδια καὶ χαρακτηριστικὰ αὐτῷ νοσήματα, τὰ ἐπαγγελματικὰ ἐπιλεγόμενα, ἡ φυτοφαγία δὲ ἀφ' ἑτέρου παρουσιάζει κατὰ γενικὸν κανόνα διαφόρους ἀπὸ τὴν κρεατοφαγίαν παθήσεις καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄλλοτε, ὁπότε αἱ βιομηχανίαι ἦσαν εἰσέτι στοιχειώδεις, ὁπότε αἱ μηχαναὶ ἦσαν ἀκόμη περιωρισμέναι δὲν ὑπῆρχον φυσικῷ τῷ λόγῳ εἰς τοιαύτην ἔντασιν καὶ συχνότητα αἱ δηλητηριάσεις τῶν ἐργοστασίων καὶ ἐργαστηρίων, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ δυστυχήματα, τὰ ὁποῖα κατὰ χιλιάδας ἐμφανίζει σήμερον εἰς ὅλας σχεδὸν ἀδιακρίτως τὰς κοινωνίας ἡ σύγχρονος τῶν πάντων μηχανοποίησις.

Τότε ἐπεκράτει ἡ θεομηνία τῶν λοιμώξεων, ἐνῷ σήμερον κυριαρχεῖ ἡ θεομηνία τῶν βιομηχανικῶν δηλητηριάσεων καὶ τῶν μηχανικῶν δυστυχημάτων.

Δεδομένου ὅθεν, ὅτι οἱ ἐξ ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν δεδομένων ἐκπηγάζοντες ὅροι καὶ συνθῆκαι τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀναποφεύκτως προσδιαθέτουσι καὶ προκαθορίζουσι τὴν συχνότητα καὶ τὴν ἰσχὺν εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν νόσον ἢ πάθησιν τούτου, ἴδωμεν πῶς ἔχουσι τὰ σχετικὰ γεγονότα ὑπὸ τὰς συνθήκας τοῦ αἰῶνος, τὸν ὁποῖον σήμερον διανύομεν.

Ἡ ἁλματώδης εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς γνώσεως πρόοδος τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, ἡ κάθοδος τῆς γυναικὸς εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ δημοσίαν βιοπάλην καὶ ὁ γενικὸς ἀφ' ἑτέρου πόλεμος εἶναι μεταξὺ ἄλλων, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, οἱ τρεῖς κυρίως παράγοντες, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν, ὅπως τὰ πάντα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου μεταβληθῶσι καὶ μοιραίως κατὰ τὸν αἰῶνα μας μεταμορφωθῶσι.

Ἀλλ' ὅπως παρήλλαξεν ἡ ἀτομικὴ, ἡ οἰκογενειακὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ αὐτοῦ ζωὴ, ὅπως παρήλλαξεν ἡ ἔκφανσις τῆς κανονικῆς καὶ ὁμαλῆς αὐτοῦ ζωῆς, κατὰ τὸν αὐτὸν κατ' ἀνάγκην τρόπον μετετράπη καὶ ἡ ἐκδήλωσις τῶν νοσηρῶν αὐτοῦ καταστάσεων, ἡ εἰκὼν δηλονότι καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ νοσημάτων καὶ παθήσεων. Ἰδοὺ δὲ πῶς συνετελέσθη τὸ τοιοῦτον:

Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος σχηματίσας οὕτως ἢ ἄλλως διάφορον ἀντίληψιν περὶ τοῦ κόσμου ἐν συνόλῳ, ὡς καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ ἰδίᾳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ μεταλλάξας ὡς ἐκ τούτου ἀσυναισθήτως τὰς βάσεις τῶν σκέψεων καὶ τῶν συναισθημάτων, τῶν ὀρέξεων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν του, ἐξηναγκάσθη σὺν τῷ χρόνῳ ν' ἀποδεχθῇ, νὰ ὑποκύψῃ καὶ νὰ διάγῃ σήμερον μίαν ζωὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν μὲ πολὺν κόπον καὶ μὲ πολλὰς φροντίδας καὶ βασάνους κατορθοῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀτόμου του ἢ καὶ τῶν οἰκείων του.

Ἀκαταπαύστως πράγματι οὗτος σήμερον μοχθῶν, ἀγωνίζεται ἀγῶνα σκληρὸν, ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀτελευτήτους πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ ἀνάγκας, ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἄλλως τε αὐτὸς οὗτος μικρὸν κατὰ σμικρὸν ἀνεπιγνώστως ἐδημιούργησε καὶ ἐπολλαπλασίασε.

Διαρκῶς δὲ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐπιδιώκων νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κοινωνικῇ αὐτοῦ βιοπάλῃ ἀπαιτήσεις καὶ περιορισμοὺς, δὲν πράττει ἄλλο τι ἢ νὰ θέτει ἀκουσίως ἢ καὶ ἑκουσίως εἰς ὑπερέντασιν καὶ ὑπερενέργειαν ὅλας τὰς τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ δυνάμεις.

Αἱ σωματικαὶ, αἱ πνευματικαὶ καὶ αἱ ψυχικαὶ αὐτοῦ λειτουργεῖαι καί ἱκανότητες διατελοῦσιν ὡς ἐκ τούτου δυστυχῶς σήμερον εἰς μίαν ἀδιάκοπον πρὸς διατήρησιν μέριμναν καὶ σπουδὴν, εἰς μίαν διαρκῆ δοκιμασίαν καὶ πάλην.

Αἱ συνέπειαι ἐν τούτοις μιᾶς

Ὁ κ. Στ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ἰατρὸς

τοιαύτης ὑπερενεργείας, τῶν ὀργάνων, τῶν ἱστῶν καὶ συστημάτων τοῦ σώματος ἡμῶν ἀποβοῦνουσι κακαὶ καὶ ὀλέθριαι διὰ τὸν ὀργανισμόν μας.

Πρῶτον μὲν διότι ἡ ὑπερενέργεια αὕτη εἶναι συνεχὴς καὶ ὡς τοιαύτη διατρράσσει ἀναποδράστως τὴν κανονικὴν λειτουργείαν παντὸς ὀργανικοῦ συστήματος καὶ γίνεται οὕτως ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθῶσιν εὐκολώτερον αἱ παθήσεις καὶ τὰ νοσήματα ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα πᾶς τις ἀνεξαιρέτως εἶναι προδιατεθειμένος, ὡς ἐκ τῆς κράσεως βεβαίως καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας, τὴν ὁποίαν ἔτυχε νὰ ἔχῃ, καὶ δεύτερον διότι ἡ ὑπερενέργεια αὕτη ἐξελισσομένη ἀναποφεύκτως εἰς κόπωσιν, μετέπει-

τα δὲ εἰς ὑ π ε ρ κ ό π ω σ ι ν καὶ τέλος εἰς ἐ ξ ά ν τ λ η σ ι ν μετιλλάσσῃ τὸν ἐν τῷ σώματι ἡμῶν γενικὸν μεταβολισμόν, τὰς φυσικοχημικὰς δηλονότι ἀντιδράσεις καὶ μεταμορφώσεις (τὰς καύσεις καὶ ἐν ἄλλοις λόγοις καὶ ζημώσεις) καὶ διαταράσσει οὕτω τὴν φυσιολογικὴν σύνθεσιν τῶν τε χυμῶν καὶ τοῦ αἵματος.

Ἀναπτύσσονται τότε ἐν τοῖς ἱστοῖς καὶ τῷ αἵματι πλὴν τῶν συνήθων δηλητηρίων τῆς ζωῆς, ἔναντι τῶν ὁποίων τὸ σῶμα ἡμῶν ἔχει φύσει πάντοτε τὴν ἱκανότητα νὰ ἀντιπαλαίῃ, τὰ ἐ π ι π ρ ό σ θ ε τ α ἐκ τῆς ὑπερενεργείας καὶ ὑ π ε ρ κ ο π ώ σ ε ω ς δ η λ η τ ή ρ ι α καὶ ἀ ν α φ α ί ν ο ν τ α: τοιουτοτρόπως αἱ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης α ὐ τ ο δ η λ η τ η ρ ι ά σ ε ω ς διάφοροι νοσηραὶ ἐκδηλώσεις εἰς ἓν ἕκαστον τῶν συστημάτων τοῦ ὀργανισμοῦ μας.

Ἡ ἐν λόγῳ ἤδη ἐξ ὑπερενεργείας καὶ ὑπερκοπώσεως αὐτοδηλητηρίασις πλήττουσα πρωτίστως καὶ ἰδίᾳ τὸ νευρικὸν σύστημα (τὸ ἐγκαλονωτιαῖον, τοὐτέστι, τὸ συμπαθητικὸν καὶ τὸ παρασυμπαθητικὸν) τὸ σύστημα ἐν ἄλλοις λόγοις ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει καὶ διευθύνει, ὡς γνωστόν, τὸν ὅλον μηχανισμὸν τοῦ ὀργανισμοῦ ἡμῶν, ἐπιφέρει ἀναποδράστως ριζικὰς τροποποιήσεις καὶ νοσηρὰς διαταραχὰς εἴς τε τὴν ἐνσυνείδητον καὶ τὴν ἀσυνείδητον τοῦ ἀνθρώπου ζωήν.

Ἀκριβῶς δὲ ἐκ τῶν τοιούτων νοσηρῶν διαταραχῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐκπηγάζουσιν αἱ ψυχοπάθειαι, αἱ φρενοπάθειαι καὶ αἱ νευροπάθειαι, αἱ ὁποῖαι ἀπανταχοῦ τῆς γῆς σήμερον ἀπίστευτον τῇ ἀληθείᾳ ἐμφανίζουσι διάδοσιν καὶ ὑπερπλεονασμόν. Διότι πλὴν τῆς καταπληκτικῆς αὐξήσεως τῶν φρενοπαθῶν τῶν κατακλυζόντων τὰ εἰδικὰ φρενοκομεῖα καὶ σωφρονιστήρια ὅλων σχεδὸν ἀδιακρίτως τῶν κρατῶν, οἱ ἐκτὸς τούτων εὑρισκόμενοι ψυχοπαθεῖς καὶ νευροπαθεῖς ἀφθονοῦσι σήμερον ἐν ταῖς κοινωνίαις τόσον, ὥστε καλός τις παρατηρητὴς νὰ μὴ δυσκολεύηται νὰ συναντήσῃ τοὺς τοιούτους εἰς πᾶν αὐτοῦ σχεδὸν βῆμα καὶ εἰς πᾶσαν ἐν γένει μετὰ τοῦ πλησίον του συναλλαγήν. Ἐδῶ μὲν συναντᾶ τις διεστραμμένους καὶ ἀλλοκότους χαρακτῆρας, ἀλλαχοῦ ὑπερευαισθησίας καὶ εὐαίσθητα γενικῶς νεῦρα, ἀλλαχοῦ φοβίας καὶ ἐκφύλους τάσεις, πάθη ἤ μανίας καὶ ἀλλαχοῦ τέλος διαφόρους ψυχονευρικῆς ἀνισορροπίας ἐκδηλώσεις, ἤτοι ἀβουλίαν, ἀκρισίαν, ἄκριτον σκεπτικισμόν, ἀδικαιολόγητον ἀγωνίαν καὶ ἀπαισιοδοξίαν, μελλοντοφοβίαν καὶ τὰ παρόμοια.

Ἡ θλιβερὰ δὲ αὕτη διαπίστωσις δύναται νὰ γείνῃ καὶ παρὰ προσώποις, τὰ ὁποῖα καὶ ἀνατροφῆς καὶ μορφώσεως καλῆς ἔτυχον καὶ κοινωνικὴν θέσιν ὡσαύτως οὐκ εὐκαταφρόνητον πολλάκις κατέχουσι καὶ ἐμφάνισιν τέλος οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἐνδεικνύουσι.

Περὶ τῶν ἀνθρώπων μάλιστα τούτων, τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς συλλήβδην καὶ ἐπιπολαίως ἐπονομάζει

ἁπλούστατα «ν ε υ ρ ι κ ο ὺ ς», ἡμεῖς ἰδιαιτέρως οἱ ἰατροὶ πολλὰ καὶ ἀνεκδιήγητα ἔχομεν νὰ κσταμαρτυρήσωμεν, καὶ πολλὰ καθ'ἑκάστην ἐκ μέρους των εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ὑφιστάμεθα. Διότι δυστυχῶς ἐν τῷ προσώπῳ παντὸς,ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σήμερον ἀσθενοῦς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταπολεμήσωμεν συνήθως ὄχι μόνον τὴν κυρίως τούτου πάθησιν ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν νευρικότητα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐκ ταύτης ἀλλοκότους καὶ ἀνυποφόρους πλειστάκις ἐκδηλώσεις του.

Μετὰ τὸ νευρικὸν ἤδη σύστημα, τὰ συχνότερον ὑπὸ τῆς ὡς εἴρηται ὑπερενεργείας, ὑπερερεθισμοῦ καὶ αὐτοδηλητηριάσεως προσβαλλόμενα συστήματα τοῦ ὀργανισμοῦ ἡμῶν εἶναι τὸ τῶν ἐνδοκρινικῶν ἀδένων, εἶτα τὸ κυκλοφορικὸν, μετέπειτα τὸ κυτταρολογικὸν καὶ ἐν τέλει τὸ πεπτικόν.

Διαταρασσομένης οὕτω τῆς λειτουργείας ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων ἐπέρχεται ἀναγκαστικῶς ἀλλοίωσις τοῦ μεταβολισμοῦ εἰς ἕν ἤ καὶ πλείονα τοῦ ὀργανισμοῦ μας ὄργανα καὶ ἐμφανίζονται τότε συχνότερον καὶ ἐντονώτερον τὰ νοσήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε μὲν ἐσπάνιζον, σήμερον δὲ ὑπεραφθονοῦσι καὶ ἐκλαμβάνονται ἐσφαλμένως ὡς παθήσεις νέαι καὶ ἀσυνήθεις. ὡς παθήσεις μάλιστα τῆς μόδας (!)

Μεταξὺ τῶν τοιούτων παθήσεων συγκαταλέγονται ἡ ὑστερία,ἡ προσβάλλουσα δυστυχῶς σήμερον καὶ τοὺς ἄνευ ὑστέρας ἄνδρας, ὡς καὶ τὰ παιδιὰ, ἡ ἀρτηριοσκλήρωσις, ἡ στηθάγχη. ὁ καρκῖνος, ἡ μάστιξ αὕτη τῆς συγχρόνου ἀνθρωπότητος, ἡ σκωλικοειδῖτις καὶ ὀλίγα τινα ἄλλα δευτερευούσης σημασίας νοσήματα.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς, ὡς ἄνω, συνεχοῦς καὶ χρονίας, οὕτως εἰπεῖν, ὑπερκοπώσεως καὶ αὐτοδηλητηριάσεως καὶ ἄλλοι τινὲς ὡς προεμνήσθημεν, παράγοντες συνετέλεσαν, ὅπως αἱ παθήσεις καὶ τὰ νοσήματα τοῦ ἀνθρώπου διάφορον ἐμφανίσωσι κατὰ τὸν αἰῶνα μας εἰκόνα ἐνσχέσει πρὸς τὴν ποιότητα καὶ συχνότητα αὐτῶν. Κυριώτεροι τῶν παραγόντων τούτων εἶναι πρῶτον ἡ τ ε ρ α σ τ ί α α ὔ ξ η σ ι ς τ ῶ ν μ η χ α ν ῶ ν καὶ τῆς βιομηχανίας, δεύτερον ἡ σ ύ γ χ ρ ο ν ο ς ἐ π ὶ π ᾶ σ ι μ α ν ί α τ ῆ ς τ α χ ύ τ η τ ο ς καὶ τρίτον ἡ π ο λ υ σ χ ε δ ὴ ς ἔ κ λ υ σ ι ς τ ῶ ν ἠ θ ῶ ν. Ἕνεκα τούτων δὲ ἀναμφιβόλως ηὔξησεν μεγάλως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ποικιλλία τῶν ὀξειῶν καὶ χρονίων δηλητηριάσεων εἰς τὰ πολυειδῆ καὶ ἁπανταχοῦ σήμερον λειτουργοῦντα βιομηχανικὰ μηχανοστάσια καὶ ἐργοστάσια, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ πλῆθος τῶν τραυματικῶν καὶ χειρουργικῶν παθήσεων, τὰς ὁποίας καθ' ἑκάστην προμηθεύει ἡ ὑπὸ τῆς βενζίνης καὶ τοῦ κινητῆρος τροφοδοτουμένη σύγχρονος μανία τοῦ ἀνθρώπου, καθ' ἣν οὗτος πολλάκις ἐκ συνηθείας, μιμήσεως ἢ ἁπλῶς ἐξ ἐπιδείξεως καὶ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου προθυμο-

ποιεῖται καὶ ἐπιζητεῖ νὰ συντάμῃ ἰλιγγιωδῶς τὰς ἀποστάσεις καὶ νὰ διεκπεραιώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἁπάσας αὐτοῦ τὰς ἀνάγκας καὶ ἐπιθυμίας.

Ἡ σύγχρονος ὡσαύτως ἔκλυσις τῶν ἠθῶν, ἡ διαρκῶς τόσον ἐκ τῆς κακοδαιμονίας καὶ κρίσεως τῶν κοινωνιῶν, ὅσον κοὶἐκ τῆς παραλλαγῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο φύλων ἐπαυξάνουσα, ἐπολλαπλασίασεν τὰς νόσους τῆς Ἀφροδίτης, ἔστω καὶ τὰς ἐξησθενημένας κάπως σήμερον καὶ ἐνεφάνισε τὰς φοβερὰς ἐκείνας τοξικομανίας, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἀλκοολισμὸς, ὡς μορφινομανία, αἰθηρομανία, κοκαϊνομανία, ἠρωϊνομανία ἢ καὶ ὡς ἄλλη προσομοία τις μανία, ἀγρίως λυμαίνονται σήμερον ὅλα ἀδιακρίτως τὰ στρώματα τῶν κοινωνιῶν, ἁπασῶν ἐν γένει τῶν χωρῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, ὅτι ὁ σημερινὸς πολιτισμὸς, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἠλάττωσε πράγματι τὴν θνησιμότητα καὶ ηὔξησεν τὴν μακροβιότητα τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον καὶ ἀπηλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ σκότη τῆς δυσεδαιμονίας καὶ μοιρολατρείας, ἐνῷ ἀφ' ἑνός, δυνάμει τοῦ κατὰ τῶν μικροβίων καὶ παρασίτων διαρκοῦς καὶ ἐπιτυχοῦς πολέμου, ἀπήλλαξεν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν φρικαλεότητα τῶν μολυσματικῶν καὶ μιασματικῶν ἐπιδημιῶν, ἐγένετο ἀφ' ἑτέρου καὶ γίνεται ἀφορμὴ καὶ πρόξενος δυστυχῶς καὶ ἀκαταπαύστως ἄλλων τινῶν κακῶν καὶ παθήσεων, αἱ ὁποῖαι ἄν καὶ φαινομενικῶς ἐμφανίζονται ὡς περιωρισμένης ἀκτῖνος, ἐν τούτοις δὲν ὑπολείπονται εἰς ἔντασιν καὶ ἔκτασιν φθορᾶς καὶ ζημίας διὰ τὴν ἐν γένει ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ διαφορὰ εἶναι, ὅτι ἄλλοτε αἱ καταστροφαὶ ἐπῆρχοντο συνήθως ἀθρόαι, ὁμαδικαὶ καὶ κατὰ περιόδους, ἐνῷ σήμερον προβάλλουσι μεμονωμέναι μὲν καὶ ὑπουλοι, ἀλλὰ πάντοτε συνεχεῖς καὶ ἀκατάπαυστοι. Ἡ πανώλης λ. χ. καὶ ἡ χολέρα ὁσάκις ἐνεφανίζοντο ἀπεδεκάτιζον διάτινα καιρὸν τὰ πλήθη κατὰ χιλιάδας, ἐνῷ σήμερον ἡ νευροπάθεια, ἡ ἀρτηριοσκλήρωσις, ὁ καρκίνος ἢ καὶ αὐτὰ εἰσέτι τὰ ἐκ τῆς μηχανοποιήσεως τῶν πάντων δυστηχήματα ὑποσκάπτουσι βραδέως μὲν καὶ ἀθορύβως, ἀδιαλείπτως ὅμως ἀείποτε καὶ ἀσφαλῶς τὴν ὅλην ὑπόστασιν τῆς ζωῆς μας. Μόνον τὰ ἐκ τῶν αὐτοκινήτων δυστυχήματα, (ἀκρωτηριασμοὶ καὶ θάνατοι) κατὰ χιλιάδας, ὡς δεικνύουσιν αἱ στατιστικαί, ἀριθμοῦνται σήμερον εἰς ἑκάστην χώραν καὶ ἐπικράτειαν

Δὲν ἦτο ἐν τούτοις καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχωσιν ἄλλως τὰ γεγονότα, δεδομένου, ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδὲν καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ καὶ οὐδεὶς ἐν συνόλῳ πολιτισμὸς ἄνευ ἐλλείψεων καὶ κηλίδων.

Ἡ πρὸς τὰ πρόσω καὶ ἄνω ἄλλωστε ἐξέλιξις παντὸς ἐν γένει πολιτισμοῦ ἀνακόπτεται ἑκάστοτε ἐν τῇ διαδρομῇ τῶν αἰώνων καὶ βαίνει αὐθορμήτως πρὸς παρακμὴν καὶ βαθμιαίως τέλος πρὸς ἐξαφάνισιν ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας τῶν ἐλαττωματικῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ πολιτισμοῦ στοιχείων, ἐξ αἰτίας τῶν ἰδίων αὐτοῦ τούτου νοσηρῶν συντελεστῶν.

Διότι πᾶς οἱοσδήποτε ἀδιακρίτως πολιτισμὸς ἐγκλείει ἐν ἑαυτῷ ἀναποδράστως πάντοτε τὰ στοιχεῖα τῆς φθορᾶς καὶ πέπρωται θᾶττον ἢ βράδιον νὰ δύσῃ καὶ νὰ ἐκλείψῃ, ἵνα τοιουτοτρόπως ἅπαξ ἔτι διὰ τῆς ἀλληλοδιαδόχου ταύτης ἐξαφανίσεως καὶ ἀναβιώσεως ἐπιμαρτυρεῖται καὶ ἐπιβεβαιοῦται εἰς τὸ διηνεκὲς ὁ ἀναλλοίωτος ἐπὶ πάσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ νόμος, ὁ νόμος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς.

Σταμπούλ Νοέμβριος 1935

Δωρ. Στ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ

ΓΝΩΜΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

—Ἡ γυναῖκα, ὅταν εἶνε κοριτσάκι, εἶνε κρῖνος. Μεγάλη κόρη, γιασεμί. Παντρεμμένη, πανσές. Ζωντοχήρα, τριαντάφυλλο μ' ἑκατὸν πενῆντα φύλλα· Χήρα, χρυσάνθεμο. Καί γρηά, χαμομῆλι!

Ε. Ρέϋ

—Τὸ ἰδεῶδες κάθε γυναίκας εἶνε ν' ἀρέσῃ στὸν καθένα καὶ σὲ ὅλους μαζύ.

Φεγιέ

—Τέσσαρα πράγματα πρέπει νὰ ζητήσωμεν νὰ ἔχῃ μία γυνή.

Τὴν ἀρετὴν εἰς τὴν καρδίαν,
Τὴν σεμνότητα εἰς τὸ μέτωπον,
Τὴν γλυκύτητα εἰς τὰ χείλη,
Τὴν ἐργασίαν εἰς τὰς χεῖρας.

—Ἀπὸ τ' ἀγκάθια καὶ τὶς γυναῖκες δὲν μπορεῖ ν' ἀπαλλαγῇ κανείς, χωρὶς νὰ γρατσουνιστῇ.

Σερμπουλιέ

—Ἡ ζήλεια δὲ στέκει παρὰ σ' ἕνα πρόσωπο νέο καὶ δροσερό. Μὲ τὶς πρῶτες ρυτίδες πρέπει νὰ ξανάρχεται ἡ ἐμπιστοσύνη.

Ἀλφρὲ Καπύς

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ

—Ὁ ἔρως εἶναι τῶν ἀέργων ἐνασχόλησις.

—Ὁ ἔρως παρὰ τῷ ἀνδρὶ εἶναι τυραννία παρὰ δὲ τῇ γυναικὶ δουλεία. Καθ' ἣν ἡμέραν ἡ γυνὴ δὲν ἀνέχεται τὸν ζυγὸν τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἀγαπᾷ πλέον.

—Ὁ ἔρως πληρώνεται μὲ ἔρωτα Κάθε ἄλλο νόμισμα εἶναι κίβδηλον.

—Ὁ ἔρως τῶν γυναικῶν φονεύει τὸ θάρρος τῶν γεναιοτέρων.

—Ὁ ἔρως ὁμοιάζει τὰς ἐπιδημίας. Ὅσον περισσότερον τὸν φοβεῖται τὶς τόσον εὐκολώτερον προσβάλλεται ἀπὸ αὐτὸν.

—Ὁ ἔρως εἶναι ἰσχυρὸς ὥστε συντρίβει πάντα χαλινὸν καὶ πάντα δεσμὸν καὶ ὅμως ἀποθνήσκει ἐξ ἑνὸς χασμήματος.

—Ὁ ἔρως εἶναι δάκρυ τ' οὐρανοῦ ἢ βλέμμα τῆς κολάσεως τὸ ὁποῖον ποτίζει ἢ καίει τὰς καρδίας μας.

Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ

Ἡ ἀγάπη τοῦ πόνου εἶναι ἔμφυτος στὸν ἄνθρωπο.
Ὁ Χριστὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιο γιγάντωσαν τὸ αἴσθημα αὐτό. «Μακάριοι (οἱ πενθοῦντες.»
Γιατὶ μέσα στὸν πόνο τους θὰ βροῦνε τὴν χαρά. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ παραμυθηθοῦν μόνο μετὰ θάνατο, μόνο στὸν Παράδεισο, θὰ ἔλεγε ὁ Ἰησοῦς: «Πενθεῖτε..» μὰ εἶπε «Μακάριοι» γιατὶ ἡ λύπη φέρνει χαρὲς ποῦ καμμιὰ (εὐτυχία δὲν μπορεῖ νὰ χαρίσῃ.
Ὁ πόνος εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ· ἡ εὐτυχία εἶναι μερικὲς στιγμές της.
Εἶναι πάντα ἀγαπητὴ ἡ εὐσπλαχνία γιατὶ σ' αὐτὴν ἐνυπάρχει συμπόνοια· εἴμεθα εὐσπλαχνικοί, γιατὶ ἔτσι μᾶς δίδεται ἀφορμὴ νὰ πονέσουμε.
Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπρόφερε μὲ πόνο ἐκεῖνο τ' ἀλησμόνητο «Περίλυπος (ἐστὶν ἡ ψυχή
μου ἕως θανάτου» οἱ Χριστιανοὶ θὰ ἦσαν ἀσφαλῶς ὀλιγώτεροι στὸν κόσμο. Εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποῦ ἐννοιωσαν βαθειὰ αὐτὴν τὴν ἀναμφισβήτητη ἀλήθεια καὶ εἶναι ἀκόμη ὀλιγώτεροι ἐκεῖνοι ποῦ τὴν ὁμολογοῦν.
Ὅταν τρέχουμε μὲ λαχτάρα πίσω ἀπὸ τὴν εὐτυχία—ὁποιαμορφή της καὶ ἂν ποθοῦμε—τί ἄλλο κάνουμε παρὰ νὰ κυνηγοῦμε τὸν πόνο; Ξέρουμε καλὰ πῶς γιὰ νὰ τὴν φθάσουμε θὰ περάσουμε ἀπὸ ἄπειρες συγκινήσεις. Μπορεῖ ἀργότερα, ὅταν ἡ ἀπογοήτευσις μᾶς κυριεύσῃ, νὰ ξεγάσουμε τὶς στιγμὲς ποῦ νομίσαμεν ὅτι σφίξαμε στὰ χέρια μας τὴν εὐτυχία, δὲν θὰ ξεχάσουμε ὅμως (ποτὲ τὶς θλίψεις ποῦ ὑποφέραμε ἕως ὅτου τὶς φθάσωμε!
Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος γιὰ τὸν πόνο μᾶλλον παρὰ γιὰ τὴν εὐτυχία· γι' αὐτὸ ὅταν τοῦ δοθῇ εὐκαιρία νὰ τὴν φθάσῃ, ὅταν πιστεύσῃ πῶς τὴν κρατᾶ καὶ μολονότι τόσο τὴν ἐπόθησε, καὶ ὅλες του ἡ προσπάθειες ἔτειναν στὴν κατάκτησι της, βρίσκει πάντα κάποια ἀφορμὴ γιὰ νὰ τὴν ἀπαρνηθῇ. Τὸ καθῆκον, ἡ τιμή, ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματά του· εἶναι ἡ ἀφορμὲς στὶς ὁποῖες «νομίζει» ὅτι θὰ θυσιάζει τὴν εὐτυχία του. Νομίζει, γιατὶ ἡ αἰτία ἡ κυριώτερη, πολλὲς φορὲς ἡ μόνη, εἶναι ἀκριβῶς (αὐτὴ ἡ ἔμφυτος κλίσις του πρὸς τὸν πόνο.
Ὁ πόνος εἶναι ἴσως τὸ καλλίτερον δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο· καὶ ὡραῖο. Ὁ πόνος τὸν ἐξαγιάζει, τὸν ἐξυψώνει τὸν κάνει ἀνώτερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, τὸν χαρίζει μιὰ καινούργια ψυχὴ μεγάλη σὰν τὸ ἄπειρο.

Ὅσο πιὸ πολὺ πονέσῃ ἕνας ἄνθρωπος, τόσο πιὸ πολλὲς φορὲς εἶναι ἄνθρωπος.
Ἔρχεται στὴ ζωὴ ὁ ἄνθρωπος μὲ πόνο καὶ φεύγει μ' αὐτόν.
Καὶ ἂν ἀγαποῦμε τόσο τὴ ζωὴ καὶ ἂν κρατοῦμε τόσο σ' αὐτὴν ὀφείλε- (ται στὸν πόνο·
Γιατὶ ἡ ἰδέα μιᾶς αἰωνιότητος «ἐν τόπῳ χλοερῷ ἔνθα ἀτέρπα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμὸς» δὲν μᾶς συναρπάζει, δὲν μᾶς μεθᾶ ὥστε νὰ εὐχόμεθα (τὸν θάνατο;
Καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀνομολόγητη καὶ ἀναμφισβήτητη ἀγάπη τοῦ πόνου ποῦ ἔκαμετὸν ἀνδρεῖο πολεμιστὴ νὰ πῇ τὸ περίφημο, τὸ τόσο ψυχολογημένο, τὸ τόσο βαθὺ στὴν ἁπλότητά του: «Καὶ μ' ὅλα της τὰ ὅπλα πάλι ἡ ζωὴ γλυκειὰ εἶναι»
Ὅλοι ξέρουμε πῶς ζωὴ γιὰ κεῖνον ἐτήμανε πόνος.

Πόλη 24-11-35 ΑΡΡΙΑ ΚΛΩΝΤΗ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Μάτην τὰ πάθη νομίζονται ἀδάμαστα· αὐτὰ ἔχουσι δεσπότην· οὗτος εἶναι τὰ λογικόν.

Ἡ τῆς ἰδίας ἀθωότητος συναίσθησις ἐστὶν ἡ ὑψίστη ἡδονή,

Ἡ φύσις πλάσσει ἀλλ' ἡ βούλησις μεταβάλλει.

Τί ὠφελεῖ ἡμᾶς ἡ τῶν ἄλλων ἐπιείκεια καὶ συγγνώμη ὅταν ἡ ἡμετέρα συνείδησις ἀδυσωπήτως ἐξανίσταται καθ' ἡμῶν;

Ἡ ἀγνότης ἰῆς καρδίας, τὸ ὕψιστον τοῦτο ἀγαθὸν παντὸς ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ λαμπρότερος κόσμος τῆς παρθένου.

Ὁ διὰ τὸν φόβον τῶν μεριμνῶν ἀποφεύγων τὸν ἔγγαμον βίον, περιπίπτει εἰς τὰς λυπηρὰς περιστάσεις τοῦ ἀγάμου·

Ἡ κρίσις τῶν ἀτόμων ταλαντεύεται κατὰ τὸ ρεῦματῶν κοινῶν συμπαθειῶν.

Ἡ μὲν θλῖψις εἶναι κρῖνον ἡ δὲ ἐλπὶς δρόσος αὐτοῦ.

Ἡ ὁδὸς τῆς κακίας ἐστὶ κατάντης καὶ ὀλισθηρά, αἱ δὲ ἁμαρτίαι διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν βάρους σύρουσιν ἡμᾶς πρὸς τὴν ἄβυσσον.

Οὐδεμία πληγὴ εἶναι ἀλγεινοτέρα τῆς ὑπὸ ἀγαπητῆς χειρὸς προξενουμένης.

Ἡ εὐσέβεια εἶναι ἀκτὶς φωτὸς φωτίζουσα πάντας ἐν τῷ πνευματικῷ κόσμῳ· ἄνευ αὐτῆς πανταχοῦ ἐπικρατεῖ σκότος, σύγχυσις, ἀπώλεια.

Γενοῦ βελτίων καὶ ἡ μοῖρά σου θέλει βελτιωθεῖ.

Πώλει τὸν κῆπον τοῦ πατρός σου, ἵνα μίαν μόνην καρδίαν ἀγοράσῃς.

Ἂν δὲν ἔχεις, ξύλα, καῦσον τὰ τοῦ οἴκου σου, ὅπως παρασκευάσῃς δεῖπνον διὰ τὸν φίλον σου.

Εὐεργέτει τοὺς ἐχθρούς σου καὶ φιλοδώρει αὐτούς.

Μὴ ἀπείλει τὸν ὑλακτοῦντα κύνα, ἀλλὰ ῥίπτε αὐτῷ τεμάχιον ἄρτου.

Τὸ δωρεὰν λαμβανόμενον ὄξος φαίνεται ὑμῖν γλυκύτερον τοῦ μέλιτος.

ΛΗΣΜΟΝΑ ΤΑ

(ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ)

Τραγοῦδι δὲ θ' ἀκούσῃς πιὰ κανένα,
θᾷν' ὅλα βυθισμένα στὴ σιωπή.
Βαθιᾶς ἀγάπης λόγια μυρωμένα,
τὸ στόμα μου ξανὰ δὲ θὰ σοῦ πῇ.

Σὰν τύραννος τὸ πεῖσμά σου κυττάζει
τὴν ὥμορφή μου ἀγάπη τὴ γλυκειὰ,
Σὰν τὸ φτωχὸ πουλάκι τὴ σπαράζει,
στὰ τρίσβαθα πληγώνει τὴν καρδιά.

Θυμᾶσαι πόσα εἶπα ἕνα βράδυ;
Τ' ὁλόθερμο φιλί, τὸ πρῶτο χάδι,
καὶ τῶμορφο ἐκεῖνο δειλινό;

Λησμόνα τα, δὲν εἶσαι πιὰ δική μου.
Σὰ σύννεφο φουσκώνει ἡ ψυχή μου,
καὶ χάνεται σὲ μαῦρο οὐρανό.

ΔΗΜΗΛΙΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΩΘΙ ΚΤΙΡΙΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

Ὑπὸ ΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩ. ΓΕΔΕΩΝ
Ἀκαδημαϊκοῦ

Ὁ Ἐντιμολογιώτατος κ. Μανουὴλ Ἰω. Γεδεών, ὁ τιμῶν διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας του τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν τοῦτο Ἡμερολόγιον ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἐμφανίσεώς του ἔτους, εἶναι εἷς τῶν διαπρεπεστέρων ὁμογενῶν ἱστοριοδιφῶν, ὅστις ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον τὴν μακρὰν ζωήν του εἰς τὴν ἀναδίφησιν καὶ τὴν μελέτην τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας καὶ ἀρχαιολογίας. Εἶναι ἡ προσωποποίησις τῆς φιλοπονίας καὶ καρτερικότητος, εἶναι ἡ ζῶσα καὶ ἀνεξάντλητος ἱστορικὴ πηγή, ὑπερχιλιετοῦς ἐποχῆς, εἶναι προσωπικότης ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἐξέχουσα καὶ διεθνῶς γνωστοτάτη ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μανουὴλ Γεδεὼν ἐκδοθέντα αὐτοτελῆ ἔργα καὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι διάφοροι σοφαὶ ἱστορικαὶ μελέται, εἶναι ἱκαναὶ νὰ πληρώσωσι βιβλιοθήκας ὁλοκλήρους. Ἐὰν ἠθέλομεν δὲ ἐπιχειρήσει καὶ ἀκροθιγῶς ἔτι νὰ σκιαγραφήσωμεν τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὰ Γράμματα, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὴν ἐνεγένει ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας δρᾶσιν του, τόμοι ὁλόκληροι δὲν θὰ ἤρκουν πρὸς ἐξιστόρησιν τῆς μακροχρονίου ἐντατικῆς δράσεώς του Γόνος ἐξεχούσης Φαναριωτικῆς οἰκογενείας, διέμεινεν ἐν Φαναρίῳ μέχρι τοῦ 1921, ὅτε ἀπεδήμησεν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα παρὰ τὸν φόρτον τῶν ἐτῶν, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζηται ἐντατικῶς πρὸς διευκρίνισιν τῶν σκοτεινῶν τῆς πατρίου ἱστορίας σελίδων. Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία τιμῶσα τὰς ἀνεκτιμήτους πρὸς Αὐτὴν ὑπηρεσίας του, τῷ ἀπένειμε τὸ Ὀφφίκιον τοῦ Ἄρχοντος Μεγάλου Χαρτοφύλακος καὶ Χρονογράφου, πανηγυρίσασα ἅμα καὶ τὴν φιλολογικὴν αὐτοῦ τριακονταετηρίδα τὴν 21 Ὀκτ. τοῦ 1901, ἡ δὲ Σιωνίτις κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην τὸν ὠνόμασεν Ἱππότην τοῦ Παναγίου Τάφου, τῷ ἀπένειμε τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν μετὰ Τιμίου Ξύλου καὶ ἀργότερον τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦ Ὀφφικίου τοῦ Ἄρχοντος Ὑπομνηματογράφου. Τὸ ἱστεφὲς τῆς Παλλάδος Ἄστυ, τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ τὸν φιλοξενεῖ σήμερον καὶ νὰ ἐπωφελῆται τῶν ἱστορικῶν του φώτων, δικαίας τιμῆς καὶ ἐπιβραβεύσεως τῶν ἱστορικῶν του κόπων ἕνεκεν, τὸν συμπεριέλαβεν εἰς τὴν φάλαγγα τῶν Ἀκαδημαϊκῶν.

Σκοπὸς τῶν ἀπερίττων τούτων γραμμῶν τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου τούτου, εἶναι νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, τὸν ὁτηρὸν τοῦτον τῆς ἱστορίας καὶ τῆς ἀρχαιολογίας μύστην, τὸν διὰ τῆς πνευματικῆς του ἐργασίας τιμήσαντα ἑαυ-

τὸν καὶ τὴν Πόλιν, ἐν ᾗ τὸ φῶς εἶδε κατὰ τὸ 1854 καὶ πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἀρχαιολογικοῦ αὐτῆς πλούτου τόσον συνέβαλε.

ΟΣΟΙ παρέμειναν ὀλίγον ἢ πολὺν χρόνον ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, ὅσοι τὰ κατ' αὐτὴν ἐπολυπραγμόνησαν, ἀλλὰ μάλιστα οἱ γεννηθέντες ἐν αὐτῇ, ἤκουσαν, ὅτι κάτωθι μεγάλων ναῶν παλαιῶν εἰς τεμένη μωαμεθανικὰ μεταβληθέντων, ὅτι καὶ ὑποκάτω παλαιοτάτων οἰκοδομῶν ἤδη κατηρειπιωμένων, ὑπῆρχον, ἢ σώζονται, ἄβατα, καὶ τώρα ὑπόγεια, ἢ δίοδοι ἐκτεινόμεναι εἰς μῆκος ἀρκετὸν, εἰς ἃς οὐδεὶς ἡμῶν ἠδυνήθη—πρῶτος ἐγὼ—να προχωρήσῃ, διὰ τὸ κακότροπον τοῦ ἐν αὐταῖς ἀέρος καὶ τὸν βόρβορον τοῦ ἐδάφους καὶ βεβαιωθῆτε ὅτι, διὰ τὰ ἐμπόδια ταῦτα, οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ προχωρήσῃ περισσότερον τῶν 3 ἢ 4 μέτρων. Ὁ λαὸς ὁ περίεργος ἐμάνθανεν ἄλλοτε—ὄχι τώρα— καὶ ἦτο βέβαιος, μὴ προχωρήσας, ὡς εἶπον, ὅτι ὅλαι αὗται αἱ ὑπὸ ναοὺς καὶ μάλιστα ὑπὸ οἰκοδομὰς παλαιὰς ὑπόγειοι δίοδοι ἄγουσιν εἰς τὸν μέγαν ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας. Ὑπάρχουσιν ἕτεραι δίοδοι οὐχὶ κάτωθι ναῶν, ἀλλὰ πλησιέστατα πρὸς αὐτούς· τοιοῦτον δὲ εἶδον τὸν πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Μουχλίου, μᾶλλον δὲ πλησιέστατα τοῦ παρ' αὐτῷ Ἁγιάσματος τῆς Ἁγίας Ἄννης· ἡ εἰς τὴν ὑπόγειον δίοδον εἴσοδος ἐδείκνυτο φανερά, καθὸ ὑπόγειος. ἀλλὰ τὸ λοιπὸν μέρος προχωρεῖ ὑπὸ τὴν γῆν· ἀληθινὸν δηλαδὴ ὑπόγειον. Εἰσῆλθον εἰς αὐτὸ πρὸ ὀκτὼ καὶ πεντήκοντα ἐτῶν, μόλις ἕως δύο μέτρων περιπατήσας. διὰ τὸν λόγον, ὃν εἶπον ἄνω. Εἶδον τὰς πλευρὰς τῆς διόδου πλάτος ἐχούσης ἑνὸς περίπου μέτρου. Παρετήρησα τοὺς τοίχους καὶ τὸν ὄροφον ὑπενθυμίζοντας ἀληθινὴν βυζαντινὴν τοιχοδομίαν τῆς ΙΑ΄ ἢ τῆς ΙΒ΄ ἑκατονταετηρίδος, καθ' οὓς χρόνους ἔζη ἡ παλαίφατος τοῦ Παναγίου μονή, γνωστὴ ἀπὸ τῆς Ι΄, ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ κτίτορος τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Λαύρας Ἀθανασίου, καθὼς δύναταί τις ἐν ἐκτάσει ἀναγνώσῃ εἰς τὸ μικρόν μου βιβλίον τὸ ὑπὸ τίτλον «Λίθοι καὶ Κεράμια» (σ. ρστ'-ρθ'). Τῆς ἀβάτου διόδου ταύτης τὴν εἴσοδον κατέφραξαν οἱ κατὰ τὸ 1899 ἔφοροί τε καὶ διαχειρισταὶ τοῦ ἐν Μουχλίῳ ναοῦ, ἀφαιρέσαντες ἀπὸ τοῦ πρωτοτύπου τεμπου αὐτῶν καὶ τὸν ἄμβωνα καὶ τὸν λεγόμενον δεσποτικὸν θρόνον. Ἕως τότε, κατὰ παλαιὸν καθεστὼς σχεδόν, ἔμενον ἄμβων τε καὶ θρόνος προσκεκολλημένα ἐπὶ τοῦ τέμπλου, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἐπὶ τῶν ὑπὸ ναοὺς διόδων οὐδέν μοι διηγήθησαν ἐκ παραδόσεων. Εἶπον, ὅτι φρονεῖ ταύτας ὁ λαὸς ἀγούσας εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, πρὸς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον. Ἔχω τὴν ἰδέαν—ἂν θέλητε, ἔχω τὴν ὑπόνοιαν —ὅτι τὰς ὑπὸ βυζαντινῶν κατασκευαζομένας ὧδε κἀκεῖσε τοιαύτας διόδους ἐχρησιμοποίουν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἢ αἱ βίλαι πρὸς συνεννόησιν μετὰ τοῦ κέντρου. τοῦ ἀρχηγείου δῆλα δὴ τοῦ στρατοῦ, ἐν περιπτώσει λαϊκῶν ἀνταρσιῶν καὶ στάσεων.

Ἐν τούτοις, ἡ παλαιὰ πόλις, ἡ πρὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸ τοῦ Βύζαντος, εἶχον ὑπόγεια, θαλάμους οὕτως εἰπεῖν ὑπογείους, ἢ διόδους κλεισμένας διὰ σιδηρῶν, πυλῶν, τὴν δὲ διφασίαν ἐκδοχήν μου ταύτην θὰ ἀκούσητε δικαιολογουμένην διὰ γεγονότος, οὗτινος ὑπῆρξα μάρτυς. Εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς ἀνηφορικῆς ὁδοῦ τοῦ Μουχλίου, τοῦ τουρκιστὶ Κερεμὶτ-μαχαλὲ (κεραμίδων δηλ. συνοικίας) ὁ πατήρ μου ἀνῳκοδόμει τῷ 1866, τὴν μητρικήν μου οἰκίαν ἐν ᾗ ἐγεννήθην πυρίκαυστον, ἂν μὴ ἀπατῶμαι, γενομένην τῷ 1861, διετίαν ἀφ' ὅτου ἀφήκαμεν αὐτὴν καταβάντες εἰς τὴν παρὰ τὴν θάλασσαν λιθόκτιστον (1859 Σεπτεμβρίῳ). Κατὰ τὴν γενομένην πρὸ τῆς οἰκοδομῆς ἀνόρυξιν τοῦ ἀπαραιτήτου φρέατος, εἰς βάθος τεσσάρων περίπου μέτρων, εὑρέθη γῆς φυτικῆς στρῶμα, καὶ δύο μέτρα κάτωθεν αὐτοῦ, μέρος θύρας σιδηρᾶς καλυπτομένης ὑπὸ νεροῦ, κλειούσης δὲ δωμάτιον ἢ δίοδον. Ἀνέσυραν οἱ ἐργάται ὅσον ὕδωρ ἠδύναντο, ἀφῆκαν δὲ διὰ τὴν ἐπαύριον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἀνακαθάρσεως τοῦ πηλοῦ. Τὴν ἐπαύριον εἶδον, ὅτι τὸ ἄφθονον ὕδωρ ἐκάλυψε τὴν σιδηρᾶν θύραν. Ἡ ἐκκένωσις ἐπανελήφθη, γενομένη διὰ ξυλίνων ἀντλιῶν —αἱ σιδηραῖ καὶ ἀτμοκίνητοι ἀντλίαι ἦσαν εἰς τοὺς ἐργάτας ἄγνωστοι τότε—καὶ ἐγένετο μετ' ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας. Ἀπεκαλύφθη τὸ ἥμισυ τῆς σιδηρᾶς θύρας· ἀλλὰ τὴν τρίτην ἡμέραν, ἐλθόντες οἱ ἐργαται εἶδον ὅτι τὸ νερὸν ἐσκέπασε καὶ τὴν θύραν καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν θύραν. Οἱ κουγιουτζῆδες (φρεατωρύχοι) ἤρξαντο τότε «πλέκοντες τὸ πηγάδι» —κατὰ τὴν λέξιν τὴν ἐν χρήσει παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐτοποθέτησαν τὰς πέτρας τῶν πλευρῶν τοῦ φρέατος. Σημειωτέον ὅτι ὁ θάλαμος, ἢ δίοδος, ἔβλεπε πρὸς τὰ ἄνω. Συνεπεράναμεν δὲ τότε, ὅτι τὸ παλαιὸν ἔδαφος τῆς παλαιοτάτης πόλεως, πρὸ τριςχιλίων καὶ περισσοτέρων ἐτῶν, εἰς τὴν τοποθεσίαν ἐκείνην ἔκειτο ἑπτὰ μέτρα τοὐλάχιστον κάτω τοῦ σημερινοῦ, ἀλλαχοῦ δὲ κατεχώσθη ἴσως, διότι τοῦ Κερατίου κόλπου ὁ πυθμὴν ὑψώθη πολὺ εἰς διάρκειαν χιλιάδων τινων ἐτῶν. Ἕτερα μαρτυρία ἦλθεν εἰς ἐνίσχυσίν μου μετ' ὀλίγον.

Κατέναντι τοῦ εἰς τὸ Φανάριον Ἁγιοταφικοῦ Μετοχίου ἠγείρετο παλαιὰ οἰκία, ξυλίνη, ἀνήκουσα εἰς τὸν κατασκευαστὴν καὶ διορθωτὴν ἀμφίων καὶ σκευῶν ἱερῶν, ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν καὶ χρυσοϋφάντων Χατζὴ Γεωργάκην, οὗ τὰ τέκνα Ἀδαμαντίος (διδάσκαλος), Ἀθανάσιος, (διδάσκαλος), καὶ Δημήτριος (ἔμπορος ἐν Δαρδανελλίοις), μετωνύμησαν ἑαυτοὺς Χατζοπούλους. Πρὸ ἑξήντα καὶ πλειόνων ἐτῶν ὁ χατζὴς ἠθέλησε νὰ καθαρίσῃ τὸ φρέαρ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἐχούσης ὑπόγεια πλινθόκτιστα δύο, τὸ μὲν ὑπὸ τὸ δέ, καὶ εἰς τὸ δεύτερον τὸ ἀπαραίτητον «πηγάδι». Ὁ κουγιουτζῆς, δηλ. ὁ φρεατωρύχος εἶδε, καὶ διηγεῖτο μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι τὸ φρέαρ ἦτον εὐρύχωρον, καὶ εἶχεν ὕδωρ ὀλίγιστον, εἰς τὸν πυθμένα δ' ἐσώζετο λείψανον δρόμου, ὁδοῦ δῆλα δή, παλαιοῦ, παριστῶν τὸ πλακόστρωμα αὐτοῦ· καὶ σημειωθήτω ὅτι τὸ πλακόστρωμα τοῦτο, ὁ «πάτος τοῦ πηγαδιοῦ», κατὰ τὴν δημώδη λέξιν, ἦτο κατὰ δύο τοὐλάχιστον μέτρα κάτω τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων τοῦ Κερατίου κόλπου. Καὶ λοιπόν, ἀπὸ τοιούτων ἐνδείξεων καὶ τοσούτων ἐρευνῶν οἱ παλαιοὶ ἀρχιτέκτονες συμπεραίνοντες ἔλεγον, ὅτι ἡ παλαιὰ πόλις «εἶναι κρυμμένη κατὰ τὸ ἥμισυ κάτω ἀπὸ τὰ χώματα.»

Οἱ τεχνῖται οὗτοι κατὰ τὰς οἰκοδομὰς τῶν ναῶν ἐπεδίωκον τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀκουστικῆς, ἤκουσα δ' ὅτι εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῶν τοί-

χων ἐχρησιμοποίουν λαγήνους ἐλαφρὰς καὶ πεπλατυσμένας, ὄχι στρογγυλάς· ἐτοποθέτουν δὲ ταύτας εἰς τοὺς τῶν κτιρίων θόλους, ὄχι ναῶν, ἀλλὰ οἰκιῶν· διότι αἱ τοῦ πάλαι Φαναρίου οἰκίαι, αἱ ἀνήκουσαι εἰς ἄνδρας ἐπιφανῆ κατέχοντας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν, εἶχον δωμάτια θολόκτιστα δύο, τρία, τέσσαρα, δῆλα δὴ τὴν ὀροφήν, τὸν θόλον εἶχον κατασκευασμένον ἐκ πλίνθων, ἀλλὰ καὶ εἰς ὀρόφους ἐπιπέδους, οὕτως εἰπεῖν, τοιαύτας ἐχρησιμοποίουν λαγήνους, οἵας εὕρομεν, ὅτε, κατὰ τὸ 1898, ἐκρημνίζετο ἡ ὀροφὴ τοῦ μαγειρίου τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου, ὅπως ἐκεῖσε κτισθῶσι τὰ πατριαρχικὰ κελλία. Ἦσαν δὲ τὰ λαγήνια ταῦτα κατασκευασμένα τῷ 1797, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γρηγορίου Ε' ἐπισκευὴν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὴν ἀκουστικὴν τῶν ναῶν, καὶ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ὀροφῶν.

Ἀλλ' ἐπέβλεπον οἱ πάλαι ἀρχιτέκτονες καὶ εἰς τὴν τῆς οἰκοδομῆς στερεότητα. Ἀπ' αἰώνων ἐγίνωσκον οἱ κάτοικοι τῆς Πόλεως τὰς δύο φοβερὰς δοκιμασίας, ἵνα μὴ εἴπω θεομηνίας, αἵτινες ἐμάστιζον τὴν δύστηνον πόλιν. Ἡ μὲν ἦσαν οἱ σεισμοί, ζημιοῦντες αὐτὴν κατὰ χρονικὰ διαστήματα, ὀλίγον ἢ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα· ἡ δὲ ἦσαν αἱ πυρκαϊαὶ κατὰ μῆνα, ἢ κατὰ διμηνίαν ἀφανίζουσαι μικρὸν, ἢ μέγα μέρος τοῦ ἄστεος καὶ τῶν προαστείων· ἡ δ' ἀπὸ τῶν καταστροφῶν τούτων προφύλαξις ἦτο δυσχερής· προφύλαξις ἀπὸ σεισμικῶν ζημιῶν ἐπέβαλε τὴν κατασκευὴν ξυλίνων οἰκημάτων· διότι ἦτο προσδόκιμον, ἐν περιπτώσει σεισμοῦ, ν' ἁφαρμόζωνται, οὕτως εἰπεῖν, ὀλίγον αἱ σανίδες καὶ 'νὰ προσαρμόζωνται πάλιν· καίτοι τὰ ξύλινα οἰκήματα κατέπιπτον ἐνίοτε, καὶ πίπτοντα ἐπὶ καρβούνων ἀνημμένων προεκάλουν πυρκαϊάν. Τοιαύτην διττὴν καταστροφὴν εἴδομεν εἰς τὸν ἓν Γανοχώροις σεισμὸν τῆς 27 Ἰουλίου 1912. Ἡ προφύλαξις ἀπὸ πυρκαϊῶν ἐπέβαλε τὴν κατασκευὴν οἰκιῶν λιθοκτίστων, ἀλλὰ ταύτας ἠδύναντο νὰ κατασκευάσωσιν οἱ σχετικῶς εὔποροι.

Αἱ περισσότεραι τῶν λιθοκτίστων τούτων οἰκιῶν ἦσαν ὠκοδομημέναι εἰς τὸ Φανάρι καὶ τὰς πέριξ συνοικίας, ἀλλὰ καὶ τούτων αἱ πλείονες εἶχον παρακειμένην καὶ ξυλίνην οἰκίαν ἡνωμένην μετὰ τῆς πλινθοκτίστου. Τοὺς τοίχους τῶν λιθοκτίστων οἰκημάτων περιεζώννυον διὰ σιδηρῶν δοκῶν, εἰς τὰ ἄκρα, κατὰ τὰς γωνίας τῆς οἰκοδομῆς, συνδεδεμένων διὰ σιδηρῶν κλειδίων, ὡς καὶ σήμερον βλέπομεν ἐὰν ὑπάρχωσιν. Αἱ λιθόκτιστοι οἰκίαι ἀνῆκον εἰς οἰκογενείας ἐπισήμων φαναριωτῶν, ἦσαν «κεῦρται» (αὐλαὶ ἡγεμένων Βλαχίας, ἢ Μαλδαυΐας)· τούτων ἐσώζοντο μέχρι πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν αἱ οἰκίαι τοῦ Παναγιώτου Νικοσίου, τοῦ Ἀλεξάνδρου Γκίκα, τῶν Ρωσσέτων, τοῦ Κομνηνοῦ Ὑψηλάντου, τῶν Καντακουζηνῶν καὶ κατόπι τῶν Ράζων, τοῦ Κωνσταντίνου Τζακῆ, θείου τοῦ ἡγεμένος Νικολάου Μαυροκορδάτου, τοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους Φωτίου Κυπρίου, κτίσματα τῆς ΙΖ' καὶ τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος, καί τινες ἄλλαι, ὧν ἀγνοῶ τοὺς κυρίους· ἀλλὰ μαρτυρῶ, ὅτι οὐδεμία τῶν μέχρι τοῦ 1895 σωζομένων ἔπαθε κατὰ τὸν φεβρουάριον τῆς 28 Ἰουνίου 1894 σεισμὸν, τὸν καί τινα μέρη τῶν πρὸς τὰς θρακικὰς πεδιάδας τειχῶν τῆς πόλεως; ζημιώσαντα, καί τινα πυργία τούτων—ἓν ἢ δύο—ἀναποδογυρίσαντα. Οἱ παλαιοὶ ἀρχιτέκτονες ἐδίδασκον, ὅτι τὰ σιδηρᾶ «ζωνάρια βαστοῦν τὸ κτίριον, τὸ ὁποῖον περισσότερον ἐμπορεῖ 'νὰ χωθῇ ὅλο μέσα 'στὴν γῆν, παρὰ 'νὰ σχισθῇ». Αὐτὰ μοὶ ἔλεγον. Τὰ «ἐπιτροπικὰ» τῶν ἱερῶν ναῶν, εἰς ἃ διεφυλάττοντο γράμματα κοινοτικὰ καὶ πατριαρχικά, καὶ λογιστικὰ βιβλία, ἦσαν λιθόκτιστα. Τὸ ἔξω τῆς πύλης Πετρίου Μετόχιον τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς τῶν Ἰβήρων ἦτο λιθόκτιστον· αὐτόθι δ' ἐφυλάττετο «ἡ κάσσα τοῦ Κοινοῦ»· δῆλα δὴ χρήματα καὶ λογιστικὰ βιβλία τοῦ Πατριαρχείου, ἀσφαλῆ μὲν ἀπὸ πυρκαϊᾶς ἐξωτερικῆς, ἀλλ' ὄχι καὶ τῆς προερχομένης ἐξ ἀνημμένου σιγάρου, ἢ λυχνίας ἀνατρεπομένης, ὅτε βεβαίως ἐκαίοντο, δῆλα γε δὴ ἐκηρύττοντο καιόμενα καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ νομίσματα, καὶ ὀφειλετῶν ὁμόλογα, ὃ δὲ κυριώτερον—Conditio sine qua non—τὰ λογιστικὰ βιβλία. Προσθετέον ὅτι πᾶσαι αἱ μεγάλαι λιθόκτιστοι οἰκίαι ἠγείροντο ἐκτὸς τῶν τειχῶν ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Κερατίου κόλπου· ἐντὸς δὲ τοῦ προτειχίσματος ἡ «πτεροῦ» τοῦ Πετρίου, τοῦ ἀπὸ τοῦ 1601 λεγομένου Διπλοφαναρίου, δύο μόνον ὑπῆρχον οἰκοδομαὶ λιθόκτιστοι· ἡ βιβλιοθήκη τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐπιγραφὴν φέρουσα τὸ παλαίφατον «Ψυχῆς ἄκος»—καὶ ὁ πύργος τοῦ Πατριαρχικοῦ οἴκου, ὁ φυλάττων, εἰς τὰ τρία αὐτοῦ πατώματα, τὰ ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη, τοὺς πατριαρχικοὺς κώδηκας καὶ τὰ δοχεῖα τοῦ ἁγίου Μύρου. Αἱ οἰκοδομαὶ αὗται αἱ δύο, καθὼς καὶ αἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ἦσαν ἠσφαλισμέναι κατὰ τοῦ σεισμοῦ διὰ τῶν «ζωναριῶν».

Χάρις εἰς τὰ «ζωνάρια» καὶ τὰ «κλειδιὰ» αὐτῶν, οὐδεμία τῶν λιθοκτίστων τούτων οἰκοδομῶν ἔπαθεν ἀπὸ σεισμοῦ. Τοῦτο δ' ἐφρόνευν καὶ τοῦτο μετέδωκαν εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτοὺς οἱ παλαιοὶ ἀρχιτέκτονες, ἀλλ' ἐπίστευον καὶ ὅτι συντελοῦσι πρὸς τὴν ἀπὸ σεισμοῦ σωτηρίαν τῶν λιθίνων οἰκοδομῶν τὰ ὑπ' αὐτὰς ὑπόγεια.

Ὁ ἐκκλησιαστικὸς ἱστοριογράφος Φιλοστόργιος μαρτυρεῖ τὰς τῶν πάλαι φυσιοδιφῶν θεωρίας περὶ σεισμῶν. Κατὰ τὸν Πατριάρχην Φώτιον, ὅστις ἀνέγνω αὐτὸν, ὁ Φιλοστόργιος «διαφόροις ἐπιχειρήμασι κατασκευάζειν πειρᾶται τοὺς σεισμοὺς, μήτε διὰ πλησμονὴν ὑδάτων συνίστασθαι, μήτε πνευμάτων ἐπαναλαμβανομένων τοῖς κόλποις τῆς γῆς, ἀλλὰ μηδὲ γῆς τινὲς ὅλως παρεγκλίσεις· μόνῃ δὲ τῇ θείᾳ γνώμῃ» κτλ. (Φιλοστ. ΙΒ',) *** Παρεγκλίσεις τῆς γῆς, πλησμονὴ ὑδάτων ἐντὸς αὐτῆς, ἄνεμοι μένοντες ἐντὸς τῶν κόλπων αὐτῆς· ἐκ τῶν τριῶν τούτων λόγων οἱ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἀρχιτέκτονες ἀπεδέχοντο τὸν τρίτον, ὅστις ἦτο διδασκαλία παλαιῶν εἰς τοὺς διαδόχους τῆς τέχνης αὐτῶν καὶ μέχρις ἡμῶν μεταδοθεῖσα. Μέσον ἀπαραίτητον πρὸς σωτηρίαν οἰκοδομῶν, μάλιστα λιθοκτίστων, ἐπίστευον τὰ ὑπ' αὐτὰς ὑπόγεια, ἐνίοτε δύο, τὸ μὲν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τοῦ δέ. Ἀπὸ ἀνθρώπων δὲ ἐπισκεφθέντων παλαιὰ μικρὰ τζαμιὰ τῆς πόλεως, ὄντα πρότερον ναοὺς χριστιανικοὺς, ὅτι ὑπάρχουσιν ὑπ' αὐτοὺς ὑπόγεια, καθὼς εἰς τὴν μονὴν τῆς Χώρας, κτίσμα κατὰ πρῶτον τῆς ΣΤ' ἑκατονταετηρίδος. Περιττὸν 'νὰ γράψω, ὅτι, ὅπου ἡ λιθόκτιστος οἰκοδομὴ ἠγείρετο παρὰ τὴν θάλασσαν, ὡς εἰς τὸ Φανάρι μέχρι τοῦ Σιναϊκοῦ Μετοχίου, καὶ εἰς τὸ Τζιβαλὶ, ὑπόγειον εἶναι ἀδύνατον 'νὰ κτισθῇ.

Οἱ βυζαντινοὶ λοιπὸν ἀρχιτέκτο-

*** βλ. καὶ Λέοντα Διάκονον καὶ Μιχαὴλ Ἀτταλειάτην σ. 89.

νες οἱ μέχρις ἡμῶν ἐπίστευον, ὅτι ἡ γῆ ἀνάγκην ἔχει νὰ ξεθυμαίνῃ καὶ 'ν' ἀνασαίνῃ, δῆλα δὴ 'ν ἀναπνέῃ· καὶ ὅτι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς εἰσπνοῆς μᾶλλον εἰπεῖν τῆς ἐκπνοῆς, χάριν αὐτῆς πρέπει 'ν' ἀνοίγωμεν πολὺ συνεχῆ στόματα. Τὰ στόματα τῆς γῆς ἦσαν τὰ φρέατα. Ἐκτίζετο ὑπόγειον τῆς οἰκίας; Ἦτο διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῆς ἀπαραίτητον, τὸ ἓν ἐνίοτε καὶ δεύτερον, ἀλλ' ὁ θέλων ἀπὸ σεισμικῶν ζημιῶν 'νὰ σώσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἔπρεπεν, ἐπεβάλλετο δῆλα δὴ εἰς αὐτὸν, 'νὰ ἀνοίξῃ καὶ τὸ σωστικὸν πηγάδι, ὥστε 'να ἐξέρχωνται καὶ αἱ ἀναθυμιάσεις τῆς γῆς. Φρέατα καὶ ὑπόγεια ἐκτίζοντο ὄχι μόνον πρὸς σωτηρίαν λιθοκτίστων, ἀλλὰ καὶ ξυλίνων οἰκοδομῶν. Ἐὰν ἀνερευνηθῇ καὶ ἀνασκαφῇ ἡ κατέναντι τῆς μεγάλης τριφύλλου θύρας τοῦ Πατριαρχείου πλατεῖα, θὰ ἴδωσιν οἱ περίοικοι ὡραῖον ὑπόγειον, ἀποφραχθὲν ἴσως πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν, Ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐγειρομένη ψωραλέα οἰκία ἐκρημνίσθη τῷ 1879. Ἦτο ξυλίνη, σωθεῖσα ἀπὸ σεισμοῦ, οὐδέποτε δὲ διατρέξασα κίνδυνον πυρπολήσεως. Ἦτο τὸ κατάλυμα τῶν πυροβεστῶν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ.

Κατασκευάζοντες ὑπόγεια ὑπὸ ναοὺς καὶ οἰκοδομὰς ἰδιωτικὰς ἢ δημοσίας, σιδηροδεσμίους καὶ λιθοκτίστους, ἀνοίγοντες ἐντὸς αὐτῶν φρέατα οἱ μετὰ τὴν ἅλωσιν ἀρχιτέκτονες καὶ πρὶν αὐτῶν οἱ βυζαντινοὶ δείκνυνται γινώσκοντες τὰ κατὰ τὰς οἰκοδομὰς ἀντισεισμικὰ μέτρα. Πρὸς δικαίωσιν αὐτῶν ἀφιέρωσα τὰς ἀκόμψους μου λέξεις ταύτας, ἀφορμὴν πρὸς περισσοτέρας ἐρεύνας δίδων εἰς τοὺς περιέργους — ὅταν γεννηθῶσιν.

Ἀθῆναι, Νοέμβριος 1935

ΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩ. ΓΕΔΕΩΝ

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Κρεῖσσον θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν ἢ ἀρρώστημα ἔμμονον.

(Σειρὰχ)

Νομίζειν δεῖ οὐ λαμπρᾷ ἐσθῆτι κεκοσμημένον σῶμα μακάριον εἶνε, ἀλλὰ τὸ τὴν ὑγείαν ἔχον καὶ σπουδαίως διακείμενον. (Ἀριστ)

Ὑγεία καὶ νοῦς ἀγαθὰ τοῦ βίου δύο. (Μενάνδρου)

Φιλόσοφός τις ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶν ὑγεία; ἔφη. Πρῶτον τὸ ὑγιαίνειν. εἶπατὸ ἡβᾶν μετὰ φίλων καὶ τὸ πλουτεῖν ἀδόλως.

Ἀληθέστατον δ' ἄν τις εἴποι τὴν ὑγείαν ἥδυσμα θειότατον εἶναι καὶ προσηνέστατον..... καθαρὰ δὲ καὶ ἀκριφνὴς ὄρεξις ὑγιαίνοντι σώματι πᾶν ἡδὺ ποιεῖ καὶ ἁρπαλέον καὶ πρόσφορον.

Οὐ γὰρ ἀργίας; ὄνιον ἡ ὑγεία καὶ ἀταξίας, ἄγε δὴ μέγιστα κακῶν τοῖς νεοσὶ πρόσεστιν.. Ἥκιστα δὲ τὴν ἀργίαν ὑγιεινὸν ὑπολητέον, εἰς τὸ τῆς ὑγείας τέλος ἀπόλλυσι, καὶ οὐδὲ ἀληθὲς ἐστὶ τὸ μᾶλλον ὑγιαίνειν τοὺς ἡσυχίαν ἄγοντας.

(Πλουτάρχου

Τῆς ὑγείας πλείστην ἐπιμέλειαν ἔχομεν, ὅταν τὰς λύπας τὰς ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἀναιρῶμεν.

ΤΟ ΣΠΗΤΙ

Τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκα κι' ἂς τὸ πατοῦν οἱ ξένοι
στοιχειὸ εἶναι καὶ μὲ προκαλεῖ· ψυχὴ καὶ μὲ προσμένει,
Τὸ σπίτι ποὺ γενήθηκα ἴδιο στὴν ἴδια στράτα
στὰ μάτια μου ὅλο ὑψώνεται καὶ μ' ὅλα του τὰ νιάτα.
Τὸ σπίτι, ἂς τοῦ νοθέψανε τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα,
καὶ ἀνόθευτο καὶ ἀχάλαστο, καὶ μὲ προσμένει ἀκόμα
Τῆς πόρτας του ἡ παλαιϊκὴ κορώνα, ὦ! νὰ ἡ κάμαρα!
Μόνο οἱ χορδὲς τῆς λείπουνε γιὰ νὰ γενῇ κιθάρα.
νὰ συνοδέψῃ τοῦ σπιτιοῦ τ' ὁλόχαρο τραγοῦδι
πρὸς τὸ παιδί· γυρίζω ἀνθὸς, δροσιά, ξεπεταρούδι
πάω στὴ φωλιὰ, στὴ γάστρα μου, στὸ πρῶτο μου μαγνήτη
στὴ ζέστα τῆς μητέρας μου, στὸ πατρικὸ ἅγιο σπίτι.
Ἂς ἤρθαν τὰ γεράματα κι' ἂς κύλησαν οἱ χρόνοι
ἀπ' τὸ ψιμμύθρι τοῦ ἀλλασμοῦ κι' ἀπ' τοῦ χαμοῦ τὴ σκόνη
καὶ ἀπείρακτο καὶ ἀνέγγικτο στὴ Μοῖρα ἀγνάτια στέκει,
κι' ἀπὸ τὸν κῆπο του γιὰ μὲ χλωρὰ στεφάνια πλέκει.
Τοῦ κάκου οἱ ἔγνοιες, οἱ καιροὶ, πληγὲς καρδιῶν καὶ τόπων.
Τὰ μάτια ἄλλα, κι' ἄλλα εἶναι τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων.
Ἀπὸ τὴν ἰσκιερὴ ἐμπατὴ στὴ φωτισμένη σάλα
μὲ τ' ἀκριβὸ ρολόϊ χρυσὸ στὴ κρυσταλλένια γυάλα,
ὅλα βαλμένα ρυθμικά, γιορτιάτικα ντυμένα,
προσώπατα, ἀντικείμενα, μὲ καρτεροῦν ἐμένα.
Στὸ πλάϊ τῆς δούλας τῆς πιστῆς ἡ ἀρχόντισσα γιαγιά μου
καὶ ἡ ρήγισσα τῆς προκοπῆς ἡ μάνα μου, ὦ χαρά μου!
Τὸ στερνογέννητο καρπὸ στὴν ἀγκαλιά, καὶ πέρα
μπρὸς σὲ χαρτιὰ τὸ φάντασμα γνοιασμένο τοῦ Πατέρα.
Καὶ μέσ' ἀπ' τοὺς ἀνασασμοὺς τοῦ ρόδου καὶ τοῦ δυόσμου
καὶ δουλευτὴς καὶ φυτευτὴς τοῦ κήπου ὁ ἀδερφός μου,
Καὶ πιὸ βαθιά, κατάβαθα, σὰν ἄλλου κόσμου πλάσι,
νά! ὁλόρθο ἀξήγητο, κρυφὸ στὸν κῆπο ἕνα κοράσι,
Τοῦ πρώτου πόθου τὸ ἱερὸ προφήτεμα, ἡ παιδούλα
Στὴ χαραυγή μου γέλασμα, στὴ δύση μου τρεμούλα.
Τὸ σπίτι ποὺ γεννήθηκα κι' ἂς τὸ πατοῦν οἱ ξένοι,
Στοιχειό, καὶ σὰν ἀπάτητο, μὲ ζῇ καὶ μὲ προσμένει.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ὑπὸ ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΝΙΝΟΥ

ΕΧΕΙ τι τὸ συμφέρον, ὡς ἔοικε, καὶ τὸ ἀντίζηλον εἰς τοῦ βίου τὰ πράγματα, καὶ οὐ πάνυ τι ἀλυσιτελὲς τοῖς ὀρθῶς ἐπιστήσασι δοκιμάζεται, οἷον ἀκόνη τῶν ἀνθρώπων τὴν φιλοτιμίαν εἰς τὰ ἑαυτῶν παραθῆγον φιλοπονήματα, γράφει ὁ Νεόφυτος Δούκας ἐν ταῖς κριτικαῖς αὐτοῦ ἐπιστασίαις, ταῖς προτασσομέναις τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἡρωδιανοῦ. Πράγματι δὲ τὸ ἀντίζηλον εἶνε ὅρος προόδου εἰς πᾶσαν δρᾶσιν, ὀξύνον μὲν τὴν τάσιν πρὸς τὴν τελικότητα, συνέχον δὲ τὴν ὑπερβολὴν καὶ κανονίζον τὴν ἰσορροπίαν. Ἡ ἀντίδρασις εἶνέ τι ἀναπόσπαστον ἀπὸ τῆς δράσεως, ὅπως ἡ σκιὰ ἀπὸ τοῦ φωτός.

Διὰ τοῦτο ἡ ἀντιπολίτευσις συνυπάρχει φυσικῶς ὡς ἀντίδρασις εἰς πᾶσαν ἐξουσίαν. Εἰς πάσας τὰς θεογονίας ἀναγνωρίζεται ὡς ὅρος τῆς ἀνωτέρας τοῦ σύμπαντος ἐποπτείας καὶ προσωποποιεῖται καὶ συμβολίζεται ποικιλοτρόπως Εἰς τὰς συντεταγμένας δὲ πολιτείας ὑπάρχει ἀνέκαθεν, ὁτὲ μὲν ἀφανὴς καὶ ὑποκύπτουσα ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς τυραννίας καὶ τῆς αὐθαιρεσίας, ὁτὲ δὲ ἀγωνιζομένη καὶ διαμαρτυρομένη καὶ ἐξανισταμένη. Τὰ νεώτερα μάλιστα καὶ φιλελεύθερα πολιτεύματα ἀναγνωρίζουσιν αὐτὴν ἐπισήμως ὡς θεσμὸν ἀπαραίτητον πρὸς τὴν εὔρυθμον αὐτῶν λειτουργίαν καὶ παρέχουσιν αὐτῇ τὴν θέσιν τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς μειονότητος τοῦ ἔθνους.

Ὑφ' οἷον δήποτε τύπον ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι δύναμις κολάζουσα τὴν ὑπέρμετρον ἰσχὺν καὶ τὴν ἔπαρσιν καὶ χαλιναγωγοῦσα τὴν πρὸς τὸ ἄδικον καὶ τὸ αὐθαίρετον ροπήν. Ἡ φωνὴ ἐκείνη : «Φίλιππε, μέμνησο ὅτι ἄνθρωπος εἶ» εἶνε ἡ φωνὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἣν ὁ περίνους ἡγεμὼν τῆς Μακεδονίας ἔτοξεν ἑκουσίως παρ' αὐτῷ. Οἱ δὲ Ρωμαῖοι, ἐνόσῳ ἦσαν ζηλωταὶ τῆς ἑαυτῶν ἐλευθερίας, ἐπέτρεπον κατ' ἀρχαῖον ἔθος εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τοὺς θριάμβους τῶν νικηφόρων στρατηγῶν στρατιώτας νὰ ὀνειδίζωσι τὸν θριαμβεύοντα, ἢ νὰ ὑπενθυμίζωσιν εἰς αὐτὸν μετὰ σκωμμάτων ἐπιληψίμους πράξεις τοῦ βίου του. Ὁ Σουετώνιος ἀναφέρει καὶ τοὺς στίχους τοὺς ᾀδομένους ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν κατὰ τὸν Γαλατικὸν θρίαμβον τοῦ Καίσαρος, οἵτινες ὑπαινισσόμενοι τὰς κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ ἀνηθίκους σχέσεις του μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Βιθυνίας Νικομήδους εἶχον ὡς ἑξῆς :

Caesar Gallias subegit — Nicomedes (Cesarem
Ecce Caesar nunc triumphat qui subegit Gallias,
Nicomedes non triumphat qui subegit (Caesarem.

Τοιουτοτρόπως ἡ κραυγὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως μὲ τὸ δικαίωμα τοῦ πικροῦ καὶ καυστικοῦ ἐλέγχου ἀνεμιγνύετο μὲ τοὺς ὕμνους καὶ μὲ τοὺς παιᾶνας τοῦ θριάμβου.

Καὶ αὐτὴ ἡ παντοδυναμία τοῦ Πλάστου ἀνεγνώρισε τὴν ἀντιπολίτευσιν, ἐκπροσωπουμένην ὑπὸ τοῦ Πονηροῦ, εἰς ἣν ὁ Σαββαὼθ ἐπιτρέπει καὶ παρατηρήσεις καὶ συζητήσεις, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἰώβ. Τὰ δικαιώματα δὲ τοῦ Πονηροῦ ἀνεγνώρισε καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἁγία Ἕδρα σέβεται αὐτὰ κατὰ τὰς τελετὰς ἀνακηρύξεων ἁγίων, ἐπιτρέπουσα κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν παράστασιν τοῦ λεγομένου διηγόρου τοῦ διαβόλου, ὅστις εἶναι ὁ δημόσιος κατήγορος, οὕτως εἰπεῖν, ὁ προβάλλων τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ ὑποψηφίου ἐν ὀνόματι τοῦ ἄρχοντος τοῦ σκότους. Ἡ περίεργος αὕτη τελετὴ εἶναι παλαιά, χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ Ι΄ αἰῶνος. Κυρίως ὅμως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πάπα Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ΄, ἀνελθόντος εἰς τὸν θρόνον τὸ 1159, οἱ ποντίφικες ἀνέλαβον ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακηρύξεως, οὗτινος πρότερον ἐποιοῦντο χρῆσιν καὶ οἱ κατὰ τόπους ἐπίσκοποι Ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Συλλόγου τῶν Καρδιναλίων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἄκρου ἀρχιερέως ἐκδικάζεται ἡ ὑπόθεσις μετὰ περισσῆς δὲ λεπτολογίας ἐξετάζονται τὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἁγιότητος τοῦ ὑποψηφίου ἐπιχειρήματα, τὰ μὲν ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τοῦ συνηγόρου τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ συνηγόρου τοῦ Διαβόλου.

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα βασίζονται εἰς τὰς μαρτυρίας περὶ τῶν ἐναρέτων πράξεων καὶ ἰδίως περὶ τῶν θαυμάτων τῶν τελεσθέντων ἐν τῇ ζωῇ ἢ μετὰ θάνατον ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου, τὰ δὲ δεύτερα ἀπορρέοντα ἐξ ἐπικρίσεων τοῦ βίου τῆς πολιτείας αὐτοῦ. Πολλάκις ὁ συνήγορος τοῦ Διαβόλου παρίσταται μόνον κατὰ τύπους, μὴ ἐπιφέρων παρατηρήσεις εἰς τὰς προσκομιζομένας ἀποδείξεις. Ἐνίοτε ὅμως ὁ ζῆλος παραφέρει αὐτὸν καὶ ἡ συζήτησις ἀποβαίνει πεισματώδης εἰς βάρος τῆς φήμης τοῦ ὑποψηφίου καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀπογόνων ἢ ὀπαδῶν αὐτοῦ οἵτινες καὶ καταβάλλουσιν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπόφασις τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. Ὁ ἀληθῶς θεοσεβὴς καὶ ἐλεήμων καὶ ἐνάρετος ἀρχιεπίσκοπος Μεδιολάνων Κάρολος ὁ Βορρωμαῖος, ἀποβιώσας τὸ 1584, εἰ καὶ ζήσας ἐν παραδειγματικῇ ὁσιότητι, πωλήσας καὶ αὐτὴν τὴν κλίνην του χάριν τῶν πτωχῶν εὗρε παραόξως ἀντίδρασιν ἰσχυρὰν τῶν συνεδρίων, ἀνεκηρύχθη δὲ ἅγιος τὸ 1610 ἐπὶ Παύλου τοῦ Γ΄ μόνον διὰ πλειονοψηφίας ὀλίγων ψήφων. Ἕτερος δὲ ὅσιος ὁ μακαρίτης Ροβέρτος Δ' Ἀρβρισσὲλ ἐκ Βρεττανίας κατὰ τὸν Γ΄ αἰῶνα ἀκμάσας καὶ πολλὰς παρασχὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκδουλεύσεις, ἀνεγνωρίσθη ὡς ἅγιος πολὺ μετὰ τὸν θάνατόν του, ἀφοῦ ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἀναβαλλομένη ἔμενε ἐκκρεμὴς ἡ περὶ τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ δίκη.

Ὁ θεσμὸς τῶν συνηγόρων παρὰ τῇ Συνόδῳ τῶν Καρδιναλίων ὑφίστατοι ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ΙΒ΄ αἰῶνος. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου τῶν συνοδικῶν δικηγόρων κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἦσαν ἑπτά, κεκτημένοι σὺν τῷ ἀνωτέρῳ ἐκκλησιαστικῷ ἀξιώματι καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τοῦ δικαίου καὶ τὸ προσὸν τοῦ ὅτι ἐδίδαξαν ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον εἰς μίαν οἱανδήποτε νομικὴν σχολήν. Δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ περιβάλλωνται μ' ἐπιπρόσθετα ἀξιώματα, ἡ ἁπλῆ δὲ προαγωγὴ τινος ἐξ αὐτῶν εἰς ἐπίσκοπον in partibus ἀποκλείει αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἐκλέγει ὁ ἴδιος τὰ μέλη του καὶ ἀναπληροῖ τὰς χηρευούσας θέσεις. Τὰ καθήκοντά των συνίστανται εἰς τὸ νὰ μετέχωσι τῆς πρὸς ἀνακήρυξιν ἁγίων διαδικασίας, ν' ἀποφαίνωνται δὲ καὶ περὶ τῶν αἰτήσεων τῶν καρδιναλίων τῶν προτιθεμένων νὰ παραιτηθῶσι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτῶν ἀξιώματος. Ἡ δικαιοδοσία των ἐπεξετείνετο ἐνόσῳ διήρκει ἡ κοσμικὴ τοῦ Πάπα ἐξουσία, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν Ρώμῃ πανεπιστημίου, ἐδικαιοῦντο δὲ νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς ἐξετάσεις τοὺς τελειοφοίτους τοῦ ἀστικοῦ καὶ κανονικοῦ δικαίου καὶ ν' ἀποφαίνωνται περὶ τῆς ἐπιτυχίας των. Περιβάλλονται κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς τὴν τήβεννον, κατὰ τὴν περίοδον δὲ τῆς χηρείας τοῦ παπικοῦ θρόνου φέρουσι πένθιμα ἱμάτια. Κατ' ἀρχαῖον προνόμιον, εἰς πάσας τὰς ἐπισήμους τελετὰς δικαιοῦνται νὰ καταλαμβάνωσι θέσιν ἀντικρὺ τοῦ ποντίφικος, κατὰ τὴν ἱερουργίαν δὲ εἰς τὴν τελευταίαν βαθμῖδα τοῦ θρόνου πρὸς τὰ δεξιά. Θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ ἰδιαιτέρου οἴκου τοῦ Πάπα καὶ παρακολουθοῦσιν αὐτὸν πανταχοῦ ὅπου μεταβαίνει.

Τοιαύτη ἡ παρεχομένη εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Διαβόλου ἀνθρωπίνη προστασία, ἀπορρέουσα ἐκ τῶν ἀϊδίων ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης. Διότι ἂν ὁ Διάβολος πολλὰ ἐπιχειρῇ τὰ ἄδικα κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι πολλάκις φέρονται πρὸς τὸν Διάβολον· Περὶ τούτου μαρτυρεῖ καί τις παλαιὸς μῦθος, ὁ ἑξῆς: Εἶδε κάποτε ὁ Διάβολος γραῖαν προσπαθοῦσαν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ δένδρου, προβλέπων δὲ τὰ ἐπακόλουθα προσεκάλεσέ τινας διαβάτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς:

— Ζητῶ τὴν μαρτυρίαν σας· βλέπετε ὅτι ἡ γραῖα ἐκείνη ἀναρριχᾶται εἰς τὸ δένδρον· κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ κρημνισθῇ καὶ ἔπειτα θὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἐγὼ τὴν παρεκίνησα ν' ἀναβῇ.

Τὰ πράγματα συνέβησαν ὅπως προεῖδεν ὁ Πονηρός. Ἡ γραῖα ἔπεσε καὶ ἐμωλωπίσθη· προσέτρεξαν τότε οἱ διαβᾶται καὶ ἀφοῦ τὴν ἀνήγειραν, τὴν ἠρώτησαν διατί νὰ προσπαθήσῃ ν' ἀναβῇ.

— Ὁ τρισκατάρατος μ' ἔβαλεν, ἀπήντησεν ἐκείνη δικαιολογημένη.

— Βλέπετε; ἀνεφώνησε θριαμβευτικῶς ὁ Διάβολος ἐμφανιζόμενος, τί σᾶς ἔλεγα;

Ὁ Διάβολος τῷ ὄντι ἔχει δίκαιον εἰς πολλὰς περιστάσεις καὶ συνηθέστατα ἀποδίδομεν εἰς αὐτὸν ὅ,τι δὲν τοῦ ἀνήκει. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα τῆς ἁγιότητος αἱ ἀντιρρήσεις του ἔχουν ὑπόστασιν πολὺ μεγαλειτέραν ἀφ' ὅ,τι κοινῶς νομίζεται. Ἴσως δὲ παρ' αὐτοῦ οἰστρηλατούμενος ὁ ἀσεβὴς Βολταῖρος ἔγραψε τοὺς περιφήμους ἐκείνους στίχους του ἐν τῇ « Αὐρηλιανῇ Παρθένῳ ».

Oh, quand j'aurais une lanque de fer
Toujours parlant, je ne pourrais suffire,
Mon cher lecteur, à te nombrer et dire
Combien de saints on rencontre en enfer!

Ἀθῆναι

ΜΠΑΜΠΗΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

ΚΑΛΩΣΥΝΗ

Χαρίζεται στὸ φίλο ΓΕΩΡΓΙΟ Π. ΜΕΪΜΑΡΙΔΗ

Στὰ τιμημένα τῆς δουλιᾶς τὰ πλούσια τὰ χωράφια,
μὲ τὸν ἱδρῶτα ὁ ζευγᾶς ποὺ τἄχει ποτισμένα,
Ἡ Καλωσύνη διάβαινε τρυγώντας ὅσα στάχυα,
καὶ τἄρριχνε τριγύρω της στὰ χέρια τ' ἁπλωμένα.

Κι' ἄλλοῦ ξηραίνονταν, σὰ χόρτα στὰ γυμνὰ τὰ βράχια,
κι' ἀλλοῦ βλασταίναν κι' ἄνθιζαν λουλούδια ζηλεμμένα,
Καὶ μύρα σκόρπιζαν γλυκὰ στοῦ ἥλιου τὰ χρυσάφια
καὶ σὰ δικὰ τοῦ φαίνονταν, κι' ἂς ἤτανε καὶ ξένα.

Ὁ τριγυτὸς στὸ τέλος του. Ἀρχίζει νὰ νυχτώνῃ,
καὶ, ἀσπρομάλλης ὁ ζευγᾶς, στ' ἀλέτρι ἀκουμπισμένος:
«Ποῦν' ὁ ἱδρώτας μου;»—ρωτᾶ. Κι' ἐκεῖ τοῦ ξεφαντώνει

ἡ ἅγια τοῦ Χριστοῦ φωνή: «Σὰν ἤμουν διψασμένος,
ἀπ' τὸ ποτῆρι μοὔδωσες νὰ πιῶ τῆς Καλωσύνης.
Στοὺς οὐρανοὺς ἀπ' τὸ νερὸ τ' ἀθάνατο θὰ πίνῃς.»

ΔΗΜΗΛΙΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΚΡΑΤΗ—ΕΚΤΑΣΙΣ—ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ—ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΤΟΛΟΣ—ΠΟΛΙΤΙΚ. ΑΡΧΟΝΤΕΣ—ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΙ

ΤΟΥΡΚΙΑ *(Εὐρωπ. καὶ Ἀσίατ.) Ἔκτασις 762.736 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Πληθυσμὸς 16.188.767. Πρωτεύουσα: Ἄγκυρα. Κάτοικοι Ἀγκύρας 539.257. Κάτοικοι Νομοῦ Σταμπούλ: 877*

Ὁ Πρωθυπουργὸς ΙΣΜΕΤ ΙΝΟΝΟΥ

Κάτοικοι κατὰ τετραγ. χιλιόμετ. 21. Πολίτευμα: Δημοκρατικόν. Πρόεδρος: ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ. Πρωθυπουργός: Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ *106. Νομάρχης καὶ Δήμαρχος Σταμπούλ:* Μουχιττὶν Οὐστουνδάγ *Διευθυντὴς Ἀστυνομίας:* Σαλὴχ Κιλίτς

ΑΓΓΛΙΑ *Μοναρχία συνταγματική. Ἔκτασις 331.373 τ. χλμ. Πληθυσμὸς 49.019.037. Κατὰ χλμ. 156. Στρατὸς 333.278. Στόλος 360 πλοῖα καὶ ὑπὸ κατασκευὴν 60 ἕτερα. Ἀεροπλανα 1416. Προϋπολογισμὸς ἀεροπλοΐας. 17.561.000 στερλίνες. Βασιλεύς:* **Γεώργιος ὁ Ε΄. Πρωτεύουσα: Λονδῖνον.**

ΑΙΓΥΠΤΟΣ *(Ἀφρικὴ) Μοναρχία συνταγματική. Ἔκτασις 1 ἑκατομμύριον τ. χλμ. πληθυσμὸς 14 168.756. Κατὰ χλμ. 450. Βασιλεὺς* **Φουὰτ ὁ Α΄** *Πρωτεύουσα:* **Κάϊρον.**

ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ *Αὐτοκρατορία ἀπόλυτος. Ἔκτασις 620.000 τ. χλμ. πληθυσμὸς 12 ἑκατ. Στρατὸς 100 χιλ. Ἐν καιρῷ πολέμου 1 ἑκατ. Αὐτοκράτωρ:* **Χαΐλὲ Σελασιὲ ὁ Α΄.** *Πρωτεύουσα:* Ἄδδὶς Ἀμπέμπα.

Ὁ Αὐτοκράτωρ
ΧΑΪΛΕ ΣΕΛΑΣΙΕ

ΑΛΒΑΝΙΑ. *Βασίλειον Συνταγματικόν. Ἔκτασις 306.028 Τετρ. χλμ.*

Βασιλεὺς ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ Α΄

Πληθυσμὸς 1 003,124. Στρατὸς 771 ἀξιωμ. 12·699 στρατ. Βασιλεὺς **Ἀχμὲτ Ζώγου Α΄.** *Πρωτεύουσα* ***ΤΥΡΑΝΝΑ***

ΑΡΓΕΝΤΗ. *Δημοκρατικὸν Πολίτευμα. Ἔκτασις 2. 797000 τετρ. χιλιομ. πληθυσμὸς 11.846.655. Κατὰ χλμ. Στρατὸς 2.558 ἀξιωματικοὶ 34.362 στρατ. Στόλος 25 πλοῖα μὲ 350 ἀξιωμ. καὶ 12. χιλ. ναῦτας. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας* **Αὐγουστῖνος Τζοῦστο.** *Πρωτεύουσα,* **Βουένος Ἄϊρες**

ΑΥΣΤΡΙΑ *(Κ. Εὐρώπη). Δημοκρατία. Ἔκτασις 83.833 τ. χιλμ. Πληθυσμὸς 6.875.000. Στρατὸς 30*

Ὁ Βασιλεὺς **ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε΄**

Ὁ Βασιλεὺς **ΦΟΥΑΤ ὁ Α΄.**

χιλ. Πρόεδρος: Βιλέλμ Μίχλας. *Πρω*

Ὁ Πρίγκηψ **ΣΤΑΡΕΜΠΕΡΓΚ**
ὑφυπουργὸς πρωθυπουργίας
τεύουσα **Βιέννη.**

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ *Μοναρχία ἀπόλυτος. Ἔκτασις 395 χιλ. τ. χιλιομ. Πληθυσμὸς 12 ἑκατ. Στρατὸς 70 χιλ.*

Βασιλεὺς Μεχμὲτ Ζαχὴρ χάν. Πρωτεύουσα Καβούλη.

ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ (Ἁγία Ἕδρα - Ἰταλία) Κράτος τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Περιλαμβάνει τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως τοῦ Βατικανοῦ, μερικὰς Μονὰς καὶ Ναοὺς ὡς καὶ ἀρκετὰ μέγαν ἀριθμὸν ἀκινήτων. Πάπας Πῖος ΙΑ' (Ἀχιλλεὺς Ράττι) ἐγεννήθη τῇ 31 Μαΐου 1857 ἐξελέγη τῇ 12 Φεβρουαρίου 1922.

ΒΕΛΓΙΟΝ. Μοναρχία συνταγματική. Ἔκτασις 29.451 τ. χλμ. πληθυσμὸς 8,129.824. Ἀναλογία 261 κατὰ χλμ. Στρατὸς 5.025 ἀξιωμ. 89 χιλ στρατ. Βασιλεὺς Λεοπόλδος Γ'. Πρωτεύουσα Βρυξέλλαι.

ΒΟΛΙΒΙΑ. Δημοκρ. Πολίτευμα. Ἔκτασις 914. 465 τ. χλμ. πληθυσμὸς 3. 066. 815. Στρατὸς 15 χιλ, πρόεδρος Δρ. Δανιὴλ Σαλαμάνκας. Πρωτεύουσα. Σούκρη

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. Μοναρχία συνταγματική. Ἔκτασις 103.146 τ. χλμ. Πληθυσμὸς 5.965.300. Κατὰ χλμ. 58. Στρατὸς 965 ἀξιωμ 17.652 στρατ. Βασιλεὺς Βόρις ὁ Γ'. Πρωτεύουσα Σόφια.

ΒΡΑΖΙΛΙΑ. Δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἔκτασις 8. 522,000 τ. χλμ. Πληθυσμὸς 45 ἑκατ. Στρατὸς 5.546 ἀξιωμ. 42. 200 στρατ Στόλος 22 πλοῖα. Πρόεδρος Δρ. Γκετούλιο Βάργκας. Πρωτεύουσα Ριον Ἰανέϊρον

ΓΑΛΛΙΑ Δημοκρατία. Ἔκτασις 551.000 τ. χλμ. πληθυσμὸς 41.835. 000. κατὰ χιλμ. 76. Στρατὸς 586. 250. Στόλος 206 πλοῖα μὲ 3777 ἀξιωμ. καὶ 53,750 ναύτας. Ἀεροπορικὸς στόλος 3026 ἀερόπλανα μὲ 39. 984 ἀεροναύτας. Πρόεδρος Ἀλβέρτος Λεμπρέν. Πρωτεύουσα Παρίσιοι.

Ὁ πρωθυπουργὸς ΛΑΒΑΛ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ Δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἔκτασις 468.780 χιλιομ.

Ὁ Πρόεδρος ΧΙΤΛΕΡ

τετραγ. Πληθυσμὸς μετὰ τοῦ Σάρρου 65.958.656. Ἀναλογία κατὰ χιλιόμετρον 135. Στρατὸς 300 χιλ. Στόλος 32 πλοῖα. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Ἀδόλφος Χίτλερ. Πρωτεύουσα Βερολῖνον.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ (Εὐρώπη) Μοναρχία Συνταγματική. Ἔκτασις 245,300

Ὁ Βασιλεὺς ΠΕΤΡΟΣ Β'

Πληθυσμὸς 13.930.318. Στρατὸς 112,735. Στόλος 45 πλοῖα. Βασιλεὺς Πέτρος ὁ Β' ἀνῆλιξ. Ἀντιβασιλεὺς Πρίγκηψ Παῦλος· Πρωτεύουσα : Βελιγράδιον.

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία. Ἔκτασις 70.367 τ. χλμ. Πληθυσμὸς 2.195 242. Στρατὸς 6.650. Πρόεδρος - Στρατηγὸς Γεώργιος Οὐμπίκο. Πρωτεύουσα Γουατεμάλα.

ΔΑΝΖΙΓΚ (Β. Εὐρώπη) Ἐλευθέρα πόλις. Ἔκτασις 1250 τ. χλμ. Πληθυσμὸς 407.517. Εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐντολὴν τῆς Κ.Τ.Ε., ἡ ὁποία διορίζει τὸν Ὕπατον Ἀρμοστὴν τὸν λεγόμενον, Σὲαν Λίστερ Δανζιγκ

ΔΑΝΙΜΑΡΚΙΑ. Μοναρχία συνταγματικὴ. Ἔκτασις 44.300 τ χλμ. Πληθυσμὸς 3.623·000. Στρατὸς 14.136 Βασιλεὺς Χριστιανὸς Ι' πρωτεύουσα Κοπεγχάγη.

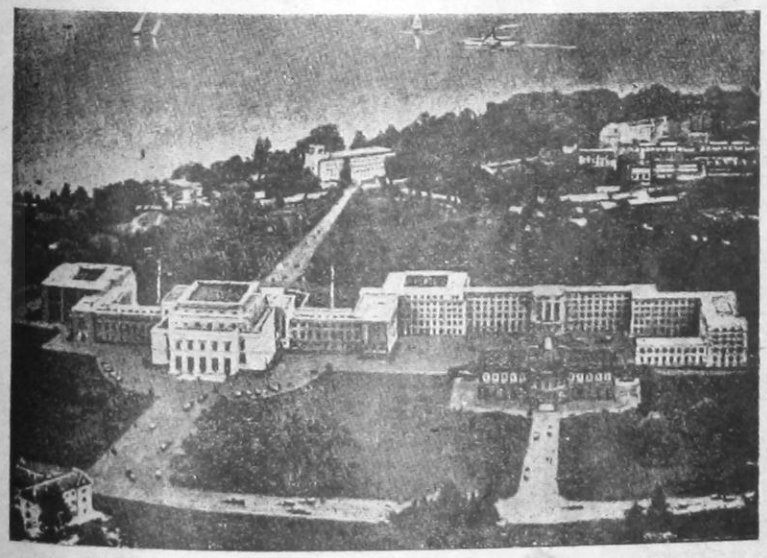
ΕΛΒΕΤΙΑ Ὁμοσπονδία Δημοκρατικὴ Ἔκτασις 41.295 τ. χλμ. πληθυσμὸς 4.066.40 Στρατὸς 46. χιλ. πρόεδρος Ροδόλφος Μίνγκερ. πρωτεύουσα Βέρνη.

ΕΛΛΑΣ (Εὐρώπη) Μοναρχία συνταγματικὴ. Ἔκτασις 130.199 τ. χλμ. πληθυσμὸς 6 710.000. Κατὰ χλμ. 51. Στρατὸς τῷ 1933ἦτο 4.995ἀξιωμ. 48.048 στρατ. Στόλος 38 πλοῖα. Ἀεροπλανα 174. Βασιλεὺς Γεώργιος Β' πρωτεύουσα Ἀθῆναι.

Ὁ Βασιλεὺς ΓΕΩΡΓΙΟΣ ὁ Β'

ΕΣΘΟΝΙΑ (Β. Εὐρώπη - Βαλτικὴ Θάλασσα) (Τμῆμα ἀποσπ. ἐκ Ρωσσίας τῷ 1918) Δημοκρατία. Ἔκτασις 47. 548 τ.χλμ. πληθυσμὸς 1.124.000. Στρατὸς 13.535. Στόλος 21 μικρὰ πλοῖα. Ἀεροπλανα 74. πρόεδρος Κωνστῖνος Πάτς πρωτεύουσα: Ρεβάλη.

Τὸ ἐν Γενεύῃ κτίριον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία. Ἔκτασις 7 839.383 τ. χιλ. πληθυσμὸς 137. 008,435. Κατὰ χιλιομ. 18. Στρατὸς

Ὁ Πρόεδρος Φ. ΡΟΥΣΒΕΛΤ

12.403 ἀξιωματικοὶ καὶ 118.750 στρατιῶται. Στόλος 349 πλοῖα. πληρώματα αὐτῶν 10.500 ἀξιωμ. 85 χιλ. ναῦται πρόεδρος Φραγκλῖνος Ροῦσβελτ. πρωτεύουσα: Νέα Ὑόρκη.

ΙΑΠΩΝΙΑ. Αὐτοκρατορία συνταγματικὴ. Ἔκτασις 631.014 τ. χλμ. πληθυσμὸς 90.396.043. Στρατὸς 17.343 ἀξιωμ. 259.304 στρατ. Στόλος 189 πλοῖα καὶ 28 ὑπὸ κατασκευὴν μὲ πλήρωμα 91.506. Αὐτοκράτωρ ΧΙΡΟΧΙΤΟ, πρωτεύουσα Τόκιον.

ΙΡΑΚ (Ἀσία) Μοναρχία. Ἔκτασις 250,148 τ. χλμ. πληθυσμὸς 2894.

Βασιλεὺς ΓΚΑΖΙΟΥΛΕΒΒΕΛ

282. Στρατὸς 30 χιλ. Βασιλεὺς Γκαζιουλεβὲλ πρωτεύουσα Βαγδάτη.

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία. Ἔκτασις 1714 τ. χλμ. πληθυσμὸς 2.554.693. Στρατὸς 5.250 πρόεδρος Σεβὲρ Ζοσὲ Βελάσκο. πρωτεύουσα Κουΐτο

ΙΣΛΑΝΔΙΑ (Β. Εὐρώπη) Μοναρχία συνταγματικὴ. Ἔκτασις 69.719 τ. χιλμ. Πληθυσμὸς 108 861. Βασιλεὺς Χριστιανὸς Ι' (ὁ τῆς Δανιμαρκίας) πρωτεύουσα: Ταλλίνη.

ΙΣΠΑΝΙΑ (Ν. Εὐρώπη) Δημοκρατία. Ἔκτασις 505.150 τ. χλμ. πληθ. 24.012.430. Στρατὸς 223 χιλ. Στόλος 50 πλοῖα μὲ 18 χιλ. πλήρωμα πρόεδρος Νιτσέτο Ἀλκάλα Ζαμόρα Ι. Τορρὲς πρωτεύουσα Μαδρίτη

ΙΤΑΛΙΑ (Ν. Εὐρώπη) Μοναρχία Συνταγματικὴ. Ἔκτασις 312.510 τ.

Πρωθυπουργὸς ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

χλμ. πληθυσμὸς 42.800.000 Κατὰ χλμ. 135. Στρατὸς 50.674 ἀξιωμ. 564.062 στρατ. Ἀεροπλανα 1640 μὲ 24.659 ἀεροναύτας. Στόλος 196 πλοῖα καὶ ὀκτὼ ὑπὸ κατασκευὴν, πλήρωμα στόλου 2691 ἀξιωμ. 50.800 ναῦται. βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὁ Γ' πρωτεύουσα Ρώμη.

ΚΑΝΑΔΑΣ πρωτεκτοράτον τῆς Ἀγγλίας. Ἔκτασις 5,995.463 τ. χλμ πληθυσμὸς περιλαμβάνεται εἰς τὸν τῆς Ἀγγλίας. Στρατὸς 9,029 ἀξιωματ. 125.722 στρατ. Στόλος 7 πλοῖα μὲ πλήρωμα 244 ἀξιωμ. 2.152 ναῦται. Ἀρμοστὴς Λόρδος Μπέσμοργκ, πρωτεύουσα Ὀττάβα.

ΚΙΝΑ (Ν. Ἀσία) Δημοκρατία. Ἔκτασις 11.174.000 τ. χλμ. πληθυσμὸς 431.480.000. Κατὰ χλμ. 39. Στρατὸς 800 χιλ. Στόλος 52 πλοῖα. πρόεδρος Λὶν Σέν. πρωτεύουσα Πεκῖνον.

ΚΟΛΟΜΒΙΑ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία. Ἔκτασις 690.536 τ. χλμ. πληθυσμὸς 7.851.000. Στρατὸς 477 ἀξιωμ. 3 χιλ. στρατός. Στόλος 10 πλοῖα. πρόεδρος Δὸν Ἀλφόνσος Λόπεζ πρωτεύουσα Βογότα.

ΚΟΥΒΑ (Νῆσος Ἀμερικὴ) Δημοκρατία. Ἔκτασις 75.235. πληθυσμὸς 4.011.088. Στρατὸς 13.860. Στόλος 21 πλοῖα μὲ πλήρωμα 1150 ναύτας, ἀερόπλανα 116, πρόεδρος Κάρολος Μεντιέτας, πρωτεύουσα Χαβάνα

ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία, ἔκτασις 46 χιλ. τ. χλμ., πληθυσμὸς 471.525, στρατὸς ἐν καιρῷ εἰρήνης 500 ἄνδρες ἐν πολέμῳ 150 χιλ., πρόεδρος Δρ Ριχάρδος Ὀρεαμοῦνο, πρωτεύουσα Σὰν Ἰοσέ.

ΔΕΤΤΟΝΙΑ (Β. Εὐρώπη) Δημοκρατία (τμῆμα ἀποσπασθὲν ἐκ τῆς Ρωσσίας τῷ 1918), ἔκτασις 44 χιλ. τ. χλμ., πληθυσμὸς 1.900.045 στρατὸς 25.200, στόλος 6 πλοῖα, πρόεδρος Ἀλβέρτος Γκβίεσιτς, πρωτεύσα Ρήγα.

ΔΙΒΕΡΙΑ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία, ἔκτασις 65 χιλ. τ. χλμ., πληθυσμὸς 1 ἑκατ. στρατὸς 800 ἄνδρες, πρόεδρος Ἐδουΐν Μπάρτσλαϊ, πρωτεύουσα Μονρέβια.

ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ (Β. Εὐρώπη τμῆμα ἀποσπασθὲν ἐκ Ρωσσίας τῷ 1918) Δημοκρατία, ἔκτασις 85.670 τ. χλμ. πληθυσμὸς 2.421.777, στρατὸς 72. 255, πρόεδρος Ἀθανάσιες Σμετένας πρωτεύουσα Κάουνας.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ (Εὐρώπη). Μέγα Δουκᾶτον, μοναρχία συνταγματικὴ, ἔκτασις 2586 τ. χλμ. πληθυσμὸς 260 χιλ. Κατὰ χλμ. 116. Μεγάλη Δούκισσα Σαρλόττα, πρωτεύουσα Λουξεμβοῦργον.

ΜΕΞΙΚΟΝ (Β. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία. Ἔκτασις 1.969.151 τ. χλμ. Κατὰ τ. χλμ 8. Στρατὸς 58.262 Στόλος 17 πλοῖα μικρὰ, πρόεδρος, στρατηγὸς Λάζαρος Γκαρδένας πρωτεύουσα Μεξικὸν.

ΜΟΝΑΚΟ (Εὐρώπη) Μέγα Δουκᾶτον. Μοναρχία συνταγματικὴ, Ἔκτασις 1.500 τ. χλμ. πληθυσμὸς 24. 927, πρίγκηψ Λουδοβῖκος Β ! πρωτεύουσα Μονακὸ.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ (Β. Εὐρώπη) Μοναρχία συνταγματικὴ, ἔκτασις 323.970 πληθυσμὸς 2,649.775, κατὰ χλμ. 7 στρατὸς 5 140, στόλος 37 πλοῖα. Ἀεροπλανα 20, ὑδρόπλανα 36. Βασιλεὺς Χάακον Ζ', πρωτεύουσα Ὄσλο.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ (Εὐρώπη) Μοναρχία συνταγματικὴ, ἔκτασις 34 186 τ. χλμ. πληθυσμὸς 7.920.38. Κατὰ χλμ. 232 Βασίλισσα Βιλελμίνη, πρωτεύουσα Χάγη

ΟΥΓΓΑΡΙΑ (Κεντρώα Εὐρώπη). Βασίλειον, ἀνεξάρτητον, ἔκτασις 92. 916 τ. χλμ. πληθυσμὸς 8.683.740, κατὰ χλμ. 93, στρατὸς 35 χιλ. Ἀντιβασιλεὺς ναύαρχος Νικόλαος Χόρτυ, πρωτεύουσα Βουδαπέστη.

ΠΕΡΟΥ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία, ἔκτασις 685.123 τ. χλμ. πληθυσμὸς 6.147.000. Κατὰ χλμ. 16. στρατὸς 9.850, στόλος 18 πλοῖα, πρόεδος στρατηγὸς Δὸν Ὀσκὰρ Μπεναβίδης, πρωτεύουσα Λίμα.

ΠΟΛΩΝΙΑ (Κ. Εὐρώπη τμῆμα ἀποσπασθὲν ἐκ Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Αὐστρίας τῷ 1918) Δημοκρατία. ἔκτασις 388.634, πληθυσμὸς 34 ἑκατ. Κατὰ χλμ. 84. Στρατὸς 283.885, ἐν πολέμῳ 1.200.000, στόλος 21 πλοῖα μικρά, πρόεδρος Ἰγνάτιος Μοστσίσκη πρωτεύουσα Βαρσοβία.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ (Ν. Δ. Εὐρώπη) Δημοκρατία. ἔκτασις 91.489. πληθυσμὸς 5,960.056. Κατὰ χλμ. 65.

Στρατὸς 47.491. Στόλος 32 πλοῖα, πρόεδρος στρατηγὸς Καρμόνα πρωτεύουσα Λισσαβὼν.

ΠΕΡΣΙΑ Μοναρχία συνταγματική, ἔκτασις 1.647.000, πληθυσμὸς 15

Σάχης ΡΙΖΑ ΣΑΧ ΠΕΧΛΕΒΗ

ἑκατομ. στρατὸς 80 χιλ. Ἀερόπλανα 45. Σάχης Σαχινσὰχ Ριζὰ Πεχλεβῆ, πρωτεύουσα Τεχεράνη.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ (Β. Εὐρώπη) Μοναρχία Συνταγματική. Ἔκτασις 294 967

Ὁ Βασιλεὺς ΚΑΡΟΛΟΣ Β΄

τ. χλμ. 59. Στρατὸς 246.351 Στόλος 25 πλοῖα Ἀερόπλανα 790, βασιλεὺς Κάρολος ὁ Β΄ πρωτεύουσα Βουκουρέστιον.

ΡΩΣΣΙΑ (Β. Εὐρώπη καὶ Β. Ἀσία) Ἕνωσις τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν. Ἔκτασις 21,342. 872 τ. χλμ πληθυσμὸς 169 ἑκατ. Στρατὸς 562 χιλ. Στόλος περὶ τὰ 50 πλοῖα. Ἀεροπλάνα 1750. πρόεδρος Σύντροφος Καλενὶν πρωτεύουσα Μόσχα.

Ὁ Πρόεδρος ΚΑΛΕΝΙΝ

Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. περιλαμβάνει τὴν Οὐκρανίαν πρωτεύουσα Χάρκοβον—μὲ πληθυσμὸν 29 ἑκατ., τὸν Καύκασον μὲ πρωτ. Τυφλὶς καὶ πληθ. 6 ἑκατ. τὸ Ὄζμπεκιστὸν πρωτεύουσα Τάσκεντ. μὲ πληθ. 5.270.000. Τὸ Τατζιστὰν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀφγανιστὰν καὶ Κίνας μὲ πληθ. 900 χιλ.

ΣΟΥΗΔΙΑ Μοναρχία συνταγματική, ἔκτασις 448. 440 τ. χλμ· στόλος 85 πλοῖα, ἀερόπλανα 176 μὲ 1149 ἀεροναύτας. Βασιλεὺς Γουσταῦος ὁ Ε΄ πρωτεύουσα Στοκχόλμη.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ Δημοκρατία, ἔκτασις 140.408 τ. χλμ., πληθυσμὸς

Ὁ Πρόεδρος Μάζαρικ

14.726.158 Κατὰ χλμ. 17. Στρατὸς 10.059 ἀξιωμ. 99.578 στρατ., στόλος ἀεροπορικὸς 546 καὶ 6.482 ἀεροναῦται, πρόεδρος Τόμας Ζ. Μάζαρικ πρωτεύουσα Πράγα.

ΦΙΛΛΑΝΔΙΑ (Β. Εὐρώπη) (τμῆμα ἀποσπασθὲν ἐκ Ρωσσίας τῷ 1918) Δημοκρατία. Ἔκτασις 195 589 τ. χλμ. πληθυσμὸς 3.667.067 κατὰ χλμ. 31, στρατὸς 29.738, στόλος 29 πλοῖα πρόεδρος Δρ Πέχο Ἔβιντ, πρωτεύουσα Χελσίνκι.

ΧΑΙΤΗ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία. Ἔκτασις 12.305, πληθυσμὸς 12.251. Στρατὸς 2.736. πρόεδρος Στένιο Βιτσέντ, πρωτεύουσα Πὸρτ Ὁ-Πρένς.

ΧΙΛΗ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία, ἔκτασις 751.510 τ. χιλιόμετρα., πληθυσμὸς 4.454.000, κατὰ χιλ. 6, στρατὸς 8. 125, στόλος 27 πλοῖα, ἀερόπλανα 105, πρόεδρος Ἀρθοῦρος Ἀλεξανδρῆ, πρωτεύουσα Σαντιάγο

ΧΟΝΔΟΥΡΑ (Ν. Ἀμερικὴ) Δημοκρατία, ἔκτασις 64.385 τ. χλμ. πληθυσμὸς 854.184, κατὰ χλμ. 25, στρατὸς 2 597, πρόεδρος Δρ Τ. Τζάριας, πρωτεύουσα Τεγουσιγάλπα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ὁ Βένθιμ δὲν ἐπλησίαζε τὸ μελετητήριόν του, ἐὰν δὲν ἔκρουεν ἓν προγύμνασμα ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του ὀργάνου.

—Ὁ Κυβέριος οὐδέποτε διώρθου τὸ ἅπαξ γεγραμμένον, ἔλεγε δὲ «ὃ γέγραφα, γέγραφα».

—Ὁ Μίλτων τοὺς 40 στίχους, τοὺς ἔκαμνε δέκα.

—Ὁ Ρουσσὼ εἶχε τόσο ἀσθενῆ μνήμην, ὥστε οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἀποστηθίσῃ ἓξ στίχους.

—Ὁ Οὐάλτερ Σκὼτ ἀφῆκε νὰ περέλθωσι 13 ἔτη διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὰς ἐπικρίσεις τῶν ποιημάτων του.

—Ὁ Βύρων ἔγραφεν ὡς ἐξῆς: ἔφερεν ἐπὶ τοῦ χάρτου πέντε καθέτους γραμμάς. Εἰς τὴν πρώτην στήλην ἔγραφε τὴν ἰδέαν του, ὁποία τὸ πρῶτον παρίστατο εἰς τὴν διάνοιάν του, εἰς τὴν δευτέραν προσέθετε, παρέλιπε, διώρθου, ἐξωνύχιζεν, ἄχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὴν πέμπτην στήλην, ὅπου ἡ φράσις ἦτο ἀνεπίληπτος. Πολλάκις διώρθωσε μίαν ρῆσιν εἰκοσάκις· κατὰ ρητὴν δὲ ὁμολογίαν του, ἕνα Σάββατο ἐδαπάνησε 14 ὥρας διὰ νὰ τελειώσῃ μίαν περίοδον.

—Ὁ Λούθηρος δὲν ἠδύνατο νὰ γράψῃ, ἐὰν δὲν εἶχε εἰς τὰ πόδια του κύνα, τὸν ὁποῖον ἔτρεφε μὲ τὰ ἴδιά του τὰ χέρια Εἰς τὸ γραφεῖόν του ἵστατο σταυρὸς ἐξ ἐλεφαντώδους. Ὁσάκις εἶχεν ὄρεξιν, εἰργάζετο κατὰ συνέχειαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, οὐδέποτε ἐξερχόμενος εἰς τὴν ὁδὸν· ἀπαυδῶν δὲ ἐλάμβανε τὴν κιθάραν ἢ τὸν αὐλόν. Μετὰ τὴν μουσικὴν οὐδὲν ἄλλο ἠγάπησε παρὰ τὰ νήπια καὶ τὰ ἄνθη.

—Ὁ Καλβῖνος ἐμελέτα καὶ συνέγραφε κατακείμενος εἰς τὴν κλίνην. Τὴν πρωΐαν διέτασσε τὸν ὑπηρέτην του νὰ τοῦ παραθέσῃ τράπεζαν μετὰ χειρογράφων, βιβλίων, χάρτου καὶ μελάνης. Ἐάν ποτὲ ἠναγκάζετο νὰ ἐξέλθῃ τοῦ οἴκου, ἐπανερχόμενος ἐξεδύετο ἀμέσως κατεκλίνετο καὶ ἐξηκολούθει τὰς μελέτας του. Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου παρέλαβε γραμματέα, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑπηγόρευε. Οὐδέποτε διώρθωσε καὶ μίαν λέξιν του. Πᾶσα φράσις, πᾶσα πρότασις ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ χείλη του πλήρης, ἀρτία, καλλιεπὴς καὶ χαριεστάτη. Ὁσάκις ἐδυσκολεύετο νὰ σκεφθῇ ἐφόρει τὴν στολὴν, ἐξήρχετο, ἠσχολεῖτο καὶ μῆνας πολλοὺς εἰς ἄλλα πράγματα, ἕως οὗ πάλιν κατελαμβάνετο ὑπὸ τῆς προσφιλοῦς ὁρμῆς· τότε ἐπανερχόμενος εἰς τὸν οἶκόν του ἐξεδύετο καὶ εἰργάζετο εἰς τὴν κλίνην.

—Ὁ Πασχὰλ ἔγραφεν εἰς λεπτοτάτας ταινίας.

ΜΙΑ ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ ΠΡΟΡΡΗΣΙΣ

Ὑπὸ ΝΙΚΟΛ. Κ. ΜΑΚΡΙΔΟΥ

Κατὰ τὸ 1852 εἷς νεαρὸς Ρῶσσος, ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς ἐν Σταμπούλ ρωσσικῆς πρεσβείας κ. Τοεχατσὲφ, ματέπειτα περιώνυμος ναύαρχος τῆς Ρωσσίας διαπρέψας εἰς πολλὰς ναυμαχίας, ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις πραγματείαν περὶ Σταμπούλ ὡς ἐμπορικοῦ καὶ ναυτικοῦ λιμένος καὶ ἐξέφερε κρίσεις τινὰς περὶ τῶν κατοίκων ἐν γένει καὶ περὶ τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῆς βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Ὁ νεαρὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Γάλλος συγγραφεὺς Ἐλισσαῖος Ρεκλοὺς (Elisée Reclus), ὁ κατόπιν καταστὰς περιώνυμος γεωγράφος καὶ τὸ σέμνωμα τῆς Γαλλίας, ἔγραψε τὸν πρόλογον τοῦ ρηθέντος βιβλίου ἐν ᾧ ἐξέφερε τοιούτας ἀλανθάστους περὶ τοῦ μέλλοντος κρίσεις, ὥστε δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς θεόπνευστοι προφητεῖαι.

Μεταγλωττίζω μετ' ἀληθοῦς θαυμασμοῦ τοὺς λόγους τοῦ δαιμονίου Γάλλου, συγγραφέως γραφέντας πρὸ ὀγδοήκοντα τριῶν ἐτῶν.

— «Οἱ λαοὶ τῆς ὑφηλίου, λέγει ὁ δαιμόνιος Ἐλισσαῖος Ρεκλοὺς, ὀφείλουν ὀλίγον κατ' ὀλίγον, παρερχομένων τῶν ἐτῶν τῆς μεγαλομανίας, νὰ αἰσθανθῶσι γεννώμενον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τὸ ἰσχυρὸν αἴσθημα τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης. Πῶς θὰ ἐκτελεσθῇ ἡ εὐτυχὴς αὕτη μεταμόρφωσις δὲν γνωρίζω καὶ δὲν δύναμαι ἀσφαλῶς νὰ προεικάσω, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ἐν Τουρκίᾳ ὅπως εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς ὑφηλίου μετὰ τὴν λῆξιν ἑνὸς τεραστίου γενικοῦ πολέμου, ὅστις θὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἔτη, μία κρίσις πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποσυνθέσεως θὰ προηγηθῇ τῆς περιόδου τῆς ἀναγεννήσεως τῶν λαῶν.

Οἱ λαοὶ θὰ συναισθανθοῦν τότε τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀλληλεγγύης καὶ θὰ ἱδρύσουν, εἰμαι βέβαιος, ἔν διεθνὲς συμβούλιον ὅπερ θὰ διέπῃ τὰς μεταξὺ τῶν κρατῶν σχέσεις καὶ θὰ ἐπιλύῃ τὰς ἀναφυομένας ἀσυμφωνίας καὶ διαφοράς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν, οἱ μεταξὺ τῶν ἰσχυόντων κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἀνταγωνισμοὶ, ἀποτελοῦν διὰ τὴν Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίαν ἓν σύνολον ἀσφαλείας. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἐγγύησις διὰ τὸ μέλλον. Ἡ Ὀθωμ. Αὐτοκρατορία, θᾶττον ἢ βράδυν, θὰ καταρρεύσῃ καὶ ὁ Τουρκικὸς λαὸς θὰ αἰσθανθῇ μίαν ἡμέραν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφίνῃ τὰ πάντα εἰς τὸ πεπρωμένον (ἐτζὲλ), ἀλλὰ διὰ νὰ ζήσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ὀφείλει νὰ ἔχῃ πίστιν ἀκλόνητον εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις καὶ νὰ ἐργάζηται ἀνενδότως καὶ ἐν ὁμοφωνίᾳ διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ. Δὲν εἶναι ἀπίθανον καὶ φρονῶ ὅτι θὰ παρουσιασθῇ ἐν Τουρκίᾳ, εἷς ἰσχυρὸς καὶ ἀδάμαστος ἡγέτης, μὲ ἀκράδαντον θέλησιν καὶ μὲ ἀξιοθαύμαστον διάνοιαν, ὅστις θὰ ἀναλάβῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀναμορφώσεως, τῆς καθοδηγήσεως καὶ τῆς προόδου τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους, ὅπερ θὰ καταστῇ ἀληθῶς ἀνεξάρτητον».

Τῇ 21 Δεκεμβρίου 1935

ΝΙΚΟΛ. Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ
ΚΑΙ Ο ΚΟΙΝΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ ἰατροῦ

Ὁ κ. Παναγ. Παπαστράτος, υἱὸς ἱερέως, ὁρμώμενος ἐκ Χηλῆς τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς εἰς τὴν Μ. τοῦ Γένους Σχολὴν καὶ ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν εἰς τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὅπου ἰδιαιτέρως ἐξησκήθη εἰς τὴν Μαιευτικὴν Κλινικὴν τοῦ καθηγητοῦ κ. Λούρου. Ἐπανακάμψας ἐνταῦθα εἰργάσθη ἐπὶ τριετίαν εἰς τὴν Παθολογικὴν καὶ Χειρουργικὴν Κλινικὴν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ παρὰ τῷ διακεκριμένῳ ἀειμνήστῳ καὶ πολυκλαύστῳ Ἀρχιχειρουργῷ αὐτῶν Τομάζῳ Σγουρδαίῳ. Ἀποσυρθεὶς τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ἐγκατεστάθη ἐν Νεοχωρίῳ τοῦ Βοσπόρου καὶ ἔκτοτε λίαν εὐεργετικῶς ἐξασκεῖ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ προάστεια τοῦ Ἄνω Βοσπόρου, συγκεντρώνων τὴν ἀμέριστον ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν πάντων, τόσον διὰ τὸ ἰατρικόν του τάλαντον, ὅσον καὶ διὰ τὰς πολλάς του ἀρετάς. Γλυκύς, μειλίχιος καὶ λεπτότατος τοὺς τρόπους ὁ κ. Παπακὺς, μειλίχιος καὶ λεπτότατος τοὺς τρόπους ὁ κ. Παπαστράτος γοητεύει διὰ τῆς στωμυλίας του καὶ τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν του γνώσεων τοὺς συνομιλητάς του. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διετέλεσεν πρόεδρος τῆς Ἐφορείας τῶν σχολῶν Νεοχωρίου, ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ λίαν καρποφόρως καὶ ἀναδείξας ταύτας εἰς πρότυπον διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ ἐπιβολῆς. Τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν τοῦτο Ἡμερολόγιον ὑπερηφανεύεται καὶ δικαίως διότι ἐφέτος συγκαταλέγει μεταξὺ τῶν πολλῶν του συνεργατῶν καὶ τὴν προσωπικότητα τοῦ προσφιλοῦς φίλου κ. Π. Παπαστράτου ἰατροῦ, ὅστις πράγματι τιμᾷ τὴν ὁμογένειαν ἐν τῷ Ἄνω Βοσπόρῳ.

Ὅλη μας ἡ ὕπαρξις καθὼς καὶ ἡ ὕπαρξις παντὸς ἐνοργάνου ὄντος ἀπὸ τῶν φυτῶν μέχρι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἕνας διηνεκὴς πόλεμος. Ἕνας πόλεμος αἱματηρὸς ἢ ἀναίμακτος ὅπως ὁ ἀγὼν ὁ οἰκονομικὸς καὶ ὁ ἀγὼν τῆς ἠθικῆς ἐπικρατήσεως. Ἡ ζωὴ λοιπὸν εἶναι μία νίκη καὶ αὕτη προϊὸν μιᾶς ἐπιτυχοῦς πάλης. Τὸν πόλεμον τοῦτον δὲν κατώρθωσε ν' ἀποφύγῃ ὁ ἄνθρωπος παρ' ὅλον τὸν λεγόμενον πολιτισμόν του καὶ παρ' ὅλας τὰς εἰρηνιστικὰς συστάσεις τῶν θρησκειῶν του.

Τὴν πρώτην ἀπόπειραν συστηματικῆς ἀμύνης ἔκαμεν, ὅταν τραυματίαι τινες ἀπεφάσισαν νὰ ἱδρύ-

σουν τοὺς πρώτους συνοικισμούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνοικισμοὶ ὁμαδικῆς ἀμύνης ἐναντίον παντὸς ἐπιτιθεμένου. Ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τῶν τραυμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχον λάβει εἰς μίαν συμπλοκήν, συνέστησαν τὴν πρώτην Κοινότητα καὶ ὥρισαν τάξιν συνανθρώπων των νὰ λύουν τὰς διαφοράς των καὶ ἄλλην τάξιν νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀδικοῦντας, ἔδρυσαν δηλ. τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φρουρὸν ἔνοπλον τάξιν καὶ ἐφαντάσθησαν ὅτι θὰ κατώρθωναν νὰ λύσουν τὸ ζήτημα τοῦ αἱματηροῦ πολέμου διὰ τῆς ὁμαδικῆς ἀμύνης. Ἐξελήχθησαν εἰς κράτη, προήχθησαν εἰς πολιτισμὸν ἀλλ' ὁ πόλεμος ὄχι μόνον δὲν ὑπεχώρησεν, ἀλλ' ὅπως ὁ ἀτμὸς ὁ ὁποῖος ἐμποδίζεται νὰ φύγῃ ἢ ὁ ἠλεκτρισμὸς ὁ ὁποῖος συσσωρεύεται εἰς τὰ νέφη ἐκρήγνυται μὲ τρομερὰ ἀποτελέσματα τοιουτοτρόπως καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ποὺ ζοῦν εἰρηνικῶς κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁπλίζονται μέχρις ὀδόντων καὶ ἀγριώτεροι τῶν ζώων σπεύδουσιν εἰς τὰ σύνορα διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ὁ εἷς τοῦ ἄλλου.

Καὶ ὅπως εἰς τὴν πρωτόγονον κατάστασιν, τὸ δίκαιον εἶναι πάντα τοῦ νικητοῦ. Αἰτίας προβάλλουσι σύμφωνα μὲ τὴν ἀντίληψιν τῆς ἐποχῆς. Πόλεμος διὰ μίαν γυναῖκα, πόλεμοι θρησκευτικοί, πόλεμοι ἐθνικοὶ καὶ τελευταίως πόλεμοι οἰκονομικοί. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι προφάσεις. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ πόλεμος εὑρίσκεται ἐντός μας, εἶναι νόμος φυσικὸς ὅπως ἡ πεῖνα, ὁ ὕπνος, ἡ διαιώνισις τοῦ εἴδους καὶ ὡς τοιοῦτος ἴσως δὲν κατορθωθῇ ποτὲ ν' ἀποφευχθῇ. Εἰς τὸν πολιτισμόν μας δὲν πρέπει νὰ στηριζώμεθα διότι ὅ,τι δήποτε ἀνακαλύπτει τάχα διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ τελειοποιήσῃ τὸ χρησιμοποιεῖ διὰ τὴν καταστροφήν του.

Καὶ τὸν μὲν πόλεμον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων δὲν κατορθώσαμεν τοὐ-

Ὁ κ. Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ἰατρός

λάχιστον μέχρι σήμερον ν' ἀποφύγωμεν. Δυνάμεθα ὅμως ἕνα ἄλλον πόλεμον καὶ νὰ τὸν ἀποφύγωμεν καὶ τελεστόρως ν' ἀμυνθῶμεν, ἕνα πόλεμον ἐναντίον ἑνὸς κοινοῦ ἐχθροῦ, τῶν μικροβίων καὶ τῶν ἀσθενειῶν. Διὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν εὐτυχῶς εἶναι σύμφωνος σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης καὶ τρέφει τὸ αὐτὸ πάθος καὶ τὴν αὐτὴν ὁρμὴν ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ ἐχθρὸς αὐτός, ὁ ἀόρατος κόσμος τῶν μικροοργανισμῶν, παρ' ὅλην τὴν μικρότητά του ἔχει δύναμιν ἄθραστον χάριν εἰς τὸν εὔκολον πολλαπλασιασμόν του καὶ τὰς τοξίνας του. Ἀρκεῖ νὰ σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἕνα μικρόβιον ἐντὸς 24 ὡ-

ρῶν ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας ἠμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ 16 000 000 ἀπογόνους. Ὁ ἐχθρὸς αὐτὸς πρὸ πεντηκονταετίας περίπου ἦτο ἄγνωστος, τὰ διάφορα νοσήματα ἀπεδίδοντο εἰς τὸ ψῦχος, τὸν φόβον ἢ εἰς παλαιοτέρας ἐποχὰς εἰς τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνάλογοι προφυλάξεις ἐλαμβάνοντο. Τὰ δὲ θεραπευτικὰ μέσα ἢ ἦσαν ἀτελέστατα ἢ ἦσαν ἄγρια ὅπως αἱ ἀνθρωποθυσίαι πρὸς ἐξευμενισμὸν ὑπερφυσικῶν δυνάμεων.

Ἐπὶ τέλους ὁ ἐχθρὸς ἀνεκαλύφθη, τὰ μικρόβια ἔγιναν γνωστά, αἱ ἰδιότητές των, ὁ τρόπος τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς μεταδόσεώς των καὶ ἐλήφθησαν ἀνάλογοι προφυλάξεις δηλ. μία συστηματικὴ ἄμυνα. Θὰ φέρω ἕνα παράδειγμα. Τὸ μικρόβιον τοῦ τυφοειδοῦς, τῆς δυσεντερίας, τῆς χολέρας μεταδίδονται κυρίως διὰ τοῦ ὕδατος καὶ σπανίως μεταφέρονται εἰς τὸν ὀργανισμὸν διὰ τῶν τροφῶν καὶ ἐν γένει μὲ κάθε τι τὸ ὁποῖον ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα. Ἡ γνῶσις αὐτῆς τῆς ἰδιότητος τῶν μικροβίων παράγει τὴν ἀνάλογον προφύλαξιν. Δηλαδὴ τὸ νερὸ ἢ νὰ προέρχεται ἀπὸ κλειστὴν πηγὴν (νερὸ βουνοῦ ἢ βρύσεως ποὺ περνᾶ ἀπὸ χῶμα καὶ ὄχι νερὸ τοῦ ποταμοῦ) ἢ νὰ εἶναι βρασμένο. Τὰ χέρια νὰ πλύνωνται πρὸ τοῦ φαγητοῦ, ἡ τροφὴ νὰ εἶναι βρασμένη ἢ νὰ μὴ ἔχει ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ μολυσμένας ἑστίας. Ἰδοὺ ἡ γνῶσις τῆς ἰδιότητος ὡρισμένων μικροβίων διδάσκει ἀμέσως τὸν τρόπον ὡρισμένων προφυλάξεων.

Ἀλλ' ἡ σταθερωτέρα καὶ σπουδαιοτέρα προφύλαξις εἶνε ὁ ἐμβολιασμὸς διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ὀργανισμὸς ὁπλίζεται ἀποτελεσματικώτατα. Ὁ ἐμβολιασμὸς εἶναι τὸ πλέον ἰδεῶδες μέσον προφυλάξεως ἐναντίον ὡρισμένων μολυσματικῶν νοσημάτων. Καὶ πάντοτε μέν, ἰδίως δὲ ἐν καιρῷ ἐπιδημίας δὲν πρέπει νὰ μένῃ κανεὶς ἀνεμβολίαστος. Κανεὶς σεβόμενος τὴν ὑγείαν του, δὲν πρέπει ν' ἀφίνῃ τὸν ὀργανισμόν του ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἐπίθεσιν τόσον ὑπούλου καὶ ἐπικινδύνου ἐχθροῦ,

Ἡ εὐλογία, ἡ χολέρα καὶ ἡ πανώλης, ἡ τριὰς αὐτὴ τῶν ἐπιδημικῶν νοσημάτων ἦτο πρὸ ὀλίγον ἐτῶν ἀκόμη ὁ τρόμος τῆς ἀνθρωπότητος. Σήμερον διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ εἶναι νοσήματα περιφρονητέα. Ἡ ἐπιστήμη τὰ ἔχει ὑποτάξει ὑπὸ τοὺς πόδας της. Οὐδαμοῦ τολμοῦν νὰ εἰσχωρήσουν διότι ἀμέσως πατάσσονται. Τί λαμπρὸς καὶ νικηφόρος ἀγὼν τοῦ συνησπισμένου ἀνθρώπου. Τίς οἶδε τί παρόμοια ἀποτελέσματα θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν νὰ εἴχωμεν ἂν ἔγένετο παρόμοιος συνασπισμός, ἕνας ἱερὸς πόλεμος ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων; Τότε καὶ μόνον θὰ μποροῦσε ἡ ἀνθρωπότης νὰ καυχηθῇ ὅτι εἶναι πολιτισμένη.

Ἀλλὰ διὰ μίαν καλὴν καὶ σταθερὰν ὑγείαν δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁ ἐμβολιασμὸς καὶ αἱ προφυλάξεις ἀπὸ τὰ μικρόβια. Πρέπει νὰ τονωθῇ πρωτίστως καὶ ἡ ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ μας, ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἄμυναν τὴν ὁποίαν ἔχομεν εἴτε κληρο-

νομικῶς εἴτε ἐπικτήτως νὰ τὴν διατηρήσωμεν ἢ τοὐλάχιστον νὰ μὴ τὴν καταστρέψωμεν. Στοιχεῖα ἀπαραίτητα εἶνε ἡ Γυμναστικὴ (ὄχι ὁ ἀθλητισμός), ἡ καθαριότης τοῦ δέρματος, ὁ καθαρὸς ἀήρ, (ἀποφυγὴ τόπων συνωστισμοῦ, καφενείων κλπ.) ἡ ἀγάπη τοῦ φωτός, τοῦ ἡλίου, ἡ ἀποφυγὴ τῶν σκοτεινῶν δωματίων καὶ τῆς ὑγρασίας, ἡ διατήρησις εἰς καλὴν κατάστασιν τῶν πνευμόνων (ἀποφυγὴ ὀργχοπνευμονικῶν νοσημάτων καὶ δυνατοῦ βηχός), τοῦ κυκλοφοριοῦ συστήματος—καρδίας, ἀγγείων (ἀποφυγὴ μολυσματικῶν νόσων, ὑπερκοπώσεως συστηματικῆς, συγκινήσεων μεγάλων, δηλητηριάσεων νικοτίνης, ἀλκοόλ), τοῦ γαστρεντερικοῦ σωλῆνος—ὀδόντες στόμαχος—ἦπαρ—ἔντερα—διὰ τροφῆς καλῶς μασωμένης, γευμάτων εἰς ὡρισμένας ὥρας, ἀποφυγῆς ἐντερικῶν νοσημάτων (δυσκοιλιότης—διάρροια), ἀποφυγὴ τῶν τοξινῶν τὰς ὁποίας παράγουν ἡ ἀϋπνία, αἱ μεγάλαι συγκινήσεις καὶ ἡ ὑπερκόπωσις. Ἕνας ἰσχυρὸς ὀργανισμὸς ἔχων ἀνεπτυγμένην τὴν φυσικήν του ἄμυναν δύναται ν' ἀντεπεξέλθῃ νικηφόρως κατὰ τῶν περισσοτέρων ἀσθενειῶν. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ἀναλύει ἐν ἐκτάσει ἡ ὑγιεινή, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλας τὰς σχολὰς ὡς ἀπαραίτητον καὶ ὑποχρεωτικὸν μάθημα, σπουδαιότερον πάντων τῶν μαθημάτων, ἐφ' ὅσον ἡ ὑγεία εἶναι τὸ σπουδαιότερον κτῆμα τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ εἰ δυνατὸν νὰ διδάσκεται ὑπὸ ἰατροῦ ὡς μάθημα εὐχάριστον καὶ ὄχι δυσκολογώνευτος ἀποστήθισις, εἶδος συντακτικοῦ ἢ γραμματικῆς.

Ἡ στατιστικὴ μαρτυρεῖ ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὴν ὑγιεινὴν ἔχουσι καὶ τοὺς ὀλιγωτέρους θανάτους καὶ τὴν καλλιτέραν ἀντίληψιν, ἐφ' ὅσον νοῦς ὑγιὴς ἀγαπᾶ νὰ ζῇ εἰς ὑγιὲς σῶμα.

Νεοχώριον, Βοσπόρου,
Δεκέμβριος 1935

Π. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ ἰατρὸς

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΦΑΓΑΔΕΣ

Μίλων ὁ Κροτωνιάτης ἔφαγεν ἡμέραν τινὰ ὁλόκληρον βοῦν φονεύσας αὐτὸν διὰ γρονθοκοπήματος.

Ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Ἀλβῖνος ἔφαγεν ἐν προγεύματι 500 σῦκα, ἓν πιάτο ροδάκινα, 15 πεπόνια, 100 φραγκόσυκα, 48 στρείδια καὶ ἄμετρον ποσότητα σταφυλῶν.

Ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος Αὐρηλιανοῦ ὑποκριτής τις ὀνόματι Φάγων ἔφαγεν 1 κάπρον, 1 ἀρνίον, 100 ἄρτους, 1 γουρουνόπουλο τοῦ γάλακτος καὶ ἔπιεν 24 μέτρα οἴνου.

Ὁ Ἱσπανὸς Βονὲζ ἠδύνατο νὰ πίνῃ ἀτελευτήτως χωρὶς νὰ μεθᾷ.

Ἡ πριγκήπισσα Πανατίνα ἀναφέρει ὅτι εἶδε πολλάκις τὸν Λουδοβῖκον ΙΔ', νὰ τρώγῃ 4 γεμάτα πιάτα σοῦπαν, ὁλόκληρον φασιανόν, μίαν πέρδικα, ἓν μεγάλο πιάτο σαλάτα, δύο μεγάλα τεμάχια χοιρομηρίου, ἱκανὴν ποσότητα προβείου κρέατος, γλυκύσματα καρπούς καὶ ἄλλα.

Ἄλλοτε πάλιν γευματίζων τῷ 1687 παρετέθησαν ἐνώπιον αὐτοῦ 13 διάφοροι σοῦπαι, 22 διάφορα ψητά, 41 διάφορα ἄλλα φαγητά, 36 σαλάταις καὶ 12 σάλτσαις κ. ἄ.

Ὁ Λουδοβῖκος ΙΗ', ἔτρωγεν εἰς τὸ πρόγευμα 12 πριζόλαις. Συνηγωνίσθη ἡμέραν τινὰ ἐπὶ πολυφαγίᾳ μετά τινος δουκός. Ἀμφότεροι ἔφαγον, πλὴν ὁ ἀτυχὴς δοὺξ ἀπεβίωσεν ἐκ δυσπεψίας.

Ὁ Δομενὶλ ἔπινε κατὰ πᾶσαν ἑσπέραν 10 φιάλας καμπανίτου.

Ο ΣΑΚΚΟΣ ΤΗΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

Παλαιὸς ἀμύθητος τέχνης καὶ ἱστορικῆς ἀξίας ἀνεκτιμήτου εἰς ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη φυλάσσεται εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Σκευοφυλάκιον. Πλοῦτος τέχνης, τὸν ὁποῖον ἐκληροδότησαν ἀπ' αἰώνων εἰς αὐτό, Πατριάρχαι καὶ Ἀρχιερεῖς μεγάλοι ἢ καὶ Βασιλεῖς Ὀρθοδόξοι εἰς ἔνδειξιν ὑψηλῆς εὐλαβείας καὶ εὐμενείας πρὸς τὴν μητέρα καὶ τροφὸν πάντων τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Ἓν τῶν πολυτιμοτέρων καὶ συνάμα ὡραιοτέρων εἰς ἐμφάνισιν καλλιτεχνίας κειμήλιον, εἶναι καὶ ὁ ἱστορικὸς Σάκκος τῆς Τιβεριάδος ἢ τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸν ὁποῖον ὁ Οἰκ. Πατριάρχης ἀμφιέννυται κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Β'. Ἀναστάσεως, τὴν ὡραιοτέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν πασῶν τῶν τελετῶν τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου, ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπισήμων προσώπων καὶ κατὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, κατὰ τὴν κρατοῦσαν τυπικὴν διάταξιν, εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, συρρέοντος ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς Πόλεως. Ὁ ἱερὸς οὗτος Σάκκος ἀνῆκεν εἰς τὸν Διονύσιον Καλλιάρχην, μητροπολίτην πρῶτον μὲν Λαρίσσης εἶτα δ' Ἐφέσου, καὶ ἔχει ἡλικίαν μιᾶς καὶ ἡμισείας περίπου ἑκατονταετηρίδος. Διονύσιος ὁ Καλλιάρχης ἦτο γόνος μεγάλης οἰκογενείας εὐπατριδῶν. Εἷς τῶν ἀδελφῶν του ὑπῆρξεν Λυθέντης τῆς Βλαχίας, αὐτὸς δὲ πολυμαθέστατος ἀνὴρ γινώσκων ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ βάθος τὴν λατινικήν, ἀραβικήν, τουρκικὴν καὶ περσικὴν γλῶσσαν Μεγαλοπρεπὴς τὴν ὄψιν καὶ τὸ ἦθος, διεκρίνετο διὰ τὸν πλοῦτον τῆς περιβολῆς καὶ τῆς ἀμφιέσεώς του, κατὰ δὲ τὸν ἱστορικὸν Πουκεβίλ, ἦτο ὁ πλουσιώτερος ὀρθόδοξος κληρικὸς τῆς ἐποχῆς του. Ὡς Ἐφέσου ἔσχε τραγικὸν τέλος.

Τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ἱεράρχου κτῆμα ἦτο ὁ Σάκκος οὗτος, τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν παράδοσιν, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Διονυσίου μόναι ἐκέντησαν ἐν Βλαχίᾳ, ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν, ἐπὶ λευκοῦ σισπίου δι' ἀληθοῦς χρυσοῦ, ἀργύρου, μαργαριτῶν καὶ πολυτίμων ἐγχρώμων λίθων. Ὁ Σάκκος οὗτος ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τῆς διαχρύσου ἐπ' αὐτοῦ ἀναπαραστάσεως τῆς σκηνῆς τοῦ Χριστοῦ, ἥτις ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ἐν τῇ Τιβεριάδι λίμνῃ. Καὶ ἐν μὲν τῇ ὀπισθίᾳ ἐπιφανείᾳ ἐξεικονίζει τοὺς

Ἀποστόλους ἁλιεύοντας ἐν τῇ Τιβεριάδι κατὰ τὸ εὐαγγελικόν: «... δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν....» (Λουκ. Ε΄. 6), ἐν δὲ τῇ ἐμπροσθίᾳ κατὰ τὸ: «.... Οὐκέτι αὐτὸ ἑλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων... ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ λέγει αὐτοῖς... βάλλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὰ δίκτυα καὶ εὑρήσετε...., καὶ βλέπουσιν ἀν-

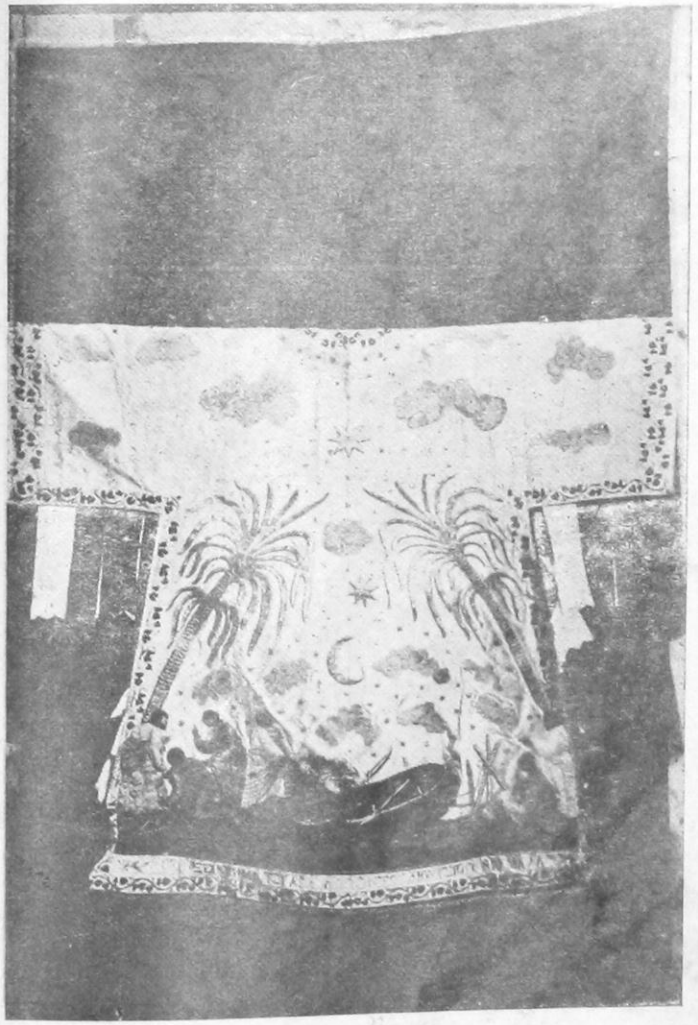
Ἡ ἐμπροσθία ἐπιφάνεια τοῦ ΣΑΚΚΟΥ τῆς ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ (*)

θρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον...» (Ἰωαν. Κεφ. ΚΑ. 4, 5. 6, 9).

Εἰς τὸ ἄνω μέρος καὶ τῶν δύο ἐπιφανειῶν φέρει κέντημα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ παριστάνει ἔνθεν καὶ ἔνθεν φοίνικας πρὸς τὴν βάσιν, εἰς τὸ μέσον δὲ νέφη, ἀστέρας, ἔμπροσθεν λάμποντα ἥλιον, ὄπισθεν δὲ ἡμισέληνον. Εἰς τὰ ἄκρα δὲ ἀντὶ σειρηνίου ἔχει χρυσοκέντητον κληματίδα μετὰ σταφυλῶν ἀπὸ μικρὰς χάνδρας πρασίνας,

(*) Αἱ φωτογραφίαι αὗται ἐλήφθησαν Σεπτῇ ἀδείᾳ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου Φωτίου τοῦ Β΄.

ἐρυθρὰς καὶ μαύρας. Εἰς τὸ ὄπισθεν μὲν κάτω μέρος φέρει χρυσοῖς γράμμασι τὴν ἐπιγραφήν: «Ὑπῆρξε] κτῆ-

Ἡ ὀπισθία ἐπιφάνεια τοῦ ΣΑΚΚΟΥ τῆς ΤΙΒΕΡΙΑΔΟΣ

μα τοῦ ἀοιδίμου Ἐφέσου Διονυσίου, 1810, Μαρτ. Λ΄.» εἰς τὸ ἔμπροσθεν δὲ κάτω μέρος «καὶ ἐπεσκευάσθη ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, 1888».

Ὁ Σάκκος τῆς Τιβεριάδος ἐπεσκευάσθη καὶ ἐπὶ Πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας τῷ Δέρκων τῷ 1930, ὅτε ἀφηρέθη τὸ τελείως κατεστραμμένον λευκὸν καὶ κυανόχρουν τῆς βάσεως σίπιον καὶ

Ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης **ΦΩΤΙΟΣ** ὁ **Β΄** περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Ὀφφικιάλων καὶ φέρων τὸν Σάκκον τῆς Τιβεριάδος κατέρχεται διὰ τῆς κλίμακος τῆς Μ Πρωτοσυγκελλαρίας εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς **Β΄** Ἀναστάσεως.

1856 καὶ τελευταίως ἐπὶ Πατριαρχείας Φωτίου τοῦ Β΄, τοῦ ἀπὸ ἀντ' αὐτοῦ ἐτοποθετήθησαν αἱ χρυσαργυροκέντητοι παραστάσεις λίαν

ἐντέχνως ἐπὶ βελούδου χρώματος βισύνου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰς παραστάσεις καὶ τὰ χρώματα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ τεχνικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τῆς τέχνης εἶναι σπουδαία καὶ ἐπιβλητική, ἡ ἔκφρασις τῶν εἰκονιζομένων προσώπων, ἡ ἁρμονία τῆς παραστάσεως, ἡ σύλληψις τῶν ἰχθύων ἐντὸς τῶν δικτύων, τὸ πλοῖον τὸ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἰχθύων κατακλυζόμενον, ἡ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκπλήξεως ἅμιλλα τῶν Ἀποστόλων πρὸς ἀνέλ-

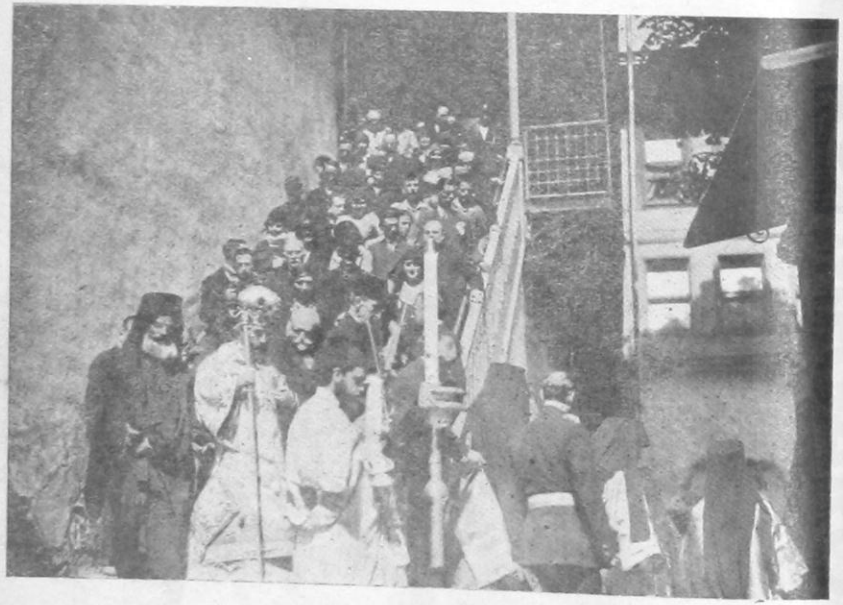

Ἡ **Α.Θ.Π.** ὁ Οἰκ. Πατριάρχης **ΦΩΤΙΟΣ** ὁ **Β΄** καὶ οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς κατερχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς **Β΄**. Ἀναστάσεως.

κυσιν τῆς ἄγρας ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀποτελοῦσιν ἕν σύνολον, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ θαυμασμὸν καὶ συνάμα σεβασμὸν πρὸς πάντα μετὰ προσοχῆς ἀτενίζοντα αὐτόν.

Ὁ βαρύτιμος οὗτος τῆς Τιβεριάδος Σάκκος προσδίδει ὅλως ἰδιαίτερα αἴγλην καὶ μεγαλοπρέπειαν εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦ περιόπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ ἐξαίρει ἔτι μᾶλλον τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν αἴγλην τῶν ἱερῶν τελετῶν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὰς ὁποίας μετ' ἐκπλήξεως πραγματικῆς παρακολουθοῦν πάντοτε οἱ προσερχόμενοι κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Ἀναστάσεως

Ἡ Πατριαρχικὴ Στολὴ τῆς Τιβεριάδος, ὡς λέγεται ἡ Στολὴ τῶν ἱερῶν ἀμφίων τὰ ὁποῖα φέρει ὁ Π)χης κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Β' Ἀναστάσεως, ἀποτελεῖται ἐκτὸς ἀπὸ τὸν προμνησθέντα Σάκκον, ἀπὸ ἓν Μέγα Ὠμοφόριον, ἓν Ἐπιτραχήλιον καὶ μίαν Μίτραν, ἅπαντα τῆς αὐτῆς τέχνης καὶ ἀξίας ὡς καὶ ὁ τῆς Τιβεριάδος Σάκκος. Καὶ ταῦτα ἀνῆκον τῷ ἀειμνήστῳ Ἐφέσου Διονυσίῳ τῷ Καλλιάρχῃ. Περὶ τῶν τριῶν τούτων πολυτίμων ἱερῶν ἀμφίων, θὰ ὁμιλήσωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταχωρήσωμεν καὶ τὰς φωτογραφίας αὐτῶν.

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκ. Πατριάρχης ΦΩΤΙΟΣ ὁ Β.' κατερχόμενος εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Β'. Ἀναστάσεως

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ

ὑπὸ Ι. Γ. ΤΣΟΥΡΟΥΚΤΖΗ καθηγητοῦ

ΝΥΚΤΑ μαγευτική. Πάνω στὸν ἀπόκρημνο βράχο τοῦ νησιοῦ ρουφᾷς ἀχόρταγα τὸ γλυκὸ πιοτό, ποὺ κερνᾷ ἡ Φύση στοὺς θαυμαστάς της.

Θάλασσα δουβὴ κοιμᾶτε σὰ νεράϊδα μὲ ξέπλεχτα μαλλιά. Δὲν ἀκοῦς παρὰ τὸ ἀνάσασμά της, φλοίσβον ἁπαλὸ στὰ χαλίκια τοῦ γιαλοῦ.

Τὸ φεγγάρι ἀναβαίνει στὸν οὐρανὸ τυλιγμένο σ' ἕνα πέπλον ἀπὸ λεπτὰ σύννεφα. Τὸ συντροφεύει ὁ αἱματοβαμμένος θεὸς τοῦ πολέμου. Τὰ ἀστέρια γύρω σέρνουν τὸ γαμήλιο χορό. Ἕνα δειλὸ ἀεράκι χαϊδεύει δειλὰ τὶς κορφὲς τῶν πεύκων.

Ἀπὸ μακρυὰ φτάνουν φωνὲς ἀνθρωπινὲς καὶ τραγούδια. Σὲ κάποια μάνδρα ἔχουν ἀγροτικὸ χορό. Ποῦ καὶ ποῦ ἀκοῦονται κουδουνίσματα καὶ ποδοβολιτά. Φλύκτορες σοβαροὶ μὲ τ' αὐτιὰ κατεβασμένα κουβαλοῦν τὰ πολύτιμά τους φορτία στὰ φειδωτὰ μονοπάτια.

Καὶ πόσα μάτια κλεισμένα στ' ἄφωνα μυστήρια τῆς Φύσεως! Πόσες ψυχὲς ἀναίσθητες στὴ μεγάλη ἱεροτελεστία! Λίγες πονεμένες καρδιὲς χύνουν σπονδὴ τὰ δάκρυά τους στὴν νεκρὰ σελήνη. Κι' ὅλα τ' ἄλλα τ' ἀστέρια, τὸ καθένα τους μὲ ὁποταχτικούς, σὰν τὸν μικροσκοπικό μας πλανήτη καὶ τὸν δορυφόρο του, ταξιδεύουν στὸ ἄπειρο χωρὶς ν' ἀφήνουν καμμίαν ἐντύπωσι στὰ σκουλίκια ποὺ σέρνοντε πάνω στὴ Γῆ

Ψηλὰ ὁ Ζεὺς, τὸ πιὸ μεγάλο παιδὶ τῆς οἰκογενείας μας, ξεχωρίζει μὲ τὴν ἤρεμή του ματιὰ ἀνάμεσα στὶς σπίθες τῶν γειτονικῶν του κόσμων. Ἐννιὰ δορυφόροι τὸν ὑπηρετοῦν πιστά. Ὁ φλογερὸς Ἀντάρης θυρεῖς πῶς ντρέπετε σιμά του

Πιὸ χαμηλὰ ὁ Στάχυς τῆς Παρθένου σπιθοβολεῖ κοντὰ στὸν ἀπαθῆ μας Κρόνο, ποὺ καταβαίνει στὸν ὁρίζοντα.

Ἀλλοίμονο πῶς μᾶς γελοῦν τὰ μάτια μας! Μικροὶ καὶ ἄτημοι ἀλήτες μὲ δανεικὴ καὶ πρόσκαιρη λάμψη, περνοῦν γιὰ ἐπισημότητες, μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ βρίσκονται στὴ γειτονιά μας. Τί εἶναι ὁ Ζεὺς κοντὰ στὸν Ἀντάρη, καὶ ὁ Κρόνος στὸ Στάχυ; Κι' ἡ πιὸ μεγάλη πλανεύτρα Σελήνη τί εἶναι μπροστὰ στοὺς γίγαντας, τῶν ὁποίων ἐπισκιάζει τὸ φῶς;

Βλέπεις τὸν Βέγα; Λαμπρὸ ἀστέρι δέβαια· Σκέψου ὅμως πόσο μακρυὰ εἶναι γιὰ νὰ καταλάβῃς τὴν πραγματικὴ λαμπρότητα. Ἂν ἦτον ὁ Ἥλιος στὴν ἀπόστασι τοῦ Βέγα, δὲν θὰ τὸν ἔβλεπες καθόλου.

ΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΚΟΡΔΟΥ

Το ΣΚΟΡΔΟΝ. Καθ' ὃν χρόνον ἡ ἰατρικὴ φαίνεται νὰ ἐπανέρχηται ἐπὶ μᾶλλον εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἁπλῶν φαρμάκων καὶ τὸ ὄνομα τῆς φυτοθεραπείας ἀντηχεῖ καθημερινῶς εἰς τὰ ὦτά μας ὡς μία νέα μέθοδος σωτηρίας δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ γήρατος ἢ τῆς ἀσθενείας, φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Ἡμερολογίου τὰς εὐεργετικὰς ἰδιότητας τοῦ σκόρδου.

Μεθ' ὅλην τὴν ὀριμείαν γεῦσιν του καὶ τὴν ἐπίμονον ὀσμήν του, τὸ σκόρδον δὲν εἶναι βλαβερὸν διὰ τὸν στόμαχον, καὶ ὅταν ἀκόμη τρώγεται εἰς μεγάλας δόσεις. Τοὐναντίον, ἡ ποικίλη ἐνέργεια τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ μας καθιστᾷ σωτήριον τὴν δρᾶσίν του.

Τὸ σκόρδον διαλύει τὰ κρύσταλλα τῶν ὁποίων ἡ ἐπισώρευσις προκαλεῖ τὴν ἀρτηριοσκλήρωσιν, καὶ ἐλαττώνει τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν. Διὰ τοῦτο συνιστᾶται εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως καὶ τῆς ὑψηλῆς πιέσεως τοῦ αἵματος.

Περαιτέρω τὸ σκόρδον διεγείρει καὶ κανονίζει τὴν κυκλοφορίαν ἕνεκα τῆς διεγέρσεως τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς μῦς τῆς καρδίας. Ἐπίσης εἶναι καθαρτικὸν τοῦ αἵματος καὶ διὰ τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ καλὰ ἀποτελέσματα εἰς πολλὰς ἀσθενείας αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν ἀρχήν των εἰς τὴν κακὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος ἢ εἰς κακὴν σύνθεσιν αὐτοῦ δηλ. κιρσοὺς αἱμορροΐδας, ρευματισμούς, δυσκοιλιότητας κτλ.

Τὸ σκόρδον περιέχει θειώδη αἰθέρια ἔλαια, τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (ἐξ οὗ καὶ προέρχεται ἡ δυσάρεστος ἀπόπνοια), καὶ ἀπολυμαίνουν τὰς τριχοειδεῖς διόδους τῶν πνευμόνων καὶ τῶν βρόγχων καὶ ἐλαττώνουν ταχέως τὰς πυώδεις ἀποχρέμψεις. Αἱ βρογχίτιδες, τὸ ἄσθμα, τὸ ἐμφύσημα ὡς ἐπίσης καὶ μερικαὶ ἀκόμη μορφαὶ πνευμονικῆς φυματιώσεως βελτιοῦνται διὰ τοῦ σκόρδου. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὀφείλεται εἰς μίαν ἄμεσον καὶ ἰδιαιτέραν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ βακίλλου τοῦ Κώχ.

Τὸ σκόρδον εἶναι πρώτης τάξεως ἀντισηπτικὸν καὶ προληπτικὸν κατὰ τῶν κολλητικῶν νόσων. Τέλος ἡ λαϊκὴ θεραπευτικὴ τὸ χρησιμοποιεῖ ὡς ἀνθελμινтικόν, ἰδιαιτέρως διὰ τὰ παιδία.

Εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι τὸ σκόρδον ἔχει πολυτίμους θεραπευτικὰς ἰδιότητας, αἱ ὁποῖαι φυλάττουν τὸν ὀργανισμὸν ἀπὸ μερικὰς προσβολὰς καὶ ὑποβοηθοῦν εἰς τὴν τήρησιν ἀρίστης καταστάσεως μέχρι βαθέος γήρατος. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν ἐγγὺς Ἀνατολήν, χώρας αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ ἔχουν τὸ ρεκὸρ τῆς μακροζωΐας, οἱ αἰωνόβιοι ἀποδίδουν ὅλην των τὴν καλὴν ὑγείαν εἰς τὴν σκορδαλιάν ἡ ὁποία εἶναι τὸ σύνηθες φαγητὸν τῶν χωρικῶν τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Η ΕΚΠΕΣΟΥΣΑ

Α΄.

Μὴ μὲ κτυπᾶτε τὴν πτωχὴν, καὶ μὴ λιθοβολῆτε
Τὴν ἀσκεπῆ μου κεφαλὴν μὲ ὕβρεις κ' εἰρωνείαν·
Τὸ ρόδον ὅπερ ἔπεσε χαμαὶ, μὴ τὸ πατῆτε·
Ὄχι, δὲν ἔζη πάντοτε εἰς ἀγορᾶς πλατεῖαν.
Χθὲς ἔτ' ὑπὸ τὸ μητρικὸν περυμμένον φύλλωμά του,
Ἤνθει ἁγνὸν, τὸν κάλυκα καὶ τὴν δρόσον κλεῖον,
Ἀλλ' οἴμοι, τὸ ἐπρόδωσε τὸ μύρον κ' ἡ χροιά του,
Καὶ εἶχε τόσων εὔθραυστον καὶ ἀσθενὲς κλωνίον...
Ἐπάλαισεν ὡς δύναται ἓν ρόδον νὰ παλαίσῃ.
Πίπτει ἡ δρῦς καὶ τὸ πτωχὸν τὸ ρόδον νὰ μὴ πέσῃ;
Καὶ ὅμως καὶ εἰς τῆς ὁδοῦ καταπεσὸν τὸ χῶμα,
Δὲν ἔχασε τὸ χρῶμά του, ἐρυθριᾷ ἀκόμα...
Ἄ, μὴ καταδικάζετε ποτὲ τὴν ἐκπεσοῦσαν,
Καὶ λυπηθῆτε τὴν πτωχὴν ροδῆν φυλλορροοῦσαν!

Β΄.

Ὄχι· δὲν εἶναι ἄτιμον τὸ ρόδον ὅταν πίπτῃ,
Δὲν εἶναι· εἶναι ἄτιμος ἡ χεὶρ, ἥτις τὸ ῥίπτει·
Ἐκεῖνον τιμωρήσατε, ὅστις τὸ δρέπει μόνον·
Τὸ θῦμα δὲν καταπατοῦν, ἀλλὰ τὸν δολοφόνον.
Ἡ πίστις μὲ ἀπώλεσεν, ἀγνότης μὲ φονεύει·
Πᾶν ὅ,τι εἶναι εὐγενὲς, ἀλλοίμονον, πιστεύει!
Ἐμπιστοσύνη, ἔκτασις, ἀγάπη, εὐσπλαγχνία,
Μὲ ἄλλο, ἄλλο ὄνομα σᾷς κράζ' ἡ κοινωνία...
Ἡ ἀρετὴ κατέστρεψε παρθένους πλειοτέρας·
Γίνεται μητρυιὰ ἡμῶν καὶ μήτηρ εἰς ἑταίρας!
Ἀλλόκοτον· ὅτ' ἔχομεν ἑταιρικὴν καρδίαν,
Διατηρεῖ τὸ σῶμά μας χιόνος παρθενίαν!
Πόσαι ἑταῖραι τὴν ψυχὴν παρθένον σῶμα ἔχουν·
Τὰς σώζ' ἡ γνῶσις τοῦ κακοῦ κ' εἰς τοῦτο ὑπερέχουν.

Ρυπαίνουν τὴν καρδιάν των καὶ λούουσι τὸ σῶμα,
Καὶ ἡ λαγνεία μειδιᾷ εἰς τὸ ἄγνόν των στόμα. .
Πταίει τὸ ἄνθος ἀσθενὲς ἂν ἦναι τῆς μυρσίνης,
Κ' ἡ νέα κόρη ἄπειρον ἂν ἔχῃ τὴν καρδίαν;
Ἂν ρίπτῃ τ' ἄνθη τὰ λευκὰ ἁπλῆ πνοὴ ἐκείνης,
Καὶ δαίμων τὴν νεάνιδα ἂν φέρ' εἰς τὴν σκοτίαν;
Ἄ, ὄχι! ψάλλει δι' ἡμᾶς ὁ ὄφις, δὲν συρίζει·
Ἡ εὐσπλαγχνία μᾶς νικᾷ, ἀγάπη μᾶς κρημνίζει.
Ὑπάρχουν πτώσεις, αἵτινες ὑψώσεις ὁμοιάζουν,
Καὶ ὅμως μᾶς λιθοβολοῦν, ἀφοῦ μᾶς θυσιάζουν!
Λαμβάνουν ὕδωρ διαυγὲς εἰς κύλικα καὶ πίνουν,
Καὶ ὅτε, ὅτε κορεσθοῦν κ' ἡ δίψα καπαύει,
Τὸ ἄθλιον περίσσευμα ψυχρῶς μακράν των χύνουν,
Κ' ἐπάνω λίθων ἕκαστος τὴν κύλικα του θραύει...
Κ' εἴμεθα ἔνοχοι ἡμεῖς καὶ ἄμεμπτοι ἐκεῖνοι!
— Ὦ κόσμε, κόσμε τίς καὶ σὲ ὡς κρίνεις θὰ σὲ κρίνῃ;..
Τί ἔπταισα; Ἠγάπησα πολύ, καὶ ἡ ψυχή μου.
Πεφιλημένου ἀδελφοῦ ἠλέησε τὸν πόνον.
Ἰδοὺ ἡ ἁμαρτία μου, ἰδοὺ ἡ ἐνοχή μου.
Φεῦ, δι' ἀγάπης ἔγκλημα ἓν δάκρυ δότε μόνον.
«Ἀφίενταί σοι, ἔκραξεν, αἱ ἁμαρτίαι, γύναι,
Ἐκεῖνος, ὃν ἐμύρωσε ποτὲ ἁγνὴ ἑταίρα,
Ὅτι πολὺ ἠγάπησας· πρὸ τοῦ Θεοῦ σου κλῖνε...»
Ὦ, τὶ συγγνώμη ὑψηλὴ κ' ἐπὶ νυκτὸς ἡμέρα!
Εἶν' ἱερὰ ἡ κεφαλὴ ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα,
Καὶ εἶναι τόσον δυστυχὴς γυνὴ ἀτιμασθεῖσα!

. . . . . .

Ὦ Σύ, ὅστις μ' ἠφάνισες μὲ τὴν φρικτὴν σου νίκην,
Θέλω νὰ σὲ καταρασθῶ πρὶν ἔτι ἀποθάνω·
Ὅσην αἰσχύνην διὰ σὲ ὑπέφερα καὶ φρίκην,
Τόσην νὰ ἔχῃς σὺ χαρὰν ἐπὶ τῆς γῆς κ' ἐπάνω!
Μ' ἓν μετανοίας δάκρυον τὰ βλέφαρα νὰ κλείσῃς,
Καὶ ζῶσαν ἂν μ' ἐπρόδωσες, νεκρὰν νὰ μ' ἀγαπήσῃς...

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Πρὸς εὕρεσιν τοῦ Ἡλιακοῦ (παλαιοῦ τουρκικοῦ ἔτους) τοῦ λεγομένου «Ρουμῆ» ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὸ Γρηγοριανὸν τὸν ἀριθμὸν 584 καὶ οὕτω εὑρίσκομεν τὸ ζητούμενον Ἡλιακὸν ἔτος. Π. χ. 1936—584=1352.

Ἀντιστρόφως δὲ διὰ νὰ εὕρωμεν τὸ Γρηγοριανὸν ἔτος μὲ ποῖον Τουρκικὸν ἀντιστοιχεῖ προσθέτομεν εἰς τὸ Τουρκικὸν τὸν ἀριθμὸν 584. Π. χ. 1330+584 = 1914.

Διὰ νὰ εὕρωμεν ἓν ἔτος Σεληνιακὸν ἢ Ἀραβικὸν (Σενεῖ Καμεριγιὲ ἢ Ἀραμπῆ) μὲ ποῖον Γρηγοριανὸν ἀντιστοιχεῖ, ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὸ Γρηγοριανὸν τὸν ἀριθμὸν 621, κατόπιν διαιροῦμεν τὸ ὑπόλοιπον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 33. Τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως ταύτης εἶναι 39 τὸ δὲ καταλιπὸν πάντοτε εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἡμίσεως τῆς μονάδος καὶ ὡς ἐκ τούτου προσθέτομεν εἰς τὸ πηλίκον μίαν μονάδα καὶ ἔχομεν 40, τοῦτο προσθέτοντες εἰς τὸ ὑπόλοιπον ἔχομεν τὸ ζητούμενον Σεληνιακὸν ἔτος. Π. χ. 1936 — 621 = 1315 : 33 = 39+1=40+1315=1355.

Καὶ ἀντιστρόφως διὰ νὰ εὕρωμεν ἓν Γρηγοριανὸν ἔτος πρὸς ποῖον Ἀραβικὸν ἀντιστοιχεῖ διαιροῦμεν τὸ Ἀραβικὸν ἔτος διὰ τοῦ 33 καὶ τὸ εὑρεθησόμενον πηλίκον τὸ ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τὸ Σεληνιακὸν ἔτος καὶ εἰς τὸ ὑπόλοιπον προσθέτοντες τὸν ἀριθ. 621 ἔχομεν τὸ ζητούμενον, οἷον 1351:33=40. 1351 — 40=1311 +621=1932.

ΓΡΗΓΟΡ.	ΗΛΙΑΚΟΝ	ΣΕΛΗΝΙΑΚ.	ΓΡΗΓΟΡ.	ΗΛΙΑΚΟΝ	ΣΕΛΗΝΙΑΚ.	ΓΡΗΓΟΡ.	ΗΛΙΑΚΟΝ	ΣΕΛΗΝΙΑΚ.
1860	1276	1278	1887	1303	1305	1914	1330	1332
861	277	279	888	304	306	915	331	333
862	278	280	889	305	307	916	332	334
863	279	281	890	306	308	917	333	335
864	280	282	891	307	309	918	334	336
865	281	283	892	308	310	919	335	337
866	232	284	893	309	311	920	336	338
867	283	285	894	310	312	921	337	339
868	284	286	895	311	313	922	338	340
869	285	287	896	312	314	923	339	341
870	286	288	897	313	315	924	340	342
871	287	289	898	314	316	925	341	343
872	288	290	899	315	317	926	342	344
873	289	291	900	316	318	927	343	345
874	290	292	901	317	319	928	344	346
875	291	293	902	318	320	929	345	347
876	292	294	903	319	321	930	346	348
877	293	295	904	320	322	931	347	349
878	294	296	905	321	323	932	348	350
879	295	297	906	322	324	933	349	351
880	296	298	907	323	325	934	350	352
881	297	299	908	324	326	935	351	353
882	298	300	909	325	327	936	352	354
883	299	301	910	326	328	937	353	355
884	300	302	911	327	329	938	354	356
885	301	303	912	328	330	939	355	357
1886	1302	1304	1913	1329	1331	1940	1356	1358

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.—Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις.—Μεγάλ. Πρωτοσυγκελλία.—Πατριαρχικὴ Κεντρικ. Ἐκκλησιαστ. Ἐπιτροπή

Η ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησιαστικῶς ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἀπόλυτον πνευματικὴν δικαιοδοσίαν καὶ διοίκησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καθ' ὅσον ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐκτὸς τῆς Πατριαρχικῆς Του ἰδιότητος, εἶναι συνάμα καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ τίτλου του «Φώτιος ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμεν. Πατριάρχης».

Εἰς τὸ πολυδαίδαλον καὶ κοπιῶδες ἔργον τῆς διοικήσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κων)πόλεως, ὁ Οἰκ. Πατριάρχης λόγῳ τῶν πολλαπλῶν ζητημάτων τοῦ Θρόνου, ὑποβοηθεῖται ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου, τὸν ὁποῖον Αὐτὸς διορίζει καὶ παύει καὶ ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἦ πρόσωπον τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης Του, διότι οὗτος τὸν ἀντιπροσωπεύει ἐν παντὶ καὶ πάντοτε. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἑδρεύει καὶ ἡ Πατριαρχικὴ Κεντρικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, τὰ μέλη τῆς ὁποίας διορίζει καὶ ἀντικαθιστᾷ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κων)πόλεως διὰ Πατριαρχικῶν Πιττακίων, μεταξὺ τῶν κληρικῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Του, τῶν διακρινομένων ἐπὶ μορφώσει, ἐκκλησιαστικῇ πείρᾳ καὶ σεμνοπρεπείᾳ καὶ ἧτις συνεδριάζουσα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ ἀναπληροῦντος τὸν τακτικὸν αὐτῆς Πρόεδρον Οἰκ. Πατριάρχην, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἀποφασίζει ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸν κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὰς ἀποφάσεις τῆς Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς ἐπικυροῖ ἢ ἀπορρίπτει ὁ Οἰκ. Πατριάρχης ὁπότε δὲν ἐκτελοῦνται αὗται.

Ἡ νῦν Π. Κ. Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας Σεβασμ. Μητροπολίτου Μύρων Πολυκάρπου προέδρου, τῶν Θεσφιλ. Ἐπισκόπων Χαριουπόλεως Γενναδίου, Ἀβύδου Γερμανοῦ καὶ Ναζιανζοῦ Φιλοθέου, τῶν Πανοσ. Ἀρχιμανδριτῶν Γερασίμου Καλοκαιρινοῦ, Σεραφεὶμ Κρασᾶ, Ἀμβροσίου Χατζοπούλου, τοῦ Πανοσ Μεγ. Ἀρχιδιακόνου Γρηγορίου καὶ τοῦ γραμματεύοντος μέλους αὐτῆς Πανοσ. Μεγάλου Ἀρχιμανδρ. Καλλινίκου Ζέλλη· συνεδριάζει δὲ τακτικῶς καθ' ἑκάστην Δευτέραν πρὸ μεσημβρίας.

Τοὺς ἱερεῖς διορίζει, μεταθέτει ἢ παύει ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ πρωτέρᾳ ἐγκρίσει τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου ὁ Μεγ. Πρωτοσύγκελλος, τοὺς δὲ

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΛΙΝΗΣ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ Κος Κος ΦΩΤΙΟΣ Ο Β'.

διακόνους κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος. Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος εἶναι πάντοτε Ἀρχιμανδρίτης, ὁ δὲ Μέγας Ἀρχιδιάκονος Ἱεροδιάκονος. Ἐλλείψει ὅμως καταλλήλων προσώπων, ὁ Πατριάρχης διορίζει Τοποτηρητάς, Ἀρχιερέα μὲν εἰς τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν, Ἱερέα δὲ εἰς τὴν Μεγ. Ἀρχιδιακονίαν.

ΦΩΤΙΟΣ ὁ Β΄. ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς Του παρακολουθεῖ ἀγρύπνως καὶ λύει αὐτοπροσώπως ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Του. Ἐνδιαφέρεται ἐξ ἴσου πρὸς τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα διορθόδοξα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ διὰ τὰ ζητήματα καὶ τὰς ὑποθέσεις καὶ τῆς μικροτέρας τῶν κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Του, τὰς ὁποίας μελετᾷ, ἐξονυχίζει καὶ δίδει εἰς αὐτὰς τὴν κατάλληλον λύσιν καὶ κατεύθυνσιν. Οὐδὲν ζήτημα παρσμελεῖ. Νυχθημέρως καταπονεῖται καὶ καταδαπανᾷ τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικάς Του δυνάμεις εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Θεωρεῖ ἱεράν Του ὑποχρέωσιν καὶ καθῆκον. ὅπως ὅλα τὰ Ἐκκλ. ζητήματα μεγάλα τε καὶ μικρά, σημαντικά τε καὶ ἀσήμαντα τὰ μελετᾷ καὶ τα κατευθύνῃ ὁ Ἴδιος. Αὐτὸς συντάσσει πολλακις τὰ μακροσκελῆ ὑπομνήματα καὶ ἀποφάσεις, Αὐτὸς ὑπαγορεύει ἢ γράφει ἐν σχεδίῳ τὰ ἐπίσημα Πατριαρχικὰ Γράμματα, τὰ ἀφορῶντα τιμαλφῆ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Θρόνου συμφέροντα, Αὐτὸς ἐν ἐπιγνώσει τῶν ὑψηλῶν Του καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων, κατευθύνει ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Περιβόλῳ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα.

Τὸ συμπατριαρχεύειν καὶ μετ' αὐτῶν τῶν ἐπιστηθίων φίλων καὶ συνεργατῶν Του ἔτι, εἶναι ἄγνωστον εἰς Αὐτόν. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπει νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰ ὑψηλά Του Πατριαρχικὰ καθήκοντα. Φώτιος ὁ Β΄. εἶναι ὁ Πατριάρχης τῶν μεγάλων κατευθύνσεων καὶ ἔργων. Εἶναι ὁ Πατριάρχης τοῦ Ὁποίου ἡ φαεινὴ Πατριαρχεία θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος καὶ χρυσοῖς γράμμασι θὰ χαραχθῇ εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας. Ἡ Πχεία Του εἶναι ἔνδοξος, εἶναι φωτεινή. Φώτιος ὁ Β΄. εἶναι προσωπικότης τῆς Ἐκκλησίας. εἶναι ἀνωτερότης. εἶναι ἀριστεὺς τῆς παρ' ἡμῖν Ἱεραρχίας. Ὡς Πατριάρχης εἶναι ὑπέροχος. Ὡς ἄνθρωπος εἶναι ἀριστοκράτης. Ὡς Ἡγούμενος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ αὐστηρὸς Καλόγηρος τοῦ Τυπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταὐτῷ ὁ Κύριος, ὁ λεπτὸς, ὁ εὐγενὴς. ὁ φιλόφρων, ὁ εὐπροσήγορος καὶ προσηνὴς πρὸς ὅλους τοὺς ἐντυχάνοντος Αὐτῷ. Ὡς φιλάνθρωπος, εἶναι ὁ λάτρης, ὁ ἀκούραστος τῆς εὐποιΐας ἐργάτης. Εἶναι ὁ Πατριάρχης τοῦ καθήκοντος, ὁ Ὁποῖος ἀψηφᾷ καὶ κινδύνους καὶ κόπους καὶ μόχθους διὰ τὸ καθῆκον. Ἡ πρωΐα πολλάκις τὸν εὑρίσκει γρηγοροῦντα καὶ ἄγρυπνον εἰς τὸ Γραφεῖον Του, μελετῶντα καὶ ἐξονυχίζοντα σοβαρὰς τῆς Ἐκκλησίας ὑποθέσεις. Ὁ ζῆλος ὅμως ὁ πολὺς καὶ αἱ συνεχεῖς νυχθήμεροι ὑπερκοπώσεις ὑπέσκαψαν δυστυχῶς τὴν ἀνθηρὰν καὶ χαλύβδινον ὑγείαν Του καὶ ἤδη ἀπὸ μηνῶν ὁλοκλήρων κατάκειται ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀσθενείας.

Τὸ Σῶμά Του παρὰ τὴν ἡλικίαν Του—εἶναι 61 ἐτῶν—ἐκάμφθη ὑπὸ τὸν φόρτον τῆς πολυσχιδοῦς ἐργασίας τοῦ Θρόνου Αἱ Δυνάμεις Του ὑπερχώρησαν πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς συνεχοῦς καὶ νυχθημέρου κοπώσεως. Φώτιος ὁ Β΄. εἶναι τὸ θῦμα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἀφοσιώσεώς Του, τὴν Ὁποίαν ὑπηρέτησε δι' ὅλων Του τῶν Δυνάμεων, ψυχικῶν, πνευματικῶν καὶ σωματικῶν. Εἰς Αὐτὸν ἐφαρμόζεται πλήρως τὸ Γραφικὸν «ὁ ζῆλος τοῦ Οἴκου Σου κατέφαγέ με». Ἀπὸ τῆς κλίνης Του, ἀπὸ τὸ μεταίχμιον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς ὃ εὑρίσκεται σήμερον, ἐνδιαφέρεται εἰσέτι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ὁποίαν ἠγάπησε καὶ ὑπὲρ Ἧς ἐθυσίασε τὴν σωματικήν του ρώμην καὶ εὐρωστίαν καὶ ζητεῖ ἀδιακόπως πληροφορίας διὰ τὰ ἀπασχολοῦντα Αὐτὴν ζητήματα. Φώτιος ὁ Β΄. τήκεται ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀσθενείας, ὡς ἡ καιομένη λαμπὰς, ἥτις ἠνάλωσε τὸ φῶς της διὰ νὰ φωτίσῃ καὶ ζωογονήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Πλήρωμα, τὴν Ὀρθοδοξίαν ὁλόκληρον. Σβύνει ὡς ὁ λύχνος, τοῦ ὁποίου τὸ ἔλαιον ἠναλώθη παρακαίρως καὶ τὸ ὁποῖον ἀδυνατεῖ νὰ τ' ἀναπληρώσῃ πλέον ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη, ἡ ὁποία παρὰ τὰς προσπαθείας της κέκριται ἀνίκανος Πᾶσα ἐλπὶς ὅμως δὲν ἀπέλιπεν. Φώτιος ὁ Β΄, ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον καὶ ἐν τῇ δυνάμει Αὐτοῦ καὶ μόνον ἰαθήσεται. Οἱ πάντες ἀτενίζουν πρὸς τὸν Οὐράνιον ἐλαιοδότην νὰ χύσῃ καὶ πάλιν ἔλαιον ἐκ τῶν ἀκενώτων Του Πηγῶν τῆς ζωῆς, εἰς τὸν λύχνον τῆς ζωῆς, τῆς τόσον πολυτίμου διά τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Πλήρωμα Αὐτῆς, Φωτίου τοῦ Β΄, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ὡς καὶ πρότερον καταυγάζων τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τῆς πίστεως, τῆς εὐσεβείας, τῆς εὐποιΐας καὶ φιλανθρωπίας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν ὁλόκληρον, ἡ ὁποία σήμερον ἔχει προσηλωμένα τὰ βλέμματά της, ἐπὶ τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἀσθενῶν, ἀλλὰ γαλήνιος κατάκειται ὁ Πρωθιεράρχης της. Παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ Σεπτοῦ ἀσθενοῦς ἀγρυπνεῖ σήμερον νοερῶς ὁλόκληρος ἡ Ὀρθοδοξία. Παρὰ τὴν κλίνην Του γονυκλινὴς δέεται νυχθημέρως τοῦ Οὐρανίου Ἰατροῦ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων σύσσωμος ἡ Ἱεραρχία, ὁ Κλῆρος καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ πλήθη τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὰ ὁποῖα Αὐτὸς ἐξέθρεψε καὶ ἐνέδυσε, αἱ μυριάδες τῶν ἀπόρων, πτωχῶν καὶ ἀναξιοπαθούντων πάσης φυλῆς καὶ θρησκεύματος, τοὺς ὁποίους ἠλέησε καὶ εὐηργέτησε, ὅπως Τῷ ἀποδώσῃ τὴν ὑγείαν καὶ σωματικὴν εὐρωστίαν, διότι Φώτιος ὁ Β΄ ὁ μεγαλεπίβολος Πατριάρχης, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ θύων ὑπὲρ τῶν προβάτων Του, χρήσιμος ἐστὶν εἰσέτι τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ δὴ ἐν ἡμέραις τόσον χαλεπαῖς καὶ καιροῖς τόσον δυσχειμερίοις.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΙΑ

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Μεγ. Πρωτοσυγκελλίας Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων Πολύκαρπος

Ὁ Οἰκ. Πατριάρχης Φώτιος ὁ Β΄ ἐκλέγει μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς καὶ τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναθέτει τὴν διεκπαιρέωσιν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Οἰκ. Θρόνου καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆ-

Του καὶ διορίζει τὸ κατάλληλον πρόσωπον εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν.

Τὸ δεύτερον ἤδη τὴν διεύθυνσιν τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας τοῦ Οἰκ. Θρόνου ἀνέθηκεν Τοποτηρητικῶς εἰς τὸν ἐκ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν Ἁγ. Μύρων κ. Πολύκαρπον, ἱεράρχην μὲ πολλὴν πεῖραν καὶ σπάνια προσόντα, τὰ ὁποῖα πράγματι τὸν ἀνέδειξαν καὶ τὸν κατέστησαν ἐκλεκτὸν μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐκλεκτῶν Ἱεραρχῶν τῆς Πόλεώς μας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν τῇ Μ. Πρωτοσυγκελλίᾳ τὸ τρίτον παρουσίας του, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον νὰ χαράξωμεν ὀλίγας γραμμὰς δι' αὐτὸν καὶ νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας ταῦ Ἡμερολογίου μας, τὴν δρᾶσιν τοῦ καλοῦ τούτου Ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος πράγματι εἰργάσθη μετὰ ζήλου πολλοῦ, ὅπου καὶ ἂν τὸν ἐκάλεσε καὶ τὸν ἔταξεν ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀριστοῦχος τῆς Χαλκίτιδος Θεολογικῆς Σχολῆς τῷ 1914. Ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Προύσης Δωρόθεος διϊδὼν καὶ ἐκτιμήσας ἀπὸ τῆς μαθητείας του ἤδη τὰ ἐξαιρετικὰ προσόντα του ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει του, τὸν προσέλαβε ὡς Ἀρχιδιάκονον τῆς Ἐπαρχίας του. Ὅταν μετ' ὀλίγον ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης Προύσης ἐκλήθη Συνοδικός, ὠνόμασεν αὐτὸν Γεν. Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον καὶ Πρωτοσύγκελλόν του, περιβαλὼν τοῦτον δι' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως. Ἐπὶ ἑπταετίαν ὅλην, καθ' ἣν ὁ ἀείμνηστος Μητροπολίτης Προύσης Δωρόθεος ὢν τε Συνοδικὸς τὸ πρῶτον καὶ ὡς Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου μετὰ ταῦτα μακρὰν τῆς Ἐπαρχίας του διετέλει, ὁ Πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ Πολύκαρπος ἐπεδείξατο ἐν τῇ

Ὁ Πρωτοσυγκελλεύων
Σεβ. Μύρων ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

διοικήσει τῆς Ἐπαρχίας Προύσης σύνεσιν, καὶ διοικητικὴν ἱκανότητα σπανίαν, ἐπισπασάμενος τὴν ἐκτίμησιν καὶ εὐαρέσκειαν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὴν δρᾶσιν του, τὴν ἐξιστόρησιν τῆς ὁποίας ἐν λεπτομερείαις δὲν ἐπιτρέπει δυστυχῶς ὁ στενὸς χῶρος τοῦ Ἡμερολογίου τούτου. Ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Προύσης Δωροθέου, ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐκτιμῶσα τὴν δρᾶσιν τοῦ πρωτοσυγκέλου Πολυκάρπου, ἐξεδήλωσε πρὸς αὐτὸν

τὴν εὐαρέσκειάν της καὶ τὸν ὠνόμασεν Ἐπιτροπόν της ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἣν διεύθυνεν ἐπιτυχῶς μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1921, ὅτε οἰκειοθελῶς ἀποχωρήσας, προσελήφθη ὡς Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος καὶ πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος Μητροπολίτου Δέρκων Καλλινίκου. Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Δέρκων ὁ πρωτοσύγκελλος Πολύκαρπος λιπαρὰν διοικητικὴν πεῖραν κεκτημένος, ἐγένετο ὁ δεξιὸς βραχίων καὶ ὁ ἐνδεδειγμένος βοηθὸς τοῦ πολιοῦ Γέροντος Μητροπολίτου, ὑποβοηθήσας Αὐτὸν λίαν ἐπιτυχῶς εἰς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον τῆς διοικήσεως τῆς ἀχανοῦς τότε ἱστορικῆς Ἐπαρχίας.

Τῷ 1925 ὁ ἀπὸ Δέρκων ἀοίδιμος Οἰκ. Πατριάρχης Κωνσταντῖνος ὁ ΣΤ΄ παρακολουθῶν τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Πολυκάρπου, ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς ἀποφοιτήσεώς του ἔτη καὶ τὴν ἐν γένει Ἐκκλησιαστικὴν του δρᾶσιν, ἅμα τῇ ἐκλογῇ Του τὸν ὠνόμασε Μεγ. πρωτοσύγκελλον τοῦ Οἰκ. Θρόνου καὶ μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἀναχώρησίν Του, ὡς ἀνταλλαξίμου, τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1925, ὠνόμασεν αὐτὸν Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον. Ὡς πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος ἐπὶ ἑξάμηνον ὁλόκληρον, ἐπεδείξατο ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος Πολύκαρπος περίνοιαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπισπασάμενος τὴν γενικὴν Κλῆρου καὶ λαοῦ ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν.

Βασίλειος ὁ Γ΄ ὁ Σοφὸς Πατριάρχης, τὰ πολλὰ προσόντα καὶ τὴν διοικητικὴν πεῖραν τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου Πολυκάρπου, ἐκτιμῶν οὐ μόνον τὸν ἐκράτησεν εἰς τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ προσωπικῆς πατριαρχικῆς εὐνοίας καὶ ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης τὸν περιέβαλεν καὶ ὡς οἱ πάντες γνωρίζουσι καὶ ἕνα τῶν ὀλίγων κυρίων Αὐτοῦ συμβούλων εἴς τε τὰ μεγάλα Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα καὶ τῇ διοικήσει τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν κατέστησεν. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1927 τὸν προήγαγεν εἰς Μητροπολίτην Μύρων πρὸς ἐπιβράβευσιν τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν πολλῶν του ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1928 τὸν ἐκάλεσε Συνοδικόν.

Φώτιος ὁ Β΄ ὁ νῦν τὴν νοητὴν τῆς Ἐκκλησίας Ὁλκάδα δεξιῶς πηδαλιουχῶν, τὰ μεγάλα καὶ σπάνια διοικητικὰ προσόντα τοῦ ἐν λόγῳ διακεκριμένου Ἱεράρχου ἐκτιμῶν τὸ πρῶτον τῷ 1931 ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν διοίκησιν τῆς Μ. Πρωτοσυγγελλίας τοῦ Οἰκ. Θρόνου, ἐξ ἧς μετὰ ἑξάμηνον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἀπεχώρησε λόγῳ τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπὶ Ἐκκλησιαστικῇ ἀποστολῇ μεταβάσεώς του.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον ἀπὸ δεκαμήνου καὶ πλέον Φώτιος ὁ Β΄ ἀνέθηκεν αὐτῷ καὶ πάλιν τὰς εὐθύνας τῆς διοικήσεως τῆς Μ. πρωτοσυγκελλίας. Εἶναι δὲ πραγματικῶς εὐτύχημα κατὰ τὰς χρισίμους ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκ. Πατριάρχης Φώτιος ὁ Β΄ ἐν κλίνῃ βαρείας ἀσθενείας κα-

τάκειται, τὴν Μ. Πρωτοσυγκελλίαν διευθύνει λίαν δεξιῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων κ. Πολύκαρπος, ὅστις καὶ τὴν ἐπίσημον τοῦ Κράτους γλῶσσαν ἄριστα χειριζόμενος καὶ τὴν γαλλικὴν καλῶς ὁμιλῶν καὶ γράφων ἐμφανίζεται ὁ ἐπάξιος ἐκπρόσωπος τοῦ ἀσθενοῦντος Σεπτοῦ Πατριάρχου, ἐπικοινωνῶν μεθ' ἁπάντων τῶν ἐπισήμων καὶ δεξιώτατα χειριζόμενος τὰ διάφορα Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα.

Ὡς ἀρχιερεὺς καὶ Συνοδικὸς ὁ Μητροπολίτης Μύρων κ. Πολύκαρπος τιμᾷ πράγματι τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν του καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν γένει, διότι περικοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν προσόντων καὶ ἀρετῶν, προσηνὴς τοῖς πᾶσι, καὶ κοινωνικώτατος, εὐφραδὴς καὶ στωμύλος τὸ κήρυγμα, φιλόμουσος, μελετηρὸς καὶ φιλόπονος τολμηρὸς καὶ ρυξικέλευθος τὴν σκέψιν καὶ τὴν γνώμην, ἀποτελεῖ σημαίνουσαν μονάδα ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ παρεδρείας του καὶ ἄλλων ἔτυχε σοβαρῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποστολῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ ἐσχάτως Συνοδικῇ διαγνώμῃ συμμετοχὴ αὐτοῦ εἰς τὴν εἰς Ἄγκυραν Συνοδικὴν Ἀποστολήν, ἧς ὑπῆρξεν εἷς τῶν κυρίων παραγόντων, ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ ἐπισήμῳ ἐν Ἀγκύρᾳ ἐπικοινωνίᾳ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου μετὰ τῆς Σεβ. ἡμῶν Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἐν τῇ διευθετήσει τοῦ ἀνατεθέντος τῇ ἐν λόγῳ Συνοδικῇ ἀποστολῇ σοβαροῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ -- ΕΝΟΡΙΑΙ

Ναοί, Ναΐδια, Ἁγιάσματα, Ἱερὰ Λείψανα, Κειμήλια, Κλῆρος, Ἐφοροεπίτροποι, Σχολαί, Ἱδρυταί, Ἐφορεῖαι, Διευθυνταί, Διδάσκον προσωπικόν, Μαθηταὶ καὶ Μαθήτριαι.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ. Τὸ Φανάριον εἶναι τὸ Κέντρον τῆς Ὀρθοδοξίας. Περικλείει μακρὰν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν. Ἐν αὐτῷ ἑδρεύει ἀπὸ τοῦ 1661 τὸ Οἰκουμ. Πατριαχεῖον (***) Ἐν αὐτῷ διέμειναν κατὰ καιροὺς ἐξέχουσαι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁμογενείας προσωπικότητες.

(***) Ἴδε Ἐκκλ. Ἡμερολ 1934 Σ. Ν. Ζερβοπούλου σελ. 72.

ΝΑΟΙ ὁ Πάνσεπτος Π)χικὸς ναὸς (τὸ πάλαι γυναικεῖα Μονὴ) τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΚΕΙΜΗΛΙΑ: Αἱ Σεπταὶ Εἰκόνες: τῆς Παμμακαρίστου, Ἰωάν. τοῦ Προδρόμου, καὶ τεμάχιον κίονος ἐφ' οὗ προσεδέθη καὶ ἐφραγγελώθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Τὰ Ἱερὰ Λείψανα τῆς Ἁγ. Εὐφημίας, τῆς Ἁγ. Σολομονῆς καὶ τῆς Ἁγ. Θεοφανοῦς.

ΚΛΗΡΟΣ: Μ. Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Ζέλλης, Μ. Σύγκελος Γιβριὴλ Κόντος, Ἀρχιμ. Μελχισεδὲκ Κων)τινίδης, Ἀρχιμ. Γεράσιμος Παυλίδης, Διάκονος Γεώργιος Ἀναστασιάδης ἀπόφοιτος Θεολογίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ Π)χικοῦ Ναοῦ Σεβ. Μ)λίτης Μύρων Πολύκαρπος πρόεδρος, Χ. Ἀγνιάδης, Γ. Μαϊόπουλος, Γ. Κοντογιάννης, Γ. Παντζίρης, Γ. Γεωργιάδης, Β. Χατζηγιάννης.

ΝΑΪΔΙΟΝ: τὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Θεμελιωτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κων)πόλεως, ἐν τοῖς ἰδιαιτέροις Πατριαρχικοῖς Δώμασιν.

ΜΕΤΟΧΙΟΝ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Βλαδίμηρος Μιρμίρογλους δικηγόρος.

ΑΓΙΑΣΜΑ τοῦ Ἁγ. Μηνᾶ εἰς τὸ δεξιὸν κλίτος τοῦ Ναοῦ.

ΜΕΤΟΧΙΟΝ τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου. Ἱ. Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Βλὰχ Σεράη). Κλῆρος Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Παϊκόπουλος.

Ὁ Ναὸς οὗτος διετέλεσε καὶ Πατριαρχικὸς Ναὸς ἀπὸ τοῦ 1587 μέχρι 1597.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ Φαναρίου: τὸ τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ καὶ τὸ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ

ΣΧΟΛΑΙ: Μ. τοῦ Γένους Σχολή, Ἰωακείμιον Παρθεναγωγεῖον.*

ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΣ ἀστικὴ Σχολή. Τάξεις 4. Διευθυντὴς Παυλάκης Μελιττόπουλος. Διδασκάλισσαι 3. Τουρκοδιδάσκαλοι 5. Μαθηταὶ 70, μαθήτριαι 35.

ΕΦΟΡΕΙΑ: Χρ. Ἀγνιάδης ἱδρυτής, Γ. Μαϊόπουλος, Γ. Κοντογιάννης, Γ. Παντζίρης, Γ. Γεωργιάδης καὶ Β Χατζηγιάννης.

Τὸ Φανάριον σήμερον κατοικεῖται ὑπὸ 170 περίπου οἰκογενειῶν Ὀρθοδόξων.

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΝ: Ἡ Κοινότης Σταυροδρομίου εἶναι ἡ μεγαλειτέρα

Ὁ κ. Ν. ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ

τῆς πόλεώς μας καὶ ἐν αὐτῇ διαμένει τὸ ἄνθος τῆς ὁμογείας. Ἡ Κοινότης αὐτη διοικεῖται ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας, ἥτις ὑποβοηθεῖται εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον της, ὑπὸ τῶν Ἐφορειῶν ὧν Σχολῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων καὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν Κοινοτικῶν Ναῶν

(*) Περὶ αὐτῶν θὰ ἐνδιατρίψωμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1937.

καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν τῷ Νεκροταφείῳ τῆς Κοινότητος Ναοῦ τῆς Θ. Μεταμορφώσεως ἐν Σισλῇ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ: Ν. Σγουρίδης πρόεδρος, Μιχ. Κουρεμένος ἰατρὸς, Ἀντ. Ζαχαριάδης, Λ. Εὐστρατιάδης, Τιμ. Ἀγαθόπουλος.

ΔΙΕΥΘ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Ἰωαν. Σακελλαρίδης. Γραμματεύς Στεφ. Στεφανίδης, Λογιστὴς Α. Καρυστινὸς.

ΝΑΟΙ: Καθεδρικός. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας, ἀνεγερθεὶς τῷ 1804, ἐν τῷ ὁποίῳ κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τελεῖται κατ' ἔτος Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Λειτουργία.

ΚΛΗΡΟΣ: (*) Ἀρχιερατικ. Προϊσταμενεύων τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου, ὁ Μ]της Εἰρηνουπόλεως Κων)τῖνος, Ἀρχιμ. Δαμιανὸς; Δημόπουλος, Ἀρχιμ. Ἰωάννης Παναγιωτάκης Οἰκονόμος Ἰωάννης Γαρύφαλλος, Ἱερομ. Προκόπιος Μελᾶς: Διάκονος καὶ Ἱεροκῆρυξ: Ἀνδρέας Λαγοῦρος.

Ὁ κ. Σ. Ντῖνος

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Σοφ. Ντῖνος, πρόεδρος, Ν. Πρινάρης, ἰατρὸς, Κλ. Μαυρόπουλος, Δ. Κάλφογλους, Πολ. Μορφιάδης. Γραμματεὺς Ἀνδρέας Καρυστινός.

ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ: Καλλίδμητος καὶ καλλιμάρμαρος, ἀνεργερθεὶς τῷ 1880, εἷς τῶν ὡραιοτέρων καὶ εὐρυχωροτέρων Ναῶν τῆς Πόλεώς μας, εἰς τὸ μέσον μεγάλου δασυσκίου αὐλογύρου.

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ: Δύο ἐντὸς τοῦ Ναοῦ: τοῦ Ἁγ. Γεωργίου καὶ τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἀρχιμ. Νικηφόρος Κανδιανίδης, Οἰκον. Καλλίνικος Νικολαΐδης, Ἱερομ. Βασίλειος Ἀνθουλάκης, Διάκονος καὶ Ἱεροκῆρυξ: Πολύευκτος Φινφίνης.

Ὁ κ. Β. Αφεντούλης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Β. Ἀφεντούλης πρόεδρος, Ν. Τσαγκόπουλος, Ν. Πιστῶφ, Γ. Σταυρίδης, Ἀλέξ. Γενίδουνιας.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Νέστωρ Ἀριστοκλῆς.

ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ ΕΛΕΝΗΣ: Ναὸς ὡσαύτως καλλίδμητος καὶ εὐρύχωρος ἀνεγερθεὶς τῷ 1861. Ναΐδιον τοῦ Ἁγίου Φανουρίου. Κλῆρος: Ἀρχιμ. Συμεὼν Πάγκαλος Οἰκον. Γεώργιος Παπασταύρου, Οἰκον. Ἀργύριος Πιτσικούλης Διάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ: Γρηγόριος Καρφόπουλος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Θ. Ἀγαλιάδης πρόεδρος, Π. Μιχαηλίδης, Ν. Πετρόπουλος Ι. Ἀγγελίδης, Δημόπουλος.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Δ. Πετρίδης.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ: Ἐν τῷ Νεκροταφείῳ Σισλῇ κτισθεὶς τῷ 1890. Κλῆρος Ἱερομ. Ἀμβρόσιος Καραδᾶνος: Διάκονος Ἠλίας Παπαδόπουλος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Χαραλαμπίδης πρόεδρος, Ἀλέξ. Στεφανίδης, Γ. Παξιμαδᾶς, Ν. Καπεράλης Ι. Περβάνογλους, Γ. Σινανίδης.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: Φώτιος Σάββας.

(*) Ὁ Κλῆρος τῆς Κοινότητος Σταυροδρομίου τὴν 1ην Σ)βρίου ἑκάστου ἔτους μετατίθεται ἐκ τοῦ ἑνὸς Κοινοτικοῦ Ναοῦ εἰς τὸν ἕτερον, ἐκτὸς τῶν διακόνων, οἵτινες εἶναι μένιμοι καὶ τοῦ Ἀρχιερ. Προϊσταμένου. ὅστις ἐδρεύει πάντοτε ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἀμφότερα ἐντὸς λαχανοκήπων ἐν Κασῆμ Πασᾶ.

ΝΑΪΔΙΑ: τοῦ Ἁγ Σάββα ἐντὸς τοῦ Ἑλ. Προξενείου καὶ τοῦ Ἁγ. Σάββα ἐντὸς τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Πρεσβείας.

ΣΧΟΛΑΙ: Ἡ Κοινότης Πέραν διατηρεῖ σήμερον ἓν Γυμνάσιον ἀρρένων—τὸ Ζωγράφειον—2 Μικρὰς Ἀστικὰς Σχολὰς καὶ 2 ἀστικὰς θηλέων. Ἐν Πέραν ὡσαύτως λειτουργοῦσι τὰ Γυμνάσια θηλέων τὸ Ζάππειον*** καὶ τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγεῖον ἀνεξάρτητα τῆς Κοινοτητος μὲ ἰδίας Ἐφορείας ὡς καὶ ἡ ἰδ.ωτικὴ Σχολὴ θηλέων Ταρσῆς Βαρείδου.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΡΕΝΩΝ: Ἀντ. Ἀντωνακόπουλος ἰατρὸς πρόεδρος, Ν. Καβάλης ὀδοντοϊατρὸς, Ι. Βαφείδης, Τερπ. Μαρῖνος δικηγόρος, Αἰμ. Ταχιντζῆς ὀφθαλμολόγος, Β. Κῶνος ἰατρός.

ΕΦΟΡΕΙΑ ΘΗΛΕΩΝ: Σ. Τσελεπίδης πρόεδρος, Ι. Γενηδουνιάς, Α. Βασιλειάδης. Κ. Μαστορίδης.

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ἱδρυτὴς Ἀθ. Κουκούλης ἰατρὸς, Τάξεις Γυμνασίου 6. ἀστικῆς 3 ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Γ΄. τάξεως Διευθ. Θεόδωρος Βαφειάδης. ἀπόφ. Γαλατᾶ Σεραΐ, Καθηγηταὶ 17, Τοῦρκοι Καθηγηταὶ 8. Διδάσκαλοι 3, Τουρκοδιδάσκαλοι 8, μαθηταὶ Γυμνασίου 262 μαθηταὶ ἀστικῆς 170.

ΣΧΟΛΗ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ. Μικτή. Τάξεις 5. Διευθυντὴς Σ. Φωτιάδης, Διδάσκαλοι 4, Τουρκοδιδάσκαλοι 6, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 350.

ΣΧΟΛΗ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μικτή. Τάξεις 5. Διευθυντὴς Σ. Φωτεινὸς, Διδάσκαλοι 5, Διδασκάλισσαι 4, Τουρκοδιδάσκαλοι 7, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 380.

ΝΑΝΕ Θηλέων: Ἱδρυτὴς Ν. Πιστώφ. Τάξεις 4. Διευθυντὴς Ε Ἐμμανουηλίδης. Διδασκάλισσαι 3, Τουρκοδιδάσκαλοι 3, μαθήτριαι 163.

ΑΪΝΑΛΗ ΤΣΕΣΜΕ Θηλέων: Τάξεις 5. Διευθυντὴς Μιχ. Μίχας. διδασκάλισσαι 4, Τουρκοδιδασκάλισσαι 5, μαθήτριαι 170.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠ. ΟΧΘΗΣ ΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ

ΓΑΛΑΤΑ Ἡ Κοινότης Γαλατᾶ ἔχει τρεῖς Ναοὺς καὶ μίαν σχολήν. Τοῦ Ἁγ. Νικολάου κτισθεὶς τῷ 1804. Κλῆρος Ἀρχιερ. Προϊστάμενος ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλαίας Ἀγαθάγγελος, Ἀρχιμ. Γεώργιος Ἀμοιρίδης, Ἀρχιμ. Παγκράτιος Γυύναρης, Σύγκελλος Νήφων Χριστοδούλου, διάκονος καὶ ἱεροκῆρυξ Μελέτιος Κριθιώτης.

Ἐπίτροποι Ἰ. Παπανικήτας πρόεδρος, Ν. Χατζηγρηγόρης, Π. Κλεινόπουλος, Εὐστρ. Κωνσταντινίδης, Σ. Σταυριδης, Θ. Θωμαΐδης.

Γραμματεύς Παν. Τερλιξίδης.

Τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγία Καφατιανή).

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ Ἁγ Νικολάου, τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐντὸς τοῦ φαρμακείου Δελαγραμμάτικα, τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων ἐν Σαλῇ Παζὰρ Γιοκουσοῦ (Φουντουκλῆ) καὶ τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων ὑπὸ τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Παναγίας Καφφατιανῆς.

***Περὶ τοῦ Ζαππείου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου θὰ ἐπανέλθωμεν ἐκτάσει εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1937.

Ἐν Γαλατᾷ ὑτάρχει καὶ Ι. Ναὸς τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἀνήκων εἰς τὴν Χιακὴν παροικίαν. Ὡσαύτως ἐν Γαλατᾷ κεῖνται καὶ 4 ρωσσικὰ Ἁγιορειτικὰ Μετόχια ἤτοι τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Ζώνης.

ΣΧΟΛΗ Μικτή. Τάξεις 6. Διευθυντὴς Ἰω. Παλλαλίδης. Διδάσκαλοι 1, διδασκάλισσαι 4, τουρκοδιδάσκαλοι 3, μαθηταὶ 140, μαθήτριαι 130

ΕΦΟΡΟΙ: Χρυσ. Χρυσοστόμου πρόεδρος καὶ ἱδρυτὴς, Δημ. Γιαγκτζόγλους, Ἠλ. Βασιλειάδης, Ι. Ἰωαννίδης ἰατρὸς, Θ. Χ" Ἰωαννίδης Π. Παπάζογους.

Ὁ κ. Χ. Χρυσόστομος

ΒΕΣΙΚΤΑΣ Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κτισθεὶς περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνος καὶ δὶς ἐπισκευασθεὶς τῷ 1730 ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πύλης τοῦ Νάρθηκος ἐπιγραφὴ καὶ τῷ 1828 - 31. Κλῆρος Ἀργιμ. Σεραφεὶμ Κρασᾶς.

Ἐφοροεπίτροποι: Νικόλαος Ζαχαριάδης πρόεδρος καὶ ἱδρυτὴς, Β. Ρώτσικας, Δημ. Σανιώτης, Χαράλ. Ἁγιάνογλους Βασίλειος Καραμήτρος.

ΝΙΚ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῶν Ἁγ. 40 Μαρτύρων ἐν Δολμᾷ Βαγτσὲ ἔναντι Τζαμλῆ Κιόσκ. Ὑπῆρχον ἄλλοτε μὴ σωζόμενα σήμερον τὸ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐν τῇ θέσει Μολα καὶ τῆς Ἁγ. Μαρίνης ἐντὸς κήπου ἐν Μάτσκᾳ ἔνθα κατά τινα παράδοσιν ἔκειτο ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία τῆς Ἐνορίας.

ΣΧΟΛΗ Μικτή. Τάξεις 6 Διευθ. Γ. Σαββίδης, διδασκάλισσαι 3. Τουρκοδιδασκάλισσαι 4, μαθηταὶ 78. Ὀρθόδοξοι οἰκογένειαι 168.

ΠΑΣΑΜΑΧΑΛΕ Παλαιὸν (Μπάνιον): Ἐδῶ εὑρίσκεται ὁ ἀρχαῖος Ναὸς τοῦ Παλαιοῦ Μπάνιου εἰς τὸν ὁποῖον ἐκκλησιάζοντο οἱ κατάδικοι τῶν μεγάλων φυλακῶν τοῦ Ναυστάθμου (Δερσανέ). Ὁ Ναὸς οὗτος τὸ πάλαι ἐτιμᾶτο ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Πρὸ 200 περίπου ἐτῶν εὐρυνθεὶς δαπάναις τῆς ἀδελφότητος τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους ἀφιερώθη εἰς τὴν μνήμην τοῦ Γεννεθλίου τῆς Θεοτόκου. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸν Ναὸν ὑφίσταται τὸ παρεκκλήσιον τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου μετ' ἰδιαιτέρου Ἱεροῦ Βήματος, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν κλῖτος τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους.

ΚΛΗΡΟΣ: Σύγκελλος Σωκράτης Παπανικολάου.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Γεωργ. Τανταλίδης Γ. Κούνης, Δ. Σερβουδάκης, Δ. Παπαδόπουλος, Στ. Σταυρίδης.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 35.

ΟΡΤΑΚΙΟΪ· ΝΑΟΣ ὁ τοῦ Ἁγ. Φωκᾶ κτισθεὶς τῷ 1856. ΚΛΗΡΟΣ Ἀρχιμ. Λεόντιος Κοτσιασόπουλος.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Νικ. Κυριακόπουλος πρόεδρος, Σερ. Μπακλατζόγλους, Δημ. Κίτης, Παντ. Θεοχαρίδης, Χαρ. Ὁ Ν. Κυριακόπουλος Δημόπουλος.

ΝΑΪΔΡΙΟΝ μετ' ἀγιάσματος τοῦ Ἁγ Γεωργίου ἐν τῷ Νεκροταφείῳ.

ΣΧΟΛΗ Μικτή. Ἱδρυτὴς Ἀναστάσιος Τσίτσος. Τάξις 4 Διευθ. Κωνστ. Νικολαΐδης. Διδασκάλισσαι 2. Τουρκοδιδάσκαλοι 2, μαθηταὶ 47 μαθήτριαι 26. Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 198.

ΚΟΥΡΟΥΤΣΕΣΜΕ: ΝΑΟΣ ὁ τοῦ Μεγαλ. Ἁγ. Δημητρίου ἀνεγερθεὶς τῷ 1798 καὶ ὁ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῶν «Ἐφεντηδων» ἐπωνυμούμενος μετ' ἁγιάσματος ἐν Σαρὰφ Βουρνοῦ.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Βλάσιος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Μην. Βασιλειάδης, Εὐστ. Ορφανίδης, Ι. Γεωργιάδης, Θεοχ. Καμπᾶς. Σαρ. Νουρλόγλους.

Ἁγιάσματα: τοῦ Ἁγ. Δημητρίου παρὰ τὸν Ναὸν, ἀρχαιότατον. Εἰς τὴν πηγὴν βύναται ὁ προσκυνητὴς νὰ μεταβῇ δι' ὑπογείου σήραγγος λελαξευμένης ἐντὸς τῶν παρακειμένων βράχων.

Τῆς Θείας Ἀναλήψεως εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ χωρίου καὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου παρὰ τὸν κῆπον τοῦ Ἀμερ. Κολλεγίου Θηλέων.

Ἡ Κοινότης Κουρούτσεσμε μετὰ τὴν καταστρεπτικὴν πυρκαϊὰν τοῦ 1919 ἀριθμεῖ μόλις 35 οἰκογενείας Ὀρθοδόξων.

Ἐδῶ ἄλλοτε εὑρίσκετο ἡ Πατριαρχικὴ Μ. τοῦ Γένους Σχολή.

ΑΡΝΑΟΥΤΚΙΟΪ· (Μέγα Ρεῦμα) Ναοί: ὁ τῶν Ταξιαρχῶν ἀνεγερθεὶς τῷ 1896—1899 ὁ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος, ἐν τῷ Νεκροταφείῳ ἀνεγερθεὶς τῷ 1869 καὶ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου «Τῶν Μουσούρων» ἐντὸς τοῦ κήπου τῆς Ἀμερικ. Σχολῆς Θηλέων.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Ναΐδιον καὶ Ἁγίασμα τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, τῆς Ἁγ. Κυριακῆς. ἐν τῇ Συνοικίᾳ Κιουτσοὺκ, τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου ἐν τῇ συνωνύμῳ συνοικίᾳ τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν ἐν Δερὲ Σοκὰκ καὶ τῆς Ἁγ. Φωτεινῆς ἐν Φουρούν Σοκάκ.

ΚΕΙΜΗΛΙΑ: Ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν ὑπάρχουσι 2 ἀρχαιόταται Εἰκόνες ἡ τῆς Παναγίας Μαυρομωλιτίσσης ἀπὸ τοῦ 1600 καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς φερούσης χρονολογίαν 1613

ΚΛΗΡΟΣ: Πρωτοσύγκελλος ὁ Μ Ἱεροκήρυξ Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ Φιλόθεος, Ἱερεὺς Ἰωάννης Γαλάνης.

Διάκονος: Δημήτριος Βαλλιάνος

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Γεώργιος Ταουκτσόγλους πρόεδρος, Γεώργ Ζαβράκης, Μ. Κων)τινίδης, Ι.

Θεοδωρίδης, Α. Καρυεδές, Χρ. Κωσταρόπουλος, Ν. Ἐμμανουηλίδης, Χρ. Ιλιάτσικας.

Σχολή: Ἱδρυτὴς Βασιλ. Ζαχαριάδης δικηγόρος, Μικτή. Τάξεις 6. Διευθ. Κλεόβουλος Ἀϊνατζόγλους. Διδάσκαλοι 4. Τουρκοδιδάσκαλοι 4. μαθηταὶ 204. οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 600.

ΒΕΒΕΚΙΩΝ: Ναὸς τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους, κτισθεὶς τῷ 1830.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῶν 12 Ἀποστόλων παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ἐν τῇ ὁδῷ Δερὲ, καὶ τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου ἐν τῷ Νεκροταφείῳ.

Κλῆρος Ἀρχιμ. Κων)τῖνος Κωστιλόπουλος.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Μιχ. Διάτσος πρόεδρος, Γ. Παναγιωτίδης, Στεφ. Νικολαΐδης, Ἀλ. Βιζουκίδης.

Ἄλλοτε διετήρει καὶ σχολήν. Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 50.

ΒΟΓΙΑΤΖΗΚΙΟΙ (Βαφεοχώριον) Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου κτισθεὶς τῷ 1834.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Λόφου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἠγείρετο ὁ ἀρχαῖος Ι. Ναὸς τοῦ προαστείου, τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Βαλτᾶ Λιμάν. Εἶχε καὶ δύο εἰσέτι ἁγιάσματα τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐν Βαλτᾷ Λιμάν, Ἁγ. Νικολάου εἰς τὸν κῆπον τοῦ Χεδίβου Ἰσμαὴλ Πασᾶ, τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἅτινα κατεχώσθησαν κατὰ τὴν ρυμοτομίαν τῷ 1928.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερομ. Χρύσανθος Μπρόκας.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Δ Δεβετζῆς πρόεδρος. Κ. Γιάγκογλους, ἀντιπρόεδρ., Α Ἀνδρεάδης, Ἀ Νικολαΐδης, Α. Στυλιανίδης, Φ.

Ὁ κ. Δ. ΔΕΒΕΤΖΗΣ

Βαβᾶκος, Φ. Ἰωαννίδης, Ι. Κωνσταντινίδης, Φ. Καλφόπουλος.

ΣΧΟΛΗ: Γ. Λαγούρας, ἱδρυτής, Μικτή. Τάξεις 6. Διευθύντρια Ἀ. μαλία Καλφοπούλου. Διδασκάλισσαι 2, Τουρκοδιδασκάλισσαι 2, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 60. Λειτουργεῖ καὶ συσσίτιον μαθητικὸν ἐν τῇ Σχολῇ. Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 100.

ΣΤΕΝΗ: Ναὸς τῶν Ταξιαρχῶν κτισθεὶς τῷ 1820.

ΑΓΙΑΣΜΑ: τῆς Ἁγ. Μαρίνης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ Εὐθ. Καλλιγᾶς πρόεδρος, Στυλ. Παπαδόπουλος, Στυλ. Χιρπόπουλος

Ἡ Κοινότης Στένης διετήρει ἄλλοτε Ἀρρεναγωγεῖον καὶ Παρθεναγωγεῖον καὶ κατόπιν Μικτὴν Σχολήν. Νῦν δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ οὔτε Ἱερέα, τὰς δὲ θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν ὀλιγίστων οἰκογενειῶν (περὶ τὰς 15) θεραπεύει ὁ Ἱερεὺς Ἁγ. Νικολάου Νεοχωρίου.

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ. ΕΝΟΡΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ. Ναὸς Κοίμησις τῆς Θεοτόκου κτισθεὶς τῷ 1837

Κειμήλια. Εἰκὼν τῆς Παναγίας χρυσοκέντητος.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους ἐν τῷ Νεκροταφείῳ, τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου ἐν Καλενδὲρ ὅπερ ὅμως κατεχώσθη κατὰ τὴν ρυμοτομίαν τῷ 1935.

ΚΛΗΡΟΣ Πρωτοπρεσβύτερος Αἰμιλιανὸς Φάκαρος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Δημ. Σιδερίδης, πρόεδρος, Προδ. Παρασκευαΐδης Γ. Βίγγας, Πάνος Χ" Προδρόμου, Β. Τσόγκας, Ι. Σταματιάδης.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 160.

ΕΝΟΡΙΑ Ἁγ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ. Ναός. Ἅγιος Νικόλαος κτισθεὶς τῷ 1818.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς εἰς τοῦ Βιτσένη, τοῦ Ἁγ. Θεράποντος ἐντὸς λαχανοκήπου ἐν Κεραμὶτ Μαχαλεσῇ, Παν. Βλαχερνῶν, Ἁγ. Νικολάου καὶ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἄνωθεν Στένης.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Γεώργιος Βεζιργλους.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Γ. Ἰωαννίδης πρόεδρος, Δ. Βασιλειάδης, Κ. Ἀγγελίδης.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 175.

ΣΧΟΛΗ ἀμφοτέρων τῶν ἐνοριῶν ἱδρυτὴς Σοφ. Ἡλιάσκος. Μικτὴ τάξεις 5 Διευθύντρια Κασσάνδρα Βασιλειάδου. Διδάσκαλος 1, διδασκάλισσα 1. Τουρκοδιδάσκαλοι 2, μαθηταὶ 76, μαθήτριαι 44.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΟΣ

ΚΟΥΜΚΑΠΟΥ (Κοντοσκάλιον): Ἡ Κοινότης Κοντοσκαλίου εἶναι ἡ μεγαλειτέρα Κοινότης ἐπὶ τῆς Προποντίδος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ἤκμαζεν ἄλλοτε καὶ κατῳκεῖτο τὸ πλεῖστον ἐκ πλουσιωτάτων Μικρασιατῶν ἐμπόρων. Σήμερον ἀριθμεῖ περὶ τὰς 410 οἰκογενείας Ὀρθοδόξων.

Ἡ Κοινότης εἶχε καὶ Ἀρχιερατικῶς Προϊστάμενον.

ΝΑΟΙ δύο. Τῆς Παναγίας Ἐλπίδος καὶ τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: 5: τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς εἰς θέσιν Πετράδικα, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου εἰς Κάτεργα Λιμανὶ, τοῦ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, τοῦ Ἁγ. Βασιλείου ὑπὸ τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Κυριακῆς καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τὸν Ναὸν τῆς Παναγίας Ἐλπίδος.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος Χατζόπουλος, Ἱερεὺς Βασίλειος Χρυσομάλλης.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ Χαρ. Ἀγνιάδης δικηγόρος πρόεδρος καὶ ἱδρυτὴς τῆς Σχολῆς, Α. Ἠλιάδης, Γ. Σοαντζόγλους, Ι. Τσιλιγκίρογλου, Γρ. Πολυχρονιάδης Γ. Φουτούλογλους, Β. Βασιλειάδης, Γ. Κινιαλίδης, Θ. Νότογλους, Πρ. Πορλόγλους. Γραμματεὺς: Μιχ. Ἀλεξανδρίδης.

Ὁ κ. Χ. Ἀγνιάδης

ΣΧΟΛΗ: Μικτὴ τάξεις 6. Διευθ. Μιχαὴλ Ἀλεξανδρίδης, Διδάσκαλοι 2, διδασκάλισσαι 4, Τουρκοδιδάσκαλοι 7, μαθηταὶ 108 μαθήτριαι 104.

ΒΛΑΓΚΑ: Ναὸς: Τῶν Ἁγ. Θεοδώρων κτισθεὶς τῷ 1833 μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας ἐντὸς οἰκίας ἐν

Τευλεύμπα Μεϊδὰν καὶ τῆς Ἁγ. Εὐδοκίας ἐν Νισάντζα.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Ἀναστάσιος Ξένος.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Ν. Ταμπάκης, πρόεδρος, Ἀντ. Ἀγάογλους, Β. Παξιμαδᾶς, Χ. Δρακούλης, Ν. Λακίδης, Β. Ραφαηλίδης, Συμεὼν Συμεωνίδης, Σερ. Σεραφειμίδης, Χρ. Ζαχαριάδης, Πρ. Ἰωσηφίδης.

ΣΧΟΛΗ: Μικτή. Ἱδρυτὴς Α. Κρυωνᾶς. Τάξεις 5. Διευθύντρια Ε. Τσομπάνογλου, διδασκάλισσαι 4, Τουρκοδιδάσκαλοι 4, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 90.

Ἡ Κοινότης Βλάγκας κατωκεῖτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ κτιστῶν καὶ ξυλουργῶν ἐκ Μαδύτου καὶ τῶν πέριξ χωρίων καὶ ἤκμαζε ἔχουσα καὶ Ἀρχιερατικῶς προϊστάμενον ὡς καὶ Ἀδελφότητα Ἀμαξηλατῶν καὶ Σεΐσηδων ἥτις καὶ νῦν ὑφίσταται μὲ προστάτην τὸν Ἅγιον Θεόδωρον.

ΥΨΩΜΘΕΙΑ (Σαμάτια): Τὰ Ὑψωμαθεῖα ἀποτελοῦνται ἀπὸ 6 Ἐνορίας ἀνεξαρτήτους αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ 1921—1922 ἡνώθησαν εἰς μίαν Ἐνορίαν, διευθυνομένην ὑπὸ μιᾶς Κεντρικῆς Ἐφορείας, ἧς πρόεδρος εἶχεν ἐκλεγεῖ ὁ κ. Καλούδης Λασκαρίδης δικηγόρος, εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ ὁποίου ὀφείλετο ἡ Ἕνωσις αὕτη, ἐδρευούσης ἐν τῷ Ναῷ Ἁγ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ὁ κλῆρος τῶν 6 αὐτῶν Ναῶν ὑπήχθη ὑφ' ἕνα Ἀρχιερατ. Προϊστάμενον ἐδρεύοντα ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ, τοιοῦτος δὲ εἶχε διορισθῇ ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος Τρῳάδος Νεόφυτος Λαμπαδαρίου, ὁ ἀποθανὼν ἐν Θεραπείοις τὴν 9 Μαρτίου 1924 ὡς βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ ἀοιδίμου Γέροντος Δέρκων Καλλινίκου. Ἡ ἕνωσις αὕτη δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ καὶ αἱ ἐνορίαι ἀνέκτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των ὡς καὶ πρότερον. ἥτις ὅμως δὲν εἶναι δι' αὐτὰς καὶ πολὺ συμφέρουσα. Τελευταίως ἐπῆλθε συνεννόησις καὶ ἡνώθησαν μόνον αἱ Ἐνορίαι Ἁγ Μηνᾶ, Ἁγ. Νικολάου καὶ Ἁγ. Γεωργίου Κυπαρισσᾶς, ἥτις ἕνωσις ὅμως δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ ἐφ' ὅσον ἤρχισαν αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ καὶ πάλιν τάσεις τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν.

ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (Ὑψωμαθείων) Ναὸς εἷς. Τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ὁ Ναὸς οὗτος εἶναι εἷς τῶν μεγαλειτέρων τῆς Πόλεως καὶ ἐκτίσθη κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἀνάκτησεως ὑπὸ ἀποίκων ἐκ Καραμανίας, διὸ καὶ καλεῖται ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος τῆς Καραμανίας ἀλλ' ἀνεκαινίσθη κατὰ τῷ 1833.

ΑΓΙΑΣΜΑ: Τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου ἔξωθεν τῆς πύλης τοῦ Ροδίου.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἀρχιμ. Ἱερόθεος Κατζώνης, διάκονος Κωνσταντῖνος Πλακωτάρης.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Ἰωσὴφ Τσαρκατζόγλους πρόεδρος, Ἁγ. Χιλιαρχόπουλος, Β. Κιουκτσίδης, Χρ. Ἡλιάδης, Μ Ξανθούλης, Εὐστ. Ταπανίδης

ΣΧΟΛΗ: Ἱδρυτὴς Ἀδρ. Κινατζόγλους. Μικτή. Τάξεις 6. Διευθυντὴς Δημ. Ζῶτος. Διδάσκαλοι 1 διδασκάλισσαι 3 Τουρκοδιδάσκαλοι 5, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 232. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην φοιτῶσι μαθηταὶ καὶ τῶν Ἐνοριῶν Ἁγ. Μηνᾶ, Ἁγ. Νικολάου, Θ. Ἀναλήψεως, Ἁγ. Γεωργίου, Καζλῆ, Ἐξ Μαρμάρων, Βελιγροδίου καὶ Βαλουκλῆ.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 260.

ΚΑΖΛΗ: Ἔξω τῶν Τειχῶν. Ναὸς τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος. Ἡ ἐνορία αὕτη τὸ πάλαι ὑπήγετο εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Δέρκων, νῦν δὲ ἐλλείψει πόρων συνεχωνεύθη μετὰ τῆς ἐνορίας Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ (Ὑψωμαθείων) Ναὸς ὁ Ἅγιος Μηνᾶς κτισθεὶς τῷ 1833 μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος ὑπὸ τὸν Ναόν. Ὁ Ναὸς οὗτος εἶναι ἀρχαιότατος καὶ ἐτιμᾶτο πρῶτον μὲν ἐπ' ὀνόματι Παπύλου καὶ Κάρπου, εἶτα δὲ μέχρι τοῦ 1830 ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγ. Πολυκάρπου. Ἀπὸ τοῦ 1830 κατόπιν θαύματος τελεσιουργηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Μηνᾶ κατὰ τὴν μεγάλην πυρκαϊὰν τῆς ἐνορίας, ἤρξατο τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ. ***

Κλῆρος. Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Μπιμπέρογλους.

Ἐπιτροπή. Ἰ. Ζεγκίνογλους πρόεδρος, Χρ. Λασκαρίδης, Πολυχρ. Σινικτσόγλους, Γ. Παπαδόπουλος, Γ. Ἀλεξιάδης.

Ὀρθόδοξοι οἰκογένειαι 128.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Ὑψωμαθείων) Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἁγίασμα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς εἰς τὸ βόρειον κλίτος τοῦ Ναοῦ,

Κλῆρος. Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Μπιμπέρογλους.

Ἐπιτροπή. Στ. Παπαδόπουλος, Ν. Ἐξακουστίδης, Δ. Θεόπεμπτος. Στ. Καρύδης, Γ. Παπαδόπουλος.

Ὀρθόδοξοι οἰκογένειαι 36.

ΘΕΙΑ ΑΝΑΛΗΨΙΣ (Ὑψωμαθείων) Ἐκκλησία μία τῆς Θείας Ἀναλήψεως ἀνακαινισθεῖσα τῷ 1832. Κειμήλια ἀρχαῖον Εὐαγγέλιον ἐπὶ μεμβράνης. Ἁγίασμα τῆς Θ. Ἀναλήψεως ὄπισθεν τοῦ Ἱ. Βήματος Τὸ πάλαι ὁ Ναὸς οὗτος ἐτιμᾶτο ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας τῆς Χρυσαληθινῆς. Κλῆρος Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Μεταλλίδης.

Ἐπιτροπή. Β. Ἀθανασιάδης πρόεδρος, Χρυσ. Γιαννακάκης, Ἡρακλ. Μάντης, Ι. Χιλιαρχόπουλος, Θ. Ἀθανασιάδης.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 25.

Ἄλλοτε ἐλειτούργει τετράτακτος Σχολή.

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΣ (Ὑψωμαθείων) Ἐκκλησία μία: Τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Κυπαρισσᾶ (**)

**. Ἴδε Ἱστορικὸν Σημείωμα Σ. Ν. Ζερβοπούλου περὶ τοῦ Ναοῦ τούτου, ἐντῷ ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι τοῦ Ναοῦ ἐκδοθέντι Λευκώματι 12 Ὀκτωβρίου 1934.

(**) Κυπαρισσᾶς ὠνομάσθη ἐκ τῆς ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ μέχρι σήμερον σωζομένης ὑψιτενοῦς γηραιᾶς Κυπαρίσσου.

ἀνεγερθεῖσα τῷ 1834. Ἁγία Λείψανα: Αἰκνῆμαι τοῦ Λειψάνου τῆς Ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἁγίασμα τῆς Μεταμορφώσεως ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ.

Κλῆρος: Ἱερ. Κωνσταντῖνος Μπιμπέρογλους.

Ἐπιτροπή Χαρ Ξενάκης πρόεδρος, Γ. Κριτόπουλος, Πρ. Θεοδωρίδης, Μιχ. Μιχαλήτσος, Ἰωαννίδης.

Ἄλλοτε ἡ Κοινότης αὕτη διετήρει Παρθεναγωγεῖον πεντάτακτον.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 75.

ΑΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ (πρόποδας Ταταούλων). Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἀνεγερθεὶς τῷ 1877.

Ἁγίασμα: Παρεκκλήσιον καὶ ἁγίασμα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου παρὰ τὸν Ναόν.

Κλῆρος: Ἀρχ. Σωφρόνιος Κιορπὲς, Ἱερεὺς Παναγιώτης Χρυσοστόμου, Διάκονος καὶ ἱεροκήρυξ Τιμόθεος Παζαρίδης.

Π. Βαχαρόπουλος

Ἐφοροεπιτροπή: Π. Βαχαρόπουλος ἰατρὸς πρόεδρος, Δ Ἀνδρεάδης, Α. Κρούσης, Γ. Βράϊκος, Γ. Μιστιλόγλους, Ι. Τατάρογλου, Γ. Παπαδόπουλος, Α. Δημητριάδης.

Γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Κ. Χριστοφιλίδης.

Σχολὴ Μικτή: Ἱδρυτὴς Ἀχ. Παυλίδης. Τάξεις 3. Διευθ. Κ. Παπαδοπούλου. Διδασκάλισσαι 2, Τουρκοδιδάσκαλος 1. μαθηταὶ 60. μαθήτριαι 30.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 200 περίπου.

ΚΟΥΡΓΟΥΛΟΥΣ (Τατανὰ): Ναοὶ Ἁγ. Δημητρίου κτισθεὶς τῷ 1726 καὶ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου τῷ 1855

Κλῆρος: Ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος, ὁ Ἐπίσκοπος Λεύκης Παγκράτιος, Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Παπαδόπουλος, Ἀρχιμ. Κύριλλος Ἀγαπίου, Ἱερεὺς Ἰωάννης Κλημεντίδης Διάκονος Δημήτριος Προύσαλης.

Εφοροεπιτροπή: Λ. Γεωργιάδης πρόεδρος, Ἐπ. Πανταζίδης, Ἀναστ. Λαγουδάκης, Πλ. Χατζάκης, Κ. Μολοκότος, Ἀντ. Παπαδόπουλος, Γρηγ. Μαγίδης, Ἀνδρ. Παρθενίου.

Γραμματεύς: Πολυχρόνης.

Ναΐδια: Τοῦ Ἁγ. Ἐλευθερίου ἐν τῷ Νεκροταφείῳ, τοῦ Αγ. Χαραλάμπους ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου.

Ἁγιάσματα: Τῆς Ἁγίας Κυριακῆς μετὰ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγ. Φανουρίου. Τοῦ Τιμίου Προδρόμου Β. Δ τοῦ Παπαζκιοπροῦ καὶ τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου ὑπὸ τὸν ὁμώνυμον Ναόν.

Σχολὴ Μικτή: τάξεις 6. Διευθυντὴς Ἀντ. Παπαστρᾶτος. Διδάσκαλοι 1, διδασκάλισσαι 6 Τουρκοδιδάσκαλοι 3. μαθηταὶ 180, μαθήτριαι 130.

Ἡ Κοινότης Κουρτουλοὺς ἀριθμεῖ σήμερον περὶ τὰς 800 Ὀρθοδόξους οἰκογενείας.

ΦΕΡΙΚΙΟΙ: Ναὸς ὁ τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων κτισθεὶς τῷ 1868.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἀρχιμ. Γεράσιμος Καλοκαιρινός, Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος Ἰωαννίδης, διάκονος καὶ ἱεροκήρυξ Πολύκαρπος Κωνσταντινίδης.

Ὁ κ. Χ. Ἀγγελίδης

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Χρ. Ἀγγελίδης πρόεδρος καὶ ἱδρυτὴς, Ἀλ. Σαρίδης, Χρ. Παρασκευόπουλος, Γ.Θεοδωρίδης, Ἀρ. Παπαδόπουλος. Ι. Παναγιωτίδης καθηγητὴς, Μ. Μπαμπᾶς, Γ. Ἀντωνιάδης, Δ. Καλούδης, Χρ. Λίτος, Β. Μέτσης, Γ. Χρηστίδης, Β. Πολυκαρπίδης. Γραμματεὺς Σταῦρος Μελέγκογλους.

ΣΧΟΛΗ: Μικτή. Τάξεις 6. Διευθύντρια Δεσπ. Ὀργαντζόγλου, διδάσκαλοι 1, διδασκάλισσαι 3, Τουρκοδιδάσκαλοι 3, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 265.

Ἡ κοινότης Φερίκιοϊ κατοικεῖται ὑπὸ 750 περίπου Ὀρθοδόξων οἰκογενειῶν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

ΤΖΙΒΑΛΙΟΝ Ναὸς Ἁγ. Νικολάου κτισθεὶς τῷ 1837. Ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ ὑπάρχει ἀρχαιοτάτη εἰκὼν μωσαϊκὴ τῆς Ἁγ. Θεοδοσίας κομισθεῖσα ἐν αὐτῷ ἐκ τοῦ ἐκεῖ πλησίον συνωνύμου Ναοῦ.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους παρὰ τὸν ἱερὸν Ναὸν καὶ τοῦ Ἁγ. Βασιλείου ἐν Ζιντὰν Καποῦ. (*)

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Βασίλειος Γρίβας.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Ἀλέξ. Στεφανίδης πρόεδρος, Εὐστ. Σανταλτζόγλους, Κ. Μιχαηλίδης, Β. Ἀβραμίδης, Ι. Τσεμρόγλους, Ι. Χεζεντζόγλους, Πρόδρ. Καραμουράτογλους, Ι. Ζηβίδης, Ι. Καλλινικίδης, Ι. Σεβαστόπουλος Θ.Θωμαΐδης.

ΣΧΟΛΗ: Ἱδρυτὴς Β. Θεοδωρίδης. Μικτή. Τάξεις 4. Διευθυντὴς Κ. Ροΐδης, διδασκάλισσαι 3. Τουρκοδιδάσκαλοι 2, μαθηταὶ 40 μαθήτριαι 38.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 150.

ΜΟΥΧΛΙΟΝ: (Ἄνωθεν Φαναρίου) Ναὸς ἀρχαῖος Βυζαντινὸς ἐπιλεγόμενος τῶν Μογγολίων(**), Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῆς Ἁγ. Ἄννης ἐν τῷ περιβόλῳ του Ναοῦ.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Χρῆστος Τσάνης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Συμεών Καϊκτζόγλου πρόεδρος, Γ. Κεσίσογλους, Μ. Μιχαηλίδης, Γ. Ἀμασλίδης, Σωκρ. Στεργιάδης.

Ὀρθόδοξοι οἰκογένειαι 75.

Ἄλλοτε ἡ ἐνορία αὕτη ὁμοῦ μετὰ τοῦ Πετηρᾶ διετήρουν Ἡνωμένα Ἐκπαιδευτήρια μὲ 400 μαθητάς.

(*) Ἐν τῇ περιφερείᾳ Τζιβαλλίου Βεφᾶ Μεϊδὰν ὑπάρχει καὶ ἡ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

(**) Ἴδε Ἐγκυκλπαιδικὸν Ἡμερ Σ. Ν. Ζερβοπούλου 1934 σελ. 60.

ΠΟΤΗΡΑ: (Ἄνωθεν Φαναρίου) Ναὸς Ἅγιος Γεώργιος ἢ Ἀντιφωνίτης κτισθεὶς τῷ 1830. Ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ ὑπάρχει ἡ ἀρχαιοτάτη εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἢ Ἀντιφωνίτου χαραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ καὶ ἡ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ 1791.

ΑΓΙΑΣΜΑ: Τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἔναντι τοῦ Ναοῦ.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Σωτήριος Παπαστεργιάδης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Ἰωάννης Χατζηγιάννης πρόεδρος, Α. Χαστάογλους, Ἀβρ. Ἀδοσίδης, Σάβ. Παπαδόπουλος.

ΒΑΛΑΤΑΣ: Ναὸς τῶν Ταξιαρχῶν (τὸ πάλαι Ἅγιος Νικόλαος τῶν Ἀχριτανῶν) κτισθεὶς τῷ 1833.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῶν Ταξιαρχῶν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγ. Νικολάου ὄπισθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος.

ΚΛΗΡΟΣ: Οἰκονόμος Νικόλαος Κριθιώτης.

ΕΦΟΡΟΕΠΙΤΡΟΠΗ: Παῦλος Ὀρτανίδης πρόεδρος καὶ ἰδρυτής, Π. Ἀλβανόπουλος, Ἠλ. Κινταπιάδης, Χρ. Παναγιωτίδης, Ἀβρ. Ἀποστολίδης.

ΣΧΟΛΗ: Μικτή. Τάξεις 4. Διευθυντὴς Κ. Βαπορίδης, διδάσκαλοι 2, Τουρκοδιδάσκαλοι 3, μαθηταὶ 78 μαθήτριαι 63.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 88.

Ἐν τῇ ἐνορίᾳ Βαλατᾷ παρὰ τὴν θάλασσαν εὑρίσκεται καὶ τὸ Μετόχιον τοῦ Ὄρους Σινᾶ σὺτινος ὁ Ναὸς καὶ τὸ ἁγίασμα τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἀνηγέρθη δὲ τῷ 1855. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Δοσίθεος.

ΒΑΛΙΝΟΝ: Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κτισθεὶς τῷ 1843. Ὁ Ναὸς οὗτος ἔχει καὶ Ἅγια Λείψανα τῶν Ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Ἁγ. Χαραλάμπους, καὶ Ἁγ. Τρύφωνος

ΑΓΙΑΣΜΑ: Τοῦ Ἁγ. Μηνᾶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

ΚΛΗΡΟΣ Ἱερεὺς Χρῆστος Τζανδάρης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Νικ. Δοβλέτογλου πρόεδρος, Ε. Παλανίδης, Χαρ. Κουκλουβῆς, Ἀναστ. Τζερκέζογλους, Κ. Λελεκίδης.

ΞΥΛΟΠΟΡΓΑ: (Λόντζα). Ἐκκλησία ὁ Ἅγιος Δημήτριος ὁ Κανάβης ἀνεγερθεῖσα τῷ 1730. Κειμήλια: Ἐπιτάφιος ἀρχαῖος φέρων χρονολογίαν 1650, μία σαρκοφάγος ἀρχαία καὶ τὴν ἱστορικὴν εἰκόνα Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν ἥτις φυλάσσεται ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ ἀπὸ τοῦ 1750.

ΑΓΙΑΣΜΑ: τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Ζαχαρίας Βασιλειάδης.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Γρηγ. Ἐλματζόγλους, Χρ. Κερανίδης, Χ" Παναγ. Εὐστρατιάδης, Κυρ. Τελίογλου, Ε. Μελιταῖος, Κων. Χ" Γεωργίου, Ἁγ. Μπετσόπουλος.

ΣΧΟΛΗ: Μικτή. Τάξεις 4. Διευθύντρια Δεσπ. Παραδεισίου, Διδάσκαλοι 2. Τουρκοδιδάσκαλοι 2, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 85.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 90.

Εἰς τὴν ἐνορίαν ταύτην ὑπάρχει καὶ ὁ Ἱερὸς Βυζαντινὸς Ναὸς τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος. Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐπὶ Μελετίου τοῦ Πηγᾶ ὑπῆρξε Πατριαρχεῖον (ἀπὸ τοῦ 1597 –1601). Ὁ ἀρχαῖος Ναὸς ἐκάη τῷ 1728 καὶ ἐκτίσθη τῷ 1730. Ἐνῷ ὁ ὑπάρχων Ναὸς ἐκτίσθη τῷ 1835 Εἰς ἀνάμνησιν δὲ τῆς ἐπί τινα χρόνον ἐγκαταστάσεως τοῦ Πατριαρχείου ἐν Ξυλοπόρτῃ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ἐγένετο ἄλλοτε Π)χικὴ καὶ Συνοδικὴ χοροστασία ἐνῷ σήμερον τελεῖται μόνον Πατριαρχική.

ΧΑΣΚΙΟΪ: Ναὸς. Ἁγ. Παρασκευὴ κτισθεῖσα τῷ 1752.

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ: Τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς ἐν Καλαϊτζῇ Βαξὲ καὶ τὸ τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος ἐν Ἀϊναλῇ Καβάκ. Ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ὑπάρχει ἐντὸς ἀργυρᾶς θήκης καὶ τὸ τίμιον λείψανον τῆς Ἁγίας Ἀργυρῆς, ἧς ἡ μνήμη ἑορτάζεται τῇ 30 Ἀπριλίου.

ΚΛΗΡΟΣ: Ἱερεὺς Χρύσανθος Παπαχρυσάνθου.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Γεωργ. Ἀσλάνης, Ἀρ. Βασιλειάδης, Π. Πετρίδης

ΣΧΟΛΗ: Μικτή. Ἱδρυτὴς Κ. Προύσαλης. Διευθυντ. Εὐαγγελία Καραγάννη, Διδασκάλισσα 1 Τουρκοδιδάσκαλοι 2 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 52.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 70.

ΠΑΡΑ ΤΑ ΤΕΙΧΗ

ΕΓΙΟΥΠ—ΓΕΔΙΚΟΥΛΕ

ΣΑΛΜΑΤΟΜΒΡΟΥΚΙΟΝ, Ἐκκλησία μία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἀνεγερθεῖσα τῷ 1834, ἐν ᾗ εὕρηται καὶ ἡ Εἰκὼν «Κυρία τῶν Οὐρανῶν» Ἁγιάσματα Τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἁγ. Κυριακῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ Σκαρπαθιώτου κατὰ τὴν ὁδὸν Βαξεβάνογλου.

Κλῆρος: Ἱερεὺς Χριστόδουλος Βαφειάδης.

Ἐπιτροπή: Σταῦρ. Βηθλεὲμ, Δημ. Χαρακόπος, Β. Καρακωστόπουλος.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 35.

Ἐν Σαλματομβρουκίῳ λειτουργοῦν τὰ Χατζοπούλεια Ἡνωμένα Ἐκπαιδευτήρια εἰς τὰ ὁποῖα φοιτῶσι μαθηταὶ τῶν ἐνοριῶν Σαλματομβρουκίου Ἐδιρνὲ Καποῦ, Σαρμασικίου, Τεκφοὺρ Σεραΐου καὶ Ἐγρῆ Καποῦ.

Ἐφορεία: Σοφ. Γενίδουνιας πρόεδρος, Ἰωάν. Κιουλτζόγλους ἰδρυτὴς καὶ ταμίας, Ἰωάν. Μπορμπόρογλους, Δ. Χαροκόπος, Σ. Βηθλεέμ.

Μικτὰ, τάξεις 4 Διευθ. Θωμαΐς Καρατζᾶ, διδάσκαλος 1, διδασκάλισσα: 2, Τουρκοδιδάσκαλοι 4, μαθηταὶ 63, μαθήτριαι 47.

ΣΑΡΜΑΣΙΚΙΟΝ, Ἐκκλησία μία τοῦ Ἁγ. Δημητρίου κτισθεῖσα τῷ 1831.

Ἐπιτροπή. Ἰ. Συμεωνίδης Ἡσ. Παπαδόπουλος, Ἀνάρ. Γκιουλτζόγλου, Δημ. Βαπορίδης, Ἀθ. Προκοπίου.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 20.

Ἐλειτούργει ἐνταῦθα μικτὸν παρθεναγωγεῖον, σήμερον ἐλλείψει πόρων δὲν ἔχει Ἱερέα.

ΤΕΚΦΟΥΡ ΣΕΡΑΓΙΟΝ, Ἐκκλησία μία, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου ἀνακαινισθεῖσα τὴν 1 Ἰανουαρίου 1837.

Ἁγιάσματα τῆς Ἁγ Παρασκευῆς ὄπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

Κλῆρος Ἱερομ. Πατρίκιος Καζίκογλους.

Ἐπιτροπή: Σεραφεὶμ, Ἀριστ. Ἰωαννίδης, Ἰ. Σαμαρᾶς.

Ἄλλοτε διετήρει τετρατάξιον παρθεναγωγεῖον.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 32.

ΕΓΡΗ ΚΑΠΟΥ, Ναὸς Κοίμησις τῆς Θεοτόκου «Παναγία τῆς Σούδας» κτισθεὶς τῷ 1851. Ὁ Ναὸς οὗτος ἦτο ἄλλοτε ἐξάρτημα τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ,

Ἁγιάσματα. Τῆς Τιμίας Ζώνης ὑπὸ τὸν Ναὸν, τοῦ Ἁγ Νικήτα πλησίον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἀναλήψεως ἐν Ἐγιοὺπ Τακεντζῆ μαχαλεσῆ.

Κλῆρος Ἀρχ. Νικόλαος Παπαδόπουλος.

Ἐπιτροπή. Ἰ. Τσερκέζογλου, Στ. Κατρανίδης, Ἰ. Ἀμασλίδης, Ἰ. Ἀποστολίδης.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 40.

Ἡ Κοινότης αὕτη ἄλλοτε διετήρει σχολὴν καὶ νηπιοπαρθεναγωγεῖον.

Ἐν Ἐγρῆ καποῦ ὑπάρχει καὶ Νεκροταφεῖον τὸ ὁποῖον πρό τινων ἐτῶν ὠνομάσθη "Πατριαρχικὸν Νεκροταφεῖον Ἐγρῆ Καποῦ", ἐν ᾧ ἐνταφιάζονται οἱ χριστιανοὶ τῶν πέριξ Ὀρθ. Κοινοτήτων καὶ τὸ ὁποῖον τελευταίως ἐξωραΐσθη τελείως χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας καὶ τὴν φιλεργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, ἧς προΐσταται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων κ. Πολύκαρπος. Ἐν τῷ Νεκροταφείῳ τούτῳ ὑπάρχουσι καὶ τάφοι πολλῶν Μητροπολιτῶν, ἐν οἷς τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν Δέρκων Ἀμβροσίου Σταυρινοῦ, ὅστις διετέλεσε καὶ πρόεδρος καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποίου ἤρξατο ἡ περιτοίχησις καὶ ὁ συνεχιζόμενος ἐξωραϊσμὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου διορισθείσης πρώτης Ἐπιτροπῆς τοῦ Νεκροταφείου τούτου, τοῦ Συληβρίας Εὐγενίου κ.λ.

Ἐπιτροπή. Σεβ. Μητροπολίτης Μύρων Πολύκαρπος πρόεδρος, Θ. Χ" Μιχάλογλους, Ἀ Χ" Πάντος, Σ.- Συμεωνίδης, Ἐλ. Περιπατόπουλος, Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Τσαλικίδης, Ἀβρ Ἀβραμίδης.

Ἱερεὺς. Ἀρχιμ. Νικόλαος Παπαδόπουλος.

Γραμματεὺς Ἀλέξ. Ἄκατος.

ΕΔΙΡΝΕ ΚΑΠΟΥ: (Παρὰ τὴν Πύλην τοῦ Ἀδριανοῦ) Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου κτισθεῖσα τῷ 1836.

Ἁγίασμα Τοῦ Ἁγ. Βασιλείου ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Ἐκκλησίας.

Κλῆρος. Ἱερεὺς Δημήτριος Βαφειάδης.

Ἐπιτροπή. Νικ. Τζελάτογλους πρόεδρος, Συμ. Συμεωνίδης, Γ. Δοκμετζόγλους, Σαβ. Ἠλιάδης.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 65. Ἄλλοτε ἡ κοινότης διετήρει ἑξατάξιον Σχολήν.

ΤΟΠ ΚΑΠΟΥ, (παρὰ τὴν Πύλην τοῦ Ρωμανοῦ) Ἐκκλησία μία τοῦ Ἁγ. Νικολάου κτισθεῖσα τῇ 17 Νοεμβρίου 1831 μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος.

Κλῆρος. Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Ἰωσηφίδης.

Ἐπιτροπή. Εὐάγ. Σαράφογλους πρόεδρος, Κοσμᾶς Χρυσάνθου, Κ. Βακλατζόγλους, Ἰ. Συμεωνίδης, Ἀνδρέας Βαξεβάνογλους.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 60.

Ἄλλοτε ἡ Κοινότης Τὸπ Καποῦ διετήρει τετράτακτον σχολήν.

ΒΑΛΟΥΚΛΗ: Ἔξω τῶν Τειχῶν εὑρίσκεται ἡ ἱστορικὴ Βυζαντινὴ Νοσοκομειακὴ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος καὶ Νεκροταφείου. Εἰς τὸν αὐλόγυρον τῆς Μονῆς ὑπάρχουσιν οἱ Τάφοι τῶν Πατριαρχῶν, πολλῶν Μητροπολιτῶν καὶ Μαυσωλεῖα τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ.

Ἁγίασμα: Τῆς Ἁγ. Τριάδος ὀλίγον ἀπέχον τῆς Μονῆς.

Ἡγούμενος ὁ Ἐπίσκοπος Τρφάδος Εὐτάθιος Ποπέσκος.

Κλῆρος Ἱερομ. Χρύσανθος Μαντᾶς, Ἱερεὺς Μηνᾶς Χαβαράνης, Διάκονος Μηνᾶς Ἀνδρεάδης.

Ἐν τοῖς Νοσοκομείοις Βαλουκλῆ ὑπάρχει ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους καὶ ἐν τῷ Γηροκομείῳ τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων.

Κλῆρος: Ἱερεὺς Προκόπιος Καραγιάννης, Διάκονος Δωρόθεος Μελπίδης.

Ἡ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Δέρκων.

Κατ' ἔτος ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν μετὰ τὸ Πάσχα τελεῖται ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ λειτουργία ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν Εὐεργετῶν αὐτῆς καὶ τῶν Νοσοκομείων καὶ εἶτα ὁ Πατριάρχης ἐπισκέπτεται τοὺς εἰς τὰ Νοσοκομεῖα νοσηλευομένους.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἁγίασμα τῆς Παναγίας ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ. Ὁ Ναὸς εἶναι ἄγνωστον πότε ἐκτίσθη ἀλλὰ φαίνεται ἀρχαῖος ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἁγιογραφιῶν.

Κλῆρος Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Ἰάλεμος.

Ἐπιτροπή. Ζώης Ζῖσος.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 50.

Ἄλλοτε διετήρει καὶ Μικτὴν Σχολήν.

ΕΞ ΜΑΡΜΑΡΑ. Ναὸς εἰς. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου

(Παναγία Γοργοεπήκοος) κτισθεὶς τῷ 1834 μετ' ὁμωνύμου Ἁγιάσματος ἐντὸς τοῦ νάρθηκος.

Κλῆρος. Ἱερομ. Ἀθανάσιος Λογοθετίδης.

Ἐπιτροπή. Ὀδ. Καλαϊτζόγλους πρόεδρος, Ἠλ. Ἰωαννίδης, Χρ. Σκαρλᾶτος, Ἀλεξ. Ἀγγελίδης.

Οἰκογένειαι Ὀρθοδόξων 45.

Ἄλλοτε διετήρει ἑξάτακτον ἀστ. Σχολὴν καὶ Νηπιαγωγειοπαρθεναγωγεῖον.

ΣΙΡΚΕΤΖΗ: Ἁγίασμα τοῦ Ἁγ. Θεράποντος.

Ἱερεύς: Οἰκονόμος Γεώργιος Παπαδόπουλος.

Ἐπιτροπή: Μητροπολίτης Θεοδωρουπόλεως Λεόντιος πρόεδρος, Λ. Νικολαΐδης ἰατρὸς, Γ. Τσακίρης, Β. Ρώτσικας, Ι. Χ" Ἀνέστης.

Σχολή: Μικτή. Ἱδρυτὴς Ι. Χ" Ἀνέστης. Τάξεις 5. Διευθυντὴς Σταῦρος Μακρίδης, Διδασκάλισσαι 2, Τουρκοδιδάσκαλοι 2, μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι 80.

Τὸ ἁγίασμα τοῦτο εἶναι ἀνεξάρτητον ἂν καὶ εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Κοινότητος Κοντοσκαλίου. ἐκ τῶν προσόδων του δὲ διατηρεῖται ἡ Μικτὴ Σχολὴ Σιρκετζῆ.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ MANCHESTER N. H

Ἱερατικῶς Προϊστάμενος Ἀρχιμ. Αἰμιλιανὸς Πασχαλάκης

Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Αἰμιλιανὸς Πασχαλάκης κατὰ κόσμον Συμεών, ἐγεννήθη ἐν Πλατάνῳ τῆς Θράκης τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 1894. Μικρὸς ἔτη μετώκησε μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐν Ἀρτάκῃ (τῆς Κυζίκου) ὅπου καὶ τὰ πρῶτα γράμματα ἐξέμαθεν. Ἐπανακάμψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἐσυνέχισε τὰς σπουδάς του εἰς τὴν ἀστικὴν Σχολὴν Πλατάνου καὶ εἶτα εἰς τὸ Σχολαρχεῖον Μυριοφύτου. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Π. Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν καὶ εἶτα εἰς τὸ Τραπάντζειον Γυμνάσιον τῆς Σιατίστης τῆς Μακεδονίας, ἐξ οὗ ἀποφοιτήσας ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἥτινος τελειοδίδακτος ἐγένετο. Ἡδύμολπος ὤν, ἐνεγράφη εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν τυχὼν μετὰ εὐδόκιμον ἐν αὐτῷ φοίτησιν καὶ τοῦ σχετικοῦ διπλώματος. Ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐνεγράφη εἰς τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολὴν, ἐξ ἧς μετὰ εὐδόκιμον φοίτησιν ἔλαβε καὶ τὸ τῆς Θεολογίας δίπλωμα. Ἐχρημάτισε διάκονος ἐν Σαλματομβρουκίῳ, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν καὶ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Παναγίας Νεοχωρίου. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1924 προσελήφθη Ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀειμνήστου Πολιοῦ Γέροντος Μητ)του Δέρκων Καλλινίκου

Μετ' ὀλίγον τῇ ἐντολῇ Του, ἐχειροτονήθη τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου Θεραπείων, ὑπὸ τοῦ τότε Ἐπισκόπου Μυρέων καὶ νῦν πρώην Νευροκοπίου κ. Φιλοθέου, εἰς πρεσβύτερον καὶ αὐθημερὸν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς Ι. Μητροπόλεως Δέρκων ἐχειροθετήθη εἰς Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων, ὑπὸ τοῦ Γέροντος Μ)τίτου Δέρκων Καλλινίκου. Τὴν 8ην Ματου τοῦ 1924 ὁ Γέρων Μ)λίτης Δέρκων Καλλίνικος προάγεται εἰς τὴν ἀποστολικὴν Μ)πολιν Ἐφέσου καὶ σὺν αὐτῷ ἀποχωρεῖ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλός Του Αἰμιλιανὸς, ὅστις διορίζεται μετ' οὐ πολὺ Ἱερατ. προϊστάμενος Παναγίας Νεοχωρίου.

Μετὰ ἓν ἔτος ἀναχωρεῖ εἰς Ἑλλάδα καὶ διορίζεται Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἐπαρχία Κερκύρας καὶ Παξῶν, ὑπὸ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας καὶ νῦν Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα. Τῷ 1925 ἀναχωρεῖ εἰς Ἀμερικὴν, ὅπου διετέλεσεν Ἱερατ. προϊστάμενος τῶν Κοινοτήτων New Britain Conn., Chicago Ill, East Mollin Ill, Gastonia N. C. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας, ἐκτιμήσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ προσόντα καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ Ἀρχιμ. Αἰμιλιανοῦ ἐν Κερκύρᾳ. ἀναθέτει εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεοϊδρυθέντος Ἑλληνοαμερικανικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου τῆς Ἀρ)πῆς Ἀμερικῆς τοῦ Ἁγ. Στεφάνου.

Ἐν τῇ προτύπῳ Σχολῇ ταύτῃ, ὡς διευθυντὴς ἐπέδειξε ζῆλον πο-

Ὁ Ἀρχιμ. ΑΙΜ. ΠΑΣΧΑΛΑΚΗΣ

λὺν καὶ ἱκανότητα πανθομολογηθεῖσαν, ἐπισπασάμενος τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ἀρχ)που Ἀμερικῆς, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κύκλων καὶ τῶν ὁμογενῶν τοῦ Νέου Κόσμου.

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης ἀποχώρησίν του, διωρίσθη Ἱερ. προϊστάμενος τῆς μεγάλης Ὀρθοδόξου Κοινότητος Manchester N. H. ἔνθα ὡσαύτως καρποφόρως καὶ κοινωφελῶς ἐργάζεται.

Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Αἰμιλιανὸς Πασχαλάκης διεκρίθη διὰ τὴν παρα-

δειγματικὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὸ καθῆκον καὶ εἰργάσθη μετὰ ζήλου ὅπου καὶ ἂν ἐτάχθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἠδύφθογγος καὶ μουσικώτατος κατέχει τελείως τὴν Βυζαντινὴν καὶ Εὐρωπαϊκὴν μουσικήν. Ῥήτωρ καλλιεπὴς, στωμύλος καὶ χειμαρρώδης. Ἱεροπρεπὴς τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἀξιοπρεπὴς τὴν παράστασιν. Γλυκὺς καὶ προσηνὴς πρὸς ὅλους. Φιλοπονώτατος, μελετηρὸς ἅμα δὲ καὶ ἀφιλοχρήματος, προσὸν μέγιστον μὲν ἀλλὰ καὶ σπανίζον εἰς κληρικοὺς τῆς ἐποχῆς μας. Ὅπου καὶ ἂν ὑπηρέτησε τὴν Ἐκκλησίαν, ἀφῆκεν ἴχνη καταφανῆ τῆς κιρπογόνου ἐργασίας του καὶ ἀπεκόμισε τὴν ἀγάπην, τὴν ἐκτίμησιν, τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸν σεβασμὸν ὅλων.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Χαλεπώτερά σου μὴ ζήτει, καὶ ἰσχυρότερά σου μὴ ἐξέταζε, ἃ προσετάγη σοι ταῦτα διανοοῦ. Σειρὰχ

Τῶν μαθημάτων τὰ μὲν γευστέα, τὰ δὲ χωνευτέα, τὰ δὲ μυρικαστέα Βὰν

Ὁ ἀληθὴς γενναῖος εἶνε ὁ δαμάζων αὐτὸς ἑαυτόν.

Ἡ εἰσπνοὴ καὶ ἡ ἐκπνοὴ εἶνε δύο πράγματα, τὰ ὁποῖα ταυτοχρόνως δὲν δύνανται νὰ συμβῶσι. Ἱσπαν. παροιμ.

Ὁ ὀφθαλμὸς λέγει ἐνίοτε περισσότερα τῆς γλώσσης. Ἀραβ. παροιμ.

Γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐν στενῷ χώρῳ εἶνε ἄχυρον πλησίον πυρός

Ὁ γνωρίζων τοὺς κανόνας τῆς σωφροσύνης ἄνευ τῆς ἐξασκήσεως ὁμοιάζει πρὸς ἄνθρωπον ἐπιμόχθως τὴν γῆν καλλιεργήσαντα καὶ ἑλησμόνησε νὰ σπείρῃ.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν, ἀμνημονεῖ.

Ἀχαρίστου ἐλπὶς ὡς χειμέριος πάχνη τακήσεται, καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον.

Ἄνθρωπος μικρᾶς ἀξίας καὶ μικροῦ ἀποδίδει πάντοτε μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς πλέον οὐτιδανὰς καὶ ἀσημάντους τοῦ βίου λεπτομερείας,

Ἡ ἐλπὶς εἶνε δάνειον, ὅπερ συνάπτομεν εἰς λογαριασμὸν τῆς εὐτυχίας.

Ἑκατὸν φίλοι δὲν ἀρκοῦσιν, εἷς ἐχθρὸς ὑπεραρκεῖ.

Κατοίκει ἐν τῇ αὐτῇ συνοικίᾳ μετὰ τῶν ἐχθρῶν σου, οὐχὶ ὅμως καὶ μετὰ τῶν φίλων σου.

Ἡ ἀξία καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται οὐχὶ ἐκ τῆς γνώσεως ἀλλ' ἐκ τῆς πίστεως.

Οὐδὲν ἐκ τῶν ὠφελίμων εἶνε ἄδικον. (Θουκυδίδης)

Ἡ ἀκράτεια εἶνε τροφὸς τῆς ἰατρικῆς. (Πόπλιος Σύρος)

Διὰ τὸν ἰατρὸν ἡ τύχη ἐπιτελεῖ πλειότερα τῆς ἐπιστήμης (Γερμ. παροιμ.)

Ἡ καλλονὴ παρὰ τῇ τιμίᾳ γυναικὶ εἶνε ὡς τὸ μεμακρυσμένον πῦρ, ὡς τὸ ἀκίνητον ξίφος οὔτε τὸ ἕν πυροτολεῖ, οὔτε τὸ ἕτερον πληγώνει τοὺς μὴ ἐγγίζοντας αὐτά.

Ἡ δυστυχία τῆς εὐτυχίας εἶνε ὁ κόρος, καὶ ἡ εὐτυχία τῆς δυστυχίας ἡ ἐλπίς. (Σαρβάντες)

Ἡ δυστυχία εἶνε βαθμὶς προόδου διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν, προβατικὴ κολυμβήθρα διὰ τὴν θρησκείαν, θησαυρὸς διὰ τὸν ἐπιτήδειον ἄνθρωπον καὶ ἄβυσσος διὰ τοὺς ἀδυνάτους.

ΠΟΙΑ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΠΡΟΣ ΓΑΜΟΝ ΗΛΙΚΙΑ;

Οἱ νόμοι τοῦ Λυκούργου ἀπηγόρευον τὸν γάμον εἰς μὲν τοὺς ἄνδρας πρὸ τοῦ 37ου ἔτους εἰς δὲ τὰς γυναῖκας πρὸ τοῦ 17ου. Ὁ Ἀριστοτέλης φρονῶν ὅτι οἱ πρόωροι γάμοι εἶναι ἐπικίνδυνοι ὑπὸ ἔποψιν ὑγείας καὶ καλλιγονίας, δὲν ἐπέτρεπε τὸν γάμον πρὸ τοῦ 40οῦ ἔτους εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις ὤφειλε νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ 20 τοὐλάχιστον ἔτη τὴν γυναῖκα.

Ὁ δὲ Πλάτων ὑπερθεματίζων, ἀποφαίνεται ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» αὐτοῦ ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ νυμφεύεται μεταξὺ τῶν 20 καὶ 45, πᾶν δὲ τέκνον, ὅπερ θὰ ἐγεννᾶτο πρὸ τῶν ἡλικιῶν τούτων, ἠξίου νὰ μὴ θεωρῆται νόμιμον. Καὶ ὁ ἱστορικὸς Τάκιτος ἀναφέρει ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Γερμανοῖς, οἵτινες ἐφημίζοντο διὰ τὴν ἔκτακτον σωματικὴν ῥώμην, οἱ γάμοι ἦσαν ὄψιμοι. Ἀπ' ἐναντίας οἱ ἀνατολικοὶ λαοὶ ἐνυμφεύοντο λίαν πρωΐρως. Οἱ Ἰουδαῖοι ἐπέτρεπον τὸν γάμον μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι μετὰ τὸ δέκατον.

Ἐν δὲ τῇ Ἀβυσσηνίᾳ καὶ τώρα ἀκόμη νυμφεύονται μεταξὺ τοῦ ἐννάτου καὶ τοῦ δεκάτου. Ὁ ὑπερβὰς τὸ 14ον ἔτος καὶ μὴ νυμφευθείς, θεωρεῖται ἄξιος περιφρονήσεως. Κατ' ἀναλογίαν δὲ ἡ ἀβυσσηνή, ἡ μένουσα ἄγαμος μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους εἶναι πλέον περιφρονημένη γεροντοκόρη.

Ἐπίσης προϊμώτατα νυμφεύονται ἐν Ἰαπωνίᾳ, Σιβηρίᾳ καὶ λοιπαῖς χώραις. Καὶ ἐν γένει εἰς τὰς λίαν θερμὰς ὅσον καὶ εἰς τὰς λίαν ψυχρὰς χώρας ἡ ζωὴ διανύει συντόμως τὰ στάδια αὐτῆς, πρωΐμως ἀκμάζουσα καὶ παρακμάζουσα. Εἰς τὰς Ἰνδίας λ.χ. τὴν Περσίαν, τὸ Μαρόκον καὶ ἄλλους θερμοὺς τόπους. ἀπαντᾷ τις γυναῖκας μόλις τριακοντούτιδας ἐν ἐσχάτῳ γήρατι, πλήρεις ρητίδων καὶ ἀποστεωμένας, εἰς ἡλικίαν δηλαδὴ καθ' ἣν αἱ γυναῖκες τῶν ἰδικῶν μας εὐκραῶν κλιμάτων εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀνθηρότερον ἀκριβῶς σημεῖον τοῦ κάλλους καὶ τοῦ σφρίγους των. Ἡ κατάλληλος δθεν ὥρα τοῦ γάμου ἀναγκαίως παραλλάσσει κατὰ τόπους, κλῖμα καὶ περιβάλλον, ἡ ἀσφαλεστέρα δὲ σύμβουλος καὶ ἀσφαλεστέρα ὁδηγὸς εἶναι αὐτὴ ἡ φύσις, ἡ διεγείρουσα ἢ κατασιγάζουσα τὴν ἐρωτικὴν κλίσιν τῶν φύλων πρὸς ἄλληλα.

Ο ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ

Ἀθηνόδωρος ὁ φιλόσοφος ἕνεκα γήρατος βαθυτάτου ἐζήτησε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου ἄδειαν ἵνα ἀποσυρθῇ τῆς αὐλῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιτυχὼν αὐτῆς, προσέθηκεν ἀποχαιρετῶν τὸν κύριόν του:

«Ἐνθυμοῦ, Καῖσαρ, ἵνα, θυμωμένος ὢν, μὴ λέγῃς ἢ πράττεις τι, πρὶν ἢ διακεκριμένως ἐπαναλάβῃς τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου». Ἐπὶ τῇ συμβουλῇ ταύτῃ ὁ Αὔγουστος λαβὼν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς, εἶπεν: «Ἔχω ἀνάγκην εἰσέτι ἀπὸ τῆς παρουσίας σου», καὶ τὸν ἐκράτησε παρ' ἑαυτῷ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη. Ἔκτοτε ἔμαθε νὰ μετριάζῃ τὸν θυμόν του ὁ τρομερὸς Αὐτοκράτωρ.

Ὁ Πυθαγόρας συνίστα ἐπὶ τοῦ προκειμένου κάτι καλύτερον. «Ἐν ὀργῇ ἔλεγε μήτε τι λέγειν, μήτε πράττειν»

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ

Νίτσα μου χαριτωμένη,
καὶ χωρὶς νὰ σοῦ τὸ πῶ,
τὸ κατάλαβες, καϋμένη,
πῶς καὶ πόσο σ' ἀγαπῶ!..

Ἴσα μὲ τ' ἀνάστημά σου
θὰ σοῦ φκιάσω ζωγραφιὰ,
καὶ θὰ γράψω τ' ὄνομά σου
μὲ πολύτιμα ψηφιὰ.

Τὴ μορφὴ σου τὴ ζηλεύει
τὸ φεγγάρι τ' ἀργυρὸ
καὶ ὁ Ζέφυρος χαϊδεύει
τὸ κορμί σου τ' ἀνθηρό.

Σὰν Νεράϊδ' ἀφροπλασμένη
μὲ ὁλόξανθα μαλλιὰ
τραγούδεῖς ἐρωτευμένη
καί ζηλεύουν τὰ πουλιά.

Ἄχ!.. Κι' ἂς ἤμουνα κοντά σου,
νὰ σὲ τραγουδῶ γλυκὰ,
νὰ ὑμνῶ τὸν ἔρωτά σου
μὲ τραγούδια ἐρωτικά!..

Σεπτεμ 1930

Λίτσα μου ροδοπλασμένη,
ὤμορφη, μελαχροινὴ,
ἡ ὠμορφιά σου ἡ ἀνθισμένη
τὴν καρδιά μου συγκινεῖ.

Ἴσως ὅμως μὲ πλανάει
ἡ κρυφή σου μαργιολιὰ,
Κι' ὀνειρεύομαι ς' τὸν Μάη
τὰ γλυκά σου τὰ φιλιά

Τὴν ποθῶ τὴν ὠμορφιά σου
κι' ἔχεις μάτια χαρωπὰ,
μὰ ἡ ἄπονη καρδιά σου
δὲν εἰξεύρει, ν' ἀγαπᾷ..

Σὰν τὴ θάλασσα π' ἀλλάζει
κάθε ὥρα καὶ θωριὰ,
ἡ ἄστατη καρδιά σου μοιάζει
κι' εἶν' γεμάτη πονηριὰ.

Ἀνοιξι εἶσαι στολισμένη
κι' ἔχεις χάρι κι' εὐωδιὰ
μὰ εἶν' ἀγκαθοφυτε' μένη
ἡ σκληρή σου ἡ καρδιά!.

24 Μαρτ. 1933

ΠΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἡ κατωτέρω ἐπιστολὴ ἐγράφη τῷ 1905 ὑπὸ Μικρασιάτου πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν γυμνασιακῶν του σπουδῶν ἦλθεν εἰς Σταμπούλ διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἐδόθη ἡμῖν παρὰ τοῦ προσφιλοῦς φίλου κ. Ἀλ. Ὡραιοπούλου ἀσφαλιστοῦ. Τὴν καταχωρίζομεν δὲ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ σημερινοὶ νέοι ἀρκετὰ θὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τοῦ περιεχομένου της.

Ἀγαπητέ μου υἱὲ Α.

Γέρων ἤδη καὶ εἰς ἡμέρας καρδιοβέρου θλίψεώς μου (Σημ. ὁ γράφων εἶχε χάσῃ πρὸ τριῶν μηνῶν τὴν σύζυγόν του) ἀποχωρίζομαι καὶ ἀπὸ σέ. Κατόπιν θὰ ἐννοήσῃς τί ἐστὶ υἱὲς δι' ἕνα φιλόστοργον πατέρα. Κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας ὁ Κύριος μὲ ἐπαίδευσεν ἀρκετά Μοὶ φαίνεται ὅτι ἡ βαθεῖα ἐντύπωσις τῆς δοκιμασίας αὐτῆς θὰ μὲ ἀκολουθήσῃ μέχρι τοῦ τάφου μου. Προσεύχου, παιδί μου, ὅπως δώσῃ μοι ὁ Ὕψιστος παρηγορίαν καὶ δύναμιν.

Ἰδού, τέκνον μου στολισμένος χάριτι θείᾳ, μὲ ἀρκετὴν παιδείαν ἑτοιμάζεσαι νὰ ὑπάγῃς εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας, δηλαδὴ πρὸς πόλεμον μετὰ τοῦ κόσμου. Ἔχε τὸ λοιπὸν ὑπ' ὄψει τὴν θέσιν τοῦ εἰς πόλεμον ἑτοιμαζομένου στρατιώτου, ὅστις μεταξὺ δι' ὅσας ἐν τῷ παρελθόντι ἔκαμεν ἁμαρτίας καὶ ἀποφεύγων νὰ περιπέσῃ εἰς νέας, παραδίδει τὸν ἑαυτόν του εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ ζητῶν νυχθημερὸν τὴν βοήθειάν Της, ἀτρόμητος εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ τρομεροῦ πυρὸς καὶ ἐξέρχεται ἀλώβητος ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν πυροβόλων τοῦ ἐχθροῦ.

Ἰδοὺ καὶ σὺ εἰσέρχεσαι ὁμοίως εἰς πόλεμον ἐναντίον ἐχθρῶν κατὰ τοῦτο τρομερωτέρων, ὅτι οὗτοι δὲν προσπαθοῦσι μόνον νὰ καταστρέψωσι τὸ σῶμά σου τὸ φθαρτόν, ἀλλὰ νὰ παρασύρωσιν εἰς ὄλεθρον τὴν ζωήν σου τὴν ἄφθαρτον!

Ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ μὲν εἶσαι ἄπειρος τοῦ ποιοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν ἐχθρῶν τούτων, ἐγὼ δὲ πολλὴν ἔλαβον τούτων πεῖραν φοβοῦμαι πολὺ ὅτι δὲν δύναμαι καὶδὲν θὰ δύνασαι νὰ ἀντεπεξέλθῃς διὰ μόνον τῶν ἰδικῶν σου δυνάμεων ἐναντίον τῶν τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, τῶν δίκην ἀκάκων ἀρνίων πλησιαζόντων σε αἱμοβόρων θηρίων ἐχθρῶν σου. Ἔχεις λοιπὸν ἀνάγκην ἐνὸς ἰσχυροῦ προστάτου. Καὶ τοιοῦτος προστάτης παρὼν πανταχοῦ καὶ πάντοτε εἶναι ὁ δημιουργήσας ἡμᾶς ἐπουράνιος πατὴρ καὶ Θεός μας. Ἐὰν λοιπὸν παραδίδεις ἑαυτὸν εἰς τὸν Θεὸν καθιστᾶς Αὐτὸν φίλον σου. Αὐτὸς θὰ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ ἰοβόλα βέλη τῶν παντοειδῶν ἐχθρῶν σου.

Πρόσεχε λοιπὸν παιδί μου νὰ μὴ παραμελῇς ποτὲ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν προσευχήν, ἥτις γινομένη μετὰ ζώσης πίστεως χρησιμεύει ὡς ὅπλον ἀκαταμάχητον καὶ ὡς ἀ-

σπὶς ἀπρόσβλητος ἐναντίον πάσης ἐχθρικῆς προσβολῆς.

Ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος, τέκνον μου, σ' ἐπροίκισε μετ' ἀρκετῶν σωματικῶν τε καὶ ψυχικῶν χαρισμάτων. Ἐὰν δὲν ἐκτιμήσῃς δεόντως τὴν ἀξίαν τῶν χαρισμάτων τούτων τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων τότε θὰ ὑποστῇς μεγάλην τιμωρίαν, διότι ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ μεγάλου Χορηγοῦ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς εὐεργεσίας Του. Φοβοῦ λοιπὸν παιδί μου τὴν ὀργήν Του καὶ μὴ ἀπομακρύνεσαι τῆς πρὸς σὲ εὐνοίας καὶ ἀγάπης Του, διότι ἡ τελευταία μετάνοια εἶναι πικρὰ καὶ ἀνωφελής.

Ἐὰν λοιπὸν κάμῃς φίλον τὸν Θεόν σου, ἔσο βέβαιος ὅτι καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ σὲ ἀγαπήσουν καὶ οὐδεὶς θὰ τολμήσῃ νὰ σὲ πειράξῃ. Οὐδέποτε νὰ λησμονήσῃς τὸν Θεόν, ὅστις διέσωσε τὸν πατέρα σου ἐκ βεβαίου θανάτου καὶ ἐκ τοῦ πέλματος τῶν δίκην ἀγρίων θηρίων καταπεσόντων ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ ζωὴ τοῦ πατρός σου ἔστω σοι ὑπόδειγμα καὶ ὁδηγὸς ἐν τῷ βίῳ σου.

Καὶ ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καθηκόντων σου ἔχεις καὶ ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων καθήκοντά τινα ὑποδεικνύων καὶ συνιστῶν σοι ταῦτα, πατρικῷ δικαιώματι ἐντέλλομαί σοι ὅπως τηρήσῃς καὶ αὐτὰ ἀπαρεγκλήτως.

1) Ἄπεχε τελείως τοῦ ποτοῦ ὅπερ, ὡς ἰσχυρότερον ὅπλον τοῦ διαβόλου κατασιρέφει ψυχὰς, κρημνίζει εἴκους, ἐκμηδενίζει ὑπολήψεις καὶ πολλὰς πολυτίμους ὑπάρξεις ἀποστέλλει προώρως εἰς τὸν Ἅδην. Ἀπόφευγε αὐτὸ ὡσεὶ φεύγεις ἀπὸ ἰοβόλον τινα ὄφιν καὶ κανὲν οἰνόπνευμα νὰ μὴ βάλῃς εἰς τὸ στόμα σου. Ἐὰν, παιδί μου, παρὰ τὴν σύστασίν μου ταύτην πίνῃς, γνώριζε ὅτι ἀπέθανα.

2) Μὴ εἶσαι σπάταλος, διότι ἡ μὲν οἰκονομία ἀρετὴ, ἡ δὲ σπατάλη εἶναι ἔγκλημα. Πολλοὶ ἑκατομμυριοῦχοι ζήσαντες ἐν σπατάλῃ καὶ ἀσωτείᾳ κατεστράφησαν ἐπὶ τέλους καὶ κατήντησαν ἐπαῖται. Γνώριζε καλῶς ὅτι ἂν ἐγὼ ὁ πατήρ σου δὲν ἠκολούθουν τὴν οἰκονομίαν, ἡ δυστυχία καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς οἰκογενείας μου ἦτο βεβαία.

3) Μὴ εἶσαι ὀκνηρὸς καὶ ράθυμος εἰς τὰς ἐργασίας σου. Ἐλέχθη ὅτι ἡ ὀκνηρία εἶναι μήτηρ πάσης κακίας. Καθ' ἑκάστην βλέπομεν πόσων κακιῶν πρόξενος ἐγένετο τὸ πάθος τοῦτο. Ἔχων τοῦτο ὑπ' ὄψει σου γενοῦ ἐργατικὸς καὶ δραστήριος διὰ νὰ προοδεύσῃς.

4) Μὴ ἀμφιβάλλῃς ὅτι ὅσον εἶναι ἀξιέμπτον καὶ πρόξενον πάσης ποταπότητος καὶ ἀνυποληψίας τὸ ψεῦδος, τόσον ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ τιμιότης ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ὀφελεῖ καὶ ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπον. Γίνου λοιπὸν εὐθὺς καὶ ἀκριβὴς εἰς τοὺς λόγους σου, εἰς τὰς ὑποσχέσεις σου καὶ τίμιος εἰς τὰς δοσοληψίας σου.

5) Ἀπόφευγε τὴν ἐπάρατον ὑπερηφάνειαν, ἥτις εἶναι μισητὴ καὶ παρὰ Θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις, ἀλλὰ διαφύλαττε τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἀξιοπρέπειάν σου, ἀναστρεφόμενος μετ' ἀνθρώπων μορφωμένων καὶ εὐϋπολήπτων καὶ φερόμενος μειλίχιος καὶ εὐπροσήγορος εἰς ὅλους.

6) Ἐξέτασον καλῶς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν μεθ' ὧν συναναστρέφεσαι, διότι, καθὼς ἐλέχθη, ἡ μετὰ τῶν μοχθηρῶν συναναστροφὴ διαστρέφει τὰ καλὰ ἤθη καὶ ὁ ἄνθρωπος γνωρίζεται ἀπὸ τοὺς φίλους του. Ἰδοὺ τέκνον μου ἐν ἤδη διαθήκης σὲ δίδω τὰς ἀνωτέρω συμβουλάς μου. Ἐὰν τὰς ἀκούσῃς καὶ τὰς ἐφαρμόσῃς σὺ μὲν γίνεσαι εὐτυχὴς καὶ εἰς τοὺς δύο κόσμους, ἐγὼ δὲ, ἐὰν εὐδοκήσῃ ὁ Θεὸς νὰ ζήσω ἐπί τινα χρόνον, εὐχαριστοῦμαι ἀκούων καὶ εὔχομαι δι' ἐσὲ, καὶ ἐὰν ἀποθάνω ἀγάλλεται ἡ ψυχή μου ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐπαναλαμβάνω παιδί μου, πρόσεχε νὰ μὴ φέρῃς σπίλον εἰς τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας μου, τὴν ὁποίαν, χάριτι θείᾳ διὰ τοῦ αἵματός μου ἀνέστησα, ἀλλὰ προσπάθησον νὰ τὸ ἀνυψώσῃς ἔτι μᾶλλον ἔχων ὡς ὑπογραμμὸν τὸν μεγαλειτερόν σου ἀδελφόν. Τοῦτο ἔσται σοι τὸ πρώτιστόν σου καθῆκον καὶ ὁ πρώτιστός σου πόθος. Ἐπὶ τέλους εὔχομαι ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάξῃ σε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ σὲ καταστήσῃ ἄξιον τῆς ἐπιγείου καὶ ἐπουρανίου δόξης του. Ἀμήν. Λ.

ΜΕΤΑΞΥ ΧΕΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΛΙΚΟΣ...

Τύραννός τις τῆς Σάμου διέταξε νὰ τῷ φυτεύσωσι πλουσίαν ἄμπελον, ἀνυπομονῶν δὲ νὰ ἴδῃ ταύτην ἐν πλήρει ἀκμῇ, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀνάπαυσιν ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ἐργάτας. «Δέσποτα, ἀπετόλμησε νὰ τὸν παρατηρήσῃ ἡμέραν τινὰ εἷς τῶν ἐργατῶν, διατὶ τόσον μᾶς πιέζεις! Ἴσως οὐδέποτε πίῃς ἐκ τοῦ οἴνου τῆς ἀμπέλου ταύτης».

Ἐν τούτοις εὐθὺς ἅμα παρήγαγεν αὕτη καρποὺς, ὁ Μονάρχης διέταξε νὰ προσκληθῇ ὁ δοῦλος του: « Παρατήρησον, κακὲ προφῆτα»,τῷ εἶπε, δεικνύων εἰς αὐτὸν τὸν χυμὸν τῶν πρώτων ραγῶν. «Δέσποτα», τῷ ἀπήντησεν ἐκ νέου ὁ γέρων, «πολλὰ μεσολαβοῦσι μεταξὺ ποτηρίου καὶ χειλέων».

Μόλις εἶχε προφέρει τὰς λέξεις ταύτας καὶ ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἀπέναντί του ἀγριόχοιρον, ὅστις διὰ τῶν χαυλιοδόντων του κατέστρεφε τὴν πλουσίαν φυτείαν. Ὁ βασιλεὺς κατέθηκε τὸ ποτήριον, ἐδράξατο τῆς λόγχης του καὶ ἔδραμεν εἰς ὑπάντησιν τοῦ μανιώδους θηρίου· ἀλλὰ κληματὶς τῆς ἀμπέλου, ἐν τῇ ὁποίᾳ περιεπλέχθη τὸ ἔνδυμά του, τὸν παρέδωκεν εἰς τὴν λύσσαν τοῦ μανιώδους ἐχθροῦ του.

Τὸ μοιραῖον τέλος τοῦ ἀτυχοῦς ἀλλ' ὑπερηφάνου ἡγεμόνος, ἐπεσφράγισεν οὕτω τὴν ἀλήθειαν τῆς παροιμιώδους ἔκτοτε πλέον φράσεως: «Πολλὰ μεταξὺ χειλέων καὶ κύλικος πέλει».

ΥΨΟΣ ΟΡΕΩΝ

			Ὕψος, μέτρ.
Καουρισαγκὰρ	Ἀσία		8,840
Δαπσάγκ	»		8,615
Καστιντσίγκα	»		8,478
Δαβαλαγίρ	»		8,180
Νάνδα Δέβι	»		7,813
Δεμαβένδ	»		5,465
Ἀραράτ	»		5.156
Κλιουτσὲβ	»		4.804
Ἀκογκάγκουα	Ν.	Ἀμερ.	6,970
Σοράτα	»		6,526
Χιμβόραζο	Ν.	Ἀμερ.	6,254
Κοτοπάξι	»		5,960
Τολίμα	»		5,584
Ὀρίζαβα	»		5,677
Κλιμάντζαρον	Ἀφρικὴ		6,000
Κένια	»		5 600
Τενερίφα	»		4 720
Ἔλβρους	Εὐρώπη		5,647
Λευκὸν ὄρος	»		4,810
Αἴτνα	»		3,311

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟ ΔΕΙΛΙ

Ἡ βροχὴ μὲ κρατάει μοναχὸ, καὶ κρυώνω
μέσ' στὴν κάμαρα πῶχει γιὰ σφραγῖδα τὸν πόνο.
Στὸ χλωμὸ αὐτὸ δειλι ὅλα γύρω βαραίνουν,
κι' ἀπ' τῆς Μοίρας τὸ χέρι χτυπημένα, πεθαίνουν.
Ὅ,τι πιότερο ἔχω, στὴ ζωὴ ἀγαπήση,
καὶ βαθειὰ ἔχω νοιώση τώρα πάει νὰ σβύση.
Στὸ φτωχό μου τραπέζι τὰ λουλούδια μαραίνουν,
καὶ τὰ κίτρινα φύλλα μπρὸς στὰ πόδια μου ραίνουν.
Μιὰ μεγάλη ἀνία ἀκατάπαυστα δέρνει
τὴ ζωή μου· καὶ ἡ Μοῖρα στὶς ὀδύνες τὴ σέρνει.
Τῆς βροχῆς ἡ ἀντάρα στὴν ψυχὴ φέρνει πλήξη
κι' ἡ πλημμύρα της θέλει νὰ μὲ πιῇ, νὰ μὲ πνίξῃ.
Τὴ ματιά μου ποὺ καίει, πρὸς τὸν κῆπο στυλώνω,
κι' ὡς γυμνὸς μοῦ φαντάζει ἀπ' τὰ ρίγη παγώνω.
Τί κακό! τὰ λουλούδια καὶ τὰ φύλλα ἀκόμα,
ἡ βροχὴ χωρὶς λύπη τἄχη στρώση στὸ χῶμα.
Κι' ἐκεῖ ὅπου λαλοῦσε τὴν ἀγάπη τ' ἀηδόνι,
τώρ' ἀπαίσια κρώζει τὸ τραγοῦδι τοῦ γκιώνη.
Στὴ μουντὴ κάμαρά μου γυρνῶ πάλι τὰ μάτια,
στὴ γωνιὰ ὅπου στήνει ἡ ἀράχνη πλεμάτια.
Μιᾶς Γυναίκας πορτραῖτο λαγγεμένα ρεμβάζει
κι' ἡ ματιά της μὲ δέρνει, μὲ πονεῖ, μὲ σαρκάζει.

21/9/35 Δημ. Κ. Παπαδόπουλος

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ὁ καπνὸς καθιστᾷ ὀλιγώτερον ζωηρὰν τὴν ἀνάγκην τῆς τροφῆς, ὅπερ ἐξηγεῖται ἴσως ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἀδήλου ἐκκρίσεως τῶν οὔρων καὶ ἐκ τῆς μὴ ἐπιδράσεως ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν πνευμόνων ἐκφερομένου ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἡ τοῦ καπνοῦ κατάχρησις ἐξασθενεῖ τοὺς μῦς καὶ τὸν στόμαχον. Κατὰ τὰς στατιστικὰς μακρᾶς σειρᾶς ἐτῶν, ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ τῶν Παρισίων σχολῇ, ἀπεδείχθη ὅτι οἱ μὴ καπνίζοντες νέοι δίδουσι τὰς λαμπροτέρας ἐξετάσεις. Κατὰ τὸν Fenn ἡ τοῦ καπνοῦ χρῆσις εἶναι λίαν ἐπικίνδυνος ἐν καιρῷ ἐπιδημίας τυφοειδοῦς πυρετοῦ, ἐπειδὴ χαλαροῖ τὰς βλεννώδεις μεμβράνας καὶ μειοῖ τὰς ζωτικὰς δυνάμεις. Πολλοὶ σφόδρα καπνισταὶ πάσχουσιν ἀληθῆ τῶν νεύρων ἐρεθισμὸν, ὑφίστανται εἴδός τι ἐξαρθρώσεως, βρογχικὸν σπασμὸν, παλμοὺς καρδιαλγίας, ἐμέτους, γαστρικὰς νευραλγίας. Ὁ Lichel καὶ Voodsvorth κατήγγειλαν προσέτι τὸν καπνὸν ὡς παραίτιον ἀμαυρώσεως.

Η ΩΦΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ. Ὁ ἀὴρ τῶν οἰκημάτων δέον ν' ἀνανεοῦται καθ' ἑκάστην πρωΐαν πρὶν ἢ αἱ κλίναι στρωθῶσιν. Ὁ ἀερισμὸς ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἀνοίγματος τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων ἐπὶ μίαν ἢ δύο ὥρας. Ὀφείλομεν νὰ ἁπλώνωμεν εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα τὰ σκεπάσματα καὶ τὰς σινδόνας τῆς κλίνης ἐπὶ μίαν ἢ δύο ὥρας τὴν πρωΐαν ἢ ἐκθέτωμεν αὐτὰ εἰς τὸν ἥλιον, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶναι καθαρός. Πρέπει νὰ φροντίζωμεν ἐπίσης, ὅπως ἀνανεώνωμεν τὸν ἀέρα εἰς τὰ δωμάτια, εἰς τὰ ὁποῖα καθήμενοι ἐργαζόμεθα τὴν ἡμέραν. Ἡ ἀνανέωσις αὕτη δέον νὰ γίνηται δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἢ καὶ περισσότερον ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δωματίῳ ἐργαζομένων ἀνθρώπων. Εἰς τὰ δωμάτια τοῦ ὕπνου ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν δέον νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνάλογος πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ δωματίου, οὕτως ὥστε δι' ἕκαστον ἄνθρωπον ν' ἀντιστοιχῶσι 14 κυβικὰ μέτρα ἀέρος.

Ο ΥΠΝΟΣ.—Ὁ ὕπνος δὲν εἶναι μόνον ἀνάπαυσις τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν νεύρων, ἀλλ' εἶναι ἀληθὴς τῆς νευρικῆς ζωῆς λειτουργία, ὀλίγον μὲν ἐγνωσμένη ἐν τῇ οὐσίᾳ αὐτῆς, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ κάνονικὴ πορεία εἶναι τόσον ἀναγκαία εἰς τὴν ὑγείαν, ὅσον τὸ τρώγειν καὶ ἀναπνέειν.

Τὸ βρέφος κοιμᾶται πολὺ καὶ ἐν αὐτῷ ἡ φύσις διδάσκει τὴν ὑγιεινὴν τοῦ ὕπνου. Καὶ τὰ παιδία ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ κοιμῶνται πολὺ καὶ εἶναι σκληρὸν νὰ τὰ ἐξεγείρῃ τις ὡς εἶναι ἔνοχος ἀσυγγνώστου συγκαταβάσεως ὁ ἀφίνων αὐτὰ ἔξυπνα ἐπὶ τῆς κλίνης.

Ὁ ἔφηβος ἔχει ἀνάγκην μακροῦ ὕπνου, ἰδίᾳ ἂν εἶναι ἀσθενοῦς κράσεως· καὶ εἰς τὸν μείρακα πρέπει νὰ παραχωρῆται πάντοτε ἐννέα ὡρῶν ὕπνος.

Ὁ ἀνὴρ δύναται νὰ ἀρκεσθῇ εἰς ὀκτὼ, ἑπτὰ καὶ μάλιστα ἓξ. Ὁ γέρων διέρχεται πολλάκις πολλὰς ἡμέρας εἰς ἐπίμονον ἀϋπνίαν.

Τὸ ὑπνώττειν ὑπὲρ τὸ δέον εἶναι ἔτι κινδυνωδέστερον καὶ φονεύει τὸ σῶμα, ἂν παραταθῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον. Αἱ ἀγρυπνίαι τοῦ ἀσχολουμένου διανοητικῶς εἶναι κινδυνώδεις παραβάσεις τῆς φύσεως, καὶ ἡ δυσπεψία, οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας, αἱ ἄπειροι βάσανοι ὑπερβαλλούσης ἐρεθιστικότητος καὶ αἱ ἐπίπονοι πέψεις τιμωροῦσιν αὐστηρῶς τὸν θέλοντα νὰ πράττῃ πλεῖον ἢ κατ' ἄνθρωπον.

Αἱ εἰς τὸν ὕπνον διατιθέμεναι ὧραι πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐκ τῆς νυκτός. Τὸ ἐγείρεσθαι ἐνωρὶς εἶναι ἡ ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας ἕξεις μηκύνουσα τὸν βίον.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ

(Ποιητικὴ ἀξία καὶ μορφωτικὴ δύναμις τῶν Ὁμηρικῶν Ἐπῶν)

Ὑπὸ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Καθηγητοῦ

Τὸ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ τοῦτο ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ χαίρει πραγματικῶς καὶ σεμνύνεται διότι ὁλονὲν πυκνώνει τὴν φάλαγγα τῶν ἐν τῇ Πόλει μας δοκίμων καὶ εὐπροσώπων συνεργατῶν του. Γεγονὸς εὐοίωνον, διὰ τὴν Πόλιν μας, καθ' ὅσον ἐκ τούτου διαπιστοῦται ὅτι αὕτη ἀριθμεῖ πλείστους ὅσους φιλοτίμους τῶν γραμμάτων, τῆς φιλολογίας καὶ τῆς τέχνης ἐργάτας. Ἐξ αὐτῶν γνωρίζομεν ὧδε εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας, τὸν Ἑλλόγιμον κ. Ἰάρδανον Παπαδόπουλον, καθηγητὴν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς φιλολογίας, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Σταμπούλ, ὅπου καὶ τὰ πρῶτα γράμματα ἐξέμαθε καὶ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ κατὰ τὸ 1906 ἐπεράτωσεν, ἀποφοιτήσας ἅμα καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ λειτουργοῦντος Διδασκαλείου, σχολαρχοῦντος τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Σάρδεων Μιχαὴλ Κλεοβούλου.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1915 ἀνηγορεύθη **Διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας** *ἐν τῇ φιλοσοφικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ εὐδοκίμως ἐσπούδασε. Εἶτα διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Γυμνασιάρχης τοῦ ἐν Καλύμνῳ Νικηφορείου Γυμνασίου, ὡς καὶ τοῦ ἐν Ρόδῳ Βενετοκλείου πρὸς διοργάνωσιν καὶ ἀνάδειξιν τῶν ὁποίων πολλοὺς κατέβαλε κόπους.*

Ἐπανελθὼν ἐνταῦθα διετέλεσε τὸ πρῶτον καθηγητὴς καὶ εἶτα ἐπὶ τριετίαν Γυμνασιάρχης τοῦ Δυκείου τῆς Κοινότητος Πέραν, τὸ ὁποῖον διηύθυνε λίαν ἐπαξίως καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς προσωπικῆς του ἀξίας. Ἀπὸ ἑξαετίας ἤδη εἶναι καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς φιλολογίας ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ, διδάσκων ἅμα τὰ Ἑλληνικὰ ἐν τῷ Ζαππείῳ Παρθεναγωγείῳ καὶ τῷ Ζωγραφείῳ Γυμνασίῳ.

Ὁ ἑλλογ. κ. Ἰάρδ. Παπαδόπουλος ἐδημοσίευσε πλείστας ὅσας φιλολογικὰς μελέτας, μεγάλης φιλολογικῆς ἀξίας εἰς περιοδικὰ καὶ διάφορα Λευκώματα τῆς πόλεώς μας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰς ὁποίας διακρίνει καλλιέπεια ἀσύνηθης καὶ πλοκὴ ἰδεῶν σπανία, ἐπιτελεῖ δὲ τὸ μορφωτικόν του ἔργον μετὰ ζήλου παραδειγματικοῦ, ἀναδειχθεὶς εἷς τῶν ὀλίγων ἐν τῇ πόλει μας φιλοτίμων τῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Καλάμου ἐργατῶν.

ΟΤΕ δι' ἀγώνων εὐκλεῶν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἠρξατο ἐν χρόνοις παναρχαίοις εἰσερχόμενον ἐκ τοῦ ἀδόξου παρελθόντος εἰς τὸ λυκαυγὲς τοῦ ἐνδόξου αὐτοῦ βίου καὶ ἔχον συνείδησιν τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ θέσεως, ἐμόρφωσε κατὰ μικρὸν δημώδη τινὰ ποίησιν ᾄδουσαν τὰ κλέα τῶν ἱπποτῶν ἡρώων μάλιστα δὲ τὰς κοινὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ὡς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, τὸν πλοῦν τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς τὴν Κολχίδα καὶ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τροίας, ὧν ἡ ἐξύμνησις διέθρυπτε τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας.

Βραδύτερον ἕνεκα τῆς καθόδου τῶν Δωριέων καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἐπελθούσης ἐν Ἑλλάδι μεταναστεύσεως τῶν φύλων Ἴωνες, Αἰολεῖς καὶ ἄλλοι ἀποικοῦντες εἰς τὰς τερπνὰς ἀκτὰς τῆς Ἀσίας παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἐκ τῆς μητροπόλεως τὸν προσφιλῆ Τρωϊκὸν μῦθον καὶ μεγάλην ἀσμάτων πληθύν, διεξαγαγόντες δὲ ἐν τῇ νέᾳ αὐτῶν πατρίδι καλλινίκους ἀγῶνας πρὸς τοὺς ὁμόρους λαοὺς μονίμως ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτῇ.

Ἐκ τῶν ἀποίκων τούτων οἱ Ἴωνες, λαὸς εὐκίνητος καὶ εὐφάνταστος, ἐπιδοθέντες εἰς τὴν ἐμπορίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐριβώλακος Ἰωνίας ἐγένοντο εὐδαίμονες, εἰσελθόντες δ' οὕτω εἰς βίον ἠρεμώτερον ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἡρωϊκὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος καὶ ἠὔρυνσν ἔτι μᾶλλον τὸν κύκλον τῆς πατροπαραδότου δημώδους ποιήσεως.

Ἡ ποίησις αὕτη ἐκλήθη ἡρωϊκὸν ἔπος, ἐκαλλιεργήθη δὲ ὑπὸ τῶν καλουμένων ἀοιδῶν, οἵτινες ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἡγεμόνων καὶ τοῖς μεγάροις τῶν εὐγενῶν ἐφαίδρυνον τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς εὐωχίας αὐτῶν, ᾄδοντες πρὸς φόρμιγγα τοὺς ἡρωϊκοὺς τῶν προγόνων ἄθλους, οὓς ἐποίκιλλον διὰ μύθων θαυμασιωτάτων, καὶ οὕτω προϊόντος τοῦ χρόνου ἐδημιούργησαν τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἐποποιΐαν, ἧς κορυφαῖος ἐκπρόσωπος ἐγένετο ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος ἀκμάσας κατὰ τὴν ἐνάτην π.χ. ἑκατονταετηρίδα, ἤτοι τρεῖς ὅλους αἰῶνας μετὰ τὰ Τρωϊκὰ (1200 π. Χ.)

«**Ἑπτὰ πόλεις μάρναντο σοφὴν διὰ ῥίζαν Ὁμήρου**» λέγει τὸ γνωστὸν ἐπίγραμμα, ἀλλὰ τὰ πορίσματα βαθυτέρας ἐρεύνης καὶ αἱ πλεῖσται τῶν ἀρχαίων μαρτυριῶν πεί-

θουσιν ἡμᾶς, ὅτι ἡ Σμύρνη δικαιότερον πάσης ἄλλης δέον νὰ θεωρηθῇ πατρὶς τοῦ Κλεινοῦ Μαιονίδου, ὅστις διὰ τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας, τῶν δύο αὐτοῦ ἀθανάτων ἐπῶν, ἔνθεν μὲν ἔθηκεν ἀσφαλῆ θεμέλια πάσης ἐπιστημονικῆς ἐνεργείας καὶ παρεσκεύασε τὴν λαμπρὰν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ ἀκμήν, ἔνθεν δὲ ὡς πυρσὸς σελασφόρος ἐφώτισε πάντα τὰ πεπολιτισμένα [illegible] τῆς γῆς.

Κατὰ [illegible]λογισ[illegible] ἐν τοῖς γάμοις τι[illegible]εως[illegible]ς τῶν ἐν Φθ[illegible]ρμιδόν[illegible]ν, [illegible]ὰ τῆς Νηρηΐδος [illegible]στρεις θεαὶ Ἥρα, Ἀθηνᾶ καὶ Ἀφροδίτη ἤρισαν πρὸς ἀλλήλας περὶ κάλλους. Κατὰ συμβουλὴν τοῦ Διὸς ἡ κρίσις τοῦ δεινοῦ τούτου ἀγῶνος ἀνετέθη εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Πριάμου Ἀλέξανδρον, ὅστις κρίνας ὑπέρτερον τὸ ἄβρὸν τῆς Ἀφροδίτης κάλλος καὶ δοὺς αὐτῇ ὡς ἔπαθλον τὸ τῆς Ἔριδος μῆλον ἐκτήσατο τὴν εὔνοιαν τῆς Κύπριδος, ἀλλὰ καὶ τὴν δυσμένειαν τῆς Ἥρας καὶ τῆς Παλλάδος. Ἡ φιλομειδὴς τοῦ ἔρωτος καὶ τοῦ κάλλους θεὰ ἀμείβουσα τὸν κοῦφον Πριαμίδην ὑπισχνεῖται αὐτῷ τὴν καλὴν Ἑλένην, γυναῖκα τοῦ Μενελάου. Καὶ οὗτος μὲν περιφρονῶν τὰς συμβουλὰς τοῦ Ἑλένου καὶ τὰ μαντεύματα τῆς Κασσάνδρας ἀποδημήσας εἰς Σπάρτην ἀπάγει τὴν Ἑλένην, οἱ δὲ ἡγεμόνες τῶν Ἀχαιῶν βαρέως φέροντες τὴν ἁρπαγὴν τῆς Τυνδαρίδος καὶ τὸ πάθημα τοῦ Ἀτρείδου ἐκλαμβάνοντες ὡς ὕβριν κοινὴν καθ' ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, κοινῇ στρατεύουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου, καὶ οὕτως ἐκρήγνυται ὁ πολύδακρυς Τρωϊκὸς πόλεμος, ἐξ οὗ ἤντλησεν ὁ Ὅμηρος τὴν ὕλην τῶν δύο αὐτοῦ ποιημάτων.

Ἐν τῇ Ἰλιάδι, ἧς ἡ πρᾶξις πλέκεται περὶ τὴν μῆνιν τοῦ Πηλείδου, Ἀχιλλέως, ἐκτίθενται τὰ συμβάντα περὶ τὰ τείχη τῆς ἱερᾶς Ἰλίου κατὰ τὴν δεκαετῆ πολιορκίαν τῆς πόλεως ταύτης. Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τοῦ πολέμου ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ὀργισθεὶς κατὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὧν ὁ ἀρχιστράτηγος Ἀγαμέμνων σκαιῶς ἀπέπεμψε τὸν ἱερέα Χρύσην ἐλθόντα μετὰ λύτρων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς αἰχμαλώτου θυγατρός, πέμπει εἰς τὸ ἑλληνικὸν στράτευμα λοιμὸν θανατηφόρον. Ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ σωτηρίαν τῆς φθειρομένης στρατιᾶς ἀπολύει μὲν τὴν Χρυσηΐδα, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς λαμβάνει αὐθαιρέτως τὴν Βρισηΐδα, τὴν ὡραίαν αἰχμάλωτον τοῦ Ἀχιλλέως, ὅστις σφόδρα ὀργισθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἐρίζει πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ ἀποσύρεται τοῦ ἀγῶνος. Ὁ Ζεὺς, οὗ τὴν ἐκδίκησιν ἐπικαλεῖται ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θέτιδος, ἐμπνέει θάρρος εἰς τοὺς Τρῶας, οἵτινες ὑπὸ τὸν γενναῖον Ἕκτορα κατάγουσι λαμπρὰς νίκας κατὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ ἀπειλοῦσι νὰ ἐμπρήσωσι τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Ὁ ἥρως παρὰ τὰς παρακλήσεις τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν Ἀχαιῶν ὑπερηφάνως ἀπορρίπτει τὰς γενομένας αὐτῷ προτάσεις

καὶ ἐξακολουθεῖ μηνίων καὶ ἀπέχων τοῦ πολέμου, ἀλλὰ τέλος ἰδὼν τὸν κίνδυνον καὶ καμφθεὶς ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ φίλου Πατρόκλου ἀποστέλλει αὐτὸν κατὰ τῶν Τρώων. Ὁ Πάτροκλος φέρων τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως νικᾷ μὲν καὶ τρέπει εἰς φυγὴν τοὺς Τρῶας, ἀλλὰ φονεύεται ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Ὁ θάνατος τοῦ φίλου πληροῖ ἀφάτου λύπης τὴν ἡρωϊκὴν ψυχὴν τοῦ Πηλείδου, ὅστις πνέων ἐκδίκησιν ἀναλαμβάνει τὰ ὅπλα, ὁρμᾷ ἀκάθεκτος κατὰ τῶν Τρώων, νικᾷ αὐτοὺς καὶ φονεύει ἐν μονομαχίᾳ τὸν Ἕκτορα, οὗ τὸ σῶμα δήσας ἀπὸ τοῦ ἅρματος σύρει περὶ τὴν πόλιν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς συζύγου, τῶν γονέων καὶ τῶν ἄλλων Τρώων. Καὶ ὁ μὲν Πάτροκλος κηδεύεται μετ' ἐξαιρέτων τιμῶν, ὁ δὲ νεκρὸς τοῦ Ἕκτορος παραδίδεται εἰς τὸν γηραιὸν αὐτοῦ πατέρα Πρίαμον, ὅστις ἐπανελθὼν εἰς Ἴλιον κηδεύει τὸν υἱὸν ἐν μέσῳ πανδήμου πένθους.

Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ ἀφηγεῖται ὁ ποιητὴς τὴν δεκαετῆ περιπλάνησιν τοῦ Λαερτιάδου Ὀδυσσέως, ὃν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῶν πλανῶν εἰσάγει εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Ἀλκίνου, ἵνα ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ ἥρωος ἀκούσωμεν ὅσα ὑπέστη διατελῶν ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τοῦ Ποσειδῶνος ὀργισθέντος διὰ τὴν τύφλωσιν τοῦ υἱοῦ Πολυφήμου. Ὁ πορθητὴς τῆς Ἰλίου Ὀδυσσεὺς ἀποπλέων μετὰ τῶν ἑταίρων ἐκ Τρωάδος ἀφικνεῖται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν χώραν τῶν ἐν Θράκῃ Κικόνων, ὧν ἐκπορθεῖ τὴν πόλιν Ἴσμαρον, ἐκ ταύτης δὲ εἰς τὴν γῆν τῶν Λωτοφάγων, ἔνθα τινὲς τῶν ἑταίρων φαγόντες τὸν λωτὸν ἐπελάθοντο τῆς ἐπανόδου εἰς τὰ ἴδια. Ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Κυκλώπων κινδυνεύσας τὸν ἔσχατον κίνδυνον σώζεται τυφλώσας διὰ δόλου τὸν Πολύφημον καὶ ἔρχεται εἰς τὴν νῆσον τοῦ Αἰόλου, βασιλέως τῶν ἀνέμων, παρ' οὗ λαβὼν ἀσκὸν περιέχοντα πάντας τοὺς ἀνέμους πλὴν [illegible] Ζεφύρου ἀνάγετ[illegible] εἰς [illegible] ἀλλὰ κατὰ τὸν ἔτι [illegible] ἀνοίγουσιν αὐτὸ κ[illegible]ιεργεί[illegible] ἐξαπολυθέντες ἄνε[illegible]ς [illegible] δεινὴν θύελλαν. Ἠτιμῶθεῖ πάλιν τὸν Ὀδυσσέα εἰς τὴν νῆσον τοῦ Αἰόλου, ἀλλ' οὗτος νῦν ἐκδιώκει τὸν ἥρωα κρίνας αὐτὸν θεοστυγῆ. Ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀνθρωποφάγων Λαιστρυγόνων κινδυνεύσας νέον κίνδυνον μόλις σώζετσι μετ' ὀλίγων ἑταίρων καὶ ἔρχεται εἰς τὴν νῆσον Αἰαίαν. ἔνθα ἡ δεινὴ μάγος Κίρκη μεταβάλλει τινὰς τῶν ἑταίρων εἰς σῦς, ἀλλ' ὁ Ὀδυσσεὺς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπανάγει αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν. Ἀφικόμενος μετά ταῦτα εἰς τὴν χώραν τῶν Κιμμερίων συμβουλεύεται ἐν Ἅδου τὴν ψυχὴν τοῦ μάντεως Τειρεσίου, εἶτα δὲ ἐπανακάμψας εἰς Αἰαίαν πλέει ἐντεῦθεν πρὸς τὰς Σειρῆνας, τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν καὶ ἀφικνεῖται εἰς τὴν νῆσον Θρινακίαν. Οἱ ἑταῖροι πάντες ἀπόλλυνται ἐνταῦθα ἕνεκα ἀσεβείας, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ριφθεὶς ὑπὸ τῶν κυμάτων εἰς τὴν νῆσον Ὠγυγίαν φιλοξενεῖται ἐν

αὐτῇ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὑπὸ τῆς περικαλλοῦς νύμφης Καλυψοῦς.

Ἀναχωρήσας ὁ πολυπαθὴς ἥρως ἐξ Ὠγυγίας ρίπτεται ναυαγὸς εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων καὶ μετὰ πολλῆς συμπαθείας φιλοξενεῖται ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ βασιλέως Ἀλκίνου, πρὸς ὃν ἀφηγεῖται τὴν πολυετῆ αὐτοῦ περιπλάνησιν ἀνὰ τὰ πελάγη καὶ τὰς διαφόρους χώρας. Τέλος ὁ πολύπλαγκτος τῶν Ἰθακησίων ἄναξ ἀφικνεῖται διὰ πεντηκοντόρου τοῦ Ἀλκίνου εἰς τὴν περιπόθητον πατρίδα, ἔνθα τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀθηνᾶς φονεύει τοὺς ὑπερφιάλους μνηστῆρας τῆς πιστῆς αὐτοῦ συζύγου Πηνελόπης καὶ ἀναλαμβάνει τὴν βασιλείαν.

Αὕτη εἶναι ἡ περίληψις τῶν δύο τούτων ἐξαισίων ἐπῶν, ἐφ' ὧν ἐπανθεῖ πνεῦμα ἀειθαλὲς καὶ χάρις αἰωνία, καὶ δι' ὧν ὁ θεῖος ἀοιδὸς ἀναδεικνύεται ὁ μεγαλόφωνος τοῦ εὐγενοῦς καὶ τοῦ καλοῦ διδάσκαλος καὶ ὁ αἰώνιος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ποδηγέτης φρονηματίζων τοὺς παῖδας, διδάσκων τοὺς ἄνδρας καὶ τέρπων τοὺς γέροντας. «**Ὅμηρος καὶ πρῶτος καὶ μέσος καὶ ὕστατος παντὶ παιδὶ καὶ ἀνδρὶ καὶ γέροντι**» λέγει Δίων ὁ Χρυσόστομος.

Ἡ ἀνεξάντλητος φαντασία καὶ ἡ ὀξεῖα τῶν πραγμάτων παρατήρησις, ἡ διαύγεια τῶν ἰδεῶν καὶ ἡ ἡρεμία τῆς ἐκφράσεως, ὁ πλοῦτος τῶν εἰκόνων καὶ τῶν λέξεων, ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ χάρις καὶ τῶν μύθων ὁ θησαυρὸς εἶναι ἀρεταὶ διακοσμοῦσαι τὴν ὁμηρικὴν ποίησιν καὶ ἀναδεικνύουσαι τὸν Ἴωνα ἀοιδὸν μέγαν τοῦ ἔπους θεσμοθέτην, ὃν πάντες μὲν οἱ ἄλλοι τῆς ἀρχαιότητος ἐπικοὶ ἐμιμήθησαν, ἀλλ' οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ.

Ὡς αἱ αὐχμηραὶ καὶ ἀτέρμονες τῆς ἐρήμου ἐκτάσεις ἐπροικίσθησαν ὑπὸ τῆς φύσεως διὰ δροσοβόλων ὀάσεων, ἔνθα ὁ πλανώμενος ὁδοιπόρος δροσιζόμενος ἀνακτᾷ τὰς δυνάμεις πρὸς νέαν πορείαν, οὕτω καὶ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη ἔχοντα μέγα τὸ μῆκος ἐκοσμήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀριστοτέχνου ποιητοῦ διὰ λαμπρῶν ἐπεισοδίων, ἅτινα ἔνθεν μὲν ὠφελοῦσιν οὐ σμικρὸν τὴν ἀφήγησιν γεννῶντα τὴν ἐνάργειαν καὶ καθιστῶντα γνωστὰς πολλὰς τῶν ἡρώων περιπετείας, ἔνθεν δὲ ὡς ἄνεμοι δροσοφόροι εὐφραίνουσι τὸν ἀναγνώστην ἐπιχέοντα ποικιλίαν καὶ φυγαδεύοντα τὴν μονοτονίαν.

Καίτοι δὲ ὁ Ὅμηρος ἀφηγεῖται σπουδαίας πράξεις θεῶν καὶ ἡμιθέων ἐν γλώσσῃ μεγαλοπρεπεῖ καὶ ὑψηλῇ, ὅμως δὲν ἀποκλείει ἐνίοτε τὸ κωμικὸν καὶ τὸ γελοῖον, ἵνα δι' αὐτοῦ παράσχῃ πλήρη εἰκόνα τοῦ πραγματικοῦ βίου καὶ παραστήσῃ ζωηρότερον τὰς ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν χαρακτήρων τῶν δρώντων προσώπων, ὡς συμβαίνει τοῦτο ἐν τῷ ἐπεισοδίῳ τοῦ Θερσίτου. Εἰς ἄσβεστον γέλωτα τρέπεται ὁ ἀναγινώσκων τὴν δημηγορίαν τοῦ θρασέος τούτου δημαγωγοῦ, ὅστις καίπερ ὢν εὐτελὴς τὸ φρόνημα καὶ δειλὸς τὴν ψυχήν, καίπερ ἀποτελῶν κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν ζωηρὰν ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἄριστον τῶν ἡρώων Ἀχιλλέα, ὅμως θεωρεῖ αὐτὸν χαῦνον καὶ νωθρόν,

ὑβρίζει πολυειδῶς τὸν Ἀγαμέμνονα, λοιδορεῖ τοὺς Ἀχαιοὺς ὀνομάζων αὐτοὺς Ἀχαϊΐδας καὶ λέγει ἄνευ αἰδοῦς ὅτι αὐτὸς ἄγει δεσμίους Τρῶας αἰχμαλώτους, παρ' ὧν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως λαμβάνει λύτρα.

Πολλὴν τὴν θυμηδίαν ὡσαύτως διεγείρει καὶ ἡ φαιδρὰ ἐκείνη ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου σκηνή, καθ' ἣν ὁ δυσειδὴς υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας Ἥφαιστος πειρᾶται διὰ γλώσσης κωμικῆς νὰ καταπαύσῃ τὴν ἔριδα τῶν γονέων καὶ νὰ καταπραΰνῃ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἄλλων θεῶν, εἶτα δὲ πνευστιῶν καὶ χωλαίνων ἀντλεῖ ἀπὸ κρατῆρος καὶ οἰνοχοεῖ τὸ νέκταρ ὑπὸ τὸν ὁλύμπιον γέλωτα τῶν μακάρων.

Ὁ Ὅμηρος πρὸς τούτοις ὢν ἄριστος παρατηρητὴς καὶ γνώστης τῆς φύσεως ποιεῖται χρῆσιν θαυμασίων παραβολῶν, ἃς παραλαμβάνει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν φυσικῶν φαινομένων. Ἡ τρικυμία τῆς θαλάσσης καὶ αἱ καταιγίδες, αἱ πνοαὶ τῶν ἀνέμων καὶ αἱ νεφέλαι, οἱ ἀστέρες, αἱ ἀστραπαὶ καὶ οἱ κεραυνοί, οἱ ὄμβροι, αἱ χιόνες, αἱ χαλαζαι, τὰ δάση καὶ τὰ ὄρη, μάλιστα δέ αἱ ποικίλαι σκηναὶ τοῦ βασιλείου τῶν ζώων, παρέχουσι τῷ ποιητῇ πλουσίαν ὕλην πρὸς δημιουργίαν παραβολῶν, δι' ὧν ἐπιχέει λαμπρότερον φῶς ἐπὶ τῶν περιγραφῶν καὶ διηγήσεων αὐτοῦ, ἐξαίρει τὸν χαρακτῆρα τῶν ἡρώων καὶ ἐκδιώκει τὸν κόρον, ὃν συνεπάγεται ἡ μονότονος τῶν πράξεων ἀφήγησις.

Οὕτως οἱ μὲν Ἀχαιοὶ συναθροιζόμενοι μετὰ βοῆς εἰς τὸ Σκαμάνδριον πεδίον πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως τοῦ Πριάμου παραβάλλονται πρὸς τὰ σμήνη τῶν κύκνων καὶ τῶν γεράνων καθημένων καὶ κλαγγαζόντων ἐν τῷ λειμῶνι, οἱ δὲ Κίκονες τῆς Θράκης ἐπερχόμενοι κατὰ τῶν ἑταίρων τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τὰ ἄπειρα φύλλα καὶ ἄνθη, ὅσα παράγει τοῦ ἔαρος ἡ ὥρα. Καὶ τὸν μὲν Μενέλαον ὁρῶντα τὸν Πάριν ἐν τοῖς προμάχοις παραβάλλει πρὸς λέοντα πεινῶντα, ὅστις εὑρὼν κατασπαράσσει ἔλαφον ἢ αἶγα, τὸν δὲ Ἀχιλλέα καταδιώκοντα τὸν Ἕκτορα περὶ τὴν πόλιν τῆς Ἰλίου πρὸς ἱέρακα ὁρμῶντα κατὰ δειλῆς περιστερᾶς.

Ἀξιοθαύμαστος εἶναι καὶ ἡ ἠθοποιΐα τοῦ δαιμονίου ποιητοῦ, ὅστις μετ' ἀπαραμίλλου τέχνης καὶ ἐπιδεξιότητος ἐπιχέει φῶς ἢ σκιὰν ἐφ' ἑκάστου προσώπου καὶ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς διαγράφει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε πολλάκις δι' ἑνὸς μόνου στίχου δύναται νὰ ἀποδώσῃ τελείως τὸ ἦθος τοῦ ἥρωος, ὅστις διὰ τῆς ἰδίας ἐνεργείας διαγράφει ἑαυτόν, διότι πρὸ ἑκάστης μονομαχίας ἀγορεύων ἐλέγχει ὡς ἄνανδρον τὸν ἐχθρόν, μεγαλαυχεῖ περὶ τῆς ἰδίας ἀνδρείας καὶ ἐν γένει ποιεῖ καὶ λέγει πᾶν ὅ,τι συμβάλλεται πρὸς διαγραφὴν τοῦ οἰκείου χαρακτῆρος.

Τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλόφρονα τῶν ὁμηρικῶν ἡρώων αἰσθήματα κρούουσι τὰς χορδὰς πάσης εὐαισθήτου καρδίας, βαθύτατα δὲ συγκι-

νοῦσι καὶ ὑπεράνω τῶν ὄντων αἴρουσι τὴν ψυχὴν τοῦ ἐντρυφῶντος ἐν τοῖς ὁμηρικοῖς ἔπεσιν, ἅτινα διακρίνονται οὐ μόνον κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκτυλισσομένων ἐν αὐτοῖς παραβολῶν, οὐ μόνον κατὰ τὸν πλοῦσιον τῶν μύθων θησαυρὸν καὶ τὰς λαμπρὰς εἰκόνας ἡρωϊκῶν μαχῶν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν βαθεῖαν μελέτην τοῦ ψυχικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων.

Μέχρι δακρύων συγκινεῖ ἡ λαμπρὰ ἐκείνη τῆς Ἰλιάδος σκηνή, καθ' ἣν ὁ Ἕκτωρ ἀποχαιρετῶν τὴν προσφιλῆ Ἀνδρομάχην θωπεύει καὶ ἀσπάζεται τὸν μικρὸν Ἀστυάνακτα, ὅστις κατελήφθη ὑπὸ τρόμου ἰδὼν τὸν λόφον τοῦ κράνους καὶ τὴν χαλκῆν πανοπλίαν τοῦ πατρός. Τὴν βαθεῖαν τοῦ ἀναγνώστου συγκίνησιν προκαλεῖ καὶ ἡ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ σκηνή, καθ' ἣν ὁ πιστὸς τοῦ Ὀδυσσέως κύων Ἄργος, ἡμιθανὴς καὶ ἐν κόπρῳ κείμενος, πρῶτος αὐτὸς ἀναγνωρίζει τὸν μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἀπονοστήσαντα ἥρωα καὶ ἐκπνέει σείων τὴν οὐράν, ὁ δὲ δεσπότης αὐτοῦ ἀπομάσσει το δάκρυ τῆς συγκινήσεως.

Ἐκ τῶν λαμπροτέρων ὡσαύτως κοσμημάτων τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως εἶναι καὶ αἱ γραφικαὶ καὶ σαφεῖς περιγραφαί, δι' ὧν ὁ ποιητὴς ὡς ἄριστος ζωγράφος παρέχει ἡμῖν ζωηρὰς εἰκόνας οὐ μόνον τῶν ἡρωϊκῶν πράξεων, ἀλλὰ καὶ τῶν διαφόρων πραγμάτων, τόπων καὶ μεγάρων, ὡς τῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν κήπων τοῦ Ἀλκίνου, βασιλέως τῶν Φαιάκων καὶ τῆς περιφήμου ἀσπίδος τοῦ Ἀχιλλέως, ἣν ὁ Ὅμηρος δὲν περιγράφει ὡς ἑτοίμην ἤδη, ἀλλὰ τεχνηέντως παρίστησιν αὐτὴν πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν βαθμηδὸν παραγομένην διὰ τῶν χειρῶν τοῦ κλυτοτέχνου Ἡφαίστου. Αἱ δὲ περιγραφαὶ τοῦ ὄρους τῆς Ἴδης, τῆς πεδιάδος τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τῆς ἀκροτάτης κορυφῆς τῆς Σαμοθράκης ἀποφαίνουσι τοσαύτην φυσικὴν ἀλήθειαν, ὥστε μετὰ βεβαιότητος δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἰδίοις ὄμμασιν εἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ θέατρον τῶν ἀγώνων, οὓς ἀφηγεῖται.

Αἱ ἀγορεύσεις τῶν ἡρώων πολλὴν τὴν δραματικὴν χροιὰν ἐπιχέουσιν εἰς τὴν ποίησιν τοῦ Ὁμήρου, ὅστις ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Πολέμωνος καλεῖται διὰ τοῦτο ἐπικὸς Σοφοκλῆς, αἱ δὲ διηγήσεις ἐν τῇ Ἰλιάδι ἔχουσι δύναμιν καὶ ἐνάργειαν, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ δραματικὸν μεγαλεῖον, ὡς παρατηροῦμεν ἐν τῇ διηγήσει τῆς ἀγωνιώδους πάλης τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Ἕκτορος καὶ ἄλλων σκηνῶν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.

Τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν γλῶσσα μὲν εἶναι ἡ μελωδικὴ καὶ εὔπλαστος ἀρχαία Ἰάς, ἥτις ἔχουσα μέγαν γλωσσικὸν πλοῦτον καὶ ἀπειρίαν αἰολικῶν καὶ ἄλλων ἀρχαιοπρεπῶν διαλεκτικῶν τύπων τῆς προγενεστέρας ποιήσεως ἀποτελεῖ ἀνεξάντλητον πηγὴν γραμματικῶν ἐρευνῶν, μέτρον δὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ εὔκαμπτον δακτυλικὸν ἑξάμετρον, ὅπερ διὰ τὴν σεμνότητα καὶ τὴν εὐρυθμίαν ἁρμόζον ἄριστα εἰς τὸ

ποιητικὸν τοῦτο εἶδος διετηρήθη ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐν τῇ ἐπικῇ ποιήσει.

Ἀλλ' ὁ Ὅμηρος δὲν ὑπῆρξε μόνον ὁ μέγας τῆς ἐποποιΐας νομοθέτης καὶ ὁ ἀθάνατος τῆς ποιήσεως πατήρ, ἐξ οὗ ἐνεπνεύσθη πᾶσα ἡ μετὰ ταῦτα ποίησις τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ρωμαίων.

Ὁ Ὅμηρος ὑπῆρξεν ὁ ἐθνικὸς τῶν Ἑλλήνων ποιητής, ὅστις ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ ἐνσωματώσας τὰς ἀρίστας τοῦ ἔθνους ἰδιότητας, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν, τὴν ὑψηλοφροσύνην καὶ τὴν σύνεσιν, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην εἰσέδυσε πανταχοῦ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἤσκησε μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ ζωήν. Σύμπασα ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης ἐθαύμαζε καὶ ἐτίμα καὶ περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὸν θεῖον ἀοιδόν, ἐξ οὗ ἠρύετο τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς αὐτῆς πεποιθήσεις, τὰ πολιτικὰ αὐτῆς φρονήματα, τὰς ποιητικὰς καὶ ρητορικὰς ἀφορμάς, τὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας, τὰς γεωγραφικὰς καὶ ἐθνολογικὰς γνώσεις καὶ συλλήβδην πᾶσαν αὐτῆς τὴν σοφίαν, νομοθέται δὲ καὶ τύραννοι, ἄρχοντες καὶ ἰδιῶται μέγιστον ἐπεδείξαντο ζῆλον περὶ τὴν μόρφωσιν τῶν νέων διὰ τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν.

Οὐ μόνον δ' ἐπὶ Σόλωνος καὶ Πεισιστρατιδῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐπὶ Περικλέους ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐξίκετο εἰς τὴν ἀκροτάτην αὐτοῦ ἀκμήν, ὁ Ὅμηρος ἐθεωρεῖτο ὁ κυριώτατος τοῦ ἔθνους παιδαγωγὸς καὶ ἡ κρηπὶς τῆς παιδεύσεως τῶν νέων, οἵτινες ἐν τοῖς σχολείοις τὰ ὁμηρικὰ ἔπη μανθάνοντες καὶ μέχρι γήρως ταῦτα ἐν τῇ μνήμῃ διατηροῦντες ἠδύναντο ἐν παντὶ καιρῷ οὐ μόνον ραψῳδίας, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν ὡς ὁ Νικήρατος νὰ ἀπομνημονεύωσι καὶ τοὺς ὁμηρικοὺς ἥρωας ὡς πρότυπα ἀρετῆς ἑαυτοῖς νὰ προβάλλωσι.

Τοιούτου ἐθναγοῦ καὶ διδασκάλου τυχοῦσα ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀναδείξῃ τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους Μαραθωνομάχους καὶ Σαλαμινομάχους, τοὺς ὑψιπέτας ἀετοὺς τῆς λυρικῆς καὶ τῆς δραματικῆς ποιήσεως, τοὺς μεγάλους φιλοσόφους καὶ ἱστοριογράφους, τοὺς δεινοὺς ῥήτορας, τοὺς ἀπαραμίλλους καλλιτέχνας καὶ καθόλου πάντας ὅσοι ἐμφορηθέντες τοῦ θείου πνεύματος τοῦ Ὁμήρου καὶ ἀριστεύσαντες ἐν τῇ παιδείᾳ, ταῖς τέχναις καὶ τοῖς ἐθνικοῖς ἀγῶσιν ἐλάμπρυναν καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν.

Συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες ἐμακάριζον καὶ ἐπήνουν τοὺς προγενεστέρους, διότι ἐπιμελούμενοι τῆς μορφώσεως τῶν νέων ἐπαίδευον αὐτοὺς διὰ τῶν ποιημάτων τοῦ Ὁμήρου καὶ διότι διὰ νόμου ὥρισαν τὴν ἀπαγγελίαν τῶν ὁμηρικῶν ραψῳδιῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων.

Καὶ ὁ μὲν ῥήτωρ Λυκοῦργος τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις εὐτολμίαν καὶ τὰ πανελλήνια τῶν Ἀθηναίων αἰσθήματα, δι' ἃ ὑπερίσχυον πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, θεωρεῖ ἐμφυτευ-

θέντα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ὑπὸ τῆς ποιήσεως τοῦ Ὁμήρου, ὁ δὲ Ἰσοκράτης ἐξαίρων καὶ οὗτος τὴν ἐξαισίαν δύναμιν τῶν ὁμηρικῶν διδαγμάτων ἀνομολογεῖ ὅτι ταῦτα ἐνέπνευσαν ταῖς καρδίαις τῶν Ἀθηναίων τὴν ἀδιάλλακτον πρὸς τοὺς Πέρσας ἔχθραν καὶ τὸν ζῆλον πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ἀρετάς.

Ὁ Ὅμηρος ἀνεδείχθη ὡσαύτως μέγας τῶν Ἑλλήνων θρησκευτικὸς διδάσκαλος.

Αἱ παντοῖαι τῆς φιλοσοφίας αἱρέσεις πειρῶνται νὰ ἀνεύρωσι τὴν βάσιν τῶν θεωριῶν αὐτῶν περὶ τῆς θεότητος ἐν τοῖς ἔπεσι τοῦ Ὁμήρου, ὅστις πρῶτος ἀνήγαγε τοὺς πολλοὺς θεοὺς εἰς ἕνα μόνον, τὸν πατέρα ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν Δία, διέλυσε τὰς δυσειδεῖς καὶ δεισιδαίμονας τοῦ παρελθόντος παραστάσεις προσδοὺς τοῖς θεοῖς καὶ τοῖς ἡμιθέοις μορφὰς ἰδανικὰς καὶ ἰδιότητας θείας καὶ εἰσήγαγεν ὑψηλοτέρας περὶ αὐτῶν δοξασίας, αἵτινες διετέλεσαν ἔχουσαι πολὺ τὸ ἀξίωμα ἐν τῇ πίστει τῶν Ἑλλήνων. Ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου ἐμπνεόμενος καὶ ὁ μέγας τῆς Κολοφῶνος θεολόγος καὶ φιλόσοφος Ξενοφάνης ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς οὐρανὸν καὶ κατεῖδεν ὅτι πανταχοῦ μία τῶν ὄντων θεία ἀρχὴ ἀποκαλύπτεται αὐτῷ. Καὶ τῆς μεγάλης ταύτης ἀληθείας ἐμφορούμενος ὁ Ξενοφάνης ἔνθους περιέτρεχε τὸν ἑλληνικὸν κόσμον ραψῳδῶν τοῖς Ἕλλησι τὰ θεῖα αὐτοῦ διδάγματα, ἀνατρέπων τὰς κοινὰς περὶ τῶν θεῶν δόξας, ψέγων δριμύτατα τὴν πολυθεΐαν καὶ κηρύττων ὅτι **«εἷς Θεὸς ἔν τε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι μέγιστος»**.

Ὑπὸ τοιούτου διδασκάλου παιδευόμενον καὶ ὑπὸ τῆς φιλοσοφίας καθοδηγούμενον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐμόρφωσε κατὰ μικρὸν τοσοῦτον ὑγιεῖς περὶ θεότητος ἰδέας, ὥστε μὴ εὑρίσκον πλέον ἀνάπαυσιν ἐν τῇ πίστει πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας θεοὺς ἵδρυσε βραδύτερον ἐν Ἀθήναις τὸν βωμὸν τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ, ὅν ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Παῦλος ἔλαβεν ὡς ἀφετηρίαν τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης ἀγορεύσεως αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

Ἀλλ' ὡς ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς οὕτω καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς σκέψεσιν ὁ Ὅμηρος ἐγένετο ὁδηγὸς τῶν Ἑλλήνων παρασχὼν αὐτοῖς ἀρίστας πολιτικὰς ὑποθήκας.

Ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ ὁ ποιητὴς στηλιτεύει μὲν τὴν δεσποτικὴν ὕβριν καὶ ὑπεροψίαν, ἀποβλέπων ὅμως ἔνθεν μὲν εἰς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐθνικῆς ἑνώσεως καὶ τῆς ἐννόμου ἐξουσίας, ἔνθεν δὲ εἰς τὰ δεινὰ τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων καὶ τῆς πολυαρχίας καλεῖ τοὺς Πανέλληνας εἰς ὁμόνοιαν πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐχθρῶν καὶ εἰσηγεῖται πολίτευμα συμμαχικὸν ὑπὸ ἕνα ἄρχοντα ἀνακράζων **«οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς»**. Τὸ μέγα τοῦτο ἔργον ἤγαγε βραδύτερον εἰς πέρας ὁ φιλόσοφος τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς καὶ λάτρις τοῦ Ὁμήρου Ἀλέξανδρος, ὅστις συγκεντρωσας ἐν μὲν τῇ εὐρείᾳ αὐτοῦ διανοίᾳ πᾶσαν τὴν

ἑλληνικὴν παίδευσιν, ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ ψυχῇ ἀνδρείαν ὑπέροχον καὶ δραστηριότητα δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν Πανελλήνιον ταύτην ἕνωσιν, ἀλλὰ χωρῶν ἔτη παραιτέρω διενοήθη νὰ καταστήσῃ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔθνη ὑπήκοα μιᾶς πολιτείας, ἵνα διὰ τῆς σοφίας, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης κατευθύνῃ τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς τὴν τελείωσιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ῥήτορες τὸν καλλιρρήμονα τοῦτον ποιητὴν θαυμάζουσι καὶ ἐκ τῶν ἐπῶν αὐτοῦ κατ' ἐξοχὴν ἀντλοῦσι τοὺς κανόνας τῆς ῥητορείας.

Ἡ φυσικὴ τοῦ λόγου δεινότης ἐθεωρεῖτο ἔκπαλαι παρ' Ἕλλησι λαμπρὸν τῆς φύσεως δῶρον, ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς δὲ χρόνοις ἐτιμῶντο καὶ περιφανεῖς καθίσταντο οὐ μόνον οἱ ἀριστεύοντες ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ μετὰ πειθοῦς καὶ εὐγλωττίας τὰ βέλτιστα συμβουλεύοντες ἐν τῇ βουλῇ τῶν γερόντων καὶ τῇ ἀγορᾷ τοῦ δήμου, ἣν ὁ Ὅμηρος καλεῖ διὰ τοῦτο κυδιάνειραν. Καίτοι οἱ ὁμηρικοὶ ῥήτορες ὄντες ἁπλοῖ καὶ ἀπέριττοι δὲν ἔχουσι τὸ πλῆθος τῶν ῥητορικῶν σχημάτων καὶ τὸ διθυραμβῶδες καὶ ἔντεχνον ὕφος τῶν μετέπειτα ῥητόρων, ἀγορεύοντες ὅμως μετὰ συνέσεως καὶ ὡς ἀγαθοὶ τοξόται ἀποβλέποντες πρὸς τὸν σκοπὸν ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ κινῶσι τὰ πάθη καὶ νὰ κρούωσι τὰς εὐπαθεστέρας χορδὰς τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Ὄντως τέρπουσι καὶ γοητεύουσιν ἡμᾶς αἱ μεσταὶ δυνάμεως καὶ χάριτος ἀγορεύσεις τοῦ Μενελάου καὶ τοῦ Ὀδυσσέως μάλιστα δὲ τοῦ στωμύλου ἄνακτος τῆς Πύλου Νέστορος, ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ ὁποίου ἔρρεε κατὰ τὸν ποιητὴν φωνὴ γλυκυτέρα τοῦ μέλιτος.

Ὁ Ὅμηρος ὡσαύτως ὑπῆρξεν ἡ καλλίκρουνος τῆς λυρικῆς ποιήσεως πηγὴ καὶ ὁ μέγιστος τῆς δραματικῆς τέχνης ὑφηγητὴς καὶ διδάσκαλος, διότι ἀληθῶς ἐκ τῶν μύθων αὐτοῦ τὴν ἀρίστην τροφὴν ἐθήλασαν ἀμφότεραι αἱ ποιήσεις αὗται καὶ δὴ ἡ τραγῳδία, ἣν διὰ τοῦτο ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀνάγει εἰς τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, ὁ δὲ Αἰσχύλος θεωρεῖ γέννημα τῆς ὁμηρικῆς μούσης ἀποκαλῶν τὰ ἑαυτοῦ ἔργα τεμάχη ἐκ τῶν πλουσίων δείπνων τοῦ Ὁμήρου.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ φαντασία τῶν δημιουργούντων καλλιτεχνῶν δὲν εἶχεν ὡς πρότυπα τοὺς ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου χαραχθέντας ἰδεώδεις τύπους τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων;

Δυστυχὴς ἐλογίζετο ὁ μὴ ἀξιωθεὶς νὰ ἴδῃ τὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος Ὀλύμπιον Δία, τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τοῦ Φειδίου καὶ ἐξοχώτατον τῆς ἑλληνικῆς τέχνης κατόρθωμα, ὁ δ' εὐτυχήσας νὰ θαυμάσῃ αὐτὸν κατεπλήσσετο, ὡσεὶ εὑρίσκετο πρὸ αἰσθητῆς τῆς θεότητος ἀποκαλύψεως.

Ἦ Θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἢ σὺ γ' ἔβης τὸν Θεὸν ὀψόμενος

λέγει ποιητής τις τῆς Ἀνθολογίας.

Ἀλλ' ἡ μεγαλουργὸς τοῦ Φει-

δίου διάνοια καταβιβάζουσα ἐκ τοῦ αἰγλήεντος Ὀλύμπου τὸν ὑπέρτατον τῶν Ἑλλήνων Θεὸν ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ θείᾳ δόξῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ τίνα ἄλλον ἔσχεν ὁδηγὸν καὶ διδάσκαλον εἰμὴ τὸν θεῖον ποιητήν, ὅστις ἐν τῇ Ἰλιάδι ἄριστα ἀπεικόνισε τὸ μεγαλεῖον τοῦ ὑπάτου τῶν θεῶν διὰ τῶν στίχων :

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον;

Ὁ Ζεύς, ὃν διετύπωσεν ὁ Φειδίας δὲν εἶνε ὁ χαλεπὸς καὶ ὀργίλος θεὸς ὁ ἀκοντίζων τοὺς κεραυνούς, ἀλλ' ὁ εἰρηνικὸς καὶ πρᾶος πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, οὗ τὸ ὑπέρτατον μεγαλεῖον ἐπὶ ἀναλλοιώτου ἠρεμίας ἑδράζεται καὶ δι' ἀπείρου ἡδύτητος συγκεράννυται. Εἶναι ὁ θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῆς συγκαταβάσεως ὁ ἀνακουφίζων καὶ παρηγορῶν τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν καὶ ἐμπνέων αὐτοῖς τὴ χαρὰν καὶ τὴν ἐλπίδα, ὡς παρατηρεῖ καὶ Δίων ὁ Χρυσόστομος λέγων **«ὃ πολλὰς ἀπαντλήσας συμφορὰς καὶ λύπας ἐν τῷ βίῳ κατ' ἐναντίον στὰς τῆσδε τῆς εἰκόνος, ἐκλανθάνεται πάντων τῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ δεινῶν καὶ χαλεπῶν»**.

Οὕτω τὰ φωτεινὰ βλέμματα τῶν ὁμηρικῶν ἰδανικῶν μορφῶν διέλυσαν τὰς ἀτελεῖς καὶ σκοτεινὰς περὶ θεῶν ἰδέας τῶν παλαιοτέρων χρόνων, καὶ ὑπὸ τὴν θερμότητα τοῦ ὁμηρικοῦ ἡλίου κατέλαβε σύμπαν τὸ ἔθνος θεῖον τι καὶ οὐράνιον φρόνημα.

Καὶ οἱ ἔνδοξοι ὡσαύτως τῆς ἀρχαιότητος στρατηλάται μήπως δὲν ἐμόρφωσαν ἑαυτοὺς κατὰ τοὺς πορθητὰς τῆς πόλεως τοῦ Πριάμου ἔχοντες ὡς πρότυπα τοὺς ἥρωας τοῦ Ὁμήρου;

Ἡ κοινὴ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους συνείδησις περιέβαλε τὴν μνήμην τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου διά τινος ἐπουρανίου αἴγλης, αἱ δὲ παραδόσεις πάντων τῶν ἐθνῶν μετέβαλον τὸν ἄνθρωπον εἰς ἡμίθεόν τινα ἥρωα. Καὶ οὐ μόνον οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ μεταγενέστεροι, οὐ μόνον ἔθνη ὅλα, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες περιφανεῖς κατ' ἰδίαν παρέστησαν τὸν Ἀλέξανδρον ὡς μετέχοντα θείας τινὸς καὶ ὑπερανθρώπου φύσεως.

Καὶ ὁ μὲν περιώνυμος Γαλάτης Σατωβριάνδος, εἷς τῶν βασιλέων τοῦ λόγου τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, θαυμάζων τὸν ἄνδρα ἀνέκραξεν ὅτι, ἐὰν ὑπῆρξέ ποτε ἄνθρωπος ὅμοιος πρὸς θεόν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὁ κλεινὸς τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος υἱός, ὁ δὲ Γερμανὸς φιλόσοφος Ἔγελος παρέστησεν αὐτὸν ὡς τὸν ἰδεώδη τύπον τῆς ἀνθρωπότητος ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς.

Ἀλλ' ὁ ἱστορικὸς οὗτος Ἀχιλλεὺς, ὁ διὰ τῆς ἀδαμάστου αὐτοῦ ἀνδρείας καὶ τόλμης τὴν οἰκουμένην καταπλήξας καὶ μυριάνδρους τῶν Περσῶν στρατιὰς κατασυντρίψας, ὁ ἀπείρους πόλεις ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ πορθήσας καὶ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν ἐν ταῖς τρισὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου ἠπείροις ἐγκαθιδρύσας, τίνα

ἄλλον εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν πρὸς μίμησιν εἰμὴ τὸν κάλλιστον καὶ γενναιότατον ἥρωα τῆς Ἰλιάδος, τὸν πύργον τῶν ἐπὶ Τροίαν στρατευσάντων, τὸν θεοείκελον υἱὸν τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ὃν ἐθαύμαζε καὶ ἐμακάριζε, διότι ἐν τῷ βίῳ μὲν ἐπετέλεσεν ἔργα ὑψίστης ἀνδρείας καὶ ἀρετῆς, μετὰ θάνατον δὲ ἐξυμνήθη καὶ ἀπηθανατίσθη ὑπὸ τοῦ ἐξοχωτάτου τῶν ἀοιδῶν ;

Ναί· ὁ φιλόσοφος τῶν Περσῶν νικητὴς καὶ τοῦ Πηλείδου ἐφάμιλλος ἥρως ὁρμὼν κατὰ τοῦ κράτους τῶν Ἀχαιμενιδῶν ὡς ἐφόδιον ἀρετῆς καὶ σύμβολον πολιτισμοῦ τὴν Ἰλιάδα μεθ' ἑαυτοῦ παρέλαβε καὶ ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον εἶχε, διαβὰς δὲ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς εἰς Ἴλιον, ἵνα στεφανώσῃ τὸν τάφον τοῦ προσφιλοῦς ἥρωος Ἀχιλλέως, οὗ τοὺς ἄθλους, τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ κάλλος τοσοῦτον λαμπρῶς ἐξύμνησεν ἡ μοῦσα τοῦ Ὁμήρου.

Καθόλου δ' εἰπεῖν σύμπας ὁ ἀρχαῖος κόσμος εἶναι δημιούργημα τοῦ Ὁμήρου, διότι πάντες οἱ ἔνδοξοι τῆς ἀρχαιότητος νομοθέται καὶ στρατηλάται, ποιηταὶ καὶ καλλιτέχναι, ῥήτορες, ἱστορικοὶ καὶ φιλόσοφοι καὶ ἐν γένει πάντες οἱ ἀριστεύσαντες ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν ἐνεπνεύσθησαν ἐκ τοῦ θείου τούτου ἀοιδοῦ, ὃν διὰ τοῦτο ὁ Πλάτων καίπερ ἥκιστα εὐμενῶς πρὸς τοὺς ποιητὰς διακείμενος ἀναγνωρίζει ὡς μέγαν τῶν Ἑλλήνων διδάσκαλον λέγων **«ὃ ποιητὴς οὗτος πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα πεπαίδευκεν»**.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιότης διὰ ναῶν καὶ δωμῶν ὡς ἥρωα καὶ θεὸν ἐτίμησε τὸν δαιμόνιον τοῦτον παιδευτήν, οὗ ἄνευ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἢ δὲν θὰ ἀνήρχετο εἰς τὴν ὑπερτάτην τοῦ πολιτισμοῦ ἀκμήν, ἢ ἔμελλε νὰ χαράξῃ ὁδοὺς ὅλως διαφόρους τῶν γνωστῶν.

Ἀλλ' ἐκ τῆς καλλιῤῥόου ταύτης καὶ ἀκενώτου ὁμηρικῆς πηγῆς ἤντλησαν διὰ τῶν Ἑλλήνων τὸν λάμποντα αὐτῶν πολιτισμὸν καὶ οἱ Λατῖνοι καὶ πάντες οἱ νεώτεροι πεπολιτισμένοι λαοί, οἵτινες τιμῶντες καὶ θαυμάζοντες τὴν ὁμηρικὴν ποίησιν ὡς περιέχουσαν τὰ τελειότατα διδάγματα πάσης ἀνθρωπίνης ἀρετῆς καὶ σοφίας προσφέρουσιν ἀπ' αἰώνων τῷ κλεινῷ Μαιονίδῃ τὸν φόρον τῆς λατρείας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης.

Εἶναι ὄντως ὑπέροχος ἡ καλλιτεχνικὴ φαντασία τοῦ Γαλάτου Ingrès (1787—1867), οὗτινος ὁ δεξιὸς χρωστὴρ ἐντεῦθεν ἀγόμενος ἐφιλοτέχνησε τὴν ἀπαράμιλλον ἐκείνην εἰκόνα τῆς Ἀποθεώσεως τοῦ Ὁμήρου συγκεντρώσας περὶ τὸν θεῖον ἀοιδὸν πάντας τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἐμπνευσθέντας συγγραφεῖς, ποιητὰς καὶ καλλιτέχνας.

Καὶ ὁ μὲν θεσπέσιος ἐπικὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου κρατῶν εἰς χεῖρας χρυσοῦν σκῆπτρον, ἡ δὲ Δόξα περιιπταμένη στεφανοῖ διὰ δάφνης θριάμβου τὸν πατέρα τῆς ποιήσεως. Παρὰ τοὺς πόδας τούτου κάθηνται ἐν γυναικείᾳ μορφῇ τὰ δύο ἐπικὰ ἀριστουργήματα, ἡ Ἰλιὰς καὶ ἡ Ὀδύσσεια. Ἑκατέρωθεν δὲ περικυκλοῦσι τὸν ἀποθεούμενον ποιητὴν οἱ ἐξοχώτατοι Ἀθηναῖοι τραγῳδοί

Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς, ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεύς, ὁ μεγαλοφυέστατος Ἀθηναῖος γλύπτης Φειδίας, ὅστις ποιῶν τὸν πλήρη θείου ὕψους καὶ μεγαλειότητος Ὀλύμπιον Δία εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου χαραχθέντα τύπον τοῦ θεοῦ, ὁ ἀφθόνως καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ὁμηρικοῦ νάματος ἀπολαύσας Ρωμαῖος Βιργίλιος, ὁ ἐμπνευσθεὶς τὴν θείαν κωμῳδίαν Ἰταλὸς Δάντης, ὁ Ἰταλὸς ὡσαύτως ζωγράφος Ραφαὴλ, οἱ Γαλάται Κορνήλιος, Ρακῖνας καὶ Μολιέρος καὶ ἄλλοι πολλοί, οἵτινες ἐκ τοῦ Ὁμήρου ἐνεπνεύσθησαν πρὸς σύνθεσιν ἀρίστων ἔργων ἐν τῇ ποιήσει καὶ τῇ καλλιτεχνίᾳ.

Αὕτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ ποιητικὴ ἀξία καὶ ἡ μορφωτικὴ δύναμις τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας, ἃς ἐποίησεν ὁ Ὅμηρος ἀντλήσας τὴν ὕλην ἐκ τοῦ πολυθρυλήτου Τρωϊκοῦ πολέμου.

Ὁ Τρωϊκὸς οὗτος πόλεμος δὲν εἶναι τῆς ἑλληνικῆς φαντασίας δημιούργημα, ἀλλὰ γεγονὸς βαθύτατα ριζωθὲν ἐν ταῖς καρδίαις πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ ζωηρὰν μνήμην καταλιπὸν καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Ἀσιανοῖς. Αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ μελέται, αἵτινες ἐγένοντο περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, κατέδειξαν ὅτι ἡ Ἰλιὰς δὲν εἶναι παντελῶς ἄμοιρος ἱστορικῆς ἀληθείας, καὶ ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου ἀποκαλυπτόμενος ἡμῖν πανάρχαιος ἐκεῖνος ἀλλὰ καταπλήσσοντος μεγαλείου καὶ τελειότητος ἑλληνικὸς πολιτισμὸς εἶναι πραγματικὸς καὶ οὐχὶ ποιητικῆς φαντασίας πλάσμα σκοποῦν ἁπλῶς νὰ τέρψῃ ἀκροατὰς καὶ ἀναγνώστας ἐν ὥραις ἀναπαύσεως.

Ὁ Ὅμηρος ἀληθῶς εἶναι ὁ σεπτὸς τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων εὐαγγελιστής, ὁ πολύφωτος καὶ ἄδυτος τῆς Ἑλλάδος ἀστὴρ, ὁ μέγας τῆς ἀνθρωπότητος χειραγωγὸς, ὁ αἰώνιος τῶν ἐθνῶν φωτοδότης καὶ ὁ ἀνυπέρβλητος τοῦ ἔπους ἀριστοτέχνης, οὗ ἡ ἀθάνατος πεῖσις λαμπρύνουσα τὸν νοῦν, ἐξαίρουσα τὴν ψυχὴν καὶ κρατύνουσα τὸ φρόνημα θὰ διατελῇ ἐς ἀεὶ κοινὸν κτῆμα καὶ πλούσιον κληροδότημα πάντων τῶν ἀνθρώπων.

Δικαίως ἄρα ὁ μὲν θεοφόρος τῆς Ἐκκλησίας πατὴρ Βασίλειος ὁ μέγας ἀποκαλεῖ τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀρετῆς ἔπαινον, διάσημος δὲ τῆς Βρεττανίας πολιτικὸς ἀνομολογεῖ ὅτι ἐγένετο Ἄγγλος, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ὁμήρου ἐγένετο Ἕλλην.

Ἕνεκα πάντων τούτων σύμπας ὁ διανοούμενος κόσμος ὁμολογεῖ καὶ διαπρυσίως κηρύττει τὴν μεγάλην καὶ ἔξοχον μορφωτικὴν δύναμιν τῶν ἐπῶν τοῦ Ὁμήρου, τοῦ παγκοσμίου τούτου διδασκάλου, ὃν περιβάλλει θεία ἀληθῶς καὶ οὐράνιος αἴγλη, καὶ ὅστις δαφνοστεφὴς καὶ ἀγήρως διατρέχει τοὺς αἰῶνας διδάσκων καὶ τέρπων τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Πέραν Δεκέμβριος 1935

Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητής

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ

Ἡ Δεσποινὶς Λ.... ἀγαπᾷ τὸν . . . . . Α

Χαριεντίζεται μὲ τὸν . . . . . Β

Συμπαθεῖ τὸν . . . . . Γ

Θέλγεται εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ . . . . . Δ

Ἡ καρδιὰ της πονεῖ τὸν . . . . . Ε

Ἡ ψυχὴ της ὀνειροπολεῖ τὸν . . . . . Ζ

Στενάζει διὰ τὸν . . . . . Η

Προφέρει μετὰ χαρᾶς τὸ ὄνομα τοῦ . . . . . Θ

Δίδει τὸν βραχίονα της εἰς τὸν . . . . . Ι

Θέλει νὰ ταξιδεύσῃ μὲ τὸν . . . . . Κ

Δίδει συνέντευξιν εἰς τὸν . . . . . Λ

Συννενοεῖται μυστικὰ μὲ τὸν . . . . . Μ

Ἔχει ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν . . . . . Ν

Προσφέρει ἄνθη εἰς τὸν . . . . . Ξ

Ἀποστέλλει ἀσπασμὸν εἰς τὸν . . . . . Ο

Συνοδεύεται εἰς τὸν περίπατον ὑπὸ τοῦ . . . . . Π

Εὐχαριστεῖται βλέπουσα τὸν. . . . . Ρ

Ἀναπολεῖ τὰ χάδια τοῦ . . . . . Σ

Κλαίει διὰ τὸν. . . . . Τ

Βασανίζεται μὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ. . . . . Υ

Ἀναγινώσκει μετὰ θαυμασμοῦ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ. . . . Φ

Δέχεται ἐρωτικὰ ποιήματα τοῦ . . . . . Χ

Κρημνίζεται μὲ τὸν. . . . . Ψ

Καὶ ἀπόλλυται τελείως μὲ τὸν . . . . . Ω

ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Τόσαις φορὲς σοῦ φώναξα, καρδιά μου, νὰ ξυπνήσῃς,
στὰ χρόνια ποὺ φτερούγιζες στὴν τρέλλα τὴν χρυσῆ,
στὰ χρόνια ποὺ δὲν πίστευες ποτὲ νὰ ξεμεθύσῃς,
ἀπ' τὸ μοσχᾶτο καὶ γλυκὸ τῆς νειότητος κρασί;

Σταυραετὸς θεότρελλος ξέσχιζες τοὺς αἰθέρας,
σκορπῶντας τῆς νεότητος μύρα καὶ ἀντηλιὰ,
πετοῦσες πίσω Νεφελῶν κ' ἔπαιζες μὲ Χιμαίρας
ποὺ σὲ ἀπομεθούσανε μὲ φλογερὰ φιλιά.

Καρδιὰ, τὰ βλέπεις πέταξαν τὰ χρυσωμένα χρόνια,
τὸ σήμανδρό σου κτύπησε νὰ κοιμηθῇς καὶ σὺ,
σύννεφα μαῦρα πλάκωσαν, πᾶνε τὰ χελιδόνια
καὶ πῆραν σταὶς φτεροῦγές των μέθύσι καὶ κρασί.

Καὶ σὲ ἀφήσανε, καρδιὰ, ἐρείπιο, ρημάδι,
σκουληκιασμένο σκέλεθρο, σαπίλα καὶ σπηλιὰ,
ποὺ κουκκουβάγιαις κλαίγουνε στ' ἀπαίσιο σκοτάδι
καὶ νυκτερίδες βόσκουνε στὴν ἀραχνοφωλιὰ.

Καὶ ἦσο τὰ Ἠλύσια τόσων συναισθημάτων,
ἦσο βωμὸς καὶ ἱερὸν ἐρώτων εὐγενῶν,
προσκυνητάριον σεμνὸν ἀγγέλων Ἀσωμάτων
Ὀλύμπιον γεφύρωμα ὕλης καὶ Οὐρανῶν!

Ἡ νοσταλγία μέσα σου ἔτρεφε τὴν ἐλπίδα
δι' ἓν ἀνώτερον Ἐγὼ, κ' ἐντός σου ἡ ψυχὴ,
ποσάκις ἀνεζήτησε τὴν θείαν της Πατρίδα,
καὶ οὐρανία λίκνισε τὸν πόθον προσευχή;

Στὰ βάθη σου τ' ἀπόκρυφα δὲν εἶχεν ἀναβλύσει
τὸ πρόβλημα τοῦ Σύμπαντος μ' ἓν ρῖγος ψυχικὸν,
ἀπόκοσμος ἀντίλαλος δὲν εἶχεν ἀφυπνίσει
ἀγάπην πρὸς τὸ ὄνειρον τὸ ὑπερκοσμικόν;

Μὴ ἡ ψυχὴ μετάρσιος δὲν εἶχε προσεγγίσσει
ἐντός σου τὸ μεταίχμιον τοῦ ὑπεραισθητοῦ,
καὶ τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα δὲν ζήτησε νὰ λύσῃ,
νὰ ἴδῃ τὸν Ἀόρατον διὰ τοῦ ὁρατοῦ;

Ἐντός σου μὴ δὲν ἄναψε τὸ πῦρ ποὺ ἔχει καύσει
τὰ Εἴδωλα τὰ ξύλινα σαρκὸς καὶ ὑλισμοῦ,
μὴ τὰς ἀλύσσεις τοῦ Νοὸς ἐσὺ δὲν εἶχες θραύσει,
γιὰ νὰ πετάξῃ ἡ ψυχὴ μακρὰν παντὸς δεσμοῦ;

Παλίρροια ἰδανικῶν, ὄνειρα, ἀνατάσεις,
ποὺ ἀφ' ἑνὸς προσηύχεσο γιὰ νὰ πραγματωθοῦν,
καὶ ἀφ' ἑτέρου ἔτρεμες τὰ ὄνειρα μὴ χάσῃς,
μήπως μὲ τὴν πραγμάτωσιν σβύσουν καὶ μαραθοῦν!

Καὶ ἔκαμνες μ' ἀνείπωτον χαρὰν στὰ σωθικά σου
τὰ ὄνειρα πραγμάτωσιν καὶ ὄνειρον αὐτήν.
Τώρα νομίζεις ὄνειρον τὰ πρῶτα ὄνειρά σου,
ποῦ ἔχει τὸ χαμόγελο ὡς δύσιν του φρικτήν.

Κάθε παλμός σου ἱερὸς, στοῦ ἀνονείρου ὕπνου
σιγὰ-σιγὰ κοιμήθηκε τὴν νεκρικὴ σιγὴ,
ἡ λιτανεία ἔληξε τοῦ Μυστικοῦ σου Δείπνου,
κ' ἐστείρευσε ἡ θεία σου καὶ μυστικὴ πηγή.

Κλάψε καρδιὰ, ἀπόμαχος! Ἀπ' τὸ παμφάγο στόμα
τοῦ χρόνου δὲν ἐγλύτωσες οὔτ ἓν ἰδανικὸ,
κι' ἀφ' οὗ σὲ ἐκουρέλιασε καὶ σ' ἔχει κάμει πτῶμα,
σ' ἀπολαμβάνει Μέλαθρον Νοσοκομειακόν!

Τὸ χθὲς γοργόπτερο πουλὶ, ζάρωσε τὰ φτερά του,
ξέχασε λόγγους καὶ βουνὰ, τὸν ξέχασαν κι' αὐτά,
καὶ σὰν χελώνα γέρικια σέρνει τὰ κόκκαλά του,
μετρῶντας τὰ πατήματα π' ἀργὰ-ἀργὰ πατᾷ.

Μιὰ τέτοια πρόστυχη ζωὴ καὶ σὺ καταλαμβάνεις
γιὰ χθεσινὸ χρυσαετὸ ποὺ εἶναι πειὰ ντροπῆς,
γι' αὐτὸ καλήτερα καρδιὰ, ὅ,τι ἂν πῇς καὶ κάνῃς,
μιὰ ὥρα ἐνωρίτερα νὰ κάνῃς καὶ νὰ πῇς.

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ

Ὑπὸ Ι. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ Καθηγητοῦ

Γόνος τοῦ Βαφεοχωρίου, ὁ Ἑλλ. καθηγητὴς κ. Ἰωάννης Παναγιωτίδης καὶ πνευματικὸν ἀνάστημα τοῦ ἀοιδίμου Μεγάλου Οἰκ. Πατριάρχου Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ ἐγεννήθη τῷ 1892. Ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολ. Σχολὴν Χάλκης ὡς ὑπότροφος Ἰωακεὶμ τοῦ Γ΄ ἐξ ἧς τῷ 1913 ἀριστοῦχος ἀπεφοίτησε. Τὰ σπουδάς του συνεπλήρωσεν ἐν τῇ Θεολογικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Πετρουπόλεως, ἔνθα διήκουσεν ἀνώτερα θεολογικὰ μαθήματα, ἐπιδοθεὶς ἰδιαιτέρως εἰς τὸν ἱστορικὸν κλάδον τῆς Θεολογίας, ἐξ ἧς κατὰ τὸ 1918 ἀπεφοίτησε. Ἐπανακάμψας εἰς Σταμπούλ, διωρίσθη ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Θεολ. Σχολῇ κατὰ τὸ 1924 καθηγητὴς τῶν θεολογικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων, ἐν ᾗ ἄχρι τοῦ νῦν ἐξακολουθεῖ διδάσκων. Ὡσαύτως διδάσκει τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνώτερα ὁμογενῆ Ἐκπαιδευτικὰ Καταστήματα, τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν καὶ τὸ Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον.

Ὁ Ἑλλογ. κ. Ἰ. Παναγιωτίδης εἶναι κάτοχος ἀρτίας μορφώσεως, μελετηρότατος καὶ εἰς τὸ ἄκρον φιλόπονος. Χειρίζεται ἄριστα τὸν κάλαμον. Ἐδημοσίευσε πλείστας ὅσας ἠθικοθρησκευτικὰς μελέτας εἰς γλῶσσαν εὔληπτον καὶ γλαφυρὰν εἴς τε τὸν ὁμόγλωσσον τῆς Πόλεώς μας Τύπον καὶ εἰς διάφορα περιοδικά. Ἐξέδωκεν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἴδε ὁ Ἄνθρωπος» ἐν ᾧ μετὰ περισσῆς γλαφυρότητος, καλλιεπείας καὶ ἀκριβείας πραγματεύεται τὰ ὑψηλά του θέματα, ὡς καὶ τὸ «Ἱστορικὸν Σημείωμα» τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς γενετείρας του, Βαφεοχωρίου.

Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο σεμνύνεται ἐπὶ τῇ ἀποκτήσει ἑνὸς τόσον πολυτίμου καὶ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου, ὅστις τιμᾷ τὰ Γράμματα καὶ τὰς Σχολάς, ἐν αἷς τόσον εὐδοκίμως διδάσκει.

Σὲ μιὰ χειμωνιάτικη ἐπίσκεψί μου τὸν εὗρηκα καθισμένον κοντὰ στὴν ἑστία ν' ἀπολαύῃ μακαρίως τὴν ἀνεκτίμητη θαλπωρή της. Εἶχε στηριγμένο στὰ γόνατά του τὸ ἀγαπημένο του βιβλίο, τὸν ἀχώριστο σύντροφόν του, τὴν ἁγία Γραφή, ποῦ διαρκῶς μελετοῦσε καὶ μ' εὐλάβεια ἐσχολίαζε.

Ἀλλὰ τὸ βλέμμα του, βλέμμα ἱεροφάντου μυστικοπαθοῦς, θαρρεῖς πὼς ἦτο βυθισμένον εις τὰ βάθη τοῦ Ἀπείρου... Ἡ ἐμφάνισίς μου ἐτάραξε, φαίνεται, τοὺς θρησκευτικούς ρεμβασμούς του καὶ διέκοψε τὴν φιλόθεον ἀδολεσχίαν του.

Καὶ ὅμως ὁ χιονόλευκος πρεσβύτης μ' ἐδέχθηκε μὲ ἀνυπόκριτη προσήνεια καὶ ἀκτινοβολῶν ἀπὸ καλοσύνη μ' ἔκαμε τὴν τιμὴ νὰ μὲ μυήσῃ εἰς τοὺς προσφιλεῖς ὁρομαπισμούς του.

—Πρὸ ὀλίγου ἐδιάβαζα, μοῦ εἶπε τὸ βιβλίον τοῦ προφήτη Ἰωνᾶ. Ξεύρεις τί παραξενεύθηκα ; Οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του προφῆται ἔχουν εὐρυτέραν ἀντίληψι περὶ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς ἀλληλεγγύης ποὺ πρέπει νὰ συνδέῃ τὰ μέλη της. Εἶναι ἀνώτεροι ἀντιλήψεων μεγαλοδοξίας καὶ σωβινισμοῦ. Ἐνῶ ὁ Ἰωνᾶς ὅσον καὶ ἂν ἐξελέγη ὡς ὄργανον τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ, ὑστερεῖ πολὺ σέ τρυφερότητα αἰσθημάτων καὶ γενναιοφροσύνην ἀνθρωπισμοῦ. Φαντάσου, φίλε μου, νὰ λυπᾶται ἀπαρηγόρητα, διότι μιὰ πόλις πολυάνθρωπη, ὡσὰν τὴν Νινευΐ, ἐγλύτωσε ἀπὸ μιὰ πρέρριζη καταστροφή.

Ἀλλὰ πόσον θαυμάσιον μάθημα μεγαλοψυχίας, φιλαλληλίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ ἔδωκεν ὁ Θεὸς στὸν φανατικὸν προφήτην μὲ τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα λόγια ποὺ ἀναφέρονται στὸ δέον κεφάλαιον τῆς προφητείας του.

Ἄκουσε, φίλε καθηγητά, πῶς ἐξηγῶ τὰ λόγια τοῦ Ὑψίστου πρὸς τὸν προφήτην Του :

«Μὴν ξεχνᾶς, Ἰωνᾶ, ὅτι ἡ εὐγενεστάτη καὶ τιμιωτάτη ἀνθρωπίνη ἰδιότης σου ἀπαγορεύει αὐστηρῶς ν' ἀνεγείρῃς ἀνυπερβλήτους φραγμοὺς μεταξὺ τῶν συνανθρώπων σου, καμωμένους ἀπὸ φυλετικάς, γλωσσικάς, θρησκευτικάς, κοινωνικὰς ἢ ἄλλας διαφοράς. Σὲ σκανδαλίζει ἡ στοργή μου διὰ τοὺς Νινευΐτας; Μὰ ἂν σὺ λυπεῖσαι καὶ στενάζεις γιὰ τὴν ἀπώλεια μιᾶς κολοκυθιᾶς, ποὺ χωρὶς τὸν ἱδρῶτα σου ἐφύτρωσε, πῶς ἠμπορεῖ ἡ καρδιά σου νὰ μείνῃ ἀδιάφορη γιὰ τὴν τύχη μιᾶς πολιτείας—μυρμηκιᾶς ὡσὰν τὴν Νινευΐ; Καὶ ἂν θρυματισθοῦν οἱ ἅγιοι δεσμοὶ ποὺ πρέπει νὰ συνδέουν τὰ ἀδελφικὰ βλαστάρια τῆς μεγάλης ἀνθρωπίνης οἰκογενείας, τότε τί θὰ περισωθῇ ἀπὸ τὸ θεῖον κατασκεύασμα ; »

Καὶ ὁ πολιὸς πρεσβύτης ἐσυνέχισε τὴν μυσταγωγίαν του. Ἄ! ἡ ὀπτασία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τώρα ἀκόμη στὰ γεράματα κάμνει τὴν καρδιά μου δυνατώτερα νὰ κτυπᾷ. Μὴ παραξενεύεσαι καθόλου γι' αὐτό. Ἀγκάλιασε γιὰ μιὰ στιγμὴ μὲ τὴν σκέψι σου ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης.

Στοχάσου ὅτι ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἰς τὸ ἄλλο ἡμισφαίριον τοῦ πλανήτου μας τελειώνουν μὲ τὸ λυκόφως τ' οὐρανοῦ τὴν ἡμερησία κουραστικὴ ἐργασία των, καθ' ἣν στιγμὴν ἡμεῖς ἐδῶ μὲ τὴν «ροδοδάκτυλον» αὐγὴν πρόκειται νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἰδικήν μας. Καὶ ἐνῷ οἱ ἐδῶ ἀναπαυόμεθα μακαρίως στὴν κλίνην μας εἰς τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ πλανήτου μας ἑκατομμύρια συνανθρώπων μας μοχθοῦν γιὰ μᾶς· συνάζουν τὸ βαμβάκι ποὺ θὰ μᾶς ἐνδύσῃ, ξεθάπτουν τὸ κάρβουνο ποὺ

θὰ μᾶς θερμάνῃ, καλλιεργοῦν ἢ φορτώνουν τὰ τρόφιμα ποῦ θὰ μᾶς θρέψουν....

Καὶ πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἄλλοι συνάνθρωποι κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἰδικῆς μας ἀναπαύσεως ζυμώνουν τὸ ψωμὶ ποῦ θὰ φάγωμεν τὴν ἐπαύριον, τυπώνουν τὴν ἐφημερίδα ποὺ θὰ διαβάσωμε τὸ πρωΐ, θερμαίνουν τὴν μηχανὴν τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ τοῦ σιδηροδρόμου ποὺ θὰ μᾶς φέρῃ ἀπὸ τὰ ξένα τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους, τὴν ἀλληλογραφίαν μας...

Ἡ γεροντικὴ φαντασία μου μὲ σφρίγος νεανικὸν διασχίζει τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ παντοῦ συναντᾷ τὸν δαιμόνιον ἄνθρωπον μοχθοῦντα νὰ λύσῃ τὰ αἰώνια μυστήρια τῆς ζωῆς μὲ τὴν βοήθεια δύο λύχνων ποῦ ἤναψε μέσα του ὁ Δημιουργὸς καὶ τοὺς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι Νοῦν καὶ Συνείδησιν ἀποκαλοῦν.

Ὁ ἄνθρωπος - ἐξερευνητής, ἀναζητῶν τὸ χρυσόμαλλον δέρας τῆς Εὐτυχίας ἀναρριχᾶται σὲ ἀκανθώδη καὶ ἀπόκρημνα βουνά. Ξεσχίζεται, αἱματώνεται, πονεῖ, στενάζει, κλαίει καὶ ὅμως δὲν ἀποκάμνει καὶ δὲν ἀπογοητεύεται. Ἆ! συγκινεῖται κατάβαθα ἡ καρδιά μου, ὅταν βλέπω ἢ θεωρῶ, μὲ τὰ μάτια τοῦ σώματος ἢ τῆς ψυχῆς, τοὺς ἄθλους καὶ τὰ παθήματα τῶν Σισύφων συνανθρώπων μου! Ψυχικῶς εἶμαι συζυμωμένος μαζί των καὶ τὸν σύνδεσμον αὐτὸν θεωρῶ ὡς τὸν εὐγενέστερον τίτλον μου. Τὴν ἀνθρωπότητα θεωρῶ ὡσὰν ἕνα ἀεικίνητο καὶ ἀτελείωτο «καραβάνι» εἰς τὸ ὁποῖον κάθε πρωΐ μ' εὐχαρίστησιν καὶ ὑπερηφάνειαν καταλαμβάνω τὴν θέσιν μου. Καὶ θὰ τὴν κρατήσω ἐφ' ὅσον ἔχω στὰ στήθη μου πνοὴν ζωῆς...

***

Ἀλλ' ὁ ψυχικὸς αὐτὸς σύνδεσμος, κατανικῶν τὴν ἀντίδρασιν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου, ἐπεκτείνεται καὶ στοὺς νεκρούς. Στὴν ἀνθρωπίνη κοινωνία, φίλε μου, δικαιωματικῶς ἀνήκουν ὅλοι ὅσοι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἔζησαν ἐπὶ τῆς γῆς. Στὴν ἀπειράριθμη δὲ ἀνθρωπίνη οἰκογένεια οἱ μὲν κατὰ καιρὸν ζῶντες ἀντιπροσωπεύουν ἕνα μέρος ἐλάχιστον, ἐνῷ οἱ «τεθνεῶτες» ἔχουν πλειοψηφίαν ἀμέτρητη. Καὶ ἡ ἐπιρροὴ των στὴν ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ στὴν συνειδητὴ καὶ ὑποσυνείδητη ζωή μας εἶναι ἀφάνταστη.

Μέσα στὴν σκέψι μας, στὴν καρδιά μας καὶ στὰ βάθη τοῦ «ἐγώ» μας κυριαρχοῦν οἱ «νεκροὶ» πρόγονοί μας.

Καὶ τί δὲν χρεωστοῦμεν ἡμεῖς οἱ «ζωντανοὶ» σ' αὐτούς!

Ἐκεῖνοι ἀνεκάλυψαν τὸ «θεῖον καὶ ἀείζωον» πῦρ, ἐκεῖνοι ἐφεῦρον τὰ πρῶτα καὶ πολυτιμώτερα ἐργαλεῖα χρήσεως οἰκιακῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς, ἐκεῖνοι διεμόρφωσαν τὴν θεσπεσίαν γλῶσσαν μας. Ἑκατομμύρια ἀνθρωπίνων ἐγκεφάλων ἐσφυρηλάτησαν κάθε λέξι ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα μας. Καὶ ἂν εἰμπορῶ διὰ τῆς προσευχῆς νὰ ἐπικοινωνῶ μὲ τὸν θεὸν καὶ ἔτσι νὰ ξεχωρίζω ἀπὸ τὰ ἄλογα κτήνη, σ' ἐκείνους πάλιν ὀφείλω μεγάλην χάριν, διότι μ' ἐμύησαν εἰς τὰ θεῖα μυστήρια τῆς προσευχῆς. Ἀποκαλύπτομαι ἐμπρὸς στὸ μεγαλεῖον τοῦ ἠρωϊσμοῦ καὶ τῆς καρτερίας των. Ὑπέφεραν, ἐπλανήθησαν, ἀπέτυχαν, ἔσφαλαν, ἡμάρτησαν, ἐτσακίσθησαν καὶ στὸ τέλος ἐτάφησαν ὑπὸ τὸ χῶμα μαζὶ μὲ τοὺς ναοὺς καὶ τὰς πόλεις των, ἀλλ' οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι των δὲν ἔμειναν ἄκαρποι. Ἐκεῖνοι ἔθεσαν τὰς βάσεις τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἐκεῖνοι εἶναι οἱ πρῶτοι σκαπανεῖς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ἆ! οἱ ἀφανεῖς καὶ ἀνώνυμοι πρωτοπόροι καὶ ὁδηγοί μας εἰς τὸν ἀτέρμονα δρόμον τῆς ζωῆς! Πρὸ τῆς σεπτῆς μνήμης σας βαθυτέρους αἰσθάνομαι τοὺς παλμοὺς τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς ἀναμνήσεως ποῦ σᾶς κρατοῦν στὴν καρδιά μου μοῦ εἶναι προσφιλέστατοι.

***

Ὅλως ἰδιαιτέρως εὐγνώμονα στρέφω τὴν σκέψιν μου πρὸς τοὺς ἥρωας τῆς συνειδήσεως, ποὺ διέλυσαν τὰ σκότη τῶν προλήψεων καὶ τῆς πλάνης καὶ ἔγιναν ἱεροφάνται καὶ μυσταγωγοὶ τῆς Ἀληθείας, ἐπολέμησαν τὸ κακόν, ἐσκόρπισαν τὴν ἀπελπισίαν, ἐνίσχυσαν τὴν ἐλπίδα, τὴν πίστιν καὶ τὴν χαρὰν καὶ προήγαγον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ποῦ ὅταν ἐπικρατήσῃ τελειωτικῶς θὰ ἐπιφέρῃ τὴν αἰωνίαν εἰρήνην καὶ τὴν συναδέλφωσιν τῶν τέως ἀσπόνδων ἐχθρῶν.

Ὁ νοῦς μου πτερυγίζει πρὸς τὴν χορείαν τῶν προφητῶν, τῶν διδασκάλων τῆς πίστεως, τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν συγχρόνων εὐαγγελιστῶν.

Χαιρετῶ τὸ «περικείμενον ἡμῖν νέφος τῶν μαρτύρων», τῶν ὁποίων ἡ εὐλαβὴς ἀνάμνησις ἐνισχύει τὴν ὑπομονὴν διὰ τὸν δύσκολον ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ὦ! ἂν ἠμποροῦσα καὶ ἐγὼ στὴν σειρά μου ν' ἀφήσω μία μικρὰ ἔστω πνευματικὴ κληρονομία στοὺς ἀπογόνους μου.

Ἔτσι θὰ βοηθοῦσα κι' ἐγὼ νὰ προστεθῇ ἕνας μικρὸς ἀκόμη κρίκος εὐλαβοῦς ἀναμνήσεως μεταξὺ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος. Καὶ ὅλοι ὅσοι ἀντιπροσωπεύομεν ὁπωσδήποτε τὸ παρόν, καλέ μου φίλε, πρέπει εὐχαρίστως νὰ δεχθῶμεν τὸ καθῆκον ὡρισμένων θυσιῶν ἐκ μέρους μας χάριν τοῦ μέλλοντος, διότι μόνον μὲ θυσίας θὰ ἐξασφαλίσωμεν στὰ παιδιά μας εὐνοϊκὸν περιβάλλον, διὰ τὴν πλήρη καὶ ἀπρόσκοπτον ἀνάπτυξιν τῶν εὐγενεστέρων ἱκανοτήτων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

Σήμερον δυστυχῶς ἡ ἠθικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ ἀναπνέουν τὰ νεαρά μας βλαστάρια εἶναι δηλητηριασμένη ἀπὸ ἀναθυμιάσεις μολυσματικάς. Αἱ ἀσφυκτικαὶ αὐταὶ ἀναθυμιάσεις τῆς αἰσθητικῆς εἰδωλολατρείας καὶ τῆς ὑλομανίας ἀναδίδονται κυρίως ἀπὸ μακρινὰς ἑστίας, ἀλλὰ τὸ μύασμα αὐτῶν διὰ μέσου ὑπόπτων βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ἄλλων μέσων ἠθοφθόρων φθάνει καὶ εἰς τὰ μέρη μας.

Εἰς τὰς «πολιτισμένας» ἰδίᾳ χώρας αἱ ἠθικαὶ ἀντιλήψεις τόσον πολὺ ἔχουν προσαρμοσθῇ εἰς τὸν σύγχρονον Μακιαβελισμόν, ὥστε οἱ λαοὶ τρίζουν τὰ δόντια κατ' ἀλλήλων, ἀκονίζουν τα φονικὰ ὅπλα των, αὐξάνουν ἀδιακόπως τοὺς πολεμικοὺς ἐξοπλισμούς των καὶ ἔτσι ἐξάπτονται ἀμοιβαίως τὰ πάθη ποῦ, ἂν ὁ Θεὸς δὲν μᾶς διαφυλάξῃ, θὰ ἐξαπολύσουν καὶ πάλιν θύελλαν μὲ ἀφαντάστους φρικαλεότητας....

Ὁ κόσμος ὅλος σήμερον κατέχεται ἀπὸ ἕνα ψυχικὸν ἐφιάλτην ἀφόρητον. Δι' αὐτὸ καὶ ἐγώ, σὰν γονατίζω τὴν αὐγήν, αἰσθάνομαι τὴν γεροντικήν μου καρδιὰ γοργότερα νὰ κτυπᾷ καὶ ἀφήνω τὴν σκέψι μου νὰ θωπεύεται ἀπὸ τοὺς γλυκεῖς ὀπτασιασμοὺς μιᾶς νέας γενεᾶς, ἀπηλλαγμένης ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τοῦ αἵματος καὶ μὲ γαλήνην πνεύματος καὶ χαρὰν ψυχῆς ἐργαζομένης εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ, πού εἶναι ἀχώριστος ἀπὸ τὴν ἀμοιβαίαν ἐκτίμησι, ἀγάπη καὶ συνεργασία ὅλων τῶν λαῶν.

Καὶ τὸ φίλτρον τῆς καρδιᾶς μου ξεχειλίζει ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ παρόντος καὶ ἐναγκαλίζεται τὴν νέαν γενεάν, ποὺ τὴν ὀνειροπολῶ ἰσχυρὰν κατὰ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα

γενναιόψυχον καὶ μεγαλεπήβολον, ἱκανὴν νὰ ἐνσαρκώσῃ τὰς ἁγίας βουλὰς τοῦ Θεοῦ καὶ νά ὁδηγήσῃ τὴν αὐριανὴν ἀνθρωπότητα πλησιέστερον πρὸς τὰ εὐγενῆ πεπρωμένα της!»

Ἔτσι ἐτερμάτισεν ὁ σεβάσμιος πρεσβύτης τὴν πνευματικὴν μυσταγωγίαν του. Γαλήνιος ἐβυθίσθη καὶ πάλιν εἰς τοὺς προσφιλεῖς του ὁραματισμοὺς ἐκ τῶν ὁποίων ὁσάκις ἀναδύεται, εὐαγγελίζεται αἰσιώτερον τὸ μέλλον τῆς πολυμόχθου καὶ πολυστενάκτου ἀνθρωπότητος.

Δεκέμβριος 1935

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
Καθηγητὴς

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

		χιλιομ.
Σηκουάνας	Εὐρώπη	776
Ροδανὸς	»	846
Ρῆνος	»	1320
Σενεγάλης	Ἀφρικὴ	1700
Ζαμβέζης	»	2660
Γάγγης	Ἀσία	2708
Δούναβις	Εὐρώπη	2850
Βόλγας	»	3400
Μισισσιπῆς	Β. Ἀμερικὴ	3940

		Χιλιόμ.
Νίγηρος	Ἀφρικὴ	4160
Κόγκος	»	4200
Ὄβις	Ἀσία	4200
Ἀμοὺρ	»	4229
Παράνας	Ν. Ἀμερικὴ	4377
Γιάγκ-σὲ-Γιὰγκ	Ἀσία	4700
Ἀμαζόνειος	Ν. Ἀμερικὴ	5087
Μισισιπῆς	»	5882
Νεῖλος	Ἀφρικὴ	5940

ΠΟΘΕΝ Η ΛΕΞΙΣ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ

Ἐπειδὴ ἐνίοτε ἡ λέξις σωβινισμὸς εἶνε λίαν ἐν χρήσει εἰς τὸν τύπον, ἴσως ἤθελόν τινες τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ μάθωσι πόθεν παράγεται. Ἡ λέξις λοιπὸν σωβινισμὸς παράγεται ἀπὸ τὸν Chauvin, *γάλλον ἀπόμαχον κομπορρήμονα ἥρωα μιᾶς κωμωδίας τοῦ Σκρίβ, ὑπηρετήσαντα ὑπὸ τὸν Μέγαν Ναπολέοντα. Σωβινισμὸς δὲ κατόπιν ὠνομάσθη ἡ ἐπὶ τῆς Παλινορθώσεως καὶ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου ὑπὸ πολλῶν γάλλων ἐκδηλουμένη μανιώδης ἐπιθυμία ἀνακτήσεως τῆς ἐπὶ Ναπολέοντος πολεμικῆς δόξης ἀντὶ πάσης θυσίας. Σήμερον λοιπὸν λέγοντες σωβινισμόν, ἐννοοῦμεν ἄλογον πόθον πολεμικῆς δόξης.*

Η ΗΛΙΚΙΑ ΜΕΡΙΚΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ὁ Σμίλαξ ζῇ 2300 ἔτη· ὁ Κέδρος 2000 ἡ Δρῦς 1000 ἀνεκαλύφθη καὶ 3000 ἐτῶν, ἡ Πεύκη 1200, ἡ Φιλύρα 1105, Πλάτανος 1025, ἡ Καρυὰ 980, ἡ Κυπάρισσος 800, ἡ Πορτοκαλλέα 650, ἡ Ἐλαία 600, ὁ Σφένδαμος 518, ὁ Κισσὸς 450, ἡ Πτελέα 330.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ

ΜΑΡΙΑ

Μαρία! ὄνομα γλυκὺ τῆς Σώτειρας τοῦ κόσμου,

Αχ! πόσων εἶσαι ἡ ἐλπὶς καὶ ἡ παρηγορία!..

Ροδόχρουν εἶδον καὶ ἐγὼ ἔν' ἄγγελον ἐμπρός μου

Ιστάμενον κ' ἠρώτησα· Μὴν εἶναι ὀπτασία!..

Απάντησιν μοὶ ἔδωκεν· ὄχι μὲ λέγουσι "Μαρία!"

14 Μαρτίου 1934

ΑΛΙΚΗ

Αδολο μικρὸ κορίτσι μὲ ἀθῶα τὴν καρδιά!

Λάμπει μέσα εἰς τὸ σπῆτι 'σὰν γλυκειὰ παρηγοριά!

Ιδοὺ Νέον ἔτος φθάνει κ' οἱ γονεῖς της μὲ χαρὰν

Κομισταὶ θὰ γίνουν δώρων εἰς τὴν κόρην τὴν ἀβρὰν

Η ὁποία ἐγκαρδίους θὰ τοὺς δώσῃ ἀσπασμούς.

1—1—36 ΝΙΚ. Κ. ΜΑΚΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ὑπὸ Ἐπισκόπου Ἐλαίας ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Ὁ θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀγαθάγγελος τυγχάνει γνωστὸς εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ παρόντος Ἡμερολογίου, διότι διὰ τῆς πολυτίμου συνεργασίας του. ἐτίμησε τοὺς τόμους τῶν δύο προηγουέμων ἐτῶν. Καθηκόντως καὶ ἐφέτος χαράσσομεν δύο ἀπερίττους γραμμὰς διὰ τὸν λόγιον καὶ μελετηρὸν τοῦτον Ἱεράρχην, ὅστις ἀθορύβως ἐργάζεται ἐν τῇ Κοινότητι Γαλατᾶ, ἧς Ἀρχιερατικῶς προΐσταται, καὶ ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ Ἀρχιερατικὰ του καθήκοντα δὲν παύει νὰ ὑπηρετῇ καὶ τὰ Γράμματα.

— Ὁ ἀσκητισμὸς εἶνε κήρυξις πολέμου πρὸς τὴν κοινωνίαν ἀπὸ ἄτομα ποὺ ἔχουν ἀποφύγει τοὺς νόμους της γιὰ ἕνα ἠθικὸ ἰδεῶδες.

— Οἱ καλόγεροι τοῦ Ἄθω διατηροῦν σ' ἐκείνη τὴ γωνιὰ ἕνα παρελθόν. Ἡ ζωή τους δὲν εἶνε οὔτε ραθυμία οὔτε διασκέδασις ἀλλὰ ζωὴ ὑποτεταγμένη σὲ κανόνας σὲ σκληροὺς τύπους καὶ στερήσεις. Εἶναι ἐργάται τοῦ μεγάλου βυζαντινοῦ μουσείου ποὺ διατηροῦν.

— Οἱ εἴκοσι ἀντιπρόσωποι τῶν μοναστηρίων ἀποτελοῦν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ὄρους ποὺ ἑδρεύει στὶς Καρυές. Εἶναι καθισμένοι στὸ ἡμικυκλικὸ σχῆμα βυζαντινῆς συνόδου, ἄσπροι καταρράκται γενειάδων στὴ μαυρίλα τῶν ράσων. Τὰ κομπολόγια τους μετροῦν τὸν ἀτελείωτο καιρό.

— Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι κραυγὴ ἐναντίον τοῦ ὄντος ποὺ σχηματίζει τὴν κοινωνία. Εἶναι τὸ ξόρκισμα τῆς γυναίκας, ἡ στέρησις καὶ ὁ θάνατος, ποὺ γίνονται πρόγραμμα καὶ σκοπός, ἡ κραυγὴ κατὰ τῆς κοινωνίας. Εἰς αὐτὴν τὴν στέρησιν ὑπάρχει ἡ ὁμολογία τῶν καλογήρων ὅτι ἀπὸ τὰς ἀπογόνους τῆς Εὔας δὲν ἐκπορεύονται μόνον τὰ μεγάλα δεινὰ ποὺ φοβοῦνται, ἀλλὰ καὶ τὰ μεγάλα ἀγαθὰ ποὺ στεροῦνται. Τί ἀξία θὰ εἶχε τὸ Ὄρος, ἂν ἡ γυναῖκα δὲν ἦταν τὸ στόλισμα τῆς δημιουργίας;

— Ἡ ψαλμωδία ἡ μουσικὴ τοῦ Ὄρους μὲ τὴν ἀνατολική της τεχνοτροπία ποὺ δὲν ὑπακούει εἰς κανόνας, εἶναι μία παράδοσις καὶ ἔχει τὴν ἀξία τῶν παληῶν πραγμάτων. Ἂς μὴ ζητοῦμεν μουσικὴν ἀξίαν εἰς τὴν ψαλμωδίαν τῶν ἁγιορειτῶν. Περιπεπλεγμένη μὲ τὰ ἐλαττώματα ποὺ βλαστάνουν ἄφθονα μὲ τὸν καιρὸ γύρω στὶς ἀκαλλιέργητες παραδόσεις, ἔγινε λαϊκὴ τέχνη σχεδὸν χωρὶς μελωδικὴν γραμμήν, φορτωμένη κεντήματα, ἐκτελεσμένη μὲ ἀτημελησία ποὺ τὴν κάνει ἄμορφη καὶ σκοτεινή.

— Ἡ ἀγρυπνία στὸ Ὄρος γίνεται συχνὰ καὶ ἀρχίζει τριάντα λεπτὰ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ τελειώνει τὸ πρωὶ μὲ δύο μικρὰ διαλείμματα. Ψάλλεται ἕως τὰς ὀκτὼ τὸ πρωὶ ἀτελείωτος σειρὰ ἀκολουθίας ἢ μᾶλλον ραψωδίας ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ τυπικάριος τοῦ Βατοπεδίου Γερμανόδωρος.

— Ἡ ἐρημητικὴ ζωὴ εἶνε ὅ,τι ἀγνότερο ἔζησεν ὁ ἄνθρωπος μέσα στὴν ἱστορία τοῦ ἀσκητισμοῦ. Ἡ ἔρημος ἦταν ἡ προϋπαρξις τοῦ Λουθήρου. Ἦταν ἡ ἔγκαιρη προφητεία πὼς ἡ Ἐκκλησία ἔμελλε νὰ νοθευτῇ μὲ τὰ συμφέροντα τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὁμάδων μὲ τὴν πολιτικὴ καὶ τὰ φυλετικὰ μίση. Ἡ Ἔρημος δὲν μπόρεσε νὰ ἐπιβάλῃ τὸ ἰδεῶδες της. Ἡ κοινωνία ἦταν φυσικὰ δυνατώτερη ἀπ' αὐτήν. Κατώρθωσεν ὅμως νὰ κρατήσῃ τὸ ἠθικὸ ἰδεῶδες στὸ ὕψος του. Στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Ἐρήμου μορφώθηκαν οἱ μεγαλύτεροι διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας.

— Ὁ ἀσκητισμὸς ἦταν πάντα φοβερὴ ἠθικὴ δύναμι. Κατατρόπωσε τὴν εἰκονομαχία καὶ τάραξε τὸν μεσαίωνα. Αἰτία εἶνε τὸ αἰώνιο γόητρο ποὺ ἔχει στὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀρετή, ὅταν παρουσιάζεται μὲ τὸ κῦρος τῆς ἀκτημοσύνης τῆς μοναξιᾶς καὶ τοῦ σωματικοῦ πόνου. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ποὺ εἶχαν σκοτώσει τὴ βούλησι ἦταν δυνατώτεροι ἀπὸ κείνους ποὺ τὴν διατηροῦσαν. Ὁ ἀσκητισμὸς ἐπώπτευε τὴν ἀρετὴ τοῦ Βυζαντίου καὶ πολλὲς φορὲς τὴν ἔσωζε δίνοντας στὸν Πατριαρχικὸ θρόνο ἀνθρώπους ἀσκητικοὺς προθύμους γιὰ τὴν ἐξορία καὶ τὴν κακοπάθεια.

— Κατὰ τὸν ἁγιορείτη ἡ ὀρθοδοξία μόνο στὸ Ἅγιον Ὄρος ὑπάρχει. Μόνο τὸ Ὄρος ἀκολουθεῖ τὰ σωστά. Τὰ σωστὰ εἶνε οἱ τύποι. Οἱ τύποι κάνουν τὴ θρησκεία. Ἡ θρησκεία δὲν ἔχει συμβιβασμοὺς ὅπως θέλουν οἱ νεωτερισταί. Ἡ θρησκεία εἶνε αὐτὴ ποὺ ὑπάρχει. Τὴν Ἐκκλησία κατὰ τὴ γνώμη του τὴν διοικεῖ ὁ «κόσμος» ὁ ὁποῖος θέλει νὰ τὴν προσαρμόσῃ στὰ συμφέροντά του, στὶς εὐκολίες του, ψαλλιδίζοντας τὸ προαιώνιο τυπικό της.

— Στὴ μοναχικὴ δημοκρατία τοῦ Ἄθω ποὺ ζῇ μὲ τὸ παρελθὸν καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 4000 ἀγραμμάτους καὶ 100 διαβασμένους, μιὰ ἰδέα μόνον εἶνε δυνατή: Ἡ συντήρησις. Τὸ κείμενον νὰ κῆται ὅπως πρῶτα. Τὸ νέο εἶνε ἀκατανόητο καὶ ἀποτρόπαιο. Ἀπὸ τὰ 20 τὰ 19 μοναστήρια ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο.

— Τρεῖς στάσεις μπορεῖ νὰ πάρῃ ὁ ἄνθρωπος μπροστὰ στὴ ζωή: τὴν αἰσθητική, τὴν ἠθικὴ, τὴ θρησκευτική. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ντύνονται τὸ καλογερικὸ ράσο μεταφέρουν στὰ μοναστήρια καὶ τοὺς τρεῖς τρόπους. Οἱ περισσότεροι καλόγεροι στὸ Ὄρος λατρεύουν μόνο τὴ μορφή. Τὸ θεῖο γι' αὐτοὺς εἶνε ἡ μελωδία, ἡ ἁγιογραφία καὶ τὸ τελετικό. Ἔπειτα ἔρχονται αὐτοὶ ποὺ

καλογέρεψαν γιὰ λόγους ἠθικούς. Ἐπειδὴ βρῆκαν πὼς ἡ κοινωνικὴ ζωὴ εἶνε ἀσχημοσύνη ὅπου κολοσσαῖες δυνάμεις χάνονται γιὰ τὸ πρόσκαιρο γιὰ τὸ περιττὸ γιὰ τὸ τιποτένιο, ἔκριναν ὅτι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τέτοια πάλη καὶ ἡ ἀπραξία στὸ Ὄρος εἶνε μιὰ διαμαρτυρία, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἠθική. Στὴν τρίτη δὲ κατηγορία εἶνε ὁ πτωχὸς ἐρημίτης τοῦ Ἄθω. Γιὰ περιουσία του ἔχει τὸ ταγάρι, τὸ τάσι καὶ τὸ μαχαῖρι του. Στερεῖται τὴν πολυτέλεια τῆς ἐκκλησιᾶς. Ἀνθρώπους δὲν βλέπει. Τὸ κελλί του εἶνε τρύπα σπηλιᾶς ἢ κοίλωμα πέτρας, ἀητοφωλιὰ μέσα στὴν ὁποία σαλεύουν ἄνθρωποι ποὺ δὲν τρῶνε τίποτ' ἄλλο ἀπὸ χόρτα. Ὅσοι βγαίνουν ἀπ' τὴν τρύπα τους ὁδοιποροῦνε καὶ παρουσιάζονται ἀποσκελετωμένοι στὸ μοναστῆρι τῆς Λαύρας γιὰ νὰ πάρουν ψωμί. Ὅσοι δὲν βγαίνουν τελειώνουν τὴ ζωή τους ἐκεῖ ἀφίνοντας τὰ κόκκαλα μέσα στὶς πέτρες, γιατὶ τὸ χῶμα εἶνε πολυτέλεια...

— Νὰ μὴ ζητοῦμε τὴ γνῶσι μὲ τὸ λογικό. Νὰ προσπαθοῦμε νὰ συλλάβουμε τὴν ὑπέρτατη ἀλήθεια μὲ τὴν ἀγάπη. Νὰ ὑψώνουμε τὸ συναίσθημα σέ δύναμι ποὺ μονομιᾶς βλέπει καὶ κατέχει ὅσα περιμέναμε νὰ μᾶς δόσῃ ὁ ὀρθὸς λόγος. Νὰ γνωρίζωμε καὶ νὰ κατακτοῦμε χωρὶς νάμᾶς δόσῃ τὴν γνῶσι καὶ τὴν κατάκτησί μας ὁ νοῦς. Νὰ φτάνωμε μ' ἕνα ὁρμητικὸ καὶ αἰφνίδιο πήδημα τῆς ψυχῆς μας στὸ Ὄν, εἶναι ὁ Μυστικισμός. Τὸ νὰ γνωρίζουμε τὸν Θεὸν χωρὶς τὴ θεολογία—ὁ σκοπὸς τοῦ Μυστικισμοῦ—εἶναι ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴν τυραννία τοῦ λογικοῦ κι' ἡ ὑπέρτατη εὐτυχία τοῦ χριστιανοῦ. Ἡ πνοὴ τοῦ Μυστικισμοῦ ποὺ φύσηξε στὸ Ἅγιον Ὄρος τὸ 14 αἰῶνα καὶ τάραξε τὸ Βυζάντιο, ὠνομάστηκε μὲ τὸ γαλήνιο ὄνομα, Ἡσυχία. Ἡ Ἡσυχία πῆρε τέλος ὅταν ἐθριάμβευσε, ὅπως συμβαίνει στὶς αἱρέσεις ποὺ ἀπὸ τὴ στιγμὴ τοῦ θριάμβου των παύουν καὶ νὰ ὑπάρχουν. Ὁ Μυστικισμὸς τοῦ Ὄρους δὲν εἶχεν ἐξαιρετικὲς φυσιογνωμίες ὅπως στὴν Ἰταλία, δὲν εἶχεν ὅμως καὶ τὰς τερατώδεις ἐκτροχιάσεις τοῦ δυτικοῦ μυστικισμοῦ. Ἡ Ἡσυχία δὲν προκάλεσε καμμία ὁμαδικὴ παραφροσύνη, παρὰ βασάνισε μόνο ἄτομα μόνο ἐρημίτες, καντῆλες Ψυχῶν ἀναμμένες καὶ διατηρημένες μὲ ἀγωνία μέσα σὲ κελλιὰ καὶ σπηλιές.

***

— Ὁ κ Ζαχαρίας Παπαντωνίου συγγραφεὺς λαμπροῦ βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἅγιον Ὄρος» ἐγέμισεν 178 σελίδας μὲ ἐνδιαφέρον, μὲ λογογραφικὸν πνεῦμα. Ἐξωτερίκευσε μὲ τὴν ὀξύνουν παρατήρησίν του τὰ μυστήρια, ἀνέλυσε τὴν ψυχολογίαν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ὄρους καὶ ἐζωγράφισε τὰ ὅσα περιβάλλουν κάθε ψυχὴν ὅταν εὑρεθῇ ἐντὸς τοῦ μοναστηριακοῦ περιβάλλοντος τελείως ξένου πρὸς τὴν ζωὴν τῆς συνειθισμένης κοινωνίας ἀνθρώπων. Ὅταν κατά τινα νύκτα ἔπαθεν ἀϋπνίαν φιλοξενούμενος εἰς μίαν Μονήν, ἐνεπνεύσθη νὰ γράψῃ

τὴν 34ην σελίδα. Εἶχεν ἀκούσῃ τὸ ξύλινο σήμαντρο νὰ κτυπᾷ τὸν ὄρθρον. Ἦτο ἄϋπνος, καὶ παρηκολούθει. Ἐπαίζετο κατὰ τὴν φαντασίαν του κονσέρτο Μοζάρτειο ἀπὸ ἕναν νέον μικρὸν δόκιμον μὲ τάλαντον. Τὸ τάλαντον δημιουργεῖ ἀπὸ τὸ τίποτε. Τὸ τάλαντον ξυπνᾷ πνεῦμα κρυμμένον μέσα εἰς ἕνα κομμάτι ὕλης, μέσα εἰς ἕνα σήμαντρο ἀπὸ ξύλο! Ὁ μικρὸς δόκιμος σημαντάρης κτυποῦσε τὸ σφυρὶ μὲ χρόνους, μὲ ρυθμὸ πότε σοβαρὸ καὶ πότε τρελλὸ καὶ ἔκαμνε περίπλοκο καὶ συγχρόνως λογικώτατο καλλιτέχνημα ρυθμῶν. Εἶχε τάλαντον, εἶχε τέχνη διὰ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦσε ἡ ψυχή του καὶ ἐξέφραζε προσωπικότητα. Ταχύνοντας, πυκνώνοντας ἀνοίγοντας τοὺς χρόνους ἢ δυναμώνοντας τοὺς κτύπους ὁ δόκιμος ἐξέφραζε τὴν κούρασι, τὴν ἀνίαν του ἢ τὴν ψυχικήν του ἐπανάστασιν. «Κι' ἔνοιωθα τότε—γράφει—τὴ φτωχή του προσωπικότητα κι' ἄκουγα τὸ ξύλο νὰ δίνῃ τὰ σοβαρά του ραλλεντάτι, τὰ ἀλλέγκρα του καὶ τὴν τρέλλα τῶν ρυθμῶν του! Ἄ σὲ γνώρισα! Ἕνα σφυρὶ κι' ἕνα κομμάτι ξύλου σοῦ φτάνουν, ὦ Τέχνη, ποὺ κινεῖσαι στὴ θεία περιοχὴ τοῦ χρόνου!»

Ὦ Τέχνη, καὶ ἐγὼ σὲ γνώρισα ἀπὸ τὸ κομψὸ ἀριστοτέχνημα ποὺ κατεσκεύασες ἐμπνευσμένη ἐπάνω εἰς ἕνα τόσο μελαγχολικὸ θέμα. Εἶχα ἀρχίσει νὰ διαβάζω τὸ ἔργον σου μὲ ἀδιαφορία καὶ τὸ ἐτελείωσα μὲ πάθος.

Καὶ στὸ τέλος ἡ ψυχή μου ἠσθάνθη εἶδος καθάρσεως, ὡσὰν νὰ εἶχε περάσῃ ἀπὸ μέσα της ὁλόκληρο τὸ χιλιετὲς δρᾶμα τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Βαφεοχώριον Βοσπόρου 6—12—935

† Ὁ Ἐλαίας ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΜΕΡΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Ἄννα (ἑβραϊκὸν) σημαίνει χαρίεσσαν Ἀμαλία (βισιγοτθικὸν) σημαίνει τὴν πανίσχυρον.—Ἑλένη (ἑλληνικὸν) θὰ εἰπῇ γόησσα.—Ἐλισάβετ (ἑβρ.) σημαίνει ὅρκον Θεοῦ.—Ἰουλία (ρωμαϊκόν) σημαίνει τὴν ἔφηβον.—Μαγδαληνὴ ἑβρ. εἶνε συνώνυμον πρὸς τὸ: μεγαλοπρεπής.—Μάρθα (ἑβρ.) σημαίνει προκλητική.—Μαρία σημαίνει κατὰ λέξιν: μήτηρ πικρίας.—Παυλίνα σημαίνει: μικροῦλα καὶ Σουσάννα εἶνε σύμβολον κρίνου.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΛΕΞΕΩΣ «ΜΠΟΤΙΛΙΑ»

Ἡμεῖς τὴν παρελάβομεν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς* bottiglia, *ἀλλ' ἔχει σχέσιν μὲ τὰς ἀρχαίας Ἑλληνικὰς βοῦτις καὶ βύτις. Ἀκριβῶς ὅμως πρέπει νὰ μεταφρασθῇ βαυκαλὶς, διότι οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι τὰ ὑάλινα δοχεῖα τοῦ οἴνου. Σήμερον καταχρηστικῶς τὴν λέγομεν φιάλην. Διότι ἡ φιάλη εἶχεν ἐντελῶς διαφορετικὸν σχῆμα, ἦτο ἁπλῶς ποτήριον ἀβαθές, κυκλοτερὲς καὶ πλατύ.

ΑΓΑΠΗΣ ΦΛΟΓΑ

Χαρισμένο σὲ μιὰ χαμένη ἀγάπη

Κάποιο βράδυ μοῦλεγε ἡ ἀγάπη μου ἡ χρυσῆ:
—Ἀφοῦ ἡ μοῖρα ἡ ἄπονη, ἡ μοῖρα ἡ φθονερὴ
στὸ σκοτεινὸ βιβλίο της νὰ ζήσωμ' ἔχει γραμμένο,
ἐγὼ χωρὶς ἐσένα καὶ σὺ χωρὶς ἐμένα,
γιατὶ καὶ σ' ἄλλεςῶμορφες δὲν ρίχνεις τὴν ματιά σου;
Κι' ἐγὼ τῆς ἀποκρίθηκα :—Ἂν σβύσω τὴν φωτιά,
ποῦ μέρα νύχτ' ἀχόρταγη μοῦ τρώγει γιὰ σένα τὴν καρδιὰ.
ἂν τὴ γλυκειὰ μορφή σου θελήσω νὰ ξεχάσω
μαζὺ μὲ τὴν ἀγάπη σου καὶ τὴν ζωὴν θὰ χάσω.

(Ζὰν Μωρέας) 21 Ν)βρίου 1935 Στρς.

ΓΝΩΜΙΚΑ

– Δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ διαλυθῇ ποτὲ ἡ παρεξήγησις μεταξὺ δύο πλασμάτων ποὺ ἀγαπιοῦνται καὶ ὅμως ἔχουν ὑποψίες τὸ ἕνα γιὰ τ' ἄλλο.

Κλώντ Φαρρὲρ

—Ὅταν ὁ ἄνδρας κατορθώσῃ νὰ μπῇ στὴν καρδιὰ τῆς γυναίκας, δὲν βρίσκει σ' αὐτὴ παρὰ λίγα λουλούδια μαραμένα ἢ... τίποτε.

Φλωμπὲρ

—Ἡ γυναῖκες ζητοῦν πάρα πολλὰ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐλαχίστων ποὺ τοῦ προσφέρουν.

Δαντών

—Εὐκολώτερα μπορεῖ νὰ πάρῃ κανεὶς ἀπὸ τὴ γυναῖκα ἐκεῖνο ποὺ θέλει μὲ τήν ἀναίδεια, παρὰ μὲ τὴν κολακεία.

Λέβι

—Ἡ μεγαλείτερη προσβολὴ γιὰ μιὰ γυναῖκα εἶναι νὰ τήν ἀποκαλέσῃς γρηὰ καὶ ἄσχημη.

Ἀρίοστος

—Τὰ δάκρυα εἶναι ἡ εὐγλωττία τῶν γυναικῶν.

Λαντιὲ

—Ἡ καρδιὰ τῆς γυναικὸς ὁδηγεῖται ἀπ' τὸ νοῦ. Ὁ νοῦς τοῦ ἀνδρὸς ὁδηγεῖται ἀπ' τὴν καρδιά.

Βλέσικτων

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Τὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸν τοῦτο Ἡμερολόγιον θὰ παρουσιάσῃ ἐφέτος μίαν καινοτομίαν πρὸς τοὺς φίλους ἀναγνώστας του, ἄνευ οὐδεμιᾶς ματαιόφρονος ἀξιώσεως. Κατήρτισε μίαν πινακοθήκην ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων ὁμογενῶν Ἰατρῶν, Δικηγόρων, Ἐμπόρων καὶ Τραπεζιτῶν ἐν τῇ Πόλει μας, τοὺς ὁποίους κατὰ σειρὰν θὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα ὁμογενὲς κοινὸν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Εἰς τὴν Πόλιν μας ὑπάρχουν πολλοὶ ἔγκριτοι μύσται καὶ θεράποντες τῆς θείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῆς Θέμιδος καὶ τοῦ Κερδώου Ἑρμοῦ τέχνης, τιμῶντες ἐπαξίως τὸ ὁμογενὲς ὄνομα. Τοὺς ὑπερόχους τούτους ἄνδρας ὡς στοιχεῖα καὶ ὡς δυνάμεις ἠθικὰς καὶ ὡς κεφάλαια ἐπιστημονικὰ τῆς ὁμογενείας, θέλομεν ἁπλῶς κατὰ χρονογραφικὸν καθῆκον τοῦ Ἡμερολογίου τούτου ν' ἀναφέρωμεν ὧδε, μετὰ τῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἐκπληροῦμεν ἓν καθῆκον πρὸς τὴν Χώραν μας καὶ τὴν ὁμογένειαν, τὰς ὁποίας πράγματι οὗτοι τιμοῦν διὰ τοῦ ὀνόματός των καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς των ἀνωτερότητος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

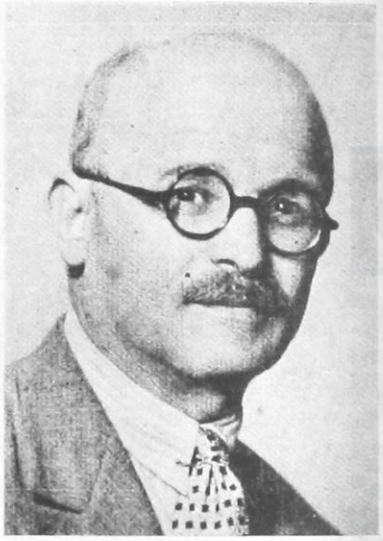
ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΥΡΕΜΕΝΟΣ. Παθολόγος ἰατρὸς διεθνοῦς φήμης, κύρους καὶ ἀξίας. Γόνος διαπρεποῦς οἰκογενείας, ἐγεννήθη ἐν Μπουλιαράτες τῆς Εὐάνδρου Ἠπείρου. Τὰς πρώτας ὡς καὶ τὰς Γυμνασιακάς του σπουδὰς διήνυσεν ἐν Κερκύρᾳ. Ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν ἐν Παρισίοις, ὅπου καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν παθολογίαν. Ἐλθὼν εἰς Σταμποὺλ μετ' ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις, ἔτυχε τῆς κυβερνητικῆς ἀδείας καὶ ἤρξατο ἐπιτυχῶς καὶ εὐδοκίμως ὑπηρετῶν τῇ τοῦ Ἀσκληπιοῦ θείᾳ τέχνῃ. Λίαν ἐνωρὶς ὁ κ. Μιχ. Κουρεμένος κατέστη μία ἐξέχουσα διεθνοῦς φήμης ἰατρικὴ Προσωπικότης τῆς Πόλεώς μας. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διετέλεσεν ἰατρὸς τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Νοσοκομείων τῆς Πόλεώς μας καὶ ἐπὶ δέκα ὀκτὼ συναπτὰ ἔτη ἦτοι μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1935, — Ἀρχηγὸς τῆς παθολογίας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, τιμήσας πράγματι αὐτὰ διὰ τοῦ ὀνόματός του καὶ τῆς πανθομολογουμένης ἐπιστημονικῆς του ἀξίας καὶ ἱκανότητος. Ὁ κ. Μιχ. Κουρεμένος καὶ ὡς Κοινοτικὸς παράγων τῆς Μεγαλωνύμου Κοινότητος Σταυροδρομίου διέπρεψε, παρασχὼν εἰς τὰ εὐαγῆ αὐτῆς καθιδρύματα πολυτίμους ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διαφόρους περιόδους τῆς παρεδρείας του ἐν τῇ Κεντ. Ἐφορείᾳ αὐτῆς, ἧς εἰσέτι ἐπίλεκτον μέλος τυγχάνει. Ἡ διεθνὴς Κοινωνία τῆς Πόλεώς μας,

ἀναγνωρίζουσα τὴν ἐπιστημονικήν ἀνωτερότητά του τὸν περιβάλλει δι' ἀμερίστου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως, κατὰ πάγκοινον δὲ ὁμολογίαν ὁ κ. Μιχ. Κουρεμένος εἶναι μία ὁμογενὴς ἐπιστημονικὴ Ἐξοχότης,

τιμῶσα καὶ τὴν πατρίδα ἐν ᾗ ἐγεννήθη καὶ τὴν ὁμογένειαν τῆς Πόλεώς μας ἐν ᾗ ἀφειδῶς καὶ λίαν εὐεργετικῶς παρέχει τὰ ἐπιστημονικά του φῶτα. Δέχεται καθ' ἑκάστην τὴν πολυπληθῆ καὶ ἐκλεκτὴν διεθνῆ πελατείαν του ἐν τῇ κατοικίᾳ του: Πέραν Ἰστικλὰλ Δζαδεσῆ Ἀπερτεμὰν Γαλατᾶ Σεραῒ ἀρ. 25, διαμέρισμα 2ον (ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου Κανζοὺκ) Τηλ. 42135.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΝΟΣ. Νευρολόγος διαπρεπὴς καὶ διεθνοῦς κύρους τῆς Πόλεώς μας, γεννηθεὶς ἐν Ζωραλέτσι τῆς Β. Ἠπείρου. Τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐπέρανεν ἐν τῷ Ζωγραφείῳ Γυμνασίῳ τῆς Πόλεώς μας, τὴν δὲ ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἐσπούδασεν ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, εἰδικευθεὶς εἰς τὴν Νευρολογίαν εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Βερολίνου. Ἐπανελθὼν εἰς Σταμπούλ κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων ἔτυχε τῆς Κυβερνητικῆς ἀδείας καὶ ἤρξατο ἐξασκῶν τὸ ἰατρικόν του ἐπάγγελμα. Διετέλεσε νευρολόγος ἰατρὸς τοῦ

Γαλλικοῦ Νοσοκομείου «De la Paix» ἐν Σισλῆ καὶ ἀπὸ τοῦ 1923 τυγχάνει ἀρχηγὸς τοῦ τμήματος τῶν γυναικῶν τοῦ Ψυχιατρείου τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, ὡς καὶ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Νοσοκομείου «Ὀραχαΐμ» ἐν Βαλατᾷ, σύμβουλος ἰατρὸς δέ τοῦ Νοσοκομείου Σαὶν Ζώρζ.

Ὁ κ. Β. Κῶνος τύποις ἐξέδωκε πολλὰ καὶ μεγάλης σπουδαιότητος καὶ ἀξίας ἐπιστημονικὰ συγγράμματα καὶ ἐδημοσίευσε πλείστας ὅσας ἐπιστημονικὰς μελέτας εἰς διάφορα ἰατρικὰ περιοδικὰ ἐπιχώρια τε καὶ ξένα. Ἡ γαλλιστὶ δὲ δημοσιευθεῖσα μελέτη του «Ληθαργικὴ ἐγκεφαλῖτις» ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς ἰατρικῆς Ἑταιρίας Σταμπούλ. Πρὸ διετίας ἐξέδωκεν ἑτέραν μελέτην γαλλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Κλινικὴ Ἀνατομία καὶ φυσιολογία τοῦ Κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος» ἡ ὁποία προὐκάλεσε τὰ εὐμενέστερα σχόλια τοῦ διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Πόλεώς μας.

Ὁ κ. Β. Κῶνος μεγάλως συνέβαλε διὰ τῆς προσωπικῆς του ἱκανότητος καὶ εἰς τὸ ἔργον τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Κοινότητος Πέραν, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρόεδρος τῆς Ἐφορείας αὐτῶν, ἧς νῦν διατελεῖ σημαῖνον μέλος, εἶναι δὲ ἰατρικὴ προσωπικότης ἡ ὁποία τιμᾷ τῷ ὄντι τὴν ὁμογένειαν τῆς Πόλεώς μας. Ἡ πολυπληθὴς διεθνής του πελατεία τὸν ἐπισκέπτεται ἕκαστον ἀπόγευμα εἰς τὴν κατοικίαν του: Πέραν, Πλατεῖα Τοῦνελ, Ἀπαρτμὰν Τοῦνελ, ἀριθ. 2. Τηλέφ. 40392.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΤΑΧΙΝΤΖΗΣ. Ὁ μοναδικὸς διακριτὴς ὁμογενὴς ὀφθαλμολόγος τῆς Πόλεώς μας Υἱὸς τοῦ Ὀφθαλμολόγου ἰατροῦ κ. Κων)τίνου Ταχιντζῆ, ἐγεννήθη ἐν τῷ Πόλει μας, ὅπου καὶ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἐτελείωσε. Ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν εἰς Λυὼν καὶ Παρισίους, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ ἐννέα ἔτη καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν. Ἐπανακάμψας ἐνταῦθα ἀνεδείχθη εἷς τῶν κρατίστων καὶ ἐμπειροτάτων ὀφθαλμολόγων τῆς Πόλεώς μας, μεγάλης ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ἀπολαύων παρὰ τῆς διεθνοῦς κοινωνίας τῆς Πόλεώς μας. Διατελεῖ ὀφθαλμολόγος τοῦ Νοσοκομείου Σαὶντ Ζώρζ εἰς τὰ ὁποῖα διεδέχθη τὸν πατέρα του κατὰ τὸ 1296. Εἶναι μέλος τῆς Türk Oftalmoloji Cemiyeti τῆς Πόλεώς μας, ἀπὸ τοῦ 1924 μέλος τῆς Γαλλικῆς ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας, ἀπὸ τοῦ 1932 μέλος τῆς ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας Παρισίων καὶ ἀπὸ 2 ἐτῶν ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ὀφθαλμολογικῆς ἑταιρίας Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Αἰμίλιος Ταχιντζῆς ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς του ἀξίας καὶ ἱκανότητος τῆς πανθομολογουμένης, πρωτοστατεῖ καὶ εἰς κάθε κοινωφελῆ καὶ εὐεργετικὴν κίνησιν τῆς Πόλεώς μας, ἀπολαύων συμπαθειῶν ἰδιαιτέρων καὶ ὑπολήψεως πολλῆς παρὰ τῆς ὁμογενοῦς μας κοινωνίας, διά τε τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικήν του μόρφωσιν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἤθους καὶ τῶν αἰσθημάτων του.

Δέχεται καθ' ἑκάστην τὴν πολυπληθῆ καὶ ἐκλεκτὴν διεθνῆ πελατείαν του, ἐν Πέραν Ἰστικλὰλ Δζαδεσῆ, Ἀπαρτμὰν Παπαδοπούλου ἀριθ. 48 Τηλέφ. 41310.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΘ. ΜΟΣΧΟΣ. Ἀπὸ τὰς σπανίας ὄντως δικηγορικὰς Ἐξοχότητας τῆς Πόλεώς μας. Ἐγεννήθη ἐν Μέγουλῃ τοῦ Πωγωνίου τῆς Εὐάνδρου Ἠπείρου. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐξέμαθεν ἐν τῇ σχολῇ τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ. Εἶτα ἐφοίτησεν εἰς Κρατικὰς Σχολὰς καὶ τὰ νομικὰ ἐσπούδασεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Νομικὴν Σχολήν. Ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει του, διωρίσθη γραμματεὺς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης. Μετὰ εὐδόκιμον ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν, προήχθη εἰς βοηθὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν Σταμπούλ καὶ μετ' οὐ πολὺ προήχθη εἰς ἀρχιβοηθὸν Εἰσαγγελέα Σκουτάρεως. Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Μόσχος ἐκ χαρακτῆρος γλυκύς, μειλίχιος, φιλοπονώτατος καὶ ἀκούραστος, προσείλκυε πάντοτε τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τῶν ἀνωτέρων του διὰ τὴν ἀνελλιπῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του. Ἐκ Σκουτάρεως προήχθη εἰς βοηθὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν Σταμπούλ εἶτα εἰς Ἀρχιβοηθὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν καὶ τέλος εἰς Δικαστὴν Πέραν.

Ὡς Δικαστὴς Πέραν ἐτέθη ὑπὸ σύνταξιν καὶ ἔκτοτε ἤρξατο μετερχόμενος λίαν εὐδοκίμως τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ διακεκριμένου ὡσαύτως δικηγόρου κ. Κυρ. Γκιώκα.

Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Μόσχος, τυγχάνει εἷς τῶν κρατίστων ἐν τῇ Πόλει μας νομομαθῶν, πολλοῦ σεβασμοῦ, ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης ἀπολαύων, τόσον ἀπὸ μέρους τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ξένων συναδέλφων του, ἀλλὰ συνάμα εἶναι καὶ κοινοτικὸς παράγων μεγάλης ἀξίας, παρέχων πολυτίμους ὑπηρεσίας διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς διαφόρους Ἐφορείας καὶ Σωματεῖα, ὡς καὶ διὰ τῆς ὅλως ἀφιλοκερδῶς παροχῆς τῶν νομικῶν του φώτων πρὸς διακανόνισιν καὶ ἐπίλυσιν διαφόρων κοινοτικῶν ζητημάτων.

Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Μόσχος διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέλος τῆς Ἐφορείας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, ὡς καὶ ἄλλων Ἐφορειῶν καὶ κοινοφελῶν Σω-

ματείων τῆς Πόλεώς μας. Νῦν τυγχάνει μέλος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου καὶ μέλος τῆς Ἐφορείας τῶν Ὀρφανοτροφείων Ἀρρένων καὶ Θηλέων. Αἱ ὑπηρεσίαι του πρὸς τὰ Ὀρφανοτροφεῖά μας εἶναι πολύτιμοι, ἐξ ὧν ὑπερέχουσιν οἱ δικαστικοὶ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους λίαν ἐπιτυχῶς διεξήγαγε περὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτιρίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Θηλέων (πρώην Ἐμπορικῆς Σχολῆς).

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΑΣΙΛ. ΓΚΙΩΚΑΣ. Νομικὸς ἄριστος καὶ διαπρεπής. Ἐγεννήθη ἐν Μίγκουλη τῆς Ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως τῆς Β. Ἠπείρου. Ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ εἶτα ἐσπούδασε τὰ Νομικὰ καὶ Ἐμπορικὰ ἐν τῷ ἐνταῦθα Πανεπιστημίῳ. Τελειοδίδακτος γενόμενος ἤρξατο ὑπηρετῶν τὴν τῆς Θέμιδος τέχνην, ἀναδειχθεὶς λίαν ἐνωρὶς εἷς τῶν διακριμένων ὁμογενῶν δικηγόρων τῆς

Πόλεώς μας, ἐν ᾗ πράγματι τιμᾷ τὴν ὁμογένειαν καὶ τὴν γενέτειράν του, ἥτις σεμνύνεται δι' αὐτόν.

Ὁ κ. Κυρ. Γκιώκας μεγάλας καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας προσέφερεν καὶ εἰς τὰ εὐαγῆ καθιδρύματα τῆς Πόλεώς μας, διατελέσας κατὰ διαφόρους περιόδους μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Πέραν, μέλος τῆς Ἐφορείας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ ὡς καὶ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ Ναῶν τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ, εἰς τὴν εὔρυθμον καὶ κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὁποίων μεγάλως συνέβαλε διὰ τῆς ἐντατικῆς του καὶ καρποφόρου ἐργασίας καὶ τῆς προσωπικῆς του ἐπιβολῆς καὶ ἱκανότητος. Γλυκύς, προσηνὴς καὶ εὐπροσήγορος, παρέχει τὰ νομικά του φῶτα εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ παρακολουθεῖ ὅλως ἀφιλοκερδῶς διαφόρους δικαστικὰς ὑποθέσεις ὁμογενῶν Κοινοτήτων. Εἰς οὐδένα ποτὲ ἠρνήθη τὴν συμβολήν του εἰς ἔργα κοινωφελῆ. Διὰ τὰ σπάνια προσόντα καὶ τὰς ἀρετὰς τὰς περικοσμούσας αὐτόν, περιβάλλεται ὁ κ. Κυρ. Γκιώκας δι' ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης τόσον ὑπὸ τῆς ὁμογενοῦς Κοινωνίας, ἧς ἐπίλεκτον μέλος τυγχάνει, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ξένων συναδέλφων του.

ΚΑΛΟΥΔΗΣ ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ Υἱὸς τοῦ ἐν Σαμακοβίῳ τῆς Θράκης μεγαλεμπόρου Εὐσταθίου Λάσκαρη, ὅπου καὶ ἐγεννήθη. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ κρατικὸν Γυμνάσιον Ἀδριανουπόλεως «Σουλτανιὲ» καὶ εἶτα ἐνεγράφη εἰς τὴν ἐνταῦθα νομικὴν Σχολήν. Ἅμα τῇ ἐγγραφῇ του ἐκηρύχθη ὁ Γεν. Πόλεμος καὶ στρατολογηθεὶς ὑπηρέτησε μὲ τὸν βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ εἰς Τσανάκκαλε. Ἀνάπηρος πολέμου γενόμενος, ἐτιμήθη διὰ τοῦ Μεταλλίου ἀνδρείας πολέμου καὶ τοῦ Γερμανικοῦ Σιδηροῦ Σταυροῦ καὶ ἐπέστρεψεν

ἐνταῦθα, ἐξακολουθήσας τὰς σπουδάς του εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησε τῷ 1918. Ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς του ἐξασκεῖ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμαλίαν εὐδοκίμως ἐν τῇ πόλει μας, ἀναδειχθεὶς λόγῳ ἱκανότητος καὶ λόγῳ χαρακτῆρος, εἰς τῶν ἐξεχόντων νομικῶν, πολλῆς ἐκτιμήσεως ἀπολαύων παρὰ τῇ ὁμογενεῖ καὶ ξένῃ κοινωνίᾳ τῆς Πόλεώς μας.

Ὁ κ. Καλ. Λασκαρίδης διετέλεσε μέλος τοῦ βοηθητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου (Barc) τῆς Σταμποὺλ ὡς καὶ πρόεδρος τῆς Κεντρ. Ἐφορείας τῶν Ἡνωμένων ἐνοριῶν Ὑψωμαθείων κατὰ τὸ 1921 καὶ 1922, εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ ὁποίου καὶ ὠφέλετο ἡ ἕνωσις ἐκείνη, ἥτις ὅμως δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολύ. Σήμερον εἶναι Μουτεβελῆς τῶν Βακουφίων «Μουστεσνᾶ» τῶν ἐνοριῶν Ἁγ. Κωνταντίνου, Ἁγ. Μηνᾶ, Ἁγ. Γεωργίου, Θ. Ἀναλήψεως καὶ Ἁγ. Νικολάου Ὑψωμαθείων, παρέχων διὰ τῆς δραστηριότητός του πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὰς ἐνορίας ταύτας.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΩΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΙΟΜΟΥΡΤΖΟΓΛΟΥΣ. Δημιούργημα τῆς προσωπικῆς του ἱκανότητος καὶ εὐφυΐας, ἀνεδείχθη εἷς τῶν μεγαλειτέρων ἐμπόρων τῆς ἀγορᾶς τῆς Πόλεώς μας, ἀπεριορίστου ἐμπορικῆς πίστεως καὶ συναλλαγῆς. Ἐγεννήθη ἐν Οὐλοῦ Ἀγὰτς τῆς Νίγδης καὶ εἰς ἡλικίαν 13 ἐτῶν ἔφθασεν εἰς τὴν Πόλιν μας. Τὸ στάδιόν του ἤρξατο ὡς ἁπλοῦς βιοπαλαιστής. Λίαν ἐνωρὶς ὅμως κατώρθωσε διὰ μόνης τῆς φιλοπονίας του, τῆς ἐμπορικῆς του ἰδιοφυΐας, τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητος καὶ εὐθύτητος περὶ τὰς συναλλαγάς του, νὰ ἐπεκτείνῃ εἰς μεγάλην ἀκτῖνα τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ ἐξαιρετικὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, μεθ' ὧν συνηλλάσσετο ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων νὰ καταλάβῃ ἐξέχουσαν θέσιν. Σήμερον διευθύνει τὰ μεγαλείτερα ἰδιόκτητα ψυγεῖα τῆς Πόλεώς μας ἐν Σταμπούλ, Τουτοὺν Γκιουμρουκ, Τουλούμπα Σοκ. ἀρ. 3 Τηλέφ. 21030 «Cumhnriyet Soğuk hava Mahzenleri» τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἰδίαις δαπάναις ἀνήγειρε καὶ ἐπλούτισε μὲ μηχανήματα τελευταίου συστήματος, ἐξυπηρετῶν οὕτω πλήρως τὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεώς μας.

Ὁ κ. Στ. Κισμουρτζόγλους καὶ ὡς κοινοτικὸς παράγων διεκρίθη παρασχὼν

πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κοινότητα Τζιβαλίου ὡς πρόεδρος καὶ μέλος τῆς Ἐφοροεπιτροπῆς. Τῷ 1930 ἐξελέγη μέλος τῆς Ἐφορείας τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ καὶ τῷ 1931 μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κ. Παπᾶ πρόεδρος αὐτῆς, ἀόκνους καταβάλλων προσπαθείας πρὸς προαγωγὴν καὶ ἀνάδειξιν αὐτῶν. Ὡσαύτως διετέλεσε μέλος τῆς διαλυθείσης ὑπ' ἀρ. 3 ὑποεπιτροπῆς τῆς ἀεροπορίας Σταμπούλ, ἐρ-γασθεὶς ὡσαύτως μετὰ ζήλου πολλοῦ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ. Ἐγεννήθη ἐν Σταμπούλ, ὅπου μετὰ τὰς γυμνασιακάς του σπουδὰς ἠκολούθησε τὸν ἀείμνηστον πατέρα του Δημοσθένην Ζαχαριάδην εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν «Λευκῶν» Ὑρύσας μετ' οὐ πολὺ καὶ ἴδιον κατάστημα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Zahariadis A. D.» Διὰ τῆς ἐκτάκτου ἐμπορικῆς εὐφυΐας του, τῆς πανθομολογουμένης δραστηριότητος καὶ τιμιότητός του, προήγαγεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὴν ἐργασίαν του, ὥστε τὸ κατάστημά του (Πέραν, Μεγάλη Ὁδὸς Ἀνεξαρτησίας ἀριθ. 334 - 336 Τηλέφ. 40785) νὰ καταστῇ σήμερον τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του τῆς Πόλεώς μας. Τῷ 1933 πρυεξέτεινε τὰς ἐμπορικάς του ἐπιχειρήσεις καὶ ἠγόρασε καὶ ἕτερον ἐπὶ τῆς Μεγάλης Ὁδοῦ Πέραν Κατάστημα ἀριθ. 314 (Τηλέφ. 41914), ἐκ τὸ «Σὰρκ Παζαρῆ» (πρώην Παζὰρ Ἀλλεμάντ).

Ὁ κ. Ἀντ. Ζαχαριάδης αὐτοδημιούργημα καὶ αὐτὸς τῆς ἰδίας φιλοπονίας καὶ δραστηριότητός του τυγχάνει σήμερον κολοσσὸς ἐμπορικῆς πίστεως καὶ συναλλαγῆς καὶ ἐξέχουσα φισιογνωμία ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ τῆς πόλεώς μας. Ὡς κοινοτικὸν μέλος ἐν τῇ ὁμογενεῖ παροικίᾳ τοῦ Πέραν, προσφέρει θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐφορείαν, ἧς ἐπίλεκτον μέλος τυγχάνει ὡς καὶ ἐν τῇ Ἐφορείᾳ τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου τοῦ ἀνωτέρου τούτου τῶν θηλέων ὁμογενοῦς μορφωτικοῦ Καταστήματος τῆς πόλεώς μας.

Διετέλεσε μέλος τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ὑποεπιτροπῆς τῆς ἀεροπορίας Σταμπούλ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ὁποίας ἐξελέγη

μέλος τῆς ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Μπέηογλου ἐδρευούσης ὑποεπιτροπῆς τῆς ἀεροπορίας. Γλυκὺς, μειλίχιος, θαλερὸς καὶ ἀκμαῖος ἔτι ὁ κ. Ἀντ. Ζαχαριάδης, ὑπόσχεται μακρὸν τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν κοινωφελῆ, πρὸς χαρὰν ὅλων ὅσοι τὸν γνωρίζουν καὶ διαμείβονται μετ' αὐτοῦ, διότι ὑπὸ τὸν σιδηροῦν ἄνθρωπον τῆς ἐργασίας, διαλάμπει ὁ σεμνὸς ἐργάτης τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν καὶ τῆς εὐποιΐας.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΡΑΠΕΖΙΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΥΡΟΠΟΥΛΟΣ. Υἱὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις νῦν ἐγκατεστημένου ἐγκρίτου ὁμογενοῦς Τραπεζίτου κ. Νικολάου Ἀλευροπούλου, ἐγεννήθη ἐν Σταμπούλ καὶ τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐπερά-τωσεν εἰς τὸ Λύκειον Χατζηχρήστου. Ἅμα τῇ ἀποφοιτήσει του εἰσῆλθεν εἰς τὸν Τραπεζιτικὸν Οἶκον τοῦ πατρός του, τὸν ἱδρυθέντα τῷ 1870 καὶ σήμερον εὐ-

ρισκόμενον ἐν Γαλατᾷ, Ἐσκῆ Γιουμρούκ Σοκάκ ἀρ. 15. •(Τηλέφ. 40963) καὶ μὲ τὰ διακρίνοντα αὐτὸν ἐξαιρετικὰ προσόντα μορφώσεως, ἀνατροφῆς καὶ αἰσθημάτων, πρὸς δὲ καὶ εὐφυΐας καὶ

δραστηριότητος ἀκαταβλήτου, ἐνωρίτατα διεκρίθη ἐν τῷ σταδίῳ του καὶ προήγαγε τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του, καταστὰς φυσιογνωμία ἐξαιρετικὴ καὶ συμπαθητικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ μορφὴ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του.

Ὁ κ. Ι. Ἀλευρόπουλος διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν προσηνείας, τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του, τῆς φιλεργίας δὲ καὶ τῆς ἐντατικῆς του ἐργασίας, κατέχει ἐξαιρετικὴν θέσιν ἐν τῷ διεθνεῖ Τραπεζιτικῷ καὶ τῷ Χρηματιστικῷ ἐν γένει κόσμῳ τῆς Πόλεώς μας, ἀπολαύων ἀπεριορίστου οἰκονομικῆς πίστεως καὶ τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πάντων τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλαττομένων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐν ἐπιγνώσει ὅτι θὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἄκραν μετριοφροσύνην τοῦ Ἐριτίμου καὶ σεβαστοῦ φίλου κ. Ι. Στεφανοπούλου,(*) τολμῶμεν νὰ χαράξωμεν καὶ δι' αὐτὸν ὀλίγας ἀπερίττους γραμμὰς καὶ νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τὴν ὁμογένειαν ἕνα κεκρυμμένον θησαυρὸν φιλοπονίας, δραστηριότητος, εὐποιΐας καὶ φιλανθρωπίας. Ἐγεννήθη ἐν Σκουτάρει, τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, ὅπου καὶ τὰ πρῶτα γράμματα ἐξέμαθε. Νεώτατος προσελήφθη εἰς τὸ Τραπεζιτικὸν κατάστημα τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Διαμαντοπούλου, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν κοινωφελῆ του δρᾶσιν ἐν τῇ Κοινότητι τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, ἐτιμήθη διὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὀφφικίων τοῦ Ἄρχοντος Λογοθέτου τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων, ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Πολιοῦ Γέροντος Μητροπολίτου Δέρκων Καλλινίκου, ὅστις καὶ διὰ προσωπικῆς φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως ἐτίμησεν αὐτόν.

Τοσαύτην φιλοπονίαν, δραστηριότητα καὶ τιμιότητα ἐπέδειξεν ὁ νεαρὸς Ἰωαν. Στεφανόπουλος εἰς τὸ Τραπεζιτικὸν τοῦτο κατάστημα καὶ τοσοῦτον ἐξετιμήθησαν τὰ σπάνια αὐτοῦ προσόντα καὶ αἱ ἀρεταί του, ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του, ὥστε ὁ αὐστηρῶν ἠθῶν ἐκεῖνος Ἠπειρώτης, τῷ ἔδωκεν εἰς γάμου κοινωνίαν τὴν μεγαλειτέραν τῶν θυγατέρων του, τὴν Εὐγενεστάτην κ. Ὄλγαν, καταστήσας αὐτὸν καὶ συνεταῖρον ἐν τῇ ἐργασίᾳ του. Ὁ γάμος οὗτος συνετέλεσεν, ὥστε ὁ κ. Ι. Στεφανόπουλος νὰ ἀναλάβῃ πλέον τὴν διεύθυνσιν του Τραπεζιτικοῦ καταστήματος καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ ἔτι μᾶλλον τὰς ἐργασίας του, καταστὰς κατὰ πάγκοινον ὁμολογίαν, ἐξέχουσα φυσιογνωμία εἰς τοὺς Τραπεζιτικοὺς καὶ Χρηματιστικοὺς κύκλους τῆς Πόλεώς μας, παρ' ὧν ἀπολαύει ἄχρι τοῦ νῦν ἰδιαιτέρας ὅλως ἐκτιμήσεως, ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ ἅμα, τόσον διὰ τὴν τάξιν τῶν συναλλαγῶν του, ὅσον καὶ διὰ τὸν τοῦτ' αὐτὸ ἀδαμάντινον χαρακτῆρα του. Ὡς παράγων κοινοτικὸς διεκρίθη τόσον εἰς τὴν Κοινότητα Ἁγ. Στεφάνου, ἐν ᾗ ἔδρασεν ἐπ' ἀγαθῷ αὐτῆς, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Δέρκων ὁλόκληρον, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου αὐτῆς. Διετέλεσε πλειστάκις πρόεδρος καὶ μέλος τῆς Ἐφοροεπιτροπῆς Ἁγ. Στεφάνου καὶ ἤδη τυγχάνει Ταμίας αὐτῆς, παρέχων εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην ἀνεκτιμήτους θετικὰς καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας. Πλοῦτος ἀρετῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων τὸν περικοσμεῖ. Ὁ οἶκος του εἶναι τὸ ἄσυλον τῆς πτωχείας. Ἡ σύζυγός του εἶναι ὁ ἄγγελος τῆς παρηγορίας τῶν δυστυχῶν. Ἐργάζεται ἀθορύβως καὶ ἄνευ ἐπιδεικτιάσεων τὸ ἀγαθόν. Φύσει φιλάνθρωπος, αἰσθάνεται τὸν πόνον τῶν πτωχῶν, προσφέρει ἀφειδῶς εἰς πάντα κοινωφελῆ σκοπόν, ἀνακουφίζει τὴν πενίαν καὶ σιτίζει πεινῶντας κατὰ τὸ Γραφικόν. «Μὴ γνώτω ἡ δεξιά σου τῆς ἀριστερᾶς σου τὸ ἔργον».

*** *Παραλείπομεν τὴν καταχώρησιν τῆς φωτογραφίας του, καθόσον παρὰ τὰς προσπαθείας μας, δὲν κατωρθώσαμεν νὰ ἀνεύρωμεν τοιαύτην.*

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΚΟΣΜΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

(ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΟΣ)

Κων)πολίτης τὴν πατρίδα, ἀπεφοίτησε τῆς Σχολῆς Βατελὼ καὶ εἶτα ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικήν, ἐξελιχθεὶς εἰς γελοιογράφον μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν τῆς πόλεώς μας. Κατὰ περιόδους ἐξέδωκε διάφορα σατυρικὰ περιοδικὰ γαλλιστὶ καὶ εἰργάσθη ἐπὶ ἔτη ὡς γελοιογράφος εἰς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας «Μιλλιὲτ», «Ἀκσάμ», «Καραγκιὸζ» ὡς καὶ εἰς πλεῖστα τουρκικὰ περιοδικὰ συνοδεύσας ἀπὸ μέρους τῆς «Μιλλιὲτ» καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ κατὰ τὸ ἐν Ἀθήναις ταξείδιόν του.

Κατ' ἔτος ἐκδίδει καλλιτεχνικώτατον Λεύκωμα τουρκιστὶ καὶ γαλλιστὶ περιέχον τὰς γελοιογραφίας ἐξεχόντων προσώπων τῆς διεθνοῦς κοινωνίας τῆς πόλεώς μας, ἥτις τὸν περιβάλλει διὰ πολλῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης.

Ὁ κ. Κοσμᾶς Θεοδωρίδης γνωστότατος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «ΤΗΕΟ» ἐδέχθη συγχαρητήρια γράμματα διὰ τὸ γελοιογραφικόν του τάλαντόν τοῦ Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας Μουσολίνι, τυγχάνει δὲ φυσιογνωμία συμπαθὴς καὶ γλυκεῖα τῆς ὁμογενείας τῆς πόλεώς μας.

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΑΤΙΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

'Αχνόφεγγο μεσ' τὴν αὐγούλα τ' ὄνειρό μου σὰν κάποιο ρόδο γεννήθηκε στὰ δάκρυα τῆς φύσης.

'Ωχρό, θλιμμένο, ἄϋλο στὶς παραδείσιες ροδαυγὲς μιᾶς φαντασίας.

Δειλὸ τρεμάμενο στὸν ἄνεμο τῆς μοίρας τὰ χλωμιασμένα πέταλά του πίσω ἀπ' τὴν ψυχή μου, ἐκρυψε νὰ προφυλάξη.

Καὶ φύσηξ' ὁ βοριᾶς ἀμείλιχτος.

Καὶ ξεφλουδίστηκε ἡ ψυχὴ μου καὶ τὸ ρόδο.

Καὶ σκόρπισαν στὰ πέταλα στὸν ἄνεμο ἀργοκυλῶντας πρὸς τὸ βάραθρο.

Ξεσέρνοντας μαζὶ καὶ τὴν ψυχὴ μου σὰν νὰ ζοῦσε ἡ ψυχή μου μέσα στ' ὄνειρο καὶ τὄνειρο μεσ' τὴν ψυχήν μου.

'Ελευθέριος Ε. Παλαμήδης

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Γάμος ἄνευ τέκνου εἶνε κόσμος ἄνευ ἡλίου. ('Αγ. Αὐγουστῖνος)

'Η ἀνάγκη ὁμοιάζει χονδρὸν καὶ θορυβώδη κύνα. 'Εὰν τὴν ἀντιμέτωπίζητε σᾶς ἀκολουθεῖ χωρὶς ὑλακὰς καὶ ἀπειλάς. Κακὴ σύντροφος βεβαίως, ἀλλὰ προτιμότερον νὰ σᾶς ἀκολουθῇ ἢ νὰ σᾶς κάθηται ἀδιακρίτως ἐπὶ τῶν ὤμων.

Τὰ πλούτη καθιστῶσι τὴν γυναῖκα ἀλαζόνα, ἡ ὡραιότης ὕποπτον, ἡ ἀσχημία μισητὴν. ('Ασώπιος)

Βυθίσατε τὸν δάκτυλόν σας ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἀποσύρετε παρατηρήσατε τὴν ὀπὴν τὴν ὁποίαν κάμει· τοῦτο θὰ σᾶς δώσῃ ἀκριβῆ ἰδέαν τοῦ κενοῦ τὸ ὁποῖον ἀφίνει ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκων. (Σααδῆ)

Δὲν εἶνε τόσον ὁ ἐγκληματίας, ἀλλὰ τὸ ἔγκλημα μᾶλλον, οὕτινος δέον νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐκρίζωσιν. (Πόπλιος Σύρος)

Εὐσέβεια ἄνευ γνώσεως καθιστᾷ φανατικόν, γνώσεις ἄνευ εὐσεβείας σοφιστήν.

'Η πεῖνα ἀκονίζει τὸ πνεῦμα· ἡ πολυφαγία τὸ ἀπαμβλύνει.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ Ο ΜΟΝΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΕΙΣ τὰς στήλας τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ τόσον πολυτίμου διὰ τὴν Πόλιν μας 'Ημερολογίου τούτου, διὰ νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐκδότου του, θὰ πραγματευθῶ κ' ἐγὼ ἐφέτος ἕνα θέμα μεγάλης σπουδαιότητος διὰ τὰ κορίτσια πρὸ παντὸς τῆς ἐποχῆς μας. Μολονότι καὶ ἡ πρὸς τοῦτο πεῖρα μοῦ λείπει καὶ ἀρκετῶν γνώσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου στεροῦμαι, μ' ὅλα ταῦτα θὰ χαράξω ὅλως ἀπέριττα αὐτὸ τὸ ζήτημα, ὅπως τὸ βλέπω καὶ τὸ ἀντιλαμβάνομαι μέσα στὴν κοινωνία καὶ στοὺς κύκλους ποῦ ζῶ καὶ συναναστρέφομαι. Καὶ πρῶτα θ' ἀρχίσω ἀπὸ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς μας.

Γι' αὐτοὺς ὅλοι γνωρίζουμε κατὰ 70 ο)ο ὁ γάμος ἐξέλιπε. Οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς μας ἀδιακρίτως κοινωνικῆς τάξεως, ὅταν ἰδοῦν ἕνα κορίτσι νόστιμο καὶ ὡραῖο, ἕνα κορίτσι ποῦ τοὺς ἀρέσει, ἀρχίζουν νὰ τὸ πολιορκοῦν. Τοῦ πωλοῦν ψευτοαισθήματα ἀγάπης καὶ λατρείας, τοῦ ὁρκίζονται πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν καὶ πέραν τοῦ τάφου, μερικοὶ γονατίζουν ψευτοκλαῖνε μπροστάτου, τοῦ ὑπόσχονται καὶ στέφανα τοῦ γάμου, τοῦ σκορπίζουν ὑποσχέσεις, ὅπως ἡ τσιγάγνα σκορπίζει τὰ κουκιά της. Κι' ὅλα αὐτὰ μόνο καὶ μόνον διὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ διὰ νὰ περάσουν μερικὲς εὐχάριστες ὧρες.

Τὸ κορίτσι ἐκ χαρακτῆρος εὔπιστο καὶ ἀδύνατο, πιστεύει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὑποκύπτει. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἢ μῆνας ὁ νέος μας —ὁ γαμβρὸς— ἀραιώνει τὰς συνεντεύξεις του, προφασίζεται ἀσχολίας καὶ τέλος ἐξαφανίζεται, χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὸ ἠθικὸν τοῦ δυστυχισμένου κοριτσίου ποῦ ἐκθέτει. Τώρα ρίχνει τὰ δίχτυα ἀλλοῦ καὶ κατόπιν ἀλλοῦ διὰ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τοὺς φίλους του δημοσίους ὡς recordman τῶν κατακτήσεων. Καμμιὰ φορά, ὅταν ἡ τύχη δὲν τοὺς εὐνοήσῃ οἱ σημερινοί μας νέοι, γίνονται καὶ κατὰ φαντασίαν recordman, πρᾶγμα χειρότερον. Δηλαδὴ δύο φίλοι ἐνῷ περιδιαβάζουν πρὸς ἄγραν εἰς τὸν δρόμον καὶ ἐκ συμπτώσεως συναντήσουν μία νέαν νοστιμοῦλα τελείως ἄγνωστον εἰς αὐτοὺς, χωρὶς νὰ τοὺς τύψῃ διόλου ἡ συνείδησίς των, τὴν παρουσιάζει ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον ὡς πρώην φίλην του, καὶ τοῦ λέγει: «Βλέπεις αὐτὴν τὴν νέαν ἦτο ἄλλοτε φίλη μου, μὰ τώρα τὰ ἔχουμε χαλάσῃ διότι τὴν ἐκρέθηκα πλέον. Παρατήρησέ την ὅτι ἀποφεύγει νὰ μὲ κυττάξῃ». 'Εὰν δὲ κατὰ κακὴν σύμπτωσιν τὸ βλέμμα τῆς ἀνυπόπτου κόρης συναντηθῇ μὲ

τὸ ἰδικόν του, τοῦ λέγει τότε τὸ ἀντίθετον. «Βλέπεις ἐξακολουθῇ νὰ μὲ κυττάζῃ ἀκόμη, ἐνῷ ἐγὼ δὲν δίδω σημασίαν.» Καὶ εἰς τὸν περίπατόν του δὲν παύει νὰ τῆς φορτώνῃ ὅσα ἐπίθετα θέλει καὶ νὰ διηγῆται ἀφαντάστους σκηνὰς, χωρὶς τὸ δυστυχισμένο κορίτσι κἂν νὰ τὸν γνωρίζῃ.

Ἐδιάβασα εἰς τὰ περιοδικὰ τῶν Ἀθηνῶν «Οἰκογένεια-Μπουκέτο» τὰς ἀπαντήσεις τῶν νέων περὶ ἰδανικῆς συζύγου. Οἱ περισσότεροι δυστυχῶς ἐψεύδοντο. Ὁ μὲν εἷς παρουσίαζε τὴν ἰδανικὴν σύζυγον διὰ νὰ ἐξευτελήσῃ ἐκείνην ποὺ ἐγκατέλειψε διότι δὲν ἦτο προικισμένη ὅπως μὲ τὰς ἀπαιτουμένας ἀρετάς, ὁ δὲ ἄλλος διότι θέλει νὰ προσελκύσῃ μίαν ἄλλην διὰ νὰ τὴν ἐξευτελήσῃ καὶ αὐτὴν μὲ τὴν σειράν της.

Κατὰ τὴν γνώμην μου οἱ σημερινοὶ νέοι δὲν ζητοῦν κανένα προσὸν ἀπὸ τὴν ἰδανικὴν γυναῖκα, ὅπως ἄλλωστε τὸ ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ ζητοῦν τὸ μέγα δι' αὐτοὺς προσοδοφόρον προσὸν τὸ ΧΡΗΜΑ.

Δηλαδὴ ἕκάθε κορίτσι εἶναι ὑποχρεωμένο ἐὰν θέλῃ νὰ ὑπανδρευθῇ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅθεν τὸ μέλλον του ἢ διὰ νὰ φανῇ εἰς τὴν κοινωνίαν ἱκανοποιημένο σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς θρησκείας ν' ἀγοράσῃ ἕνα νέον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ μέλλον θὰ ὀφείλῃ νὰ ἐκτελῇ ὅλας τὰς θελήσεις καὶ τὰ καπρίτσια τῆς νέας ποὺ τὸν ἠγόρασε καὶ νὰ μὴ κάμῃ τίποτε ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ ἐγκρίσεώς της καὶ τοῦτο διότι αὐτὴ ἡ γυναῖκα γνωρίζει κάλλιστα, ὅτι τὸ ἄτομόν της εἰς αὐτὸν τὸν γάμον δὲν ἔπαιξε κανένα ρόλον, ἀλλὰ τὸ χρῆμα της. Ὀλίγοι εἶναι οἱ γάμοι σήμερον ἐξ ἁπλοῦ αἰσθήματος.

Μὲ ὀλίγα λόγια σήμερον οἱ εὐτυχεῖς γάμοι εἶναι ὀλίγιστοι μέσα στοὺς 25 ο)ο ποὺ γίνονται. Τὰ κορίτσια μας ἐὰν θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ μέλλον των, ὀφείλουν ὅλα γενικῶς νὰ μάθουν ἕνα ἐπάγγελμα διὰ νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ τότε, ὅταν κανεὶς νέος τὰ πλησιάζει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τοῦ ποῦν: «Μοῦ ἀρέσουν ὑπερβολικὰ αἱ κολακίαι καὶ φιλοφρονήσεις σας, ἀλλὰ θὰ προτιμοῦσα νὰ τὰς ἀκούσω μετὰ τὸν γάμον μας».

Ἐὰν ὅλα τὰ κορίτσια μας ἀκολουθήσουν αὐτὸ τὸ πρόγραμμα, δηλαδὴ ἐφοδιασθοῦν μὲ τὰ ἐπαγγελματικὰ προσόντα, εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ οἱ νέοι μας θὰ ἔπαυαν ν' ἀκολουθοῦν αὐτὴν τὴν τακτικὴν τοῦ νὰ τὰ ἐξευτελίζουν καὶ θὰ ἐφρόντιζαν καὶ αὐτοὶ νὰ βροῦν ὁ καθεὶς τὴν ἰδανικὴν σύζυγον, τὴν συγκεντροῦσαν ψυχικὰ χαρίσματα καὶ πνευματικὰ προσόντα καὶ νὰ σχηματίσουν οἰκογένειαν καὶ νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν κοινωνίαν ὡς ἄνδρες μὲ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως χωρὶς ν' ἀφίσουν νὰ ποδοπατηθῇ τὸ γόητρόν των μὲ τὸ χρῆμα, τὸ ὁποῖον εἶναι πρόσκαιρον καὶ ἅμα τῇ ἐκλείψει του, ἀρχίζει ἡ γρίνα, ἡ ὁποία δδηγεῖ εἰς τὰ ἐδώλια τοῦ Δικαστηρίου διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ Διαζύγιον.

Πέραν Δ)βριος 1935

Δ. Γ. ΤΣΕΡΚΕΖΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΜΕ πόθο ὁ ἄνδρας ψάχνοντας νὰ βρῇ τὴν εὐτυχία,
παλαίβει ἀκούραστα, νικᾷ τῆς φύσεως τὰ στοι χεῖα,
ζητεῖ νά δῇ τ' ἀθώρητα καὶ τ' ἄφθαστα νὰ φθάσῃ,
σκάβει τὴ γῆ τὴν καρπερή, ξυλοκοπᾷ τὰ δάση,
πατεῖ τ' ἀπάτητα βουνὰ, ψηλὰ τὰ νέφη ἐγγίζει,
τὴ μανιωμένη θάλασσα μὲ μιὰ σανίδα σχίζει,
καὶ μὲ τὸ μάτι ἀχόρταγο, τ' ἀχόρταγο τὸ στόμα,
συνάζει πλούτη ἀπ' τὸ νερὸ καὶ πλούτη ἀπὸ τὸ χῶμα...
Κ' ἐνῷ σὰν ἄλλος βασιληᾶς κτίζει τρανά παλάτια,
στρέφει τὰ μάτια καὶ θωρεῖ τῆς γυναικὸς τὰ μάτια,
καὶ βλέπει μέσ' στὰ βάθη των πλούτη ἑνὸς ἄλλου [Κροίσου,
κάτι σὰν ἄστρα τ' οὐρανοῦ, καὶ ἄνθη παραδείσου·
καὶ λέγει μὲ παράπονο: «Ψεῦτρα ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου·
τὴν εὐτυχία ὁποῦ ζητῶ, ἐσὺ, γυναίκα, δὸς μου!»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΓΙΑΤΙ ΞΑΝΑΗΡΘΕΣ....

Δέν ξαναῆρθες γιατί σ' ἔσπρωξεν ἀθέλητα μιά Μοῖρα,
δὲν ξαναῆρθες γιατί πόθησες τ' ἀθῶα μου φιλιά,
Ποτέ σου τῆς ἀγάπης μας δὲν ἔννοιωσες τὰ μύρα,
καὶ ρήμαξες—ἀλλοίμονο!—τὴν πρώτη μας φωλιά.
Μὰ ξαναῆρθες γιατὶ φθόνησες τὴν ἥσυχη ζωήμου,
τὴν εὐτυχίαν μου τὴν πάναγνη, τὸ ἥσυχο μου βλέμμα,
κι' ἀκόμα—τοῦτο τόνοιωσα βαθειά μεσ'στὴ ψυχήμου—
ξαναῆρθες, γιατί συνήθισες νὰ παίζῃς πάντα μὲ τὸ ψέμμα!

Στρς

10 Ὀκτωβρ. 1934

ΦΩΤΙΟΣ Ο Β΄.[1]

«ΑΡΕΣΤΗ ΓΑΡ ΗΝ ΚΥΡΙΩ Η ΨΥΧΗ ΑΥΤΟΥ,
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΣΠΕΥΣΕΝ ΕΚ ΜΕΣΟΥ ΠΟΝΗΡΙΑΣ»

(Σολομῶντος)

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 Δεκεμβρίου 1935. Ὥρα 11 καὶ 35΄. Στὸ Φανάρι πένθιμη ἠρεμία. Οἱ ἀργόκτυποι ἦχοι τῶν κωδώνων τοῦ Π]χικοῦ Ναοῦ, τὰ σύρματα τοῦ τηλεγράφου, τὰ σύρματα τοῦ τηλεφώνου, ἐξαπολύουν, εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τῆς Μεγαλουπόλεως, εἰς τὰ πέρατα τῆς Ὑφηλίου, πένθιμα καὶ θλιβερά, τὸ μελαγχολικό, τὸ θλιβερό, τὸ βαρὺ ἄγγελμα,

Φώτιος ὁ Β΄. ἀπέθανε!...

Φώτιος ὁ Β΄, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ Πατριάρχης τῶν μεγάλων χειρονομιῶν, ὁ Πατριάρχης τοῦ κύρους καὶ τῆς ἐπιβολῆς, ὁ Πατριάρχης τῆς θελήσεως τῆς ἰσχυρᾶς, τῆς μορφώσεως τῆς ὑψηλῆς, τῆς πείρας τῆς λιπαρᾶς, ὁ Ἀριστοκράτης τὸ ἦθος καὶ τὸν χαρακτῆρα, ὁ μειλίχιος, ὁ γλυκύς, ὁ φιλάνθρωπος καὶ ἀνύστακτος Ποιμήν, δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τοῖς ζῶσι.

Τὴν ἀπὸ μηνῶν συνεχιζομένην ἀγωνίαν, τὴν διεδέχθη ἡ πένθιμος, ἡ μόρσιμος ἠρεμία.

Γαλήνιος, ἤρεμος κατάκειται πλέον ἐπὶ τῆς νεκρικῆς Του κλίνης, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ θύσας ὑπὲρ τοῦ Ποιμνίου Του.

Τὸ Θῦμα τοῦ καθήκοντος, τὸ Θῦμα τῆς ἐργασίας τῆς εὐσυνειδήτου, τῆς ὑπερκοπώσεως τῆς ἐντατικῆς, τὸ Θῦμα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς στοργῆς πρὸς τὴν Τροφόν Του Ἐκκλησίαν.

Ἔπεσεν ἡ Δρῦς ἡ ὑψιτενής, ἡ βαθύσκιος, ὑπὸ τὸν πέλεκυν τὸν ἀπεινῆ τοῦ θανάτου. Ἐξηράνθη ἡ εὐκλιματοῦσα τῆς Ἐκκλησίας Ἄμπελος. Ἐσίγησεν ἡ καλλικέλαδος ἀηδὼν τῆς Ἐκκλησίας. Ἔδυσεν ὁ μεσουρανῶν της Ἱεραρχίας Ἀστήρ. Τὸ ἔλαιον ἠναλώθη καὶ ὁ Λύχνος; ὁ φωτίζων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Πλήρωμα ἐσβέσθη.

Ἡ ζωὴ Του ἡ Πατριαρχική, ἦτο μία συνεχὴς καὶ ἀνύστακτος πάλη. Ἐκοπίαζε, ἐμόχθει, ἠγωνία διὰ τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ τοῦ Θρόνου ζητήματα. Ὁ ὕπνος δὲν ἐβάρυνε τὰ βλέφαρά Του. Ἔζη ὄχι δι' Ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἔζη διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ δι' ὅλων Του τῶν δυνάμεων τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ Πλήρωμα. Εἰς ὅλα τὰ ζητήματα ἀπετυποῦτο ἡ γνώμη Του ἡ ἀνεπηρεάστος. Ὅλαι αἱ Πράξεις τῆς Ἐκκλησίας, ἔφερον τὴν σφραγῖδα τῆς θελήσεώς Του τῆς ἰσχυρᾶς, τῆς κρίσεώς Του τῆς ἰδίας, τῆς ἀνεξαρτήτου. Ἡ συναλλαγὴ εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητητάτων ἦτο ἄγνω-

[1] *Βιογραφικὸν σημείωμα τοῦ Ἀειμνήστου Πατριάρχου εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ Ἐγκυκλοπαιδικῷ Ἡμερολογίῳ Σ. Ν. Ζερβοπούλου 1934 σελ. 118-129.*

ΛΙΘΙΝΗ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ

νωστος εἰς Αὐτόν. Ὕψος θελήσεως δυσανάβατον, βάθος πίστεως δυσθεώρητον. Κυβερνήτης εὔστροφος, ἐπιδέξιος, ἄκαμπτος εἰς τὰς ἀποφάσεις Του.

Ἐκ νεότητὸς Του ἠγωνίσθη διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ δὲν ἐκάμφθη. Ὑπέφερεν ἐν Ρωμυλίᾳ: Διωγμούς, βασάνους, ἀτιμώσεις, μαστιγώσεις, θλίψεις καὶ φυλακάς, κακουχούμενος, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, διωκόμενος διὰ τὸ ὄνομα τὸ Ἅγιον τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγνώρισε τρικυμίας εἰς τὴν ζωὴν Του, ἀλλ' εἶδε καὶ ἡμέρας εὐδίας.

Ἐγνώρισε νύκτας ζοφώδεις καὶ ἀσελήνους. Τὰ κύματα μαίνονται. Τὸ Σκάφος, ἡ Ὁλκάς, Ἧς Οἰκοστρόφος ἐτάχθη ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς. κλυδωνίζεται. Ὁ ὁρίζων ἔτι μᾶλλον ζοφοῦται· ἡ τρικυμία ἐπὶ πλέον ἐγείρεται. Τὸ πλήρωμα λιποψυχεῖ, ἀποθαρρύνεται. Ὁ Οἰακοστρόφος ὁ ἐπιδέξιος, ὁ πεπειραμένος, ὁ Φύλαξ τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης τῶν πατέρων, ἀκλόνητος ἐπὶ τοῦ πηδαλίου, ἄκαμπτος δὲν δειλιᾷ, ἀγρυπνεῖ, φρουρεῖ, δὲν θορυβεῖται. Ἐλπίζει ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἔχει τὴν ψυχικὴν δύναμιν καὶ ἀντοχὴν νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν κυμάτων, νὰ παρακάμψῃ τοὺς σκοπέλους νὰ ὑπερπηδήσῃ τὰς ὑφάλους. Εἶδε στὴν μακρὰν ζωὴν Του λαίλαπας, καταιγίδας, συμφορὰς καὶ γνωρίζει νὰ τὰς ἀντιμετωπίζῃ θαρσαλέως.

Οἱ Συγκυβερνῆται θορυβοῦνται, δειλιοῦν. Τινὲς τὸν ἐγκαταλίπουν μόνον, διὰ νὰ φέρῃ Αὐτὸς τὰς βαρείας εὐθύνας τοῦ Ἱεροῦ Του ἀξιώματος. Τὸν ὑποβλέπουν, τοῦ ὑποστάπτουν τὸν Θρόνον. Αὐτὸς δὲν πτοεῖται. Ὁ ἄνεμος ἔναντις. Τὰ κύματα ὀγκοῦνται. Ὁ ἀγὼν ἄνισος. Ὁ Οἰακοστρόφος ὁ εὐσυνείδητος ἀπὸ τὴν πάλην τὴν δεινήν, τὴν ἄνισον κουρασμένος ὑποχωρεῖ, καταπίπτει. Αἱ δυνάμεις Του αἱ σωματικαὶ τὸν ἐγκαταλείπουν. Κατάκοπος, ἀνίσχυρος πλέον, κρατεῖ ἀκόμη σφιχτὰ εἰς τὰς χεῖρας τὸ πηδάλιον. Ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Πλοῖον, διὰ τὸ Πλήρωμα. Ἀφοσίωσις πρωτοφανὴς εἰς τὸ καθῆκον!

Ὑστάτη ὥρα! Καλεῖ τοὺς Συμπλωτῆρας, καλεῖ τοὺς Συνεργάτας, τοὺς Συγκυβερνῆτας τῆς Ὁλκάδος. Τοὺς διδάσκει μετ' ἀφθάστου ψυχικῆς ἡμεμίας καὶ γαλήνης. Τοὺς νουθετεῖ. Δίδει τὰς τελευταίας ὁδηγίας.

Συνιστᾷ εἰς αὐτοὺς εὐστάθειαν καὶ σύμνοιαν ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Σκάφους τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξορκίζει τὸν Γηραιότερον, τὸν Πρύτανιν, τὸν Πολιέα. Τοὺς εὐχαριστεῖ διὰ τὴν συνεργασίαν. Τοὺς εὐλογεῖ ὅλους. Τοὺς ἀποχαιρετᾷ.

Τετέλεσται!... Φεύγει διὰ τὸ μακρυνὸν τῆς αἰωνιότητος ταξεῖδι ἤρεμος, γαλήνιος, καθ' ὅλα ἕτοιμος, διότι «τὸν δρόμον τετέλεκε τὴν πίστιν τετήρηκε» τὴν ἱερὰν Παρακαταθήκην ἀλώβητον, ἀλύμαντον τὴν παραδίδει εἰς τὸν Διάδοχον Του.

Τὸ Φανάρι, τὸ ἱστορικὸν Φανάρι πενθεῖ.

Τὰ σήμαντρά του ἀργοκτυποῦν, πένθιμα, θλιβερά, καὶ σκορπίζουν ρίγη συγκινήσεως ἀνὰ τὴν Πόλιν.

Πενθεῖ τὸ Φανάρι, ἡ κοιτὶς αὐτὴ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ πενθεῖ καὶ θρηνεῖ μὲ δάκρυα θερμὰ ὁλόκληρος ἡ Πόλις.

Θρηνεῖ ἡ Πόλις πραγματικὰ τὴν ἀπώλειαν τὴν μεγάλη, θρηνεῖ τὸν θάνατον Φωτίου τοῦ Β'.

Θρηνεῖ τὸν ἀκτήμονα, τὸν Ἀσκητικὸν, τὸν Καλόγηρον Πατριάρχην.

Σὲ μιὰ ἀπόκεντρη συνοικία, μιὰ γρηοῦλα ἄγνωστη θρηνεῖ, κλαίει, ὀδύρεται, κόπτεται γιὰ τὸν θάνατόν Του. Ποῖος ξεύρει ποσάκις τὴν εὐηργέτησε ὁ φιλάνθρωπος Πατριάρχης!...

Ποῖος ξεύρει ἂν εἰς Αὐτὸν δὲν ὀφείλει τὴν ζωήν της, τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν της!..

Δάκρυα εὐγνωμοσύνης. Σπονδὴ ἐπὶ της Τιμίας Σοροῦ του.

Τὰ σήμαντρα ἀργοκτυποῦν, μεταδίδοντα τὸ θλιβερὸν ἄγγελμα.

Ἡ Ὀρθοδοξία σύσσωμος πενθεῖ.

Στὸ ἄκουσμά του, στὸ προαύλιον τοῦ Πανεπιστημίου, ἕνας ὀρφανὸς φοιτητὴς, ποῦ Αὐτὸν εἶχε καὶ μητέρα καὶ πατέρα ξαφνίζεται. Κλαίει, θρηνεῖ, ὀδύρεται, ἔρημος καὶ μοναχὸς στὰ ξένα. Ἔχασε τὸν Προστάτην του. Ποῖος θὰ φροντίσῃ τώρα διὰ τὰς σπουδάς του! Δάκρυα εὐγνωμοσύνης, ἅμα καὶ ἀπογνώσεως. Θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον πρὸτοῦ Ἐνταφιασμοῦ Του.

Τὰ σήμαντρα βαρειά, πένθιμα κτυποῦν.

Τὰ πλήθη συνωθοῦνται νὰ δεχθοῦν τὴν ὑστάτην εὐλογίαν τοῦ Νεκροῦ Πατριάρχου.

Ἀκίνητος, ἄφωνος ἐπὶ τοῦ Θρόνου Του.

Ἕνας Τάφος νεοσκαφεὶς χαίνει. Εἶναι ὁ Τάφος ὁ ὁποῖος θὰ δεχθῇ μετ' ὀλίγον τὴν Σεπτὴν Σορόν, τὴν Τιμίαν Σορὸν τοῦ μεγάλου Θύματος τοῦ καθήκοντος, τοῦ Ἐντίμου, τοῦ Ἐπιδεξίου τοῦ Χαλκεντέρου Οἰακοστρόφου τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ δεχθῇ τὸ Σεπτὸν Σκήνος τοῦ Πατριάρχου τῆς Οἰκουμένης, ὁ ὁποῖος πρέωρα ἔπεσεν ἀγωνιζόμενος τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, τὸν ἀγῶνα τοῦ καθήκοντος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀπώλεια μεγάλη. Τὸ κενὸν δυσαναπλήρωτον. Τὸ πένθος βαρύ.

Ἡ ἀπορφανισθεῖσα Ἐκκλησία κύπτει περίλυπος τὴν κεφαλήν. Τὸ Πλήρωμα θρηνεῖ τὸν Ποιμένα του.

Οἱ κώδωνες τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ, τοῦ Σεπτοῦ Κέντρου τῆς Ὀρθοδοξίας, βαρυά, μελαγχολικά, πένθιμα κτυποῦν.

ΦΩΤΙΟΣ Ο Β΄ ΑΠΕΘΑΝΕ!..

2 Ἰαν. 1936

ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ

Ἀριστείδης ὁ δίκαιος ἐρωτηθείς, πόσον ἐστὶ χρόνον ἄνθρωπον καλὸν ζῆν; ἔφη ἕως· ἂν ὑπολάβῃ τὸ τεθνᾶναι τοῦ ζῆν κρεῖττον εἶναι.

Ἀριστείδου

Παντὶ βροτῷ θνήσκοντι πᾶσα γῆ τάφος.—Πᾶν γὰρ τὸ ἐκ γῆς γῆ, καὶ εἰς γῆν πάλιν. Θεολόγου

Τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος. Σοφοκλέους

Τέκνον ἐπὶ νεκρῷ κατάγαγε δάκρυα, καὶ ὡς δεινὰ πάσχων, ἔναρξον θρῆνον. Σιράχ

Πρὸς μὲν τ' ἄλλα δυνατὸν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν δὲ θανάτου, πάντες ἄνθρωποι πόλιν ἀτείχειστον οἰκοῦμεν. Ἐπικούρου

Ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι μὴ λυποῦ, ἀναγκαῖον γὰρ ἀλλ' ἐπὶ τοῖς αἰσχρῶς τελευτῶσιν. Πολυαίνου

Η ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Ὁ κ. Ἀντώνιος Ἀχιλ. Ζωγράφος ἰατρός, ἀνεψιὸς τοῦ ἀειμνήστου ἰατροῦ Ξενοφῶντος Ζωγράφου, ὅστις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διετέλεσεν μέλος τοῦ Ε. Μ Δ. Συμβουλίου, ἐγεννήθη ἐν Φαναρίῳ τῷ 1867. Ἀπεφοίτησεν ἐκ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς καὶ ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν εἰς τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἀκολούθως μετέβη εἰς Παρισίους

ὅπου ἐπὶ 4 ἔτη παρέμεινεν εἰς τὴν Μαιευτικὴν Κλινικὴν «Maternité Beaujon» εἰδικευθεὶς εἰς τὴν μαιευτικήν. Ἐπανακάμψας εἰς Σταμποὺλ ἐγκατεστάθη εἰς Θεραπεῖα ὅπου μέχρι τοῦ νῦν ἐξασκεῖ τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα. Διετέλεσεν ἐπὶ 18 ἔτη Μαιευτὴρ τῆς Δημαρχίας Σταμποὺλ καὶ ὡς κοινοτικὸς παράγων συνέβαλεν εἰς τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν εὐαγῶν καθιδρυμάτων Θεραπείων, ἐκλεγεὶς καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διατελέσας μέλος τοῦ Δ. Μ. Συμβουλίου τῆς Ἐπαρχίας Δέρκων. Μελετηρότατος διακρίνεται διὰ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ φιλολογικήν του μόρφωσιν καὶ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν αἰσθημάτων του.

Ἡ κατωτέρω μελέτη δι' ἧς ἐτίμησε τὰς στήλας τοῦ Ἡμερολογίου τούτου πρόκειται πιστὸν τεκμήριον τῆς εὐρείας μορφώσεώς του.

Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς φάρμακα καὶ ἔδωκεν ἀνθρώποις ἐπιστήμην, ἐνδοξάζεσθαι ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

Ἡ ΑΝΑΓΚΗ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ δοκιμασίας μᾶς φέρει πρὸ δυστυχιῶν, πόνων καὶ ἀσθενειῶν. Ἡ φύσις ὅμως, ὡς καλὴ τροφός, οὐ μόνον ἐνστικτοποίησεν ἐν ἡμῖν τὴν πρὸς τὴν ὑγείαν ἀγάπην, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐπροικοδότησεν διὰ τῆς γνώσεως τῶν τρόπων ἐκείνων, δι' ὧν νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὰ ἄνωθι κακὰ καὶ νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸν διαταραχθέντα ζωϊκὸν ὀργανισμὸν εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ κατάστασιν.

Κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ πολιτισμοῦ βήματα ἡ ἰατρικὴ κατέφευγεν εἰς τὰς ἐπῳδὰς τὴν ὑποβολὴν καὶ τὴν ἐπῳδὴν ἁπλῶν τινων φαρμάκων, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἀσθένειαι ἐθεωροῦντο τιμωρίαι τοῦ θείου, τὴν ἰατρικὴν ἐξήσκουν οἱ ἱερεῖς καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ (Ἀσκελῶς-ἠπίου) ἐν ᾧ οἱ Ἕλληνες εἶδον τὸν θεῖον ἰατρόν, «ἰητὴρ ἀγαθὸς» καὶ «θεῖος Σωτὴρ» ὡς ἀποκαλεῖ αὐτὸν ὁ Ὅμηρος.

Ἡ γέννησις τοῦ Ἀσκληπιοῦ συμβολίζει ὅλας τὰς περὶ ἰατρικῆς γνώσεις αὐτῶν, συνισταμένας ἰδίως εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ ἐπίδρασιν τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος, τῆς καθαριότητος, τοῦ ἀέρος κλπ. Οὕτω ὁ Ἀσκληπιὸς ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κορωνίδος, θυγατρὸς τοῦ Φλεγύου.

Ὁ Ἀπόλλων, ἦτο, ὡς γνωστόν, θεὸς τοῦ ἡλίου. Ἡ Κορώνη ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ μᾶλλον μακρόβιον πτηνὸν καὶ ἦτο τὸ σύμβολον τῆς μακροβιότητος, ὁ πάππος αὐτοῦ ὁ Φλεγύας, ὑπενθυμίζει τὴν θερμότητα τοῦ πυρός, τέλος εἰς αὐτὸν ἔθυον Ἀλέκτορας, τὸ ζωηρὸν καὶ λίαν πρωῒ ἐγειρόμενον πτηνόν.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὴν γλυκεῖαν Ἡπιόνην καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, τὴν φιλομειδῆ Ὑγιείαν, τὴν ἀγανοβλέφαρον Ἰασώ, τὴν Πανάκειαν, τὴν Στίλβην, τὴν Αἴγλην καὶ τὸν Τελεσφόρον, τὸν δαίμονα τῆς ἀναρρώσεως.

Οἱ ναοὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὰ Ἀσκληπιεῖα, ἐκτίζοντο μακρὰν τῶν πόλεων, εἰς ὑψηλὰς καὶ ὑγιεινὰς θέσεις, ἐγγὺς διαυγῶν πηγῶν, ἐν μέσῳ δασῶν. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς νοσηλείαν ὑπεβάλλοντο εἰς νηστείαν, ἀπόπλυσιν καὶ λουτρά. Κατεκλίνοντο ἐν τῷ ναῷ, ἢ ἐπὶ τοῦ δέρματος τοῦ θυσιασθέντος τῷ θεῷ ζώου, ἢ ἐπὶ ἰδιαιτέρων κλινῶν παρὰ τῷ ἀγάλματι τοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖ, εἰς τὴν σιγὴν καὶ τὸ ἡμίφως τοῦ ἱεροῦ, ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον προσερχόμενον τὸν θεόν, ὅστις ὑπεδείκνυεν εἰς αὐτοὺς τὰ φάρμακα δι' ὧν θὰ ἐθεραπεύοντο. Οἱ ἱερεῖς μεθηρμήνευον τὰ φάρμακα καὶ ἐπέβαλλον τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διαταχθεῖσαν νοσηλείαν.

Οἱ θεραπευόμενοι ἀνήρτων εἰς τὸν ναὸν ἀναθέματα, ἔρριπτον νομίσματα εἰς τὴν ἱερὰν πηγὴν καὶ ἐχάραττον ἐπὶ εἰδικῶν στηλῶν, τὸ ὄνομα αὐτῶν, τὴν νόσον καὶ τὰ θεραπεύσαντα αὐτοὺς φάρμακα. Ὁ Ἱπποκράτης συνεβουλεύθη ἐν Κῷ τὰ πολύτιμα ταῦτα ἀρχεῖα καὶ ὁ Πλίνιος ὁ πρεσβύτερος ἐδιδάχθη παρ' αὐτῶν τὴν θεραπείαν τῶν δηγμάτων τῶν ὄφεων.

Ἀλλὰ ἀφ' ὅτου οἱ φιλόσοφοι μετήγγισαν τὰς θεωρητικὰς αὐτῶν γνώσεις εἰς τὴν ἰατρικήν, ἡ τέχνη ἀπέβη ἐπιστήμη, καὶ κατὰ τὸν ἕκτον π. Χ. αἰῶνα ὁ Πυθαγόρας, ὁ Εὐρυφῶν, ὁ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀναξαγόρας, ὁ Δημόκριτος, ἐρευνήσαντες τὴν φύσιν καὶ σημειώσαντες τὰ συμπτώματα τῶν διαφόρων νόσων, ἔθεσαν τὰ θεμέλια τῆς νεωτέρας ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Ἡ σχολὴ τῆς Ἀλεξανδρείας συνέχισεν τὸ ἔργον καὶ ὁ Ἡρόφιλος καὶ ὁ Ἐρασίστρατος ἐξετέλουν ἀνατομίας ἐπὶ ἀνθρωπίνων πτωμάτων, τέλος ὁ Γαληνός, ὁ βαθυστόχαστος παρατηρητής, ἐδημιούργησεν ἰατρικὴν θεραπεύσασα τὴν ἀνθρωπότητα ἐπὶ δέκα πέντε αἰῶνας,

Τοὺς ὡραίους τούτους τῆς ἰατρικῆς χρόνους διαδέχεται παρακμή, ἣν συνέδραμον ἡ νέα θρησκεία, ἡ

θεωροῦσα τὴν ἀνατομὴν τῶν πτωμάτων βεβήλωσιν πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ τῶν Ἀράβων πυρπόλησις τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας.

Μία σχετικὴ ἀνάνηψις παρατηρεῖται κατὰ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα. Ἡ διάσημος Σχολὴ τῆς Μονπελλιὲ ἀνακλείζει τὴν ἐπιστήμην, ἰδίᾳ μετὰ τὸ 1376, ὅτε ὁ Πάπας, λησμονῶν τὸν ἀφορισμὸν «Ἡ Ἐκκλησία βδελύσσεται τὸ αἷμα» ἐπιτρέπει τὴν νεκροτομίαν.

Μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἱ Ἕλληνες σοφοὶ σκορπισθέντες ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν καὶ διαδουχήσαντες αὐτὴν διὰ τῆς Ἑλληνίδος ἐπιστήμης, ἐγένοντο οἱ πρόδρομοι τῆς «Ἀναγεννήσεως» ἀναδείξασα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 18 αἰῶνος τὸν Μοργγάγνι καὶ τὸν Βίρχωβ, τοὺς πατέρας τῆς νεωτέρας Παθολογικῆς Ἀνατομίας ἀνυψωσάσης τὴν Ἰατρικὴν εἰς περιωπὴν ἀληθοῦς ἐπιστήμης, τελειοποιηθείσης καὶ τὸν 19 αἰῶνα διὰ τῆς «μικροσκοπικῆς ἀνατομίας» καὶ καταπληξάσης τὴν οἰκουμένην διὰ τῶν συγχρόνων ἀνακαλύψεων. Ἰδοὺ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἡ βιογραφία τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Διαδοθεῖσα ἀνὰ τὴν ὑφήλιον μὲ τὴν ταχύτητα τοῦ θείου καὶ ἐκηβόλου πάππου αὐτῆς, βαδήσασα μὲ τὰ ὑπέροχα βήματα τῶν καλλιμάχων αὐτῆς υἱῶν ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς κονίστρας ἔμεινεν ζηλοτύπως στάσιμος ἐπὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ στίβου, ἐπὶ τοῦ στίβου, ἐφ' οὗ ηὔχετο ὁ γέρων Ὅμηρος «Ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων» ἐπὶ τοῦ στίβου, ἐφ' οὗ ἐξώρκιζεν αὐτὴν νὰ μείνῃ ὁ μέγας πατήρ της, ὁ Ἱπποκράτης «Τῇ δὲ τέχνῃ μηδαμὰ ἐπ' εὐιαρίῃ τῇ ἑαυτοῦ χρήσασθαι ἐν τῷ βίῳ ἀλλ' εἰς δόξαν Θεοῦ, ἐς ἀνθρώπων σωτηρίην καὶ τῆς πίστεως αὐτῆς τιμήν τε καὶ ὄνησιν».

Θεραπεῖα Βοσπόρου 1935

ΑΝΤ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ Ἰατρὸς

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑΒΟΛΗ.—Βόμβα διατρέχουσα εὐρὺν κύκλον πρὶν καταπέσῃ καὶ καταστρέψῃ.

ΖΩΗ.—Διηνεκὴς ἀπειλὴ τοῦ θανάτου, τσέτουλα ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ χρόνος χαράσσει κατ' ἔτος μίαν ἐκτομήν, ἕως ὅτου κατὰ λάθος κόψῃ ὅλον τὸ ξύλον.

ΗΔΙΚΙΑ.—Ποταμὸς τοῦ ὁποίου αἱ γυναῖκες προσπαθοῦν πάντοτε νὰ ἀντιστρέφουν τὰς πηγάς.

ΤΙ ΚΛΕΠΤΕΙ Η ΜΕΘΗ

Ἐκ τοῦ θυλακίου τὰ χρήματα
Ἐκ τῆς οἰκογενείας τὴν εἰρήνην
Ἐκ τῆς ἑστίας τὴν φαιδρότητα
Ἐκ τῆς οἰκίας τὴν ἀναπαυσιν
Ἐκ τῆς συζύγου τὸν σύζυγον
Ἐκ τῶν τέκνων τὸν πατέρα
Ἐκ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν
Ἐκ τῆς καρδίας τὴν ἀγάπην
Ἐκ τοῦ νοὸς τὴν φρόνησιν
Ἐκ τῆς ψυχῆς τὴν ζωήν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

Τὸ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ τοῦτο ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ πενθεῖ ἐφέτος τὴν ἀπώλειαν δύο ἐξεχόντων ἀναγνωστῶντου. Πενθεῖ μαζὺ μὲ τὴν κοινωνίαν τῆς Πόλεώς μας καὶ τὰς ἀπορφανισθείσας ἐριτίμους οἰκογενείας των, τὸν θάνατον δύο ἐξεχουσῶν φυσιογνωμιῶν, δύο Ἐξοχοτήτων τῆς ἐπιστήμης. Πενθεῖ τὸν θάνατον τοῦ ἀειμνήστου χειρουργοῦ **Θωμᾶ Σγουρδαίου** *καὶ τοῦ ἀρικλαύστου παιδιάτρου* **Μιχαὴλ Φακατσέλη**, *οἵτινες δι' ἰδιαιτέρας ὅλως ἐκτιμήσεως, συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως τὸ περιέβαλον ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐμφανίσεώς του. Μνῆμον τῶν πρὸς αὐτὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων τῶν διαπρεπῶν τούτων τῆς θείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνης θεραπόντων, καθηκόντως ραίνει τὴν μνήμην των, ἣν εὔχεται ἀγήρω καὶ αἰωνίαν, μὲ ὀλίγα ἄνθη χλωμὰ καὶ ἀπέριττα καὶ ὑποβάλει πρὸς τὰς ἐριτίμους οἰκογενείας των, τὰ ταπεινὰ καὶ θερμά του συλλυπητήρια ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἀπωλείᾳ τῶν ἀρχηγῶν των, εὐχόμενον εἰς αὐτὰς τὴν ἄνωθεν παρηγορίαν, ἥτις καὶ μόνη δύναται νὰ μετριάσῃ τὴν ὀδύνην των ἐκ τῆς σκληρᾶς καὶ ἀνεπανορθώτου ταύτης συμφορᾶς.*

ΘΩΜΑΣ ΣΓΟΥΡΔΑΙΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

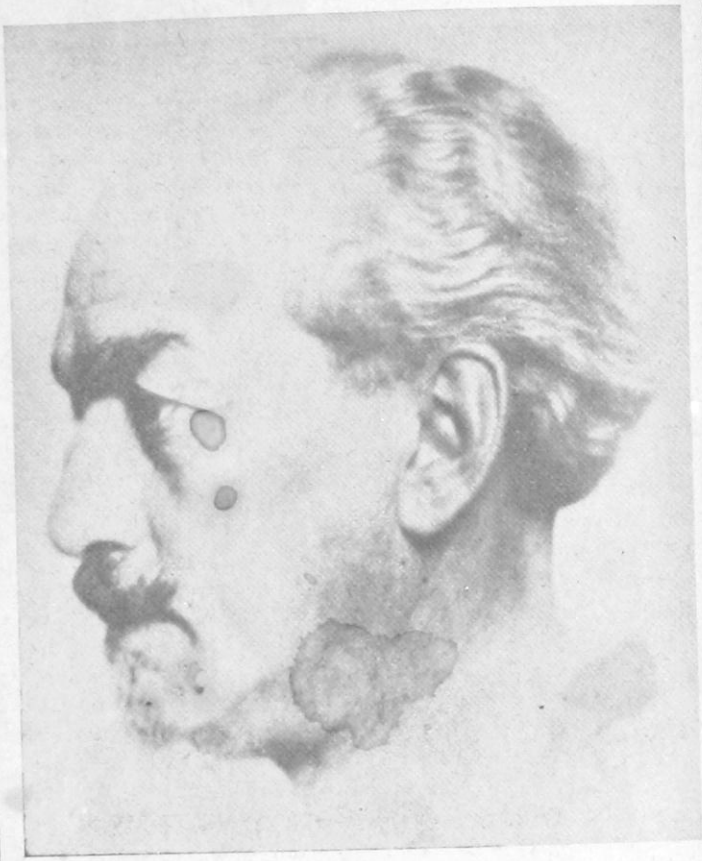
Ἡ ΠΟΛΙΣ μας, ἡ Κοινωνία μας, ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος σύσσωμος, ἐθρήνησε τὴν ἀπώλειαν μιᾶς ἐπιστημονικῆς κορυφῆς, μιᾶς ἰατρικῆς Ἐξοχότητος. Ἐθρήνησαν μὲ πραγματικὰ δάκρυα, μὲ ἄδολα δάκρυα τὸν θάνατον τοῦ χειρουργοῦ τοῦ μεγάλου, τοῦ χειρουργοῦ τοῦ ἀριστοτέχνου, τοῦ χειρουργοῦ τοῦ ἰδεώδους Θωμᾶ Σγουρδαίου. Ἡ φήμη του ὡς ἰατροῦ, ὡς χειρουργοῦ, ἡ φήμη τοῦ Σγουρδαίου εἶχε διαβῇ τὰ στενὰ ὅρια μας καὶ ὁ Σγουρδαῖος ἦτο γνωστὸς καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς Ὑφηλίου.

Ἐπιστήμων, ἰδεώδης καὶ ὑπέροχος, ἀληθὴς ἀριστοτέχνης θεράπων τῆς θείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνης. Ἰατρικὴ ἰδιοφυΐα σπανία καὶ μοναδικὴ διὰ τὴν Πόλιν μας. Χιλιάδας ὁλοκλήρους διεξεδίκησε καὶ ἀφήρπασε διὰ τῆς χειρουργικῆς του ἐπεμβάσεως ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ θανάτου.

Τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου πολλάκις ἠμβλήθη καὶ ἐκάμφθη πρὸ τῆς σωτηρίου μήλης τοῦ Σγουρδαίου. Τοιοῦτος ὡς ἐπιστήμων. Ὡς ἄνθρωπος κοινωνικώτατος, γλυκύτατος, εὔθυμος, εὐχάριστος εἰς τὰς συναναστροφάς. Ἀνώτερος χρημάτων, εὐεργετικώτατος. Οὐδέποτε τε γλυκύ μειδίαμα ἔλιπεν ἀπὸ τὰ χείλη του, τὸ μειδίαμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνέπνεε τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἐνέπλησσε θάρρους τοὺς πάσχοντας τοὺς παραδιδομένους εἰς τὴν ἀριστοτεχνίδα χεῖρα του.

Ὁ ἀείμνηστος Θωμᾶς Σγουρδαῖος εἶλκε τὸ γένος ἐκ Σίφνου καὶ ἐγεννήθη ἐν Σταμπούλ τῷ 1871, ὅπου καὶ τὰς πρώτας σπουδὰς ἐποιήσατο. Τὴν ἰατρικὴν ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λυών καὶ τῷ 1901 παρηκολούθησε καὶ ἐμελέτησεν ἐπὶ ἑξάμηνον τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους εἰς Λυών καὶ Παρισίους.

Διετέλεσεν τὸ πρῶτον ἰατρὸς τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας Κουρτζῆ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ του ἦτο πλοίαρχος. Διακρινόμενος ὅμως ἐπὶ χειρουργικῇ ἰδιοφυΐᾳ προσελήφθη ὡς βοηθὸς χειρουργὸς τοῦ Γαλλικοῦ Νοσοκομείου καὶ τῷ 1901 κατόπιν εὐρυτάτου διαγωνισμοῦ διωρίσθη ἀρχιχειρουργὸς τῶν Ἐθν. Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων (Βαλουκλῆ) εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ χειρουργοῦ Δαλλα. Εἰς τὰ Νοσοκομεῖα μας εἰργάσθη μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1935 δηλαδὴ ἐπὶ 34 ὁλόκληρα ἔτη. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀειμνήστου Σγουρδαίου εἶναι συνυφασμένον μὲ αὐτὴν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ὑπόστασιν τῶν Νοσοκομείων μας, τὰ ὁποῖα ἐτίμησε διὰ τοῦ ὀνόματός του καὶ ἀνύψωσε διὰ της ἐπιστημονικῆς του ἀνωτερότητος καὶ ἀξίας. Τὰ ἠγάπα καὶ ἐνδιεφέρετο δι' αὐτά. Τὰ ἐθεώρει ἀναπόσπαστον μερος τῆς

ζωῆς του καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐξ αὐτῶν ἀπερίσκεπτος ἀπομάκρυνσίς του, τὸν ἐπίκρανε, τὸν ἐστενοχώρησε, τὸν ἐλύπησε μεγάλως. Τὰ Νοσοκομεῖα μας, τιμῶντα τὴν ἐν αὐτοῖς μακρὰν του δρᾶσιν ἑώρτασαν μεγαλοπρεπῶς τῷ 1928 τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του, τὸ δὲ Πανεπιστήμιον τῶν Θεσσαλονικέων τιμῶν τὸν ἄνδρα, τῷ 1934 τὸν ὠνόμασε ἐπίτιμον αὐτοῦ Διδάκτορα. Ὁ ἀείμνηστος Θ. Σγουρδαῖος διετέλεσεν ἀρχιχειρουργὸς καὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Νοσοκομείων τῆς Πόλεώς μας καὶ καλούμενος ἐξετέλει σοβαρωτάτας ἐγχειρίσεις καὶ εἰς ἄλλα ἐνταῦθα Νοσοκομεῖα. Ἀνέδειξε πληθὺν διακεκριμένων βοηθῶν του, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν σήμερον τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ δυστυχῶς Σγουρδαῖος κανεὶς δὲν ἀνεδείχθη.

Ὁ θάνατός του ἐπισυμβὰς ὅλως ἀπροσδοκήτως τὴν πρωΐαν της 12 Δεκεμβρίου 1935 ἀφῆκε κενὸν μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειάν του, εἰς τὴν ὁμογενῆ ἐπιστήμην τῆς Πόλεώς μας καὶ τὴν ὁμογενῆ καὶ διεθνῆ κοινωνίαν μας. Ἡ κηδεία του ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος Πέραν, ὑπῆρξε πρωτοφανὴς, μεγαλειώδης, ἀνταξία τῆς προσωπικότητός του. Ἡ Ἐκκλησία πρὸς Ἣν ἀπεριόριστον ἔτρεφε σεβασμὸν δεόντως τὸν ἐτίμησε. Πλήθη ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἔσπευσαν νὰ ἀποδώσουν τὴν ὑστάτην τιμὴν εἰς τὸν μέγαν ἐπιστήμονα, εἰς τὸν ἀριστοκράτην ἄνθρωπον, εἰς τὸν ἀλτρουϊστὴν Ἀσκληπιάδην. Συναγερμὸς πρωτοφανὴς Γραῖκι καὶ γέροντες μόλις σύροντες τὰ ράκη τῶν σαρκίων των, ἔσπευσαν ν' ἀποδώσουν τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην των. Γυναῖκες ὠλόλυζον, τύλουσαι τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των παρὰ τὴν Σορόν του. Ἠκούσθησαν θρῆνοι καὶ κοπετοὶ πολλοὶ καὶ συνεκεράσθησαν ἐπὶ τῆς Τιμίας Σοροῦ του δάκρυα τιμῆς, δάκρυα ἀγάπης, δάκρυα σεβασμοῦ καὶ ἔρρευσαν κρουνηδὸν τὰ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ συμπαθὴς καὶ γλυκεία Φυσιογνωμία του ἐξέλιπεν, ἀλλὰ θὰ μείνῃ ἐγκεχαραγμένη εἰς τὰς καρδίας ὅλων ὅσοι εἶχον τὸ εὐτύχημα νὰ θεραπευθοῦν ὑπ' αὐτοῦ ἢ νὰ τὸν γνωρίσουν ἐκ τοῦ πλησίον.

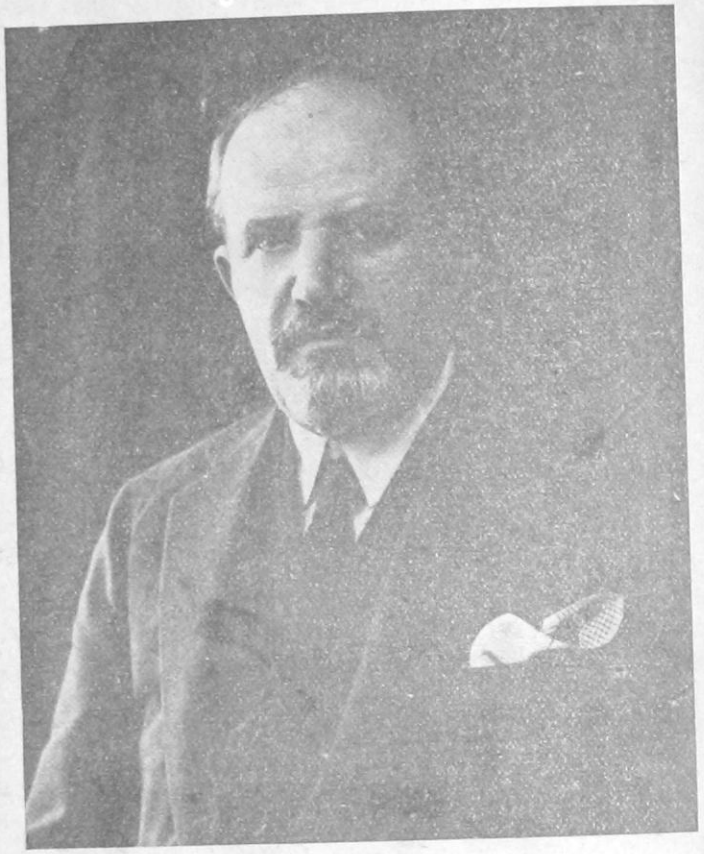
Ἡ μνήμη ἡ ἁγία τοῦ ἀειμνήστου Θωμᾶ Σγουρδαίου τοῦ ἐξοχωτάτου ἰατροῦ, τοῦ φιλανθρώπου καὶ ἀριστοκράτου ὁμογενοῦς θὰ παραμείνῃ ἀγήρως καὶ σεβαστὴ δι' ὅλας τὰς γενεὰς τῆς Πόλεώς μας, ἥτις τόσον πρόωρα ἐθρήνησε τὸν θάνατόν του.

ΜΙΧΑΗΛ ΦΑΚΑΤΣΕΛΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

ΓΟΝΟΣ τῆς Εὐάνδρου Ἠπείρου, ἐγεννήθη εἰς Ξηρόβαλτον τῆς Ἠπείρου, ὁ ἀρίκλαυστος Μιχαὴλ Νικολάου Φακατσέλης. Τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη εἰς τὴν πατρίδα του καὶ τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐπέρανεν εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν, ἐξ ἧς ἀριστοῦχος ἀποφοιτήσας, ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν εἰς τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ εἶτα εἰδικεύθη εἰς τὰ παιδικὰ νοσήματα ἐν Παρισίοις,

Ἐρανακάμψας ἐνταῦθα ἤρχισεν ἐξασκῶν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα, λίαν ἐνωρὶς ἀναδειχθεὶς ὁ πρῶτος τῶν ὁμογενῶν Παιδιάτρων τῆς Πόλεώς μας. Διετέλεσε μέχρι τοῦ θανάτου του ἐπὶ 25 ὁλόκληρα ἔτη

Διευθυντὴς τοῦ Αὐστριακοῦ Νοσοκομείου Σαὶν Σώρζ, πολλὰς καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας παρασχὼν εἰς αὐτό.

Ὁ ἀείμνηστος Μιχαὴλ Φακατσέλης ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν ἰατρὸς τῶν λαϊκῶν τάξεων. Καὶ ἡ πλέον ἀπομεμακρυσμένη καὶ ἡ πλέον ἀπόκεντρος συνοικία τῆς πόλεως μας, ἐγνώριζε τὸν «ἰατρὸν Φακατσέλη» τὸν «**Doktor Fakaçeli**». Τὸν ἠγάπα, τὸν ἐξετίμα, τὸν εὐγνωμονοῦσε πραγματικά, ἀληθινά, αὐθόρμητα. Χιλιάδες παιδιὰ ἔσωσε ἀπὸ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου. Ἔτρεχε νύκτα, μεσάνυκτα νὰ σώσῃ ἕνα παιδάκι ποῦ ψυχορραγοῦσε. Καμμιὰ φορὰ καὶ συγχνακις σ' αὐτὰς τὰς νυκτερινὰς του ἐπισκέψεις ὄχι μόνον δὲν ἐδέχετο ἀμοιβὴν ἀπὸ τὰς πτωχὰς μητέρας, ἀλλὰ καὶ ἔδιδε ἐξ ἰδίων τὸ ἀντίτιμον τῶν φαρμάκων. Ἰατρὸς σωτήρ, ἄλλὰ καὶ συνάμα εὐεργέτης. Ἀκούραστος, πρόθυμος, προσηνὴς, εὐπροσήγορος πρὸς ὅλους.

Ἡ χαρά του, ἡ μοναδική του εὐχαρίστησις ἦτο τὸ καθῆκον. Τὸ καθῆκον πρὸς τὰ πάσχοντα παιδάκια καὶ τὸ καθῆκον πρὸς τὸν πλησίον. Εἰς τὴν Κοινοτικὴν μας ζωὴν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Εἰς τὰς ἐπάλξεις πάντοτε τῆς κοινοτικῆς καὶ τῆς φιλανθρωπικῆς μας κινήσεως. Διεκρίθη ὡς Ἔφορος τῶν Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, ὡς Κεντρικὸς Ἔφορος τοῦ Πέραν, ὡς πρόεδρος καὶ μέλος πλείστων ὅσων Ἐφορειῶν καὶ Σωματείων, ὡς μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λαμπαδαριδείου Κληροδοτήματος, παρεχων πάντοτε τὰς πολιτίμους ὑπηρεσίας του καὶ αὐθορμήτως τὴν γενναιαν ὑλικὴν του συνδρομην καὶ συναντίληψιν. Ἐξοχότης ἐπιστημονική, προσωπικότης κοινοτική. Ἡ κηδεία του ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας Πέραν, τὴν ἐπαύριον τοῦ θανατου του 31 Μαρτίου 1935 ἦτο ἐξαιρετική, ὅπως ἐξαιρετικὴ ἦτο καὶ ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἐκλιπόντος ἀρικλαύστου ἰατροῦ. Παρὰ τὴν ραγδαιοτάτην βροχὴν, ὁ Ναὸς, ὁ αὐλόγυρος, αἱ πάροδοι, κατεκλύσθησαν ἀπὸ τὰ πλήθη πάσης τάξεως φύλου καὶ θρησκείας. Ἡ Ἐκκλησία τὸν ἐτίμησεν ὡς φιλόστοργον καὶ εὐλαβῆ υἱὸν, ἡ Κοινωνια ἡ διεθνὴς τὸν προέπεμψε μὲ βαθεῖαν λύπην καὶ πολὺν σεβασμὸν, ὡς ἐπιλεκτον καὶ ἐξέχον μέλος της.

Ὁ ἀείμνηστος Μιχαὴλ Φακατσέλης ἀφῆκε κενὸν μέγα εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν ὁμογένειαν πρὸ παντὸς, ἐν ᾗ σήμερον σπανίζουσι τοιοῦτοι χαρακτῆρες ἀδαμάντινοι, εἰς τὴν Κοινοτικήν μας ζωήν. Ἐτίμησεν ὅσον ὀλίγοι μὲ τὸ ὄνομά του, μὲ τὴν ἐπιστημονικήν του ἀνωτερότητα, μὲ τα εὐγενῆ του αἰσθήματα, μὲ τὴν εὐεργετικὴν καὶ φιλάνθρωπον μεταδοτικότητά του, τὴν χώραν ἣν ἠγάπησε, τὴν ὁμογένειαν μας, τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, τὴν οἰκογένειάν του.

Φεύγων ἀπὸ τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, ἔχαιρε διότι ἀφίνει υἱὸν ἀντάξιον τῶν ἀρετῶν του, ὅστις θ' ἀκολουθήσῃ πιστῶς καὶ κατὰ γράμμα τὰ ἴχνη του. Φευγων ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα καὶ ἐπίγεια εἶχε τὸ γλυκὺ μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, διότι ἐκληροδότησε τὰ εὐγενῆ του αἰσθήματα εἰς τὸν νεαρὸν παιδίατρον κ. Νικόλαον Φακατσέλην, εἰς ὃν καὶ τὴν πολυπληθῆ του διεθνῆ πελατείαν ἀσφαλῶς ἐνεπιστεύθη καὶ ὅστις προοιωνίζεται εὐρὺ καὶ ἰσάξιον τοῦ πατρικοῦ του μέλλον.

Συναπεκόμησεν ὁ ἀρίκλαυστος Μ. Φακατσέλης, εἰς τὴν αἰωνιότητα τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν ὁλοκλήρου τῆς διεθνοῦς κοινωνίας μας, τὴν εὐγνωμοσύνην χιλιάδων μητέρων καὶ παιδίων, ἡ ὁποία ἐξεδηλώθη μὲ τὰ θερμότερα αἰσθήματα κατα τὴν πανδημον κηδείαν του, ἀφῆκε δὲ μνήμην ἀγαθὴν ἡ ὁποία καὶ θὰ παραμείνῃ ἀγήρως ἐσαεί.

ΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Κατωτέρω καταχωροῦμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἡμερολογίου τούτου, τὸν κατάλογον τῶν ἐν τῇ Πόλει μας ὁμογενῶν δικηγόρων, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων των, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸν Δικηγορικὸν Σύλλογον (Baro) *καὶ οἵτινες ἐξασκοῦν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ 35 περίπου εἰσέτι ὁμογενεῖς δικηγόροι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι μέλη τοῦ Δικ. Συλλόγου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύνανται νὰ δικηγορήσωσιν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ οἱ ὁποῖοι σήμερον συνεργάζονται μετ' ἄλλων συναδέλφων των.*

Τὰ ὀνόματα τῶν ὁμογενῶν τούτων δικηγόρων θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1937.

ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Μέγα Ἐθν. Χὰν. ἀριθ. 18 Τηλ. 43075.

ΑΓΝΙΑΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ. Σταμπούλ, Μαχμοὺτ Πασᾶ Σεμπουτιὰν Χὰν.

ΑΡΖΟΓΛΟΥΣ ΠΑΥΛΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Ὁμὲρ Ἀμπὶτ Χὰν 4ον ἀρ. 25

ΑΡΠΑΤΖΙΟΓΛΟΥΣ ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ. Σταμπούλ, Σουλτὰν Χαμὰμ, Κεφελῆ Χὰν.

ΒΑΛΛΙΑΣ ΣΥΜΕΩΝ. Γαλατᾶ, Μέγ. Ἐθν. Χὰν. ἀρ. 39-40 Τηλ. 40449.

ΓΚΕΝΤΣΟΥΣΤΑΝΟΓΛΟΥΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ. Σταμπούλ, Βαξεκαποῦ, Τζεμὰλ βέη Χὰν Τηλέφ.20141

ΓΚΙΩΚΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ. Γαλατᾶ, Ἰσμιρλόγλου Χὰν ἀριθ. 2 - 4 Τηλέφ. 42727.

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Γαλατᾶ, Καρὰ Μουσταφᾶ Πασᾶ Σοκ. Βόσπορο Χὰν ἀριθ. 15—16 Τηλέφ. 41206.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. Γαλατᾶ, Βοσπὸρ Χὰν ἀριθ. 2 Τηλέφ. 41449.

ΕΝΟΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΑΝΑΣΗΣ. Σταμπούλ, Γενῆ Ποσταχανὲ, Ἀλαλιμιτζιὰν Χὰν ἀριθ. 7.

ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ. Γαλατᾶ, Μικρὸν Ἐθν. Χὰν ἀριθ. 30 Τηλέφ. 43282.

ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΦΩΤΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Περσεμπὲ Παζὰρ, Ἀρσλὰν Χὰν 6ον πάτωμα ἀριθ. 4

ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ. Σταμπούλ, Μπαλοὺκ Παζὰρ, Μαξουδιὲ Χὰν ἀριθ. 71 - 72 Τηλέφ. 21883.

ΖΕΜΠΟΥΛΙΔΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ. Γαλατᾶ, Μέγ. Ἐθν. Χὰν ἀριθ. 21—22 Τηλέφ. 42367.

ΚΑΓΙΑΟΓΛΟΥΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Καράκιοϊ Πάλας 3ον πάτωμα ἀρ 29 Τηλ. 43561

ΚΑΖΑΝΖΟΓΛΟΥΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ Σταμπούλ, Τσακμακτσιλὰρ, Σάμπρου Σεφᾶ Χὰν ἀρ 41 Τηλ. 21400.

ΚΑΛΛΙΝΟΓΛΟΥΣ ΜΠΟΔΟΣΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Χαβιὰρ Ταλὰς Χὰν ἀριθ. 5. Τηλέφ. 42293.

ΚΑΡΙΠΟΓΛΟΥΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Γαλατᾶ, Μέγ. Ἐθν. Χάν. Τηλέφ. 43593.

ΚΕΤΣΕΟΓΛΟΥΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ. Γαλατᾶ, Μεγ. Ἔθν. Χὰν, ἀριθ. 28 Τηλέφ. 43873.

ΚΙΟΥΡΤΣΟΓΛΟΥΣ ΛΑΖΑΡΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Καράκιοϊ Παλὰς 5ον πάτωμα ἀριθ. 6—7 Τηλέφ. 41269.

ΚΛΙΜΑΝΟΓΛΟΥΣ ΠΛΑΤΩΝ. Γαλατᾶ, Μανουκιὰν Χὰν ἀρ. 4 Τηλ. 44541.

ΚΟΝΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ. Σταμπούλ, Ἐσκῆ Ρεζῆ Χάν Τηλ. 20908.

ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ. Γαλατᾶ, Μέγα Ἐθν. χὰν ἀρ.44-45. Τηλέφ. 43264.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ.Γαλατᾶ, Μεγ. Ἐθν. χάν, ἀρ 27, Τηλέφ. 40928.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ. Γαλατᾶ, Μεγ. Ἐθν. χάν. Ἀρ. 24 Τηλ. 43691.

ΜΑΓΙΔΗΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ. Γαλατᾶ. Μεγ. Ἐθν. χάν. Ἀριθ. 24. Τηλ, 43691.

ΜΑΚΑΡΙΟΣΟΓΛΟΥΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ. Γαλατᾶ, Μικρὸ Ἐθν. χάνιον ἀρ. 40 Τηλ. 40125.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ. Μικρὸν Ἐθν. χάνιον, ἀρ. 39 Τηλέφ. 40125.

ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ ΜΙΣΑΗΛ. Σταμπούλ, Καζασκὲρ χάν ἀρ. 10-11. Τηλ. 22914.

ΜΟΣΧΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ. Γαλατᾶ, Ἰσμιρλόγλου χὰν ἀριθ. 2-4. Τηλ. 42727.

ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Πέραν, Πλατεῖα Ταξίμ, Ραμὲρ Ἀταρτμάν. Τηλ. 41467.

ΜΠΑΛΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ. Γαλατᾶ, Μπιλλοὺρ χὰν ἀρ. 10. Τηλ. 41147.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ Μεγ Ἐθν. χὰν, ἀριθ. 37, Τηλέφ. 43076.

ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. Γαλατᾶ Μεγ. Ἐθν. Χάν.

ΡΑΛΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γαλατᾶ, Σαὶντ Πιὲρ Χὰν ἀριθ. 10 Τηλέφ. 40799.

ΣΑΝΓΑΛΤΖΟΓΛΟΥΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ. Γαλατᾶ, Μεγ. Ἐθν. Χάνι ἀριθ. 18. Τηλέφ. 43076.

ΣΚΑΡΠΑΘΙΩΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΑΚΗΣ Γαλατᾶ, Μεγ. Ἐθν. Χὰν, ἀριθ. 51 Τηλέφ. 43522.

ΦΡΑΓΚΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ Γαλατᾶ. Μικρὸν Ἐθν Χάνιον ἀρ. 9 Τηλ 42175.

ΦΩΤΙΑΔΗΣ ΑΒΡΑΑΜ. Ὀρτάκιοϊ, Δερὲ μπογίου ἀρ. 12.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΡΕΙ...

Δὲν βλέπω παῦσιν εἰς κανὲν τῆς οἰκουμένης μέρος,
Αὐγὴ τὴν νυκτ' ἀκολουθεῖ καὶ τὸν χειμῶνα θέρος,
Τὸν γέλωτα οἱ στεναγμοί, τοὺς στεναγμοὺς ὁ γέλως
Εἶναι παντοῦ μετάβασις, ἀλλὰ δὲν εἶναι τέλος.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν.

Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ἅτινα οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ Οὐράνιος τρέφει αὐτά.

Ἐμβλέψατε εἰς τὰς ἀρχαίας γενὰς, καὶ ἴδετε· τὶς ἤλπισεν ἐπὶ Κύον καὶ κατησχύνθη; ἢ τὶς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ αὐτοῦ, καὶ ὑπερεῖδεν αὐτὸν;

Αἰσχύνην ὀφλήσωσιν, οἱ ἐπὶ πόλεσι καὶ χρήμασι πεποιθότες.

Εἶπεν Ἐφραὶμ, πεπλούτικα· εὗρον ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ, οὐχ' εὑρεθήσονται αὐτῷ, διὰ ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν.

Ἐξολοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπερειδόμενοι ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ τῇ αὐτῶν δυνάμει.

Χαῖρε τὴν ἀρετὴν ἡνίκα πράττεις ἀλλὰ μὴ ἐπαίρου, μὴ ποτὲ τὸ ναυ· ἄγιον ἐν τῷ λιμένι γένηται.

Ἀδριάντα μὲν τὸ σχῆμα, ἄνδρα δὲ ἡ πράξις κοσμεῖ. —Οὕτω ζῆν προαιροῦ, ὡς μή τε ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων καταφρονεῖσθαι, μή τε τοῖς καταδεεστέροις φοβερὸς εἶναι.

Κάτων ἰδὼν μειράκιον ἐρυθριάσαν ἐν συναντήσει αὐτοῦ, ἔφη· «θάρει ὦ Μειράκιον! τοιοῦτον γὰρ ἔχει τὸ χρῶμα ἡ ἀρετή.»

Πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται.

Μετὰ σοφῶν συμβουλεύου, καὶ μετὰ συνετῶν ἔστω σοι διαλογισμός σου.

Νὸ κάμῃ τὶς γὰμον ἐξ ἔρωτος εἶναι ὡς νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν διαρκῶς ὑπὸ θερμοκρασίαν 40 βαθμῶν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι δύναται αἴφνης αὐτὴ νὰ καταπέσῃ ὑπὸ τὸ μηδὲν

ΠΟΛ ντε ΚΟΚ

Ἡ τύχη τοῦ γάμου ἐξήρτηται ἐκ τῆς πρώτης νυκτὸς.

ΒΑΛΖΑΚ

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ. Κακίστη ἕξις εἶναι τὸ πνευματικῶς ἀσχολεῖσθαι τὴν νύκτα μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἐκτρέπεται ἡ τάξις τῆς φύσεως ἐργάζεται τις δι' ὀργάνων πυρετωδῶς διεγηγερμένων, καταστρέφονται οἱ ὀφθαλμοὶ, φθείρεται ὁ ὀργανισμὸς. Οἱ μεγάλοι τοῦ νοῦ ἐργάται, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσι τὴν εὔκαμπτον ζωηρότητα τοῦ νοῦ μέχρι προκεχωρημένης ἡλικίας, ἠσχολοῦντο πάντοτε τὴν ἡμέραν.

Ἡ ἄωρος στείρωσις πολλῶν μεγάλων ἀνδρῶν προέρχεται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν κακίστων ἕξεων αὐτῶν τῆς νοητικῆς ὑγιεινῆς.

Ἐγειρόμενός τις δύο ὥρας ταχύτερον τοῦ συνήθους ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, ζῇ 20,000 ὥρας πλέον, ἤτοι σχεδὸν τρία καὶ ἥμισυ ἔτη· Πρέπει δὲ νὰ ἀσχολῆταί τις ἐν καλῶς ἀερισμένοις δωματίοις μετ' ἀποκεκαλυμμένης κεφαλῆς καὶ θερμῶν ποδῶν, νὰ διακόπτῃ συνεχῶς τὴν ἐργασίαν διὰ βαθειῶν εἰσπνεύσεων καὶ κινούμενος ὀλίγον ἐν τῷ δωματίῳ.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ

ΜΕΤ' ἐγκαυχήσεως πραγματικῆς καὶ ὑπερηφανείας ἅμα, παραδίδω ἐφέτος εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸν τρίτον Τόμον τοῦ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ τούτου ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ μου, μετ' ἐγκαυχήσεως δὲ διότι ὁ σκοπὸς, ὅν ἐπεδίωξα διὰ τῆς ἐκδόσεως του, δύναμαι νὰ εἴπω μεθ' ἱκανοποιήσεως πλέον, ὅτι πλήρως ἐπέτυχε

Ὁ σκοπὸς μου δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ὑλικὰς ὠφελείας, ἀλλ' ἐπεδίωκεν, ἐξ εὐγενοῦς φιλοτιμίας, τὴν πλήρωσιν ἑνὸς κενοῦ εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς Πόλεως μας. Τὸ κενὸν τοῦτο ἐπληρώθη διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνὰ χεῖρας Ἐγκυκλοπαιδικοῦ τούτου Ἡμερολογίου καὶ ἡ πλήρωσις αὕτη τοῦ κενοῦ καθίσταται καταφανής, ἐὰν ῥίψῃ τις ἓν βλέμμα εἰς τὰς σελίδας αὐτοῦ, αἵτινες γέμουσιν ὕλης ἐνδιαφερούσης καὶ ποικίλης, ὕλης ἐκλεκτῆς καὶ ἀξιαγνώστου, ἥτις περισυνελέγη ὡς ἡ γῦρις, ἀπὸ τὰ ὡραιότερα καὶ πλέον μυρίπνοα ἄνθη τῆς ὁμογενοῦς διανοήσεως, τῆς τε ἡμετέρας Πόλεως καὶ τοῦ Ἰοστεφοῦς τῆς Παλλάδος Ἄστεως τῆς γειτονος χώρας.

Ἡ ἐκτίμησις δὲ τῶν κόπων μου καὶ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν μου θυσιῶν, εἰς ἃς κατ' ἔτος ὑποβάλλομαι διὰ τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκτύπωσιν τοῦ πονηματίου μου καὶ ἡ παρεχομένη μοι αὐθόρμητος καὶ πολύτιμος συνεργασία καὶ ὑποστήριξις ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα τε καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐκλεκτῶν συνεργατῶν, συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν, μὲ συγκινοῦσι πραγματικῶς καὶ μοὶ παρέχουσι συνάμα τὸ θάρρος, ὅπως ἀπροσκόπτως καὶ μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλὰ, συνεχίσω εἰς τὸ μέλλον τὴν ἀρίζηλον ἔκδοσιν τοῦ πονηματίου μου.

Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο, ἀνεφύη τὸ πρῶτον ὡς ἄσημον

καὶ μικρὸν δενδρύλλιον μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ 1934, ἐν διαστήματι δὲ δύο μόνον ἐτῶν, ἀνεδείχθη δένδρον πνευματικὸν ὑψιτενὲς καὶ βαθύσκιον καὶ πλήθη ὁλόκληρα προσέτρεξαν ν' ἀνακουφισθῶσι καὶ ἐντρυφήσωσιν ὑπὸ τὴν πνευματικήν του σκιάν. Τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο εἰσεχώρησεν εἰς κάθε λόγιον κύκλον, ἐκόσμησε κάθε βιβλιοθήκην, εἰσέδυσεν εἰς κάθε ὁμογενῆ οἰκογένειαν καὶ κατέστη ὁ μοναδικὸς καὶ ἀχώριστος σύντροφος, κάθε φιλαναγνώστου ὁμογενοῦς ὄχι μόνον ἐνταῦθα ἀλλὰ καὶ πέραν τῶν θαλασσῶν διαβιοῦντος.

Τὴν ἐπιτυχίαν του ὅμως; ταύτην τὴν ὀφείλει εἰς τὴν ἐκλεκτικότητα καὶ χρησιμότητα τῆς ὕλης του καὶ πρωτίστως εἰς τοὺς πολυτίμους συνεργάτας του, τοὺς ἐξέχοντας καὶ ἀριστεῖς τούτους τοῦ καλάμου χειριστὰς καὶ εἰς τοὺς ἐριτίμους συνδρομητάς, οὓς καὶ ἀπείρως εὐγνωμονῶ.

Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ τύχω τῆς ἐπιεικείας πάντων διὰ τὰς τυχὸν ἐλλείψεις καὶ τὰς τυπογραφικὰς ἀβλεψίας τοῦ παρόντος Τόμου καὶ τῆς συγγνώμης τοῦ σεβαστοῦ μεταλλειολόγου καθηγητοῦ κ. Σ. Στασινοπούλου, διὰ τὴν ἐλλείψει χρόνου, μὴ καταχώρησιν τῆς ἐμβριθοῦς αὐτοῦ μελέτης «Ἡ ἐπίδρασις τοῦ χαλάνθρακος εἰς τὸν πολιτισμόν», παραδίδω καὶ τὸν τρίτον τοῦτον Τόμον, εἰς τὸ ὁμογενὲς ἀναγνωστικὸν Κοινόν, ὃ καὶ ἀπείρως εὐχαριστῶ, διὰ τὰς πρὸς τὸ μικρὸν τοῦτο πονημάτιόν μου συμπαθείας του, τὰ εὐγενῆ του αἰσθήματα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸ παρεχομένην πολύτιμον ὑποστήριξίν του.

Ἰανουάριος 1936

Σ. Ν. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ

Δημοσιογράφος

τέως Γραμματεὺς Ι. Μ)λεως Δέρκων

Οἱ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

1936

Ἡ Α. Σ. ὁ Γέρων Μητροπολίτης Ἡρακλείας κ. κ. ΒΕΝΙΑΜΙΝ Πρόεδρος τῆς Ἐνδημούσης Συνόδου τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου.

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Τριπόλεως κ. κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ ἐψηφισμένος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. ΤΙΜΟΘΕΟΣ.

Ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Π)χικοῦ Θρόνου Ἱεροσολύμων Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. κ. ΜΕΛΙΤΩΝ.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης τῆς Σερβίας κ. κ. ΒΑΡΝΑΒΑΣ.

Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης τῆς Ρουμανίας κ. κ. ΜΥΡΩΝ.

Ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου Κύπρου Μητροπολίτης Πάφου κ. κ. ΛΕΟΝΤΙΟΣ.

Ἡ Α. Μ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Μητροπολίτης Βερροίας κ. κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ κ. κ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ὁ Γ'.

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου κ. κ. ΚΕΛΑΔΙΩΝ.

Ὁ Εὐγενεστ. Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀγκύρᾳ κκ. ΒΑΤΙΚΙΩΤΗΣ.

Ὁ Εὐγενεστ. Γεν. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σταμπούλ κ. κ Γ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ.

Ὁ Εὐγενεστ. Ναυτ. Ἀκόλουθος τῆς Ἑλλην. Πρεσβείας Ἀγκύρας κ. κ. Κων. Οἰκονόμου.

Ὁ Εὐγενέστ. Στρατιωτ. Ἀκόλουθος τῆς Ἑλλην. Πρεσβείας Ἀγκύρας κ. κ. Κλεάνθης Μπουλαλᾶς.

Ὁ Εὐγενέστ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σταμπούλ κ. κ. Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.

Ὁ Εὐγενέστ. Ὑποπρόξενος τῆς Βραζιλίας ἐν Σταμπούλ κκ. Κ. Γαζιάδης.

Οἱ σεβασ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΙ : Ἡλιουπόλεως κ. Γεννάδιος, Ροδοπόλεως κ. Κύριλλος, Θεσδωρουπόλεως κ. Λεόντιος, Χριστουπόλεως κ. Μελέτιος, ὁ Πρωτοσυγκελλεύων τοῦ Οἰκ. Θρόνου Μύρων κ. Πολύκαρπος, Λαοδικείας κ. Δωρόθεος.

ΟΙ σεβασ. Μ)ΤΑΙ ΤΟΥΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων, Κρήτης κ. Τιμόθεος, Σερρῶν κ. Κων)τῖνος, Δρυϊνουπόλεως κ. Βασίλειος, Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, Δράμας κ. Βασίλειος, Λήμνου κ. Στέφανος, Χίου κ. Ἰωακεὶμ, Ἐδέσσης κ. Κωνστάντιος, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διόδωρος, Ἐλασσῶνος κ. Καλλίνικος, Κοζάνης κ. Ἰωακεὶμ, Ἐλευθερουπόλεως κ Σωφρόνιος, Παραμυθίας κ. Γεώργιος, Ἰερισσοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους κ. Σωκράτης, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως κ. Χρυσόστομος.

ΟΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ: Χαριουπόλεως κ. Γεννάδιος, Ἀβύδου κ. Γερμανός.

ΟΙ ΕΝ ΤΟΙΣ Π)ΧΕΙΟΙΣ: Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ι. Συνόδου Ἀρχιμανδρίτης Ἀδαμάντιος, Μ.Ἀρχιδιάκονος Γρηγόριος, Δευτερεύων Μάξιμος, Ὑπογραμματεὺς τῆς Ι. Συνόδου Κύριλλος, Διάκονος Γεώργιος Ἀναστασιάδης βιβλιοφύλαξ, Σπυρ. Κων)τινίδης διερμηνεύς, Εὐθ. Μαυρίδης Διευθ. Τουρκ. Γραφείου, Ἀλ. Μελίδης Διευθ. Θρησκευτικῶν Πράξεων, Ι. Λεωνίδου Διευθ. Πρωτοκόλ. Ἀλεξ. Φωτιάδης γραμ. Ἐφορείας Θ. Σχολῆς, Ἐμ. Φωτιάδης γραμ. Α΄ Π)χικοῦ Γραφείου, Στυλ. Ἀντωνιάδης φροντιστής.

ΟΙ ΟΦΦΙΚΙΑΛΟΙ ΤΗΣ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ: Οἱ Ἐντιμολ. κ.κ. Βλαδ. Μιρμίρογλους Μ Ρήτωρ, Γ. Παπαδόπουλος Μ. Πρωτέκδικος, Ἰ. Παπαδόπουλος Μ. Ὑπομνηματογράφος (Θεσσαλονίκη), Χρ. Παπαϊωάννου Μ. Πρωτονοτάριος, Ἀντων. Νικολόπουλος Μ. Νομοφύλαξ, (3), Β. Αἰμιλιάδης Μυρεψὸς, Ἰάκωβος Ναυπλιώτης Μ. Πρωτοψάλτης, Εὐστ Βιγγόπουλος Μ. Λαμπαδάριος, Κ. Ψάχος Μ. Μουσικοδιδάσκαλος (Ἀθῆναι) Ἀλεξ. Σινιόσογλους Μ. Ὀρφανοτρόφος (Ἀθῆναι) Κ. Μακρίδης Μ. Πριμικήριος.

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΙΕΡΑΙ ΜΟΝΑΙ : Λαύρας, Βατοπεδίου, Ἰβήρων, Χιλιανδαρίου, Διονυσίου, Κουτλουμουσίου, Γρηγορίου, Ξηροποτάμου, Ζωγράφου, Δοχειαρίου, Καρακαλλου, Φιλοθέου, Σίμωνος Πέτρας, Ἁγ. Παύλου, Σταυρονικήτα, Ξενοφῶντος Παντοκράτορος, Ἐσφυγμένου, Ἁγ. Παντελεήμονος, Κωνσταμονίτου.

ΑΘΩΝΙΑΣ ΣΧΟΛΗ : Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος Παντοκρατορινὸς Διευθ. Ἀθωνιάδος σχολῆς

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΒΛΑΤΑΔΩΝ: (Θεσσαλονίκη) ὁ Πανοσιολ. Ἡγούμενος κ. Ἰωακεὶμ Ἰβηρίτης, ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκ. Θρόνου κ. Παγκράτιος Ἰβηρίτης ἰατρός.

ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΜΑΣ

ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΩ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. κ. Ν. Δάμισας διερμηνεύς, Περ. Σούρλας, Σπ. Ἀλμπέρτης, Γ. Σαρρῆς.

ΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ: κ. κ. Ἀδελφοὶ Ἠλιάσκου, Δημ. Βοσνιάκος Διεύθ. Τραπ. Χρυσοβελώνη, Δ. Δρίτσας διευθ. Τραπ. Near East, Θεμ. Ἀποστολίδης ὑποδ. Τραπεζ. Near East, Ἀθ. Λογοθέτης καὶ Ἰωαν. Βαφείδης Γραμματάρχαι Ὀθωμ. Τραπέζης, Δημ. Πάμφιλος Τμηματάρχης Β. Com Italiana, Παν. Παναῆς Β. C. I., Ἰωαν. Ἀλευρόπουλος (Τραπεζίτης), Φώτιος Μιλιόπουλος, Ν. Τακόπουλος, Τιμ. Ναούμ.

ΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ: κ. κ. Στ. Μαναήλογλους, Β. Κῶνος, Δημ. Βαρσάμης (χημικὸς) Ἀθ. Κουκούλης, Αἰμ. Ταχιντζῆς, Ν. Ταπτᾶς, Μιχ. Κουρεμένος, Γ. Παλαμίδης, Ν. Φερμήνογλους, Ἀλ. Ἀδοσιδης, Ν. Καβάλης (ὀδοντοϊατρὸς) Χρ. Μάνθος, Ν. Φακατσέλης, Δημ. Κελαϊδίτης, Μεν. Σχοινᾶς, Ἐλ. Ταπεινὸς. Ν. Λίαπης, Χαρ. Κωστόπουλος, Ἀ. Ἀνανιάδης, Στεφ. Στεφανόπουλος, Ἀνδρέας Γιανόπουλος, Γ. Μαυρομάτης, Ἐ. Ἀποστολίδης, (ὀδοντοϊατρ.) Γ. Ἀποστολίδης, (ὀδοντοϊατρ.) Κ. Ἀλευρόπουλος, Ἰ. Ἰακωβίδης (χημικὸς), Ν. Βιβάκης, Ἀλκ. Νομισματίδης, Ἀντ. Νικολαΐδης.

ΟΙ ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡ. ΣΩΜΑΤΟΣ κ. κ. Ἀχ. Μόσχος, Κυρ. Γκιώκας, Συμ. Βαλλιάς, Καλ. Λασκαρίδης, Μιλτ. Μιχίδης, Λαζ. Κιουρκτσόγλους, Ἀλκ. Γκετζουσιάνογλους, Χαρ. Κόντος, Εὐστ. Σνταλτζόγλους, Κων. Λογοθέδης, Πρόδ. Φράγκος, Χαρίλ. Παπαδημητρίου, Γερπ. Μαρῖνος, Ἰορδ. Κιζαντζόγλους, Σοφ. Βεζυρίδης Θεμ. Ζεμπουλίδης, Μισαὴλ Μισαηλίδης, Β. Παπαθεοδώρου, Δημ. Γρηγοριάδης, Γεωργ. Ἐλευθεριάδης, Πλατ. Κλιμάνογλους, Ἀναστάσιος Εὐγενίδης Βασιλ. Ζαχαριάδης, Παρθ. Σκαρπαθιώτης, Βασ. Καρίπογλους, Διαμ. Κετσέογλους, Δημ. Μοσχόπουλος, Ι. Μπαλλῆς, Κ. Καρολίδης, Γ. Ζιούρας, Σάββας Σέργιος, Παντ. Παπαδόπουλος, Μιχαὴλ Νικολαΐδης, Βασιλ. Μαυρόπουλος. Ἄγγελος Δάκος.

ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: Οἱ κ. κ. Γεωργ. Μαλλιόγλους Διευθ. Ρουμανικῆς Ἑταιρίας (2), Διον. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Σισκίδης (Byron) Δημ. Ἀράπολους, Στέφανος Ἐφραιμίδης, Π. Ριζόπουλος (Amerikan Exp. Line) Ἀπ. Κανακάρης, Γεράσιμος Μακρῆς, Ν. Κωνσταντινίδης, Ν. Βουτσινᾶς, Θεοδ. Χατζόγλους, Ἀδελφοὶ Βάτη.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΑΙ Οἱ κ. κ. Θρ. Ἰλαρίδης, Δημ. Ἀποστόλου, Κ. Ἀρακὰς, Παναγ, Μαυρίδης.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ: Δημ. Πετσίλας, Ἀποστ. Πιστικᾶς, Χρ. Βλαδίκας.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ κ. κ. Π. Πελτέκης, Χ. Στυλιανοῦ, Ν. Καποράλης, Ἀναστ. Οἰκονομίδης, Ι. Σοφιανὸς (Τοῦνελ),

ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΩ

Κεντρικὴ Ἐφορεία : Οἱ κ.κ. Ν. Σγουρίδης, Μιχ. Κουρεμένος, Ἀντ. Ζαχαριάδης (2), Λ. Εὐστρατιάδης, Τ. Ἀγαθόπουλος.

Διευθυντὴς γραφείων, κ. Ἰωάν. Σακελλαρίδης.

Οἱ κκ. Θεοδ. Βιφειάδης Διευθυντὴς Ζωγραφείου, Ν. Καλαμαρτζῆς καθηγητὴς, Ἰαρδ. Παπαδόπουλος καθηγητής.

Ναὸς Εἰσοδίων: Ὁ Ἀρχιερατ. προϊστάμενος σεβ. Μητροπολίτης Εἰρηνουπόλεως Κων)τῖνος, Κλῆρος: Ἀρχιμ. Ἰωάννης, Οἰκον. Ἰωάννης, Ἱερομ. Προκόπιος, Ἱεροκῆρυξ Διάκονος Ἀνδρέας.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Σοφ. Ντῖνος, Ν. Πρινάρης ἰατρὸς Πολ. Μορφιάδη, Ἀνδρέας Καρυστινὸς γραμματεὺς, Β΄ Ψάλτης Ν. Μπέλλας.

Ναὸς Ἁγ. Τριάδος: Κλῆρος, Ἀρχιμ. Νικηφόρος Οἰκον. Καλλίνικος, Ἱερομ. Βασίλειος, Ἱεροκῆρυξ διάκονος Πολύευκτος,

Ἐπιτροπή: Οἱ κκ. Β. Ἀφεντούλης, Ν. Πιστιὼφ Ν. Τσαγκόπουλος, Γ. Σταυρίδης, Ἀλ. Γενίδουνιας, Γραμματεὺς Νέστωρ Ἀριστοκλῆς.

Ναὸς ἁγ. Κων)τίνου. Κλῆρος. Ἀρχιμ. Συμεὼν, Οἰκονομ. Γεώργιος, Οἰκον. Ἀργύριος, Ἱεροκῆρυξ διάκονος Γρηγόριος, πρωτοψάλτης Τάκης Ἰωαννίδης.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Θωμ. Ἀγαλιάδης, Π. Μιχαηλίδης, Ν. Πετρόπουλος.

ΟΙ ΕΡΙΤΙΜΟΙ κ. κ. Αλέξ. Παντζείρη βέης, Κ. Σαπουντζάκης, Νικ. Ἰγνατιάδης, (Πετρογραδ), Χαρ. Σπάρταλης, Μιχ. Σεφέρογλους (Cinè Saray) Γ. Σοφιανὸς (ἐργοστ Ἐπίπλων) Δημ. Τζῆμος, (Bebè) Ἰωαν. Κάτανος, (Ν. Ἀγορὰ), Σταῦρος Βελισσαρίου (Λυὼν), Κώστας Ἰωαννίδης (Ἀρχαιοπώλης), Ἀναστ. Πασχαλίδης (Baker) Α. Ἀνδρειωμένος (Foto Tan), Λάμπρος Σῖμος, Ι. Βασιλειάδης (φαρμακέμπορος), Πέτρ. Μπάνοβιτς (Τοῦνελ), Δημ. Φουρνάρος (Dimitro-Todori) Παν. Τζιμόπουλος, Φώτ. Κοσμίδης, Σταῦρ. Θωμάρεϊς, Χαρ. Ἀγγελίδης, (Χαβάνα Παζαρὶ) Κων. Μολοκότος (Coskun) Ἀντ. Δαβέλης, Ματθ. Καλούμενος (Λουμιὲρ), Ζαφειρόπουλος καὶ Σεϊτανίδης (φαρμακοποιοὶ) Ν. Καραμβέρης, Π. Σαγρέδος καὶ Σωτ. Σόμογλους (βιομήχανοι), Τιμολ. Μαμελετζόγλους (καθηγητὴς), Πέτρος Μπιμπῆς, Ι. Παστελλᾶς, Σταῦρος Παρασκευᾶς, Χαράλαμπος Τσαβίδης (μηχανικὸς), Ἠλίας Φακατσέλης.

Ἡ Ἐλλογιμωτ. κ. Ἑλ. Στρούβαλη Διευθ. Ζαππείου, ἡ Εὐγεν. κ. Ζωὴ Καλβοκορέση, ἡ Εὐγενεστάτη κ. Βαλεντίνη Ἀδαμίδου, δνὶς Ἄννα Μεϊμαρίδου διδασκάλισσα Ζαππείου, δνὶς Δ. Γεράρδου (3), δνὶς Τίνα Λάσκαρη.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἐριτ. κ. Σοφ. Ντίνου προέδρου Ἐπιτροπῆς Εἰσοδίων Πέραν οἱ κ. κ. Κρασσᾶς, Ν. Ἀντωνιάδης, Χρ. Προβατόπουλος, Χρ. Εὐθυμιάδης ἀρχιτέκτων.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐριτίμου κ. Στεφάνου Στεφανίδου Κοινοτ. ὑπαλλήλου Πέραν.

Οἱ κ. κ. Ἰάκωβος Καλλιβρούσης, Νικ. Ἐμνιέτογλους, Δ. Καραγιαννόπουλος, Κανάκης Βκφειάδης (Ἄρτεμις) Νικ. Γουλανδρῆς, Σπυρ. Ἰωαννίδης (Λοῦβρ) Γεωργ. Τσίτσοβιτς (διευθ. κατασκ. Χατζοπούλου Πέραν), Δημ. Μποῦρλος (Καφ. Σύντ.) Δημ. Γεωργιάδης, Ἀδελφοὶ Δημητριάδαι (Σταμπούλ Παζαρὶ).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι κ. Θεμιστ. Κικριλῆ Ὀδοντοϊατροῦ.

Κα Ὑπατία Κικριλῆ, δὶς Νέλη Κικριλῆ, κ. Μιχελὴ Κικριλῆς.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Στ. Παρασκευᾶ ἰατροῦ Πέραν.

Ὁ κ. Στ. Παρασκευᾶς ἰατρός **2**, Κα Σ Δ. Πρωταίου ἰατροῦ, δ-δες Ἑλένη καὶ Σμαρὼ Σταματιάδου ἰατροῦ, ὁ κ. Κ. Κωνσταντινίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς ἐλλογίμου δ-δος Βαλεντίνης Στουπάκη, διδασκαλίσσης Σχολῆς Τ. Βαρείδου.

Αἱ δ-δες Κωνσταντία Βαμβακίδου, Εἰρήνη Ἀπέργη, Ἑλένη Μαυροκεφάλου, ὁ κ. Γεώργιος Ζούρας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

(Προπόδων Ταταούλων) Κλῆρος: Ἀρχιμ. Σωφρόνιος, Ἱεροκῆρυξ Διάκονος Τιμόθεος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Π. Βαχαρόπουλος ἰατρὸς, Α. Ἀνδρεάδης. Ὁ ἀξιότιμος κ. Εὐστ. Λαμπρόπουλος.

ΚΟΥΡΤΟΥΛΟΥΣ

Ἀρχιερ. προϊστάμενος Λεύκης Παγκράτιος, Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος, Ἀρχιμ. Κύριλλος, Ἱερεὺς Ἰωάννης.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Λ. Γεωργιάδης, Ἀντ. Παπαδόπουλος, γραμματεὺς Πολυχρόνης, Διευθ. σχολῆς Ἀντ. Παπαστρᾶτος.

ΦΕΡΙΚΙΟΪ

Κλῆρος. Ἀρχιμ. Γεράσιμος, Ἱεροκῆρυξ διάκονος Πολύκαρπος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτρόπων κ. κ. Χρ. Ἀγγελίδης, Χρ. Παρασκευόπουλος, Ι. Παναγιωτίδης, Χρ. Λῖτος, Β. Μέτσητ, Β. Πολυκαρπίδης, Δημ. Βουτσινᾶς πρωτοψάλτης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ὁσιωτάτου Ἱερομονάχου κ. Ἀγαθαγγέλου.

Ἀρχιμ. Γεράσιμος Καλοκαιρινός, Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος, Βασιλικὴ Τσάτση, Ἰφιγένεια Β. Γκόγκα, Οὐρανία Μαυριδόγλου.

ΓΑΛΑΤΑ

Ἅγιος Νικόλαος. Ἀρχιερ. Προϊστάμενος Ἐλαίας Ἀγαθάγγελος. Ἀρχιμ. Παγκράτιος, Ἱεροκῆρυξ διάκονος Μελέτιος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Νικόλαος Χ΄΄ Γρηγόρης, Θ. Θωμαΐδης Εὐστ. Κων)τινίδης, Π. Κλεινόπουλος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφόρων κ. κ. Χρ. Χρυσοστόμου, Δημ. Γιαγκτζόγλους, Π. Παπάζογλους, ὁ Διευθ. Ἰωάν. Παλλαλίδης.

ΟΙ ΕΡΙΤΙΜΟΙ κ. κ. Τριαντ. Φούφας (Ἀντιπρόσ. Ἑλλην. Ἐργοστασίων) Ἀλεξ. Σαρίδης, Γ. Φώσκολος, Γ. Μαυρουδῆς, Θεοδ. Μαντζαρίδης, Δημ. Πάντελος, Κίμων Κοσμέτος, Κωνστ. Τσάρογλους, Ὄθων Ἰωαννίδης, Νικ. Πανᾶς, Ἀναστ. Δούσας, Ἀπόστ. Ἐθνόπουλος, (Royal) Γ. Βλαστάρδης, Θεοδ. Ζινιέρης (Elektra Film), Κ. Ἀμπατζίδης, Ἰωαν. Παπαδόπουλος (Χαβιαρόχανον), Γεώργ. Κιλίτης, Τηλεμ. Ἀλεξανδρίδης, Κ. Μασχό-

πουλος, Ἀλκ. Ἀνδρονίδης, Σταμ. Χρυσόπουλος, Κων). Τσόλας, Ναπολ. Στεργιανόπουλος, Γεωρ. Ξανθόπουλος (Φάροι), Ἰάκωβος Καβαδίας καὶ Φώτιος Νικολαΐδης (Τυπογρ Emel), Ἀθαν. Εὐαγγελίδης, Γεωρ. Φραντζέτης, Δημήτρ. Σνταλτζίδης καὶ Ἰωαν. Μεφαλῆς φαρμακέμποροι), Εὐσεβ. Μπουσάκας, Ἀλεξ. Τσάνης (Διευθ. Νοσοκομ Βαλουκλῆ), Ἀθ. Τσαούσης (Νοσ. Βαλουκλῆ), Γρηγ. Ἀλευρόπουλος, (ὑφασματέμπορος), Ἀλεξ. Ποσάντζης καὶ Δημ. Τσακωνιάτης, (Δερματέμποροι), Γεωργ. Δεϊρμεντζόγλους (Πισκότα Λοὺξ), Πολυγρ. Βαλλιάνος, Ν. Ζερβουδάκης, Κων) Ἀναστασιάδης (Ἠλεκτρικὰ), Παν. Ζαρόκωστας (βιομήχανος), Μενέλαος Σαρρῆς, Κ. Ν. Σαρρῆς (χαρτοπώλης), Ἰωαν. Θεοδωρίδης (Ἐργοστασιαρχ. Κυτίων), Λεανδ. Δημητρόπουλος, Χαρ. Ἀντωνιάδης (Ἀλευρέμπορος), Χρυσὸς Θεοδοσιάδης, Κ. Νῖνος (Ἀλευρέμπ.), Στεφ. Τιτόπουλος, Ἀδελφοὶ Κετσετζίογλου, Γεώργιος Μαρσέλλος, Μιχ. Κακουλίδης, Ἀδελφοὶ Κόκκινοι.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ θεοφ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀγαθαγγέλου Σύγκελλος Νήφων, οἱ κ. κ. Ἰωάννης Παλάσης πρωτοψάλτης, Θρασ. Στανίτσας Βψάλτης, Λ. Νικολαΐδης ἰατρός, Κ. Χανόπουλος ἰατρός, Χρ. Εὐσταθιάδης, Ἐμ. Γεροντάκης, Τομ. Βαλῆς, Γ. Τζωαννίδης, Φωτ Γιαλαμπούκης, Γ. Γάκης, Χρ. Γεωργιάδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι κ. Γ. Παπαδοπούλου, τμηματάρχου Ὁλλανδικῆς Τραπέζης.

Οἱ κ. κ. Γ. Παπαδόπουλος, Φώτιος Π. Φωτιάδης, Θωμᾶς Ρέσσος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου Ἰωαννίδου ἰατροῦ.

Ὁ κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης ἰατρός, ἡ κ. Σμαράγδα Ἰωαννίδου.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Πολυβίου Λουκίδου.

Οἱ κ. κ. Νικόλ. Λαγούρης, Μιχαὴλ Ἀλεξάνδρου, Κατίνα Καραβία, Νικόλ. Ἐξακουστίδης, Πολύβιος Λουκίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐριτίμου κ. Ἀντωνίου Παπαντωνάτου.

Οἱ κ. κ. Εὐστάθιος Θεοδωρίδης, Περικλῆς Φαρδῆς, Βασ. Καρδομάτης, Περικλῆς Ἀντζιόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Μιχαὴλ Κατραντζιώτη φαρμακεμπόρου.

Οἱ κ. κ. Γεώργιος Γεωργῆεφ, Κων. Ἀρνάκης χρημικὸς, Μιχαὴλ Κατραντζιώτης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ν. Παπαδοπούλου τῆς Γερμανοανατολικῆς Τραπέζης.

Οἱ κ. κ. Βασίλ. Καμαριώτης, Ἀντ. Μ. Μαλέτσκος, Εὐρυδίκη Ζ. Ἀλεξανδρίδου, Νικόλ. Κ. Παπαδόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Καπόνη Ἑταιρίας «Νὲφτ - Σεντικὰτ» οἱ κκ. Σταῦρ. Βαλσαμίδης, Ἀθαν. Βελοῦκας, Μιχ. Ἀρβανιτίδης, Κ. Καπόνης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ν. Ζουμπούλη ἀλευρεμπόρου αἰδεσ. Σακελλάριος Ἰωάννης Ἱερ προϊσταμ. Βέϊκος, Νικ. Ζουμπούλης, Κ. Φιλιππίδης, Στ. Ἀφρογαλίδης, Βασ. Μουμπαγιατζόγλους

ΒΕΣΙΚΤΑΣ

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Β. Καραμῆτρος, Χαρ. Ἀγιάνογλους, Πρωτοψάλτης Ἀλεξ. Κεχαγιόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἐλλογίμου κ. Γ. Σαββίδου Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς οἱ κ.κ. Ἀρχιμ. Σεραφεὶμ Κρασσᾶς, Ν. Ζαχαριάδης, Βιλελμίνη Σαββίδου, Ἀναστασία Ἰωαννίδου.

ΠΑΣΑ ΜΑΧΑΛΕ

Κλῆρος. Σύγκελλος Σωκράτης.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Γ. Τανταλίδης, Γ. Κούνης.

ΟΡΤΑΚΙΟΪ

Κλῆρος. Ἀρχιμ. Λεόντιος (3).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Μ. Κυριακοπούλου προέδρου τῆς Ἐφοροεπιτροπῆς οἱ κ. κ. Ν. Κυριακόπουλος, Γ. Χελιδονίδης, Ἰωακεὶμ Γραμματόπουλος, Ν. Νικολαΐδης, Χαρ. Ζευγουλιάδης, Ἰωαν. Κατσικόπουλος, Μιχ. Ἀναγνωστόπουλος.

ΚΟΥΡΟΥΤΣΕΣΜΕ

Κλῆρος: Ἱερεὺς Βλάσιος.

Ἐπιτροπὴ σωματ. 1.

ΑΡΝΑΟΥΤΚΙΟΪ

Ἀρχιερ. προϊστάμενος Ναζιανζοῦ Φιλόθεος, Ἱερεὺς Ἰωάννης, Διάκονος Δημήτριος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ.κ. Γ. Ταουκτσόγλους, Γ. Ζαβράκης, Μενελ. Κων)τινίδης,.

ΒΕΒΕΚΙΟΝ

Ἀρχιμ. Κωνστάντιος Κωστιλόπουλος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ.κ. Μιχ. Λιάτσος, Ἀλ. Βιζουκίδης.

ΒΟΓΙΑΤΖΙΚΙΟΪ

Ἱερομ. Χρύσανθος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων. κ.κ. Δημ. Δεβετζῆς, Κ. Γιάγκογλους, Φ. Βαβάκος, Φ. Καλφόπουλος, Ἰωακ. Κωνσταντινίδης.

ΣΤΕΝΗ

Οἱ κ.κ. Εὐθυμ. Καλλιγᾶς, Νικ. Κουτούλας (ἰδιοκτήτης Ζυθοζαχαροπλαστείου).

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ

Παναγίας: Πρωτοπρεσβύτερος Αἰμιλιανός.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Δημ. Σιδερίδης, Προδρ. Παρασκευαΐδης Πᾶνος Χ΄΄ Προδρόμου, Γ. Βίγγας.

Ἱδρυτὴς Σχολῆς Σωφ. Ἡλιάσκος, Διευθ. Κασσάνδρα Βασιλειάδου.

Ἁγ. Νικόλαος Ἱερεὺς Γ. Βεζύρογλους.

Ἐπιτροπὴ Σωμ. 1.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐξοχ. ἰατροῦ κ. Π. Παπαπαστράτου οἱ κ. κ. Ἀριστ. Χριστίδης, Κορνήλιος Χρηστίδης, Π. Παπαστράτος. (3)

Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Βασιλειος Καθαρόπουλος (ἐμπορορράπτης), Ἐμ. Σακελλαρίδης, Ι. Ἀναστασιάδης, Γ. Κρητικὸς, Π. Τζελάτης, Ἰωαν. Πασχαλίδης, Ἐμ. Ἀγ-

γελίδης (Ροβέρτειος) Χαρ. Καθαρόπουλος Στέλιος Ναστόπουλος, Παν. Ἰωαννίδης, Στεφ. Τσίμπης.

ΕΝ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

ΟΙ ΕΡΙΤΙΜΟΙ κ. κ. Στυλιανὸς Κιομουρτζόγλους, Γρηγόριος Ἀνανιάδης, Χρ. Δραγώνης, Γεώρ. Μεϊμαρίδης, Βίκτωρ Κάζηλας (Ἐργοστ. Μακαρονίων), Β. Νεαπολιτάκης (Ἀλευρέμπορος), Ἀδελφοὶ Ἐγγονόπουλοι, Νικ. Λαγούτης, Κωνστ. Παπαδόπουλος (Βουτυρέμπορος), Στυλ. Βούτας, Κ. Γραμματόπουλος, Ἀλελφοὶ Βαξεβανόπουλοι, Σαβ. Δουράτσογλους, Κυρ. Τεπερίκογλους, Ζηνοβ. Κυριακίδης Γεώργ. Κομνηνὸς, Ἀναστ. Πασχαλίδης (Κερεστετζῆς), Θεοδ. Δεϊρμεντζόγλους, (Σοκ. Elit), Ἰωάννης Καζακίας, Γεώργ. Δαμιανίδης, Ἰωαν. Ἀθανασιάδης, Ἀνδρέας Τριανταφυλλίδης, Ἀνδρέας Ἀρζόγλους, Δημ. Πολίτης. Εὐρ. Τσόλας (Φαρμακοποιὸς Ὑψωμαθείων), Ἰωαν. Μποζαμπάλογλους, Νικ. Μαραγκόπουλος, Ἐλευθέριος Περιπατόπουλος, Ἀπόστ. Μιχαηλίδης (χρυσοχόος), Ἰωάννης Δεβλέτογλους, Γεώργ. Βέϊκος (ἔμπορος γουναρικῶν) Ἀντώνιος Στουγιανίδης (Φαρμακέμπορος) Ὀδυσσεὺς Σανταλτζίδης Ἰωάννης Σαράφογλους (ζαχαροπλάστης),

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐριτίμου κ. Θεοδ. Δεληγιάννη, ἀσφαλιστοῦ.

Οἱ κ.κ Wilfred La Fontaine διευθ. British Oak, Μαργαρίτης Κύρκου, Ἰωάν. Τριανταφυλλίδης, Μάρκος Λαμπρίδης, Δημ. Π. Πετρίδης, Γεώρ. Λέκκας, Γεώρ. Ἀμαξόπουλος, Μιχ. Κωστομένος, Κλεάνθης Ἀϊνατζόγλους, Δέσποινα Θ. Δεληγιάννη.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἀλεξ. Ὡραιοπούλου, ἀσφαλιστοῦ.

Οἱ κ.κ. Λουκᾶς Ἀ. Ὡραιόπουλος, Κοσμᾶς Ἀ. Βερβέρογλου, Χρῆστος Μωϋσιάδης, Νικόλ. Χ'' Μάρκου, Πέτρος Ν. Κανάκης, Ἡρόδ. Ν. Τζελλάτογλους, Νικόλ. Θ. Νικολαΐδης, Ἰωάννης Τερπτζίδης, Αἰμίλιος Δ. Γρηγοριάδης, Δημήτ. Μουτεβελῆς.

ΚΟΥΜΚΑΠΟΥ

Κλῆρος Ἀρχιμ. Ἀμβρόσιος (2)

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτρόπων κ. κ. Χαρ. Ἀγνιάδης, Πρ. Πορλόγλους, Ι. Τσιλιγκίρογλους, Θ. Νότογλους. Γρ. Πολυχρονιάδης.

Διευθ. Σχολῆς Μιχ. Ἀλεξανδρίδης.

ΒΛΑΓΚΑ

Κλῆρος Ἱερεὺς Ἀνκστάσιος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτρόπων κ. κ. Ν. Ταμπάκης Σερ. Σεραφειμίδης, Χριστοδ. Ζαχαριάδης, Α' Ψάλτης Ἰωάννης Τοπίδης,

ΥΨΩΜΑΘΕΙΑ

Ἁγ. Κωνστῖνος Ἀρχιμ. Ἱερόθεος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτρόπων κ. κ. Ι. Τσαρκατζόγλους, Β. Κιουρκτσίδης, Χρ. Ἡλισάδης.

Διευθ. Δημ. Ζῶτος.

Ἅγιος Μηνᾶς Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτρόπων κ. κ. Ι. Ζεγκίνογλους Χρ. Λασκαρίδης, Πολ. Σινηκτσόγλους.

ΤΖΙΒΑΛΙΟΝ

Ἱερεὺς Βασίλειος Γρίβας.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφοροεπιτρόπων κ. κ. Ἰωάν. Χεζεντζόγλους Ι. Καλλινικίδης, Ι. Σεβαστόπουλος.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ

Ὁ Ἑλλογ. κ. Γ. Βεγλερῆς διευθυντὴς Ἰωακειμίου (2).

Ἔφοροι σχολῆς Μαρασλῆ οἱ κ. κ. Χρ. Ἀγνιάδης, Γ. Μσϊόπουλος, Γ. Κοντογιάννης, Β. Χατζηγίαννης, Γ. Παντζίρης, Γ. Γεωργιάδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Μουσικολ. Ἄρχοντος Λαμπαδαρίου κ. Εὐστ. Βιγγοπούλου οἱ κ. κ Στέφανος Βιγγόπουλος (φαρμακοποιος), Εὐστ. Βιγγόπουλος, Πρόδρ. Τοπάλογλους (Β' Δομέστιχος τοῦ Π)χικοῦ Ναοῦ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἄρχοντος Μ. Πριμικηρίου κ. Κ. Μακρίδου ἡ κ. Ὄλγα Μακρίδου, ὁ κ. Ἰωαν. Γεωργιάδης ἀρχιτέκτων.

ΒΑΛΑΤΑΣ

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὄρους Σινᾶ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Δοσίθεος.

Κλῆρος. Οἰκονόμος Νικόλαος.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Π. Ὀρφανίδης, Π. Ἀλβανόπουλος, Ἀβρ. Ἀποστολίδης.

Διευθ. σχολῆς Κ. Βαπορίδης.

ΞΥΛΟΠΟΡΤΑ

Ἱερεὺς Ζαχαρίας Βασιλειάδης.

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Εμ. Μελιταῖος, Ἀγ. Μπετσόπουλος.

ΧΑΣΚΙΟΙ

Ἱερεὺς Χρύσανθος.

ΣΑΛΜΑΤΟΜΒΡΟΥΚΙΟΝ

Οἱ ἐκ τῶν Ἐφόρων κ.κ Σοφ. Γενίδουνιας, Ἰωαν. Γκιουλτζόγλους.

ΕΔΙΡΝΕ ΚΑΠΟΥ

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κ.κ. Ν. Τζελάτογλους, Σωμ. Συμεωνίδης, Σαβ. Ἠλιάδης, Γ. Δοκμετζόγλους

ΤΟΠ ΚΑΠΟΥ

Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Ἰωσηφίδης,

Οἱ ἐκ τῶν Ἐπιτρόπων κκ. Εὐαγ. Σαράφογλους, Κοσμᾶς Χρυσάνθου.

ΒΑΛΟΥΚΛΗ

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Τρωάδος κ. Εὐστάθιος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ὁσιωτάτου Ἱερομ. κ. Χρυσάνθου ἐν Βαλουκλῇ.

Οἱ κ. κ. Ἱερομόν. Χρύσανθος Μαντᾶς, ἱερεὺς Παναγ. Χαβαράνης, Γεώρ. Τζαζόπουλος, Στυλιανῆ Κότση.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἱερολογ. καὶ μουσοτραφοῦς διακόνου κ. Δωροθέου Μελπίδου.

Οἱ κ. κ. Προκόπιος ἱερεὺς Νοσοκομείων Βαλουκλῆ, Θ. Α. Θεοφυλακτίδης, Ἰωάννης Κοστάκης.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

ΚΑΔΗΚΙΟΙ·

Ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Μάξιμος.

Ὁ ἀρχιδιάκονος κ. Μελίτων Χατζῆς, ὁ διάκονος κ. Βενέδικτος Παπαγιαννακόπουλος. Ὁ Ἄρχων Ρεφερενδάριος κ. Ν. Ροδόπουλος

Κλῆρος Οἰκονόμος κ. Ἀνδρέας Ζορμπᾶς (Ἁγ. Τριὰς) Ἀρχιμ. κ. Δωρόθεος Λαμπρινίδης (Καλαμίσια) Ἱερεὺς κ. Νικόλαος Ἀναγνωστόπουλος (Γελδεγιρμὲν), Θεοδόσιος Γεωργιάδης (πρωτοψάλτης Χαλκηδόνος), Θρασύβ. Γκιτζῆς (Α΄ ψάλτης Ἁγ. Τριάδος) Ἀλεξ. Ἀρσενίου (Γραμ. Κ. Ἐφορείας).

Οἱ Ἐρίτιμοι κ. κ. Σάββας Γεωργιάδης πρόεδρος Κεντρ. Ἐφορείας, Δημ. Ξανθόπουλος, Γεώργιος Καλαφάτης, Μιλτ. Ρόκος, Θεοφ. Θεοφανίδης.

ΚΟΥΣΚΟΥΝΤΖΟΥΚΙΟΝ

Κλῆρος Οἰκονόμος κ. Ἀνδρέας, κ. Βασιλ. Φιλώτης Διευθ. σχολῆς.

ΤΣΕΓΚΕΛΚΙΟΙ·

Αἰδεσ. κ. Ἀναστάσιος Καραγιαννίδης ἱερατ. προϊστάμενος.

Οἱ ἐκτῶν Ἐπιτρόπων κ. κ. Ἠλίας Κόλιας, Μωϋσῆς Βαλαβανίδης.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΔΕΡΚΩΝ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δέρκων κ. Ἰωακείμ.

Ὁ πανοσιολ. πρωτοσύγκελλος κ. Ἀθανάσιος Βροντόλαλος, ὁ πανοσιολ. ἀρχιδιάκονος κ Ἰάκωβος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιδιακόνου κ. Ἰακώβου: Ὁ ὁσιώτ. Ἱερομον. Διονύσιος Νεστορίδης (Racine Wis U. S. A.) Μιλ. Αὐγερινίδης, (ὀδοντοϊατρὸς) Νικολαΐδης (ἰατρὸς), Ν. Καπράκης, Κ. Φενερλῆς, Σταῦρος Μακρίδης, Ἀβραὰμ Σουβατζόγλους, Σταῦρος Προδρομίδης, Συμεὼν Καμακίδης, διάκονος Ἰωακεὶμ Ἰσιδωρίδης

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Θωμᾶ Σουγιολτζῆ ἱδρυτοῦ Σχολῆς Θεραπείων οἱ κ. κ. Α. Ζωγράφος (ἰατρὸς), Ἰ. Σιδερίδης, Θωμᾶς Σουγιολτζῆ, Γεώρ. Καζάκος, Μιχ. Μικρόπουλος, Θεοδ. Μάκρας, Εὐγένιος Παπαδόπουλος, Κων. Χαραλαμπόπουλος.

Ἡ ἐλλογ. Δ)ὶς Ἑλένη Ἰωαννίδου Διευθ. Σχολῆς, ὁ κ. Νικόλαος Μωραΐτης.

ΜΑΚΡΟΧΩΡΙΟΝ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Νικοδήμου Ἱερ. Προϊσταμένου: Ἀρχιμ. Νικόδημος. οἱ κ. κ. Δημ. Λαμπρίδης, πρόεδρος ἐφοροεπιτροπῆς (2), Ἰωάννης Κεφαλᾶς.

Ὁ ἐρίτιμος κ. Ἰωάννης Μαλινόπουλος.

ΒΟΥΓΙΟΥΚΔΕΡΕ

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Αἰδεσ. Οἰκονόμου: κ. Φιλοθέου Σουλίδου ἱερατ. προϊσταμένου, ὁ Γρατιανουπόλεως κ. Διονύσιος, Δὸν Νικόλαος Σαλάχας ἱερεὺς, αἱ κ. κ. Κλεονίκη Κων)τινίδου (Πρίγκηπος), Καλλιρρόη Κελεσίδου, Εὐαγγελία Τιτοπούλου, Δις Ἰωάννα Βασιλειάδου, οἱ κ. κ. Ν. Καραμάνογλους, Γ. Γαβριηλίδης, Α. Ἀδαμαντίδης, Γ. Γιούλης, Σ. Βαμβακίδης, Εὐαγ. Κύρκου, Ἰωάννης Σουλίδης.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἀνδρ. Μαυρουδῆ Ἐφοροεπιτρόπου Β]δρέ: Οἱ κ. κ. Κ. Χατζόπουλος, Ἀνδρέας Μαυρουδῆς, Μιλτ. Ἀθηναῖος (ἠλεκτρολόγος)

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ἰωάννου Βασάλου: ἡ κ. Σουλτάνα Βασάλου, ὁ κ. Ἰωάννης Βασάλος.

Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Νικηφοράκης Δεϊρμεντζόγλους, Γεώργιος Γκουκάκης, Προδρ. Γιαννάκης, Σωκράτης Δουλγκερῶφ, Ἀποστ. Ἀσπρούλης.

ΑΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ἱερεὺς Αὐξέντιος Καλιαγκός.

Ὁ εὐγενέστατος κ. κ. Ἰωάννης Στεφανόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Ζάμπα Ζάμπογλου Ἐφοροεπιτρόπου Ἁγ. Στεφάνου, οἱ κ. κ. Θεοδ. Μητσάκης, Ζ. Ζάμπογλους, Μ. Ραχτσόπουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἐλλογ. κ. Περ, Κοντοπούλου Διευθ. σχολῆς Ἁγ. Στεφάνου, οἱ κ.κ. Κατίνα Ἀποστολίδου, Γρηγόριος Παπαδόπουλος, Σ. Τερζόγλους, Περ. Κοντόπουλος, Γεωργ. Κοντόπουλος, Χρ. Νάτσικας.

ΓΕΝΗ ΜΑΧΑΛΕ

Ἱερεὺς Ἀρίσταρχος Ξεντές.

Ἐφοροεπιτροπή, κ. κ. Δ. Κατσικόπουλος πρόε[illegible]

Ἐμμανουηλίδης.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝ[illegible]νικῆς Ἐ-

ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ

Ὁ Σεβ. Μ)λίτης Πρι[illegible]πονήσων κ. Θωμᾶς. [illegible]. κ. κ. Διον[illegible]ξ. Τσίτσης[illegible]ουλος[illegible]τ·ς Ἀγαθάγγελος Ἰωαννίδης, ἱερατ. προϊστάμενος Πριγκήπου, ἱερεὺς Ἀντώνιος Ρεπανέλης,.

Οἱ Πανοσιολ. Ἡγούμενοι: Ἀρχιμ. Διονύσιος (Ἁγ. Γεωργίου) Αἰδ. Λύτσανδρος (Ἁγ. Νικολάου).

Οἱ Ἐρίτιμοι κ. κ. Πέτρος, Τσίτσοβιτς 5, (Ἄγκαρα Πάλας), Κων]τῖνος Παπαδόπουλος 5, (Διευθ. Μεταπολιτεύσεως Ἄγκαρα Πάλας) Δημ. Γεωργιάδης, Διευθ. Σχολῆς Πριγκήπου, Ματθαῖος Ἰλαρίδης.

ΧΑΛΚΗ

Ἱερεὺς Ἀντώνιος Γκάτζος.

Ἱερὰ Θεολ. Σχολή ὁ Σχολάρχης Ἐπισκ. Μιλήτου κ. Αἰμιλιανὸς, οἱ Ἐλλογ. Καθηγηταί: Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κορωναῖος, Ἀλεξ. Ἰατρόπουλος, Μιχ. Χ΄΄ Ἀθανασίου, Εὐαγ. Φουντόπουλος, ἰατρός.

Ὀρφανοτροφεῖον Θηλέων: ὁ Πανοσιολ. Ἡγούμενος Ι. Μονῆς Παναγίας Κουμαριωτίσης κ. Κυπριανός.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τῆς Ἐλογ. Δ)δος Μαρίας Ξηρουδάκη, Διευθ. Ὀρφ. Θηλέων.

Δ]δες Καίτη Χαραλαμπίδου Κίτσα Δεκαβάλα, Ἑλενη Ἀποστολίδου, Κ)κι Ἀλεξάνδρα Κωνσταντινίδου, Κλεονίκη Ράδοβιτς, οἱ κ. κ. Νῖκος Ξηρουδάκης, Φώτιος Πασχαλίδης καθηγητὴς, Λαζ. Ἀγγε-

ΕΠΑΡΧΙΑ Ἀναστασιάδης, Κ. [illegible], Ἀριστείδης Κισσέο-

Ὁ Χαλκηδόνος κ. κ. Παπαδόπουλος.

Οἱ Χαλκιδιότιμοι κ. κ. Πασχαλίδης, Μηκέλλης Βούσας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ἡγούμενος Ἁγ. Γεωργίου Καρύπη Αἰδ. κ. Κων)τῖνος Παϊκόπουλος.

ΠΡΩΤΗ

Πανοσ. Ἡγούμενος Σωτῆρος Χριστοῦ Ἀρχιμ. Θεοδόσιος Τριανταφυλλίδης.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΙΜΒΡΟΥ

Ὁ Σεβ. Μ]της Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Ἰάκωβος

Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Δημ. Ψευτέλης, Χρ. Βάντζος

ΑΘΗΝΑΙ

Οἱ εὐγεν. κ.κ. Σπυρ. Μουσούρης ἐφοπλ. (σώμ.5), Σάββιας Μπαρμπαρῆγος. Νικ. Ξανθόπουλος, Γ. Μπακλατζόγλους

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἀλεξ. Γεωργούλας φαρμακέμπορος σωμ. 2. Π. Μαυρίδης (δικηγόρος)

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ἱερὸν Κοινὸν Πανάγ Τάφου. Οἱ Σεβ. Νεαπόλεως Παντελεήμων, Διοκαισαρείας Ἀρίσταρχος, ὁ ἀρχιγραμ. ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος, ὁ δραγουμάνος ἀρχιμ. Θεοδώρητος ὁ ἐπίτροπος τῶν οἰκονομικῶν ἀρχιμ. Βασίλειος, ἀρχιμ. Κάλλιστος, ἀρχιμ. Νάρκισσος, ἀρχιμ. Βησσαρίων, ἀρχιμ. Κωνστάντιος, ἀρχιμ. Παλλάδιος, ἀρχιμ. Ἐ. θύμιος, ἀρχιμ. Ἰωαννίκιος, ἱερομ. Ἰουστῖνος, ἱερομ. Σμάραγδος, ἱεροδιάκονος Ἱερόθεος, Μοναχὸς Μόδεστος.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Ἰωακεὶμ Μελεκανίδης, Ἱερατ. προϊστάμενος Βερολίνου.

ΦΙΛΛΑΝΔΙΑ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φιλλανδίας κ. Γερμανὸς Ἀάβ.

ΑΓΓΛΙΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανός.

Ὁ Πανοσιολ. Μεγ. Ἀρχιμανδρ. κ. Μιχαὴλ Κων)τινίδης Ἱερατ. προϊστάμ. Λονδίνου.

Ὁ Αἰδεσιμολ. Μεγ. Οἰκονόμος κ. Κων]τῖνος Καλλίνικος Ἱερ. προϊστάμ. Μαντσεστέρ.

ΑΜΕΡΙΚΗ

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπ. Ἀμερικῆς κ.κ. Ἀθηναγόρας σωμ. 15 (Ν. Ὑόρκη).

Ὁ Θεοφ. Ἐπισκ. Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος (Σικάγον).

Ὁ πανοσ. Πρωτοσύγκελλος κ Ἀθηναγόρας Καββάδας.

Οἱ πανοσ. ἀρχιμ. κ. κ. Αἰμιλιανὸς Πασχαλάκης σωμ. 15, Ἀρχιμ Ἰ. Γκωλέμης (Σικάγον), Βασ Λόκης (Βάτιγκτων), Σωφρόνιος Καραπιπέρης (Μπουφάλο), Δανιὴλ Σκάρπας (Ζάκσονβιλ). Οἱ αἰδεσ. Οἰκον. κ. κ. Δημ Βαϊνίκος (Σαιν Λουΐ), Γεώργιος Μενεξόπουλος (Ν Ὑόρκη], Ἰωβ. Λαυρακᾶς (Πρεβελάντ Ὄχιο).

Ὁ πανοσ ἀρχιμ. κ. Ἰωακεὶμ Μαλαχίας (Πίττσμπουργ), ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς κ Παναγιώτης Ζαπάντης (Βατερλώ), ὁ Πανοσιολ. ἀρχιμ κ. Ἀστέριος Παπαστερίου (Ν. Ὑόρκη), ὁ Πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἰωακεὶμ Δουλγεράκις (Φλίντ. Μίτσιγκαν).

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αὐστραλίας κ. Τιμόθεος σώμ 10

Ὁ πανοσ. Ἀρχιμανδρ. κ. Γερμανὸς Ἠλιοὺ (Πορτ Πιρρὶ-Ἀδελαΐς) οἱ κ. κ. Φίλιππος Ἀναστασᾶς, Σπ. Θεολ. Μπεγκλῆς. Δημ. Μίζης

Ὁ αἰδεσ. Οἰκον. κ. Χριστοφόρος Μανέσης (Πέρθη), ὁ εὐγενέστατος κ. Πέτρος Μιχελίδης πρόεδρος Κοιν. Πέρθης, ὁ εὐγ. κ. Ἀντώνιος Τζανῆς (Οὐέλλικτων) ὁ εὐγ. κ. Κ. Πάντελος (Ἀδελαΐς), ὁ εὐγ. κ. Σπῦρος Μόρις (Ἀδέλαϊς)

ΕΝ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΩ

Οἱ ἐκ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως Σταμποὺλ κ. κ. Διον Βονόρτας πρόεδρος, Ἀλεξ. Τσίτσης ἀντιπρόεδρος, Διον. Ἀγγελόπουλος γεν. γραμματεὺς, Στεφ. Τσίπης Ταμίας, Ἀντ. ἰατροῦ σύμβουλος.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἱερολογιωτ. κ. Πολυεύκτου Φινφίνη Ἱεροκήρυκος καὶ Διακόνου Ἁγ. Τριάδος Πέραν οἱ κ. κ. Νέστωρ Ἀριστοκλῆς Βασίλειος Γεωργίου, Ἰωάννης Τσαλῆς.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Πέτρου Ἀγγελίδου οἱ κ. κ. Χαρ. Τσαρόπουλος, Α. Μάϊνας, Γεωργ. Πουγγῆς, Ἐμ. Πανανίδης, Ἀντ. Παπαχατζῆς, Πέτρος Ἀγγελίδης.

Σημ.—Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Συνδρομητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν κατεχωρήθησαν εἰς τὸν παρόντα κατάλογον διὰ τὸ μὴ ἔγκαιρον τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀγγελιῶν.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἂν βιβλία σου δανείζῃς
κάνεις μιὰ μεγάλη τρέλλα
γιατὶ θὰ τὰ ξεφυλλίσουν
καὶ σκυλιὰ τοῦ Καρκαβέλλα.

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐνταῦθα	Λ. Τ. 1
Ἐν Ἑλλάδι . . .	Δραχ. 80
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . .	Δολλ. 1